

John Carter Brown
Library
Brown University

The John Carter Brown Library
Brown University
Purchased from the
Louisa D. Sharpe Metcalf Fund

OFFICIA
SANCTORUM
IN BREVIARIO ROMANO,
EX MANDATO SUMMORUM PONTIFICUM

apponenda tàm de præcepto, quàm ad libitum recitanda,

ET ALIA, QUÆ GENERALITER IN HISPANIA Et aliis locis particularibus recitari poſſunt, prout in ſuis Decretis continetur, juxta Rubricas ejuſdem Breviarii Romani.

Et Apostolica Concessione, et Auctoritate Superiorum ritè recognita.

Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine ſanctorum detentio mea. Eccl. 24. *b.*

MEXICI M. DCC. LXVIII.

Typis Sacror. Librorum, apud Héredes D. Mariæ de Rivera.

Cum Gratia, et Privilegio.

-:)✠(:-

INDEX OFFICIORUM,

Quæ in hoc Libello inveniuntur, pro opportunitate Eccleſiaſticorum.

A

Agnetis de Monte Politiano Virginis, *duplex.* Angelop. Eccleſ. Pag. 79.

Apparitio S. Jacobi Apoſtoli, *duplex.* Hiſp. pag. 119.

Aloyſij Gonzagæ Confeſſoris, *duplex.* Hiſp. pag. 150.

Antonini Martyris, *duplex.* Hiſpan. pag. 215.

Angelorum Cuſtod. *duplex* 2. *claſſis cum Octav.* ut in Kalend. Angel. Eccleſ.

Andreæ Avellini Confeſſoris, *ſemiduplex.* pag. 271.

Acicli & Victoriæ Martyrum, *duplex.* Hiſp. pag. 275.

B

Blaſij Epiſcopi, & Martyris, *duplex majus*, pro Archiepiſcopat. Pro Angelopol. *duplex minus.* pag. 8.

Braulij Epiſcopi, & Confeſſoris, *duplex.* Hiſp. pag. 66.

Boni Latronis Confeſſoris, *duplex.* Ubi conceſſum fuerit. pag. 81.

Benedicti Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 273.

Barbaræ Virginis, & Martyris, *duplex.* Hiſp. pag. 280.

C

Cæcilij Epiſcopi, & Martyris, *duplex.* Hiſp. pag. 7.

Coronæ Dñi. N. Jeſu-Chriſti, *duplex maj.* Angel. pag. 38.

Commemoratio ſanctarum Reliquiarum Angelop. Eccleſ. *duplex.* pag. 68.

Converſio S. Auguſtini Epiſcopi, & Confeſſoris, *duplex.* Hiſpan. pag. 105.

Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo, *duplex majus.* pag. 177.

Camilli de Lellis Confeſſoris, *duplex.* pag. 185.

Chriſtophori Martyris, *duplex.* Ubi conceſ. fuerit. pag. 193.

Conſtantij Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 213.

Commemoratio S. Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris, *duplex.* Hiſpan. pag. 218.

Cornelij Papæ, & Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 239.

Cypriani Epiſcopi, & Martyris, ut in Kalend. Angelop.

Commemoratio B. Virg. Mariæ de Columna, *duplex.* Hiſpan. pag. 248.

Candidæ Virginis, & Martyris, *dup.* Arch. Mex. pag. 188.

Dedi-

D

Dedicatio S. Michaël. Archang. *dupl.* 1. *claſ. cum Oct.* Ut in Kalend. Angelop.
Dedicatio Baſilicæ Salvatoris, *duplex.* pag. 271.
Dominici Silenſis Confeſſoris, *duplex.* pag. 306.

E

Eufraſij Epiſcopi, & Martyris, *duplex.* pag. 112.
Euſebij Epiſcopi, & Martyris, *ſemiduplex.* pag. 301.

F

Fulgentij Epiſcopi, & Confeſſoris, *duplex.* Hiſp. pag. 1.
Fructuoſi Epiſcopi, &c. Martyrum, *dupl.* Hiſp. pag. 14
Felicis Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 21.
Florentinæ Virginis, *duplex*, Hiſpan. pag. 56.
Froylani Epiſcopi, & Confeſſoris, *dup. & in Cathedralibus* 2. *claſ.* Hiſpan. pag. 246.
Firmini Epiſcopi, & Martyris, *duplex.* Hiſp. pag. 154.
Fructi Confeſſoris, *duplex.* Hiſpan. pag. 263.
Flori Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 308.

G

Gelatij Martyris, *duplex.* Pro Archiep. Mexic. pag. 9. Et pro Epiſc. Angelop. pag. 21.
Gaudioſæ Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 37.
Gaudiorum B. M. V. *duplex* 2. *claſ.* Angelop. pag. 91.
Gregorij Septimi Papæ, & Confeſſoris, *duplex.* pag. 127.
Gaudentij Martyris, *duplex.* Angelop. pag. 148.
Gertrudis Virg. *dup.* pag. 274.
Feſtum B. V. M. de Guadalupe, *dupl.* 1. *claſ. cum Octav.* Pro toto Regno Novæ Hiſp. *A SS. D. N. Benedicto Papa XIV. 27. April.* 1754. p. 292.

H

Hippolyti, & Caſſiani Martyrum, *dupl.* 1. *claſ. cum Oct.* Archiep. Mex. pag. 208.
Hilariæ Martyris, *dupl.* Archiepiſc. Mex. pag. 308.

I

Ildefonſi Archiep. & Conf. *dup.* 2. *cl. cum Octav.* pag. 3.
Ioannis de Deo Confeſſoris, *duplex.* pag. 48.
Ioseph Deigenitricis Sponſi, huius Regni Nov. Hiſp. Patroni. *dup.* 1. *claſ. ſine Oct.* Extrà Regn. Nov. Hiſp. *dup.* 2. *claſ.* pag. 58.
Iſidori Epiſcopi, & Conf. *dup.* 2. *claſ.* Hiſp. pag. 70.
Indaletij Epiſcopi, & Martyris, *dup.* Hiſp. pag. 114.
Ioannis Nepomuceni Mart. *dup.* * *aut ſemid.* Hiſp. pag. 116.

Ioan

Ioannis à S. Facundo Confeſſoris, *dupl.* pag. 142.
Ioannis Franciſci Regis Confeſſoris, *ſemid.* Hiſp. pag. 145.
Iulianæ Virg. *ſemid.* pag. 148.
Innumerabilium Martyrum, *dupl.* Hiſp. pag. 270.
Ioannis á Cruce Confeſſoris, *dupl.* pag. 277.
Iuſtæ, & Rufinæ Soror. Virg. & Mart. *dup.* Hiſp. pag. 178.

L

Leandri Epiſcopi, & Confeſſoris, *dupl.* Hiſp. pag. 51.

M

Maximini Martyris, *dupl.* Angelop. pag. 81.
Mariæ à capite, *dupl.* Si concеſſum fuerit. pag. 220.
Mariæ Virginis de Cervellione, *dupl.* Hiſp. pag. 237.
* *Pro Octavis, & Infraoctav.*

O

Octava S. Ildefonſi Archiep. & Confeſſ. *dupl.* pag. 4.
Pro ſecunda die Infraoctav. B. Ferdinandi, *ſemid.* pag. 129.
Pro tertia die Infraoct. B. Ferdinandi, *ſemid.* pag. 130.
Pro quarta die Infraoct. B Ferdinandi, *ſemid.* pag. 133.
Pro quinta die Infraoct. B. Ferdinandi, *ſemid.* pag. 134.
Pro ſexta die Infraoct. B. Ferdinandi, *ſemid.* pag. 135.
Pro ſeptima die Infraoct. B. Ferdinandi, *ſemid.* pag. 137.
Octava Beati Ferdinandi, *duplex.* pag. 139.
Pro ſecunda die Infraoct. S. Eliſabeth Vid. *ſemid.* pag. 169.
Pro quarta die Infraoct. S. Eliſabeth, *ſemid.* pag. 172.
Octava Sanctæ Eliſabeth, *duplex.* pag. 174.
Infraoctav. Ss. Hippolyti, & Caſſiani Martyrum, *ſemid.* Archiep. Mex. pag. 209.
Octava Ss. Hippolyti, & Caſſiani Martyrum, *duplex.* Archiep. Mex. pag. 211.
Pro tertia die Infraoct. S. Michaelis Archangeli, *ſemid.* Angelop. pag. 238.
Pro quinta die Infraoct. P. 240.
Octava S. Michaëlis, *dupl.* Angelop. pag. 242.
Pro tertia die Infraoct. S. Roſæ, *ſemid.* pag. 258.
Pro quarta die Infraoct. S. Roſæ, *ſemid.* pag. 259.
Octav. S. Roſæ, *dupl.* pag. 255.
Octava B. M. V. de Guadalupe, *dupl.* pag. 302.

P

Philippi à Jeſu, Nat. & Pat. Civit. Mexic. *duplex* 1. *claſſis ſine Octav.* Arch. Mex. pag. 11.
Paulæ Vid. *ſem.* Hiſp. pag. 16.
Petri Gonzalez Telmi Confeſſoris, *dup. maj.* pag. 74.
Patrocinij SS. Joseph Confeſſoris,

ſoris, *dup.* Et Archiep. Mex. *dupl. 2. claſſis.* pag. 97.
Paulini Epiſcopi, & Conf. *dup.* Archiep. Mex. pag. 154.
Pij Martyris, *duplex*, Angelop. pag. 174.
Primitivi Martyris, *dupl.* Archiep. Mex. pag. 142.
Pantaleonis Martyris, *ſemidup.* In Angelopolit. Eccleſia *duplex.* pag. 189.
Petri Arbues Martyris, *duplex*, ubi fuerit Tribunal S. Inquiſitionis. pag. 221.
Petri Chryſologi Epiſcopi, & Confeſſoris, *dup.* pag. 281.

Q

Quinque Plagarum Dñi N. Jeſu-Chriſti, *dupl. maj.* Archiep. Mex. pag. 21.

R

SS. Reliquiarum, quæ in Cathedrali Eccleſ. Angelopol. aſſervantur, *dup.* pag. 68.
SS. Redemptoris, *dup. 2. claſ.* Ubi conceſ. fuerit. pag. 194.
SS. Roſarij B. M. V. *duplex 2. claſſis.* pag. 244.
Reparatæ Virginis, & Martyr. *dup.* Angelop. pag. 248.

S

SS. Sanguinis Chriſti Domini noſtri, *duplex majus.* Archiep. Mex. pag. 155.
Scholaſticæ Virginis, *duplex.* pag. 12.
Secundi Epiſcopi, & Martyris, *dup.* Hiſp. pag. 110.
Septem Dolorum B. M. V. Secundò, *duplex majus.* Hiſpan. pag. 223.
Servandi, & Germani Martyrum, *dup.* Hiſp. 261.
Salome Viduæ, *duplex majus.* Hiſp. pag. 251.

T

Thuribij de Lieban. Epiſcopi, & Conf. *dup.* Hiſp. pag. 78.
Thuribij Liman. Epiſcopi, & Confeſſoris, *ſemiduplex.* Hiſpan. pag. 88.
Transfiguratio Domini, *dupl. majus.* pag. 208.
Tereſiæ Virg. Secundò, *dup.* Hiſpan. pag. 213.
Tranſlatio Almæ Domus Lauretanæ, *duplex majus.* Hiſpan. pag. 283.

V

Valerij Epiſcopi, & Confeſſoris, *dup.* Hiſp. pag. 18.
Vincentij à Paulo Confeſſoris, *ſemid.* pag. 182.
Viti Martyris, *dup.* Archiep. Mex. pag. 144.
Urſulæ, & ſociarum Virginum, & Martyr. *dup.* pag. 250.
Unius Martyris Cæſaraug. *dup.* Archiep. Mex. pag. 269.

X

Xyſti Papæ, & Martyris, *dup.* Angelop. pag. 208.

PROP-

-:)✠(:-

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE XVI. JANUARII.
In Feſto S. Fulgentij Epiſcopi, & Confeſſoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confeſſor. Pontific. præter ſequentia.

In Hymno mutatur tertius verſus.

Oratio.

Exaudi quæſumus, de *commun.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FUlgentius Hiſpanus ex nova Carthagine, Severiano Patre eiuſdem Provinciæ Duce genitus, Sanctorum Leandri, Iſidori, & Florentinæ germanus frater; à pueritia cum morum honeſtate eſſet inſtructus, ætate provectior, omni virtutum genere, & ſacrarum quoque litterarum eruditione adeò enituit, ut Doctoris illuſtris titulum apud Hiſpanos fuerit aſſecutus. Cuius rei illud quoque argumentum eſt, quod egregius idem Doctor Iſidorus, qui ab eo fuerat educatus, & pijs documentis imbutus, Libros de Eccleſiaſticis officijs, in quibus de univerſis myſterijs, quæ in Eccleſia celebrantur, ac de originibus officiorum Eccleſiaſticorum diſſeruerat, ipſi Sanctiſſimo Fratri, ſacræque diſciplinæ amantiſſimo dedicavit.

℟. Inveni David.

Lectio v.

SEd nihil ad Fulgentij commendationem illuſtrius, quam ipſorum quoque hoſtium graviſſimum de eo prolatum teſtimonium. Cùm enim Leovigildus Gothorum Rex Sororius eius Ariana hæreſi infectus, poſt patratam filij ſui Sancti Hermenegildi cædem, infirmitate acritèr torqueretur, flagitij pœnitentia ductus, licèt non ea, qua par erat ad ſalutem obtinendam, Reccaredo filio ſuo præcepiſſe dicitur, ut Leandrum, & Fulgentium, qui in doctrina Eccleſiaſtica inſigni-

tèr clarebant; tamquam Patres audiret, & eorum monitis obtemperaret. Id verò à Reccaredo cumulatè præſtitum fuiſſe, tota Gothorum Gente ad veram fidem perducta, & Ariana perfidia in Concilio Toletano tertio ab univerſo Regno adjurata, luculentiſſimè teſtantur.

℟. Poſuit adjutorium.

Lectio vi.

EPiſcopus creatus Aſtigitanam, & Carthaginenſem nimio zelo, & exemplo gubernavit Eccleſias. Toletanæ Synodo interfuit: ſub Rege Gundemario, itidemque Hiſpalenſi ſecundo, in cuius actis nonnulla ſuæ Eccleſiæ iura legitur vindicaſſe. Denique ab incéptæ vitæ inſtituto non recedens, & forma factus gregis ex animo, cum pietate in Deum, Paſtorali in ſubditos vigilantia, alijſque ſanctis operibus vitam religioſiſſimè tranſegiſſet, virtutibus, ac meritis plenus, nec ſanctitate minùs, quàm doctrinæ fama illuſtris, obdormivit in Domino. Eum Diœceſis Carthaginenſis, & Placentina ut primarium ſuum colunt Patronum. Sacræ ipſius, & Florentinæ Sororis reliquiæ ſub Alphonſo undecimo in Berzocana oppido inventæ, ac poſteà diviſæ, partim in eadem Placentina Diœceſi, partim Murciæ magna populi veneratione coluntur.

℟. Iſte eſt.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap. 5.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Et reliqua.

Homilia S. Gregorij Papæ.

Ex Homilia 17. in Luc. 10. antè med.

COnſiderandum nobis eſt, ut qui una, eademque exhortationis voce non ſufficit ſimul cunctos admonere, ſtudeat ſingulos, in quantum valet, inſtruere, privatis locutionibus ædificare. Debemus namque penſare continuò, quod Sanctis Apoſtolis dicitur, & per Apoſtolos nobis: Vos eſtis ſal terræ. Si ergò ſal ſumus condire mentes fidelium debemus. Vos igitur, qui paſtores eſtis, penſate, quia Dei animalia paſcitis: de quibus profectò animalibus Deo per Pſalmiſtam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea.

℟. Amavit eum.

Lectio viii.

ET ſæpè videmus, quod petra ſalis brutis animalibus anteponitur, ut ex eadem ſalis petra lambere debeant, & melio-

liorari. Quaſi ergò inter bruta animalia petra ſalis debet eſſe Sacerdos in populis. Curare namque Sacerdotem neceſſe eſt, quæ ſingulis dicat, unumquemque qualiter admoneat, ut quiſquis Sacerdoti iungitur, quaſi ex ſalis tactu æternæ vitæ ſapore condiatur. Sal etenim terræ non ſumus, ſi corda audientium non condimus: quod profectò condimentum ille veracitèr proximo impendit, qui prædicationis verbum non ſubtrahit, ſed tunc verè alijs recta prædicamus, ſi dicta rebus, & exemplis oſtendimus.

℟. Sint lumbi veſtri præcincti.

Lectio ix.

NUllum puto, fratres chariſſimi, ab alijs maius præiudicium, quàm à Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem poſuit, dare de ſe exempla pravitatis cernit: quando ipſi peccamus, qui compeſcere peccata debuimus: nulla animarum lucra quærimus: ad noſtra quotidie ſtudia vacamus, terrena concupiſcimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipſo, quod cæteris Prælati ſumus, ad agenda quælibet maiorem licentiam habemus; ſuſceptæ benedictionis miniſterium vertimus ad ambitionis argumentum: Dei cauſam relinquimus, ad terrena negotia vacamus: locum ſanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur. Te Deum.

Miſſa: Sacerdotes tui, *cum Evangelio:* Vos eſtis ſal terræ, *ſine* Credo.

DIE XXIII. JANUARII.

In feſto S. Ildefonſi Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex ſecundæ claſſis, cum Octava.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontific.

Oratio.

DEus, qui per glorioſiſſimam filij tui Matrem beatum Ildefonſum Confeſſorem tuum, atque Pontificem, miſſo de theſauris cœleſtibus munere decoraſti: concede propitius, ut per eius preces, & merita, munera capiamus eterna. Per eundem Dominum noſtrum.

Non fit commemoratio Ss. Martyrum Vincentij, & Anaſtaſij, nec de S. Emerentiana, niſi in Laudibus, & Miſſis privatis tantùm.

Lectiones primi Nocturni: Fidelis ſermo, *de eodem Communi.*

In ſecundo Nocturno, ut in Hiſp. Homilia in Evangelio:

Vos eſtis ſal terræ, *de Communi Doctorum.*

Nona Lectio de S. Emerentiana, ut in Breviario.

Miſſa: In medio Eccleſiæ, *ſine* Credo.

DIE XXVIII. JANUARII.

In Feſto S. Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex ſecundæ claſ. cum Oct.

Omnia, ut in Hiſpania.

DIE XXX. JANUARII.

Octava S. Ildefonſi Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia, ut in die feſti; & in Hymno dicitur: Meruit beatas ſcandere ſedes.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Gregorij Papæ.

Part. 2. Paſtoralis, cap. 1.

Lectio iv.

TAntùm debet actionem populi actio tranſcendere Præſulis, quantùm diſtare ſolet à grege vita paſtoris. Oportet namque, ut metiri ſe ſolicitè ſtudeat, quanta tenende rectitudinis neceſſitate conſtringitur, ſub cujus æſtimatione populus grex vocatur. Sit ergò neceſſè eſt cogitatione mundus, actione præcipuus, diſcretus in ſilentio, utilis in verbo, ſingulis compaſſione proximus, præcunctis contemplatione ſuſpenſus, benè agentibus per humilitatem ſocius, contra delinquentium vitia per zelum juſtitiæ erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, externorum providentiam in internorum ſolicitudine non relinquens.

℞. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Part. 2. Paſtoral. c. 9. & 10.

Lectio v.

COnſiderandum quoque eſt quia cùm curam populi electus Præſul ſuſcepit, quaſi ad ægrum medicus accedit. Si ergò adhuc in eius opere paſſiones vivunt, qua præſumptione percuſſum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exemplum benè vivendi pertrahi, qui cunctis carnis paſſionibus moriens, jam ſpiritualitèr vivit: qui proſpera mundi poſtponit, qui nulla adverſa pertimeſcit, qui ſola interna deſiderat: cujus intentioni benè congruens, nec omninò per imbecillitatem corpus, nec valdè per contuma-

maciam repugnat ſpiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, ſed propria largitur.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Ibid. c. 1. *Lectio vi.*

UNde ipſum quoque Epiſcopatus officium boni operis expreſſione definitur, cùm dicitur: Si quis Epiſcopatum deſiderat, bonum opus deſiderat. Ipſe ergò ſibi teſtis eſt, quia Epiſcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis miniſterium, ſed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non ſolùm non diligit omninò, ſed neſcit, qui ad culmen regiminis anhelans in occulta meditatione cogitationis cæterorum ſubjectione paſcitur, laude propria lætatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergò lucrum quæritur ſub eius honoris ſpecie, quo mundi deſtrui lucra debuerant.

℟. Iſte eſt, qui antè Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina eius repleta eſt. * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 5.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Ex Homilia 15. *in Matth.*

LUceat lux veſtra, hoc eſt, plurima in vobis ſit virtus ac maximè ingens illius accendatur ignis, & ineffabile omninò lumen effulgeat. Quando autem tàm magna virtus fuerit, & clara latere non poterit, etiam ſi mille illam contegere velit modis ille, qui poſſidet. Benè autem ait, lumen: nihil eſt, quod ſic hominem faciat inſignem, atque conſpicuum, etiam ſi magno ambitu optet latere, ut ſplendor iſte virtutis. Sicut enim ipſo ſole circumdatus, ita ubique clarus effulget, nec in terram ſolummodò rutilatus propriæ virtutis emittit, ſed ſuprà ipſum etiam cœlum proprio fulgore radiabit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit

duit eum. * Et ad portas paradiſi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas paradiſi.

Lectio viii.

HInc itaque illos uberius cõſolatur. Etſi, inquit, maledicta in eos audientes doletis, habetis tamen plurimos, quos ad amorem, atque admirationem Dei, veſtro adducatis exemplo. Tunc enim multi erunt omninò mirantes non utique vos tantùm, ſed per vos etiam Patrem veſtrum. Nec dixit, Deum, ſed Patrem; conferendo illis nobilitatis prærrogativam hoc jam nomine largiendo. Conſidera, quantum iſtiuſmodi ſit commodum, quantum etiam diſcrimen. Si enim vitijs ſordeamus, etiamſi nobis nullus obtrectet, erimus omnibus miſeriores. Si verò virtutibus ſplendere curemus, vel ſi totus mundus contra nos maledictis voluerit perſonare; erimus omnium beatiſſimi, atque ad nos trahemus omnes, qui venire elegerint ad ſalutem. Omni quidem tuba documenta ſunt operum clariora, vitaque munda, ipſa eſt luce fulgentior.

℟. In medio Eccleſiæ aperuit os eius. * Et implevit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus. ℣. Jucundit atem & exultationem theſaurizavit ſuper eum. Et implevit. Gloria. Et implevit.

Lectio ix.

Ex Homilia 36. in Matth. poſt initium.

NOn veni ſolvere legem, ſed implere. Legem verò non uno tantùm, ſed altero, & tertio implevit modo. Uno quidem, quia nihil ex legitimis ipſe tranſgreſſus eſt: alio verò, quia per nos quoque idipſum facit, quod Paulus ſignificando dicebat: Quoniam finis legis Chriſtus ad juſtitiam omni credenti. Quod enim illa per litteram non potuit, hoc per fidem ipſe confecit. Si verò aliquis diligentèr examinet, alium quoque tertium modum impletæ ab eo legis inveniet. Quem vero iſtum? Ipſa utique præcepta, quæ erat daturus: non enim interitus priorum, ſed augmentum potiùs, & complementum erant ea, quæ dicebantur á Chriſto. Illius quippe ſententiæ, qua dicitur: Non occides, non interemptio, ſed adimpletio magis, atque munitio eſt dicere: Non iraſcaris; omniumque ſimilitèr cæterorum. Te Deum.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ S. Juliani, ut in primis Veſper.

FE-

FESTA FEBRUARII.
DIE I. FEBRUARII.
In Feſto S. Cæcilij Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio.

DEUS, qui nos per beatum Cęcilium martyrem tuum atque Pontificem, ad agnitionem tui nominis venire tribuiſti: concede propitius, ut per quem ſuperni muneris rudimenta ſuſcepimus, per eum ſubſidia perpetuæ ſalutis impetremus. Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

In primo Nocturno.

Leguntur Lectiones de Libro Eccleſiaſtici: Confitebor tibi Domine, *ut in Communi Virginum, mutatis mutandis.* ℟. *verò de Communi unius Martyris.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

QUoniam varios, multiplicesſque triumphos, quos evangelica prædicatio cumulavit, tempus nos dinumerare non patitur, ad illos tota noſtri ſermonis confugit oratio, quos Hiſpaniarum Eccleſia reportavit, quæ à Sanctis Apoſtolis tot meruit habere Epiſcopos, quot dies mundus recepit. Verè mater luminum, fons dierum, quæ ſeptenario coruſco germinis ſui toto orbe reſplendet. Felix, quæ meruit poſſidere tot virtutum pignora, quot illa arca præceptorum volumina ſacrata geſtavit.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio v.

BEata, cui in futura gloria tot adſtant candelabra, quot hic habuit Evangelij præcones; tot coronæ, quod inſulæ; tot bravía, quot tormenta. Meritò proinde de venerando illo Sanctorum numero ſcribens ad Alphonſum, & Sancium Hiſpaniæ Reges, & ad eiuſdem Regni Epiſcopos Sanctus Gregorius Septimus Romanus Pontifex teſtatur, à Sanctis Apoſtolis ad Hiſpaniam ſeptem illos Antiſtites directos fuiſſe, qui deſtructa idolatria chriſtianitatem fundaverunt, religionem plantaverunt, ordinem, & officium in divinis cultibus agendis oſtenderunt, & ſanguine ſuo Eccleſias dedicaverunt.

℟. Deſiderium animæ.

Lectio vi.

EX his adeſt nobis hodie natalis ſancti Cæcilij, qui cum

cum mirabilem multitudinem Chriſti fidei ſubjugaſſet, Illyberi glorioſo agone quievit. In cujus poſteà civitatis exciſæ locum Granata ſucceſſit: quæ Patroni, ac Parentis ſui tanta ſemper pietate memoriam recolunt; ut etiam ſub Maurorum tyrannide templum eius nomini dicatum, ſacris Chriſtianorum celebrandis, inviolatum extiterit.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem: Niſi granum frumenti, *ut in hac die pro S. Ignatio Martyre.*

Miſſa: Statuit, *de Communi unius Martyris, cum Evangelio:* Niſi granum frumenti.

DIE III. FEBRUARII.

In Feſto S. Blaſij Epiſcopi, & Martyris.

Patroni min. princip. Mexic.

Duplex majus.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Deus, qui nos &c. *de eodem Communi.*

Lect. primi Noct. A Mileto; *in ſecundo Noct.* 4. *lect. S. ut in Brev.* 5. & 6. Triumphalis; *in tertio Nocturn. Homilia in Evangel.* Si quis vult poſt me venire; *Miſſa:* Sacerdotes Dei, *ſine* Credo.

Pro Angelopolitana Eccleſia, & ubi conceſſum fuerit.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.

Oratio: Deus, qui nos, &c. *ut ſuprà.*

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

BLaſius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaſte in Cappadocia ex Medico Epiſcopus creatus eſt, ut corporum curationi, animorum cura ſuccederet. Huic muneri cum ſedulam, ac piam operam navaret, dira tempeſtas adverſus Chriſtianos à Licinio Tyranno excitata fuit. Blaſius divino inſtinctu, Chriſti conſilio, & exemplo in montem Argæum ſe recepit, ac ſeſe in ſpeluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipſis feris, nativæ feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, & multis obſequijs cultus eſt.

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Deſcenditque cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Le-

Lectio v.

IBI tamdiù latuit, dum ab Agricolai Præſidis militibus caſu deprehenſus, inde abſtractus, & ac Præſidem ductus, illius juſſu in vincula coniectus eſt. Sed vinctus ipſe, multos, quos eius ſanctimoniæ fama acciverat, á diverſorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui deſperata â Medicis ſalute, tranſverſa ſpina faucibus inhærente, animam agebat. Illuſtris ſanè tum corporum, tum animorum Medicus, non humana, ſed divina arte, non paratis â natura remediis, ſed Chriſti gratia comparatis, ægros priſtinæ ſaluti reſtituit, omni ferè miraculorum genere conſpicuus; nam Chriſti ſuper aquas ambulantis, & Eliæ Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.

℞. Deſiderium animæ ejus tribuiſti ei Domine: * Et voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. Et voluntate.

Lectio vi.

ATrociſſimis tormentis, crudeliſſimi Præſidis juſſo, cruciatus fuit. Duris verberibus cæſus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti loríca indutus, alijſque exquiſitiſſimis ſupplicijs affectus eſt. Sed eius fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus reſtitit. Tandem victo Tyrano, capite plexus, illuſtre fidei teſtimonium Eccleſiæ reliquit tertio nonas Februarij, anno Chriſti trecenteſimo decimo ſexto.

℞. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis poſuit ſuper caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus; & aqua ſapientiæ ſalutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelio: Si quis vult poſt me venire, &c. *de Communi unius Martyris, &c.*

DIE IV. FEBRUARII.

Octava S. Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris.

Omnia ut in Hiſpania.

DIE IV. FEBRUARII.

Vel alia die non impedita.

In Feſto S. Gelatij Martyris. Cujus Reliq. aſſervatur in hac Metropolitana Eccleſia Mexicana.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta, quæſumus, 2. *loco.*

Lectiones primi Nocturni: de Scriptura occurrente; & in Quadrageſima: Fratres debitores. *In ſecundo Nocturno:* Triumphalis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 10.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nihil eſt opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non ſcietur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarij, Epiſcopi.

Comment. in Matth. cant. 10. *poſt medium.*

DOminus diem iudicij oſtendit, quæ abſtruſam voluntatis noſtræ conſcientiam prodet: & ea quæ nunc occulta exiſtimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non conſilia, non poteſtates inſectantium monet eſſe metuendas: quia dies iudicij nulla hæc fuiſſe atque inania revelavit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate ſuper tecta. Non legimus Dominum ſolitum fuiſſe noctibus ſermocinari, & doctrinam in tenebris tradidiſſe: ſed quia omnis ſermo eius carnalibus tenebræ ſunt, & verbum eius infidelibus nox eſt.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

ITaque id quod á ſe dictum eſt, cum libertate fidei, & confeſſionis vult eſſe loquendum. Idcircò quæ in tenebris dicta ſunt, prædicari iuſſit in lumine: ut quæ ſecreto aurium commiſſa ſunt, ſuper tecta, id eſt, excelſo loquentium præconio audiantur. Conſtantèr enim Dei ingerenda cognitio eſt, & profundum doctrinæ Evangelicæ ſecretum in lumine prædicationis Apoſtolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum ſit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum eſt: ſed timentes potius Deum, cui perdendæ in gehenna & animæ & corporis ſit poteſtas.

℟. Hic eſt verè Martyr.

Lectio ix.

NOlite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum noſtrorum caſus eſt pertimeſcendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus eſt dolor: quando pro naturæ ſuæ, atque originis conditione

tione reſoluta, in ſubſtantiam ſpiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confidendi Dei habere conſtantiam; etiam conditionem, qua teneremur, adiecit: negaturum ſe eum Patri in cœlis, qui ſe hominibus in terra negaſſet: eum porrò qui confeſſus coram hominibus ſe fuiſſet, â ſe in cœlis confitendum: qualeſque nos nominis ſui teſtes hominibus fuiſſemus, tali nos apud Deum Patrem teſtimonio eius uſuros.

Te Deum.

Miſſa: Lætabitur, *intra Cathedrali dicitur* Credo.

DIE V. FEBRUARII.

In Feſto B. Philippi á Jeſu, Nat. & Patr. Civit. Mex. Duplex primæ claſſis, ſine Oct.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta, quæſumus, 1. *loco eiuſdem Communi.*

Lectiones primi Nocturni: Fratres debitores. *In ſecundo Nocturno:* Triumphalis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 10.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacem mittere, ſed gladium. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarij Epiſcopi *Canon* 10.

QUÆ iſta diviſio eſt? Inter prima enim legis præcepta accepimus, Honora patrem tuum, & matrem tuam. Et ipſe Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid ſibi vult miſſus potius gladius in terram, & ſeparatus â patre filius, & filia â matre, & nurus adverſus ſocrum, & hominis domeſtici eius inimici? Igitur exinde publica authoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, & gladius Domini, inter patrem & filium, & inter filiam, matremque deſæviens.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

GLadius telorum omnium telum acutiſſimum eſt, in quo ſit ius poteſtatis, & iudicij ſeveritas, & animadverſio peccatorum. Et huius quidem teli nomine novi Evangelij prædicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas eſt. Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio: qui gladius miſſus in terram eſt, id eſt, prædicatio eius hominum cordibus infuſa. Fitque

gravis in domo una diſſenſio, & domeſtica novo homini erunt inimica: quia ille per verbum Dei diviſus ab illis, manere & interior & exterior, id eſt, & corpus & anima, in ſpiritus novitate gaudebit.

℞. Hic eſt verè Martyr.

Lectio ix.

PErgit deinde eodem præceptorum & intelligentiæ decurſu. Nam poſteà quàm relinquenda omnia, quæ in ſæculo chariſſima ſunt, imperaverat, adiecit: Qui non accipit crucem ſuam, & ſequitur me, non eſt me dignus: quia qui Chriſti ſunt, crucifixerunt corpus cum vitijs & concupiſcentia. Et indignus eſt Chriſto, qui non crucem ſuam, in qua compatimur, commorimur, concepelimur, conreſurgimus, accipiens, Dominum ſit ſecutus, in hoc ſacramento fidei, ſpiritus novitate victurus.

Te Deum, &c.

Miſſa: In virtute tua, *& dicitur* Credo.

DIE X. FEBRUARII.

In feſto S. Scholaſticæ Virginis. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui Animam Beatæ Virginis tuæ Scholaſticæ, ad oſtendendam innocentiæ viam, in columbæ ſpecie Cœlum penetrare feciſti: da nobis eius meritis, & precibus ita innocentèr vivere; ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. Si venerit in Quadrageſima: De virginibus.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro ſecundo Dialogorum Sancti Gregorij Papæ. Capit. 33.

Lectio iv.

SCholaſtica venerabilis Patris Benedicti Soror, omnipotenti Domino ab ipſo infantiæ tempore dedicata; ad eum ſemel per annum venire conſueverat: ad quam vir Dei non longè extra ianuam in poſſeſſione Monaſterij deſcendebat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum diſcipulis venerabilis eius deſcendit frater, qui totum diem in Dei laudibus, ſacriſque colloquijs ducentes, incumbentibus iam noctis tenebris, ſimul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad menſam ſederent, & inter ſacra colloquia tardior ſe hora protraheret, eadem ſanctimonialis fémina Soror eius eum rogavit, dicens: Quæſo te, ut iſta nocte me non deſeras; ut uſque manè

de

de cœleſtis vitæ gaudijs loquamur. Cui ille reſpondit; Quid eſt quod loqueris Soror? Manere extra cellam nullatenus poſſum. Tanta verò erat cœli ſerenitas; ut nulla in aëre nubes appareret. Sanctimonialis autem fémina cùm verba Fratris negantis audiviſſet, inſertas digitis manus ſuper menſam poſuit, & caput in manibus omnipotentem Dominum rogatura declinavit. Cùmque levaret de menſa caput tanta coruſcationis, & tonitrui virtus, tantaque inundatio pluviæ erupit; ut neque Venerabiles Benedictus, neque Fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen quo conſederant, pedem movere potuerint.

℞. Propter veritatem, & manſuetudinem.

Lectio v.

SAnctimonialis quippè fémina caput in manibus declinans, lacrymarum fluvium in menſam fuderat, per quas ſerenitatem aëris ad pluviam traxit. Nec paulo tardiùs poſt orationem inundatio illa ſecuta eſt, ſed tanta fuit convenientia orationis, & inundationis; ut de menſa caput iam cum tonitruo levaret: quatenus unum, idemque eſſet momentum, & levare caput, & pluviam deponere. Tunc Vir Dei inter coruſcos, & tonitruos, atque ingentis pluviæ inundationem, videns ſe ad Monaſterium non poſſe remeare, cœpit conqueri contriſtatus dicens: Parcat tibi omnipotens Deus Soror, quid eſt, quod feciſti? Cui illa reſpondit: Ecce rogavi te, & audire me noluiſti: rogavi Deum meum, & audivit me: modo ergo, ſi potes, egredere, & me dimiſſa ad Monaſterium recede. Ipſe autem exire extra tectum non valens, qui remanere ſponte noluit in loco, manſit invitus. Sicque factum eſt, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per ſacra Spiritualis vitæ colloquia, ſeſe vicaria relatione ſatiarent.

℞. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem.

Lectio vi.

CUmque die altero eadem venerabilis fémina ad cellam propriam receſſiſſet, Vir Dei ad Monaſterium redijt. Cùm, ecce, poſt triduum in cella conſiſtens, elevatis in aëra oculis, vidit ejuſdem Sororis ſuæ Animam de corpore egreſſam, in Columbæ ſpecie Cœli ſecreta penetrare. Qui, tantæ eius gloriæ congaudens, omnipotenti Deo in hymnis, & laudibus gratias reddidit, eiuſque obitum Fratribus denuntiavit. Quo

Quos etiam protinus miſit, ut ejus corpus ad Monaſterium deferrent, atque in ſepulchro, quod ſibi ipſi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una ſemper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec ſepultura ſepararet.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium.

Simile erit regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Communi Virginum.*

DIE XI. FEBRUARII.

In Feſto Sanctorum Martyrum Fructuoſi Epiſcopi, Augurij, & Eulogij Diaconorum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum.

Oratio.

DEUS, qui Beatum Fructuoſum, & eius Diaconos Augurium, & Eulogium per ignem probatos Martyrio decoraſti: concede nobis famulis tuis; ut ipſorum interceſſione, flamma divini amoris ſucceſi, cum illis pariter coronemur in Cœlis. Per Dominum noſtrum, &c.

Lect. primi Noct. de Scriptura occurrente. In Quadrageſima: Fratres debitores.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FRuctuoſus Civis, & Epiſcopus Tarraconenſis, eo tempore martyrium ſubijt, quo immanis illa Valeriani, & Gallieni perſecutio in electiſſima quæque Chriſti membra ſæviebat. Jam præter innumeros ubique terrarum Martyres crudeliter occiſos, Romæ Laurentium, Carthagine Cyprianum mactaverat. Cùmque per Hiſpaniam quoque noſtram graſſaretur, Æmilianus Præſes Tarraconem pervenit Urbem primariam. Hic ergo Fructuoſo, ejuſque Diaconis Augurio, & Eulogio in carcerem primum coniectis, poſt ſex deinde dies, ſe coram ſiſtere iuſſis, Audiſti, inquit, Fructuoſe, quid Imperatores præceperunt, Deos ſcilicet colendos? Cui Pontifex: Ego unum Deum colo, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis ſunt. Numquid & tu, dixit Præſes Eulogio, Fructuoſum colis? Ego, reſpondit Levita Chriſti, Fructuoſum non colo, ſed ipſum colo, quem & Fructuoſus. Similiter Augurio reſpondente, parique fortitudine tribus conſtantiſſimè Chriſtum prædicantibus, cùm nec, minis, nec blan-

blanditijs Æmilianus ſacrum Martyrum pectus emolire poſſet flammis adiudicavit.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

CUM igitur Sanctiſſimus Epiſcopus cum Diaconis ſuis ad amphiteatrum duceretur, adeò vehementi populus eorum amore obſtringebatur, ut plures etiam Ethnici de iniqua morte lamentarentur. Chriſtiani verò, ſi quo modo, poſſent Paſtoris ſui amantiſſimi dolorem, mortemque acerviſſimam delinire, poculum aromatibus conditum propinabant; ſed ille abſtinentiæ rigidiſſimus cuſtos, ſinite, inquit, nondùm eſt hora ſolvendi jeiunij. Cùm quidam Chriſtianus, cui nomen Felix, apprehenſa manu Fructuoſi, eum enixè rogaret, ut ſui memor eſſet in cœlis, Fructuoſus, cunctis audientibus, dignè reſpondit: In mente me habere neceſſe eſt Eccleſiam Catholicam ab Oriente uſque in Occidentem diffuſam. Quam reſponſionem Divus Auguſtinus in ſermone, quem de glorioſis Martyribus habuit, laudat, dicens: Neminem ſingulorum præterit, qui orat pro univerſis: ab eo nullum membrum prætermittitur, cuius oratio pro corpore funditur. Acta Martyrij Sancti Fructuoſi, & Sociorum adeò veneranda apud Fideles erant; ut publicè in Eccleſia coram populo legerentur, non in Hiſpania tantùm, ſed in Africa etiam, ac proinde in alijs quoque Occidentalis Orbis Eccleſijs.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi.

POſtremo Fructuoſus Fratres conſolatus, & ex revelatione Divina numquam eis de futurum Paſtorem prædîcens, alacer, & ſecurus cum Socijs ſuis, flexis genibus ſuper ſtruem lignorum iam ardere incipientium, ſeſe præparat victimam in odorem ſuavitatis Deo ſacrificandum. Tunc hi tres quaſi ex uno ore laudabant, & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, donec per ignem probati, & ſine macula inventi, puriſſimas animas Deo reddidêre, anno ſexageſino ſecundo ſupra ducentiſſimum. Nec defuere magnalia, quibus in terris gloriam Sanctorum ſuorum patefieri placuit Altiſſimo. Bábylon quippè, & Migdonius licet ex familia Præſidis, Chriſtiani tamen, ipſa quoque filia Æmiliani, cœlos ſcandere egregios Chriſti Athletas, Angelorum choris ſtipatos, coroniſque redimîtos conſpexerunt,

xerunt. Nocte ſuperveniente Chriſtiani ad amphiteatrum currentes, Martyrum cineres collectos, prout quiſque potuit, ſibi vindicabit. Sanctus verò Fructuoſus apparens monuit, ut, quod unuſquiſque pio furto de ſacris cineribus uſurpaverat, reſtitueret, unoque in loco ſimul condendos curaret. Poſt ea in Ligûres ſacra pignora tranſportata ſunt, ſervanturque propè Genuam in Benedictinorum Cœnobio, ultra ea, quæ Manreſæ, & in Eccleſijs Tarraconenſi, & Sanctæ Matronæ Barcinonenſi piè coluntur.

℟. Tamquam aurum.

Homilia S. Gregorij Pap. in Evang. Cum audieritis, &c.

Miſſa, Intret in conſpectu tuo, *de Communi.*

DIE XII. FEBRUARII.

In feſto S. Eulaliæ Virginis, & Martyris.

Duplex.

Omnia ut in Hiſpania.

DIE XIV. FEBRUARII.

In feſto S. Paulæ Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi non Virginum, nec Martyrum.

Oratio.

DEus, qui Beatam Paulam famulam tuam, ſpretis mundi delicijs, poſt inſignia virtutum incrementa, ibi voluiſti naſci cœlo, ubi Unigenitus tuus natus eſt mundo: concede propitius, ut eius exemplo terrena cuncta deſpicientes, cœleſtia conſequi mereamur. Per eumdem Dominum, &c.

AD MATUTINUM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Quadrageſima: Mulierem fortem.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Epiſt. 27. S. Hieronmyi.

PAula matrona Romana, ê nobiliſſimo Senatorum genere, ſed vite ſanctitate multò nobilior, mortuo Toxotio paris nobilitatis viro, qui quinque liberos ediderat; totam ſe ad Dominum convertit, & copioſas cœpit divitias in Chriſti pauperes tanto effectu erogare; ut eos tota urbe perquireret, & damnum putaret (ut de ea Sanctus Hieronymus ſcribit) ſi quiſquam debilis, & eſuriens, cibo ſubſtentaretur alterius: quo in ſtudio uſque ad mortem perſeverans dicebat, interdum, ſe id voti habere, ut mendicans moreretur, & in ſuo funere aliena ſindone involveretur. Cùm autem ob quaſdam Eccleſiarum diſſentiones, Orientis, & Occidentis

dentis Epiſcopi Romam, Sancto Damaſo Pontifice conveniſſent, Sanctum Epiphanium Salaminæ Cypri Epiſcopum hoſpitio excepit, & Paulinum Antiochiæ omnibus charitatis officijs colere ſtuduit, quorum accenſa virtutibus, patriam deſérere, & ad erémum pergére geſtiebat. Quare urbis frequentiam, & ora laudantium fugere feſtinans, & parvulam Bethlehem Romæ præferre volens, tandem ad Portum Romanum navigatura deſcendit, fratre, propinquis, ac liberis proſequentibus, & piam matrem materna charitate retinére cupientibus. Illa verò, quamvis viſcera eius dolore torquerentur, ſiccos ad cœlum tendebat oculos, & pietatem in filios pietate in Deum ſuperans neſciebat ſe matrem, ut Chriſti probaret ancillam.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

NAvi igitur conſcenſa cum Euſtochio filia, quæ propoſiti, & navigationis eius comes erat, aliis fidei ſumptis, Hieroſolymam, & ſancta loca incredibili ardore videre cupiebat. Quare cùm Cyprum primùm, deinde Seleuciam appuliſſet, in Syriam, & Palæſtinam venit; cuius cuncta ſacra monumenta tanto ſtudio, ac pietate circumivit, ut niſi ad reliqua feſtinaret, à primis non poſſet abduci. Denique Bethlehem ſubſtitit manſura perpetuò: ubi ſtructis quatuor Monaſterijs, uno Virorum, quod Sanctus Hieronymus gubernaturus ſuſcepit; alijs Virginum, reliquum vitæ iter admirabili ſanctitate confecit. Humilitatis virtus in ea maximè enituit: nihil ea clementius, nihil erga humiles blandius fuit. Invidorum calumnias, & ſæculi varias tentationes ſumma patientia, & manſuetudine toleravit. Tarda erat ad loquendum, & velox ad audiendum. Sanctas Scripturas tenebat memoriter, & vetus, ac novum Teſtamentum aſſiduè perlegebat. Hebræam linguam diſcere voluit, & conſequuta eſt ita, ut Pſalmos Hebraicè caneret, & ſermonem illum, quaſi nativum perſonaret. Super duriſſimam humum ſtratis ciliciolis quieſcebat, ſi tamen quies dicenda eſt, quæ iugibus penè orationibus dies, noctesque iungebat. Mollia etiam in graviſſimà febri lectuli ſtrata non habuit. Tantæ autem continentiæ fuit, ut propè menſuram excederet, & debilitatem corpori nimis ieiunijs, ac labore contraheret: exceptiſque die-

C bus

bus feſtis, vix oleum in cibo caperet: Neque adduci ullo modo potuit, ut ad vires corporis reficiendas vino uteretur. Ægrotantes miris obſequijs, ac miniſterijs confovebat: cùmque alijs languentibus largè præbéret omnia, ſi quando ipſa ægrotaſſet, ſibi non indulgebat; & in eo inæqualis videbatur, quod in alijs clementiam, in ſe duritiam commutabat.

℞. Dilexiſti. *Lectio vi.*

TAndem cùm in graviſſimam valetudinem incidiſſet, ac mortem adeſſe ſentiret, & frigeſcente alia parte corporis, animæ tepor in ſolo pectore palpitaret, quaſi ad ſuos pergeret, alienoſque dereſeret, illos verſiculos uſque ad expirationem animæ repetebat: Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ; &, Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum, concupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini: digitoque Crucis ſignum in labijs imprimens, ſanctiſſimam animam Deo reddidit ſeptimo Kalendas Februarij, ætatis ſuæ anno quinquageſimo ſexto. Tranſlataque Epiſcoporum manibus in Eccleſiam Speluncæ, tota ad funus eius Palæſtinarum urbium turba currente, monachorum, virginum, viduarum, & pauperum, qui ad exemplum Dorcadis, veſtes ab ea præbitas oſtendebant, triduo poſt ſubter Eccleſiam juxta ſpecum Domini condita eſt.

℞. Fallax gratia.

Lectiones tert. Noct. Hom. S. Gregorij Papæ in Evang. Simile eſt Regnum Cœlorum theſauro abſcondito, *de Communi primo loco.*

Miſſa: Cognovi, *de eodem Communi, Orat.* Deus, qui Beatam Paulam, *ut ſuprà.*

DIE XVI. FEBRUARII.

In feſto S. Valerij Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis.

In Hymno dicitur: Meruit ſupremos laudis honores.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui ſacram Beati Valerij Confeſſoris tui, atque Pontificis ſolemnitatem hodierna die venerari voluiſti: nos famulos tuos ab omni culpa liberos eſſe concede; ut eius interceſſione ad vitam perveniamus æternam. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Ex Lectionibus iam approbatis

tis pro Eccleſijs Cæſaraugustana, & Valentina, & ex ijs, quæ habentur de S. Valerio in Breviario Romano, in feſto S. Vincentij Martyris.

Lectio iv.

VAlerius pietate, & doctrina inſignis ex Conſulari Valeriorum turba (teſte Prudentio) Cæſarauguſtæ ortus eſt, talemque ſe in Epiſcopatu geſſit, qualem nec optare quidem populus potuiſſet: Cùm enim Diocletiani, & Maximiani in Chriſtianos perſecutio maximè ſæviret, toto animo, omnique ſtudio ad propagandam Chriſti Fidem incumbebat, certans nimirùm, iuxta præceptum Apoſtoli, bonum certamen fidei, apprehendenſque vitam æternam, in quam vocatus erat, & confeſſus bonam confeſſionem coram multis teſtibus. Qui cùm ob linguæ tarditatem in prædicandi Evangelij exercitatione minus verſarij poſſet, ne ea ex re aliquid detrimenti populus acciperet, hanc curam Vincentio eius diſcipulo, & Diacono demandavit: ut hac ratione nihil ad confirmandum in fide populum, ipſumque ſanctè docendum, deſideraretur. Utriuſque verò exemplo vitæ, ac morum ſanctitate, Vincentij etiam prædicatione res Chriſtiana in dies magis augebatur. Hæc intelligens Dacianus, qui in prædicta Diocletiani, & Maximiani perſecutione in Hiſpaniã Præſes miſſus Chriſtianos totis viribus inſectabatur, Valerium una cùm Vincentio Cæſarauguſtæ capi, & utrumque Valentiam vinctum poſt ſe duci, impio ſuo inſtituto expedire admodum, ac neceſſarium etiam eſſe iudicavit.

℟. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

VIros itaque ſanctiſſimos Valerium, & Vincentium vinculis conſtrictos Cæſarauguſta Valentiam Dacianus ad ſe duci iubet, qui ſimul atque Valentiæ in illius conſpectum prodierunt, cùm Valerius ob ſenilem ætatem, & eam qua apud Chriſtianos valebat, exiſtimationem auctoritate precelleret, ad ipſum Præſes converſus: Quid, inquit, tu Valerij? An putas, æquum eſſe religionis prætextu principuum decreta infringere, ac violare? Tunc Valerius, quamvis corpore ob

longævam ætatem infirmiore, animo tamen firmiſſimo, Religionis, & Fidei cauſam ſuſcipiens, mitiore licet, ac tardiore ſermone Daciano reſpondit: Nos, ô Daciane, quia Chriſtianam Fidem profitemur, & maiorum noſtrorum veſtigijs inſiſtimus, Deo potius, cuius nutu omnia ſunt condita, quam hominibus obedire oportere, in maximis, & ſanctiſſimis noſtræ Religionis decretis ſemper habuimus. Quo audito, Dacianus, quoniam ex Valerij morte nullum ſibi triumphum pollicebatur, quod ſumma ille ſenectute, quam quovis tormento graviorem illi futuram eſſe exiſtimabat, confectus eſſet; exilio dumtaxat damnandum illum eſſe decrevit.

℞. Poſuit adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

CUM igitur exilij cauſa Valerio ſolum vertendum eſſet, relicta Civitate Valentiæ, in Aragoniæ provinciam ſeſe contulit, cui, cùm Cæſarauguſtam redire, aut ampla ſpatioſave loca incolere, edicto Iudicis prohibitum eſſet, Anetum eiuſdem Provinciæ oppidulum ad habitandum ſibi delegit: ibi etiam ſibi præſtituens, ut ſeparatus à turba, ac proinde omnibus impedimentis liberatus, rebus divinis ſe totum dederet, ſuamque ſenectutem Deo prorſus conſecraret. Quo in loco cùm clariſſima Vincentij mors, quam Valentiæ pro Chriſti fide ab impio Daciano glorioſiſſimè perpeſſus fuerat, ſæpè ipſi in mentem veniret, eam vehementèr illi gratulari ſolebat: quin & ipſe ex hac vita migrare ſummis votis optabat: ut quem chariſſimum ſocium, ſuique muneris participem habuiſſet in terris, brevi etiam comitem haberet in cœlis; & ut proclivis ſui in Vincentium, animi ſignificationem aliquam ederet, templum, eo in loco Chriſtianorum ſumptibus erigendum curavit: Quod primum beati Vincentij nomine dedicatum eſt. Qui tandem vigilijs, ieiunijs, orationibus, & ſacris meditationibus intentus, felicem animam Deo reddidit circa annum Domini tercenteſimum decimum quintum. Cuius corpus non longè ab eo loco in Caſtro, cui nomen eſt Strada, Chriſtiani piè ſepelierunt. Inſigne verò nunc monu-

numentum eius reliquias continens, ac nomen referens, in cœnobio Roda vulgò nuncupato, conſpicitur.

℟. Iſte eſt, qui antè Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina eius repleta eſt. * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Homo peregre, *de Communi Confeſſoris Pontificis.*

Miſſa: Statuit, *de eodem Communi.*

DIE XIX. FEBRUARII.

In Feſto S. Gelatij Martyris. Cujus Reliquia aſſervatur in Alma Cathedrali Eccleſia.

Duplex.

Oratio: Præſta quæſumus, 1. *loco.*

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente; & in Quadrageſima: Fratres debitores. *In ſecundo Nocturno:* Triumphalis.

In tertio Nocturno. Homilia in Evangelium. Si quis vult.

Miſſa: In virtute. *Et in Matrice dicitur* Credo.

DIE XXVI. FEBRUARII.

Et in anno biſſextili xxvii. In feſto S. Felicis Martyris, cuius Reliquia aſſervatur in Alma Cathedrali Eccleſia.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio, Lectiones primi, ſecundi, & tertij Nocturni, ac Miſſa, ut in die S. Gelatij.

DIE XXVIII. FEBRUARII.

Et in anno biſſextili, die xxix. In feſto S. Pij Martyris, cuius Reliquia aſſervatur in Alma Eccleſia.

Duplex.

Omnia de Commun. unius Mart.

Oratio: Præſta quæſumus, 2. *loco.*

Lectiones primi Nocturni de Script. occurrente. Et in Quadrageſima: Fratres debitores.

In ſecundo Nocturno: Principes, *ſecundo loco.*

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium: Nihil eſt opertum, *ut in die* 26. *Januarij in Breviario.*

Miſſa: Lætabitur. *Et in Matrice dicitur* Credo.

FERIA SEXTA.

Poſt Cineres. In feſto Quinque Plagarum Domini noſtri Jeſu Chriſti.

● *Duplex majus.*

AD

AD VESPERAS.

Aña: Verè languores.

Pſalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus ſum: * ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum eius.

O Domine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea: * tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi eius: * in atrijs domus Domini, in medio tui Jeruſalem.

Aña: Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit.

Aña: Ipſe autem.

Pſalmus 119.

AD Dominum cùm tribularer clamavi: * & exaudivit me.

Domine libera animam meam à labijs iniquis: * & à lingua doloſa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: * ad linguam doloſam?

Sagittæ potentis acutæ: * cum carbonibus deſolatorijs.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt, habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Aña. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras: attritus eſt propter ſcelera noſtra.

Aña. Alligavit Dominus.

Pſalmus 139.

ERipe me Domine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die conſtituebant prælia.

Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: * venenum aſpidum ſub labijs eorum.

Cuſtodi me Domine de manu peccatoris: * & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt ſupplantare greſſus meos: * abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter ſcandalum poſuerunt mihi.

Dixi

Dixi Domino, Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.
Domine, Domine virtus ſalutis meæ: * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.
Ne tradas me Domine à deſiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.
Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipſorum operiet eos.
Cadent ſuper eos carbones; in ignem dejicies eos: * in miſerijs non ſubſiſtent.
Vir linguoſus non dirigetur in terra: * virum iniuſtum mala capient in interitu.
Cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis: * & vindictam pauperum.
Verumtamen iuſti confitebuntur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Aña. Alligavit Dominus plagam pupuli ſui, & percuſſuram eius ſanavit.

Aña. Omnis qui tranſibit.

Pſalmus 140.

DOmine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamavero ad te.
Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum.
Pone Domine cuſtodiam ori meo: * & oſtium circumſtantiæ labijs meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ: * ad excuſandas excuſationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem: * & non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me iuſtus in miſericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc, & oratio mea in beneplacitis eorum: * abſorpti ſunt iuncti petræ iudices eorum.
Audient verba mea, quoniam potuerunt: * ſicut craſſitudo terræ erupta eſt ſuper terram.
Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernum: * quia ad te Domine: Domine oculi mei: in te ſperavi, non auferas animam meam.
Cuſtodi me à laqueo quem ſtatuerunt mihi: * & à ſcandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo eius peccatores: * ſingulariter ſum ego donec tranſeam.

Aña. Omnis qui tranſibit, ſtupebit ſuper omnes plagas eius.

Aña. O vos omnes.

Pſalmus 141.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus ſum.

Effun-

Effundo in conſpectu eius orationem meam: * & tribulationem meam ante ipſum pronuntio.

In deficiendo ex me ſpiritum meum: * & tu cognoviſti ſemitas meas.

In via hac qua ambulabam: * abſconderunt laqueum mihi.

Conſiderabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognoſceret me.

Perijt fuga à me: * & non eſt qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine: * dixi: Tu es ſpes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus ſum nimis.

Libera me à perſequentibus me: * quia confortati ſunt ſuper me.

Educ de cuſtodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant iuſti, donec retribuas mihi.

Aña. O vos omnes, qui tranſitis per viam, attendite, & videte, ſi eſt dolor ſicut dolor meus.

Capitulum Iſaï. 53.

CHriſtus vulneratus eſt propter iniquitates noſtras; attritus eſt propter ſcelera noſtra: cuius livore ſanati ſumus.

℟. Deo gratias.

Hymnus.

PAnge lingua glorioſi
Lauream certaminis,
Et ſuper Crucis tropheo
Dic triumphum nobilem,
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplaſti
Fraude factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morſu ruit:
Ipſe lignum tunc notavit,
Damna ligni ut ſolveret.

Hoc opus noſtræ ſalutis
Ordo depopoſcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hoſtis unde læſerat.

Quando venit ergò ſacri
Plenitudo temporis,
Miſſus eſt ab arce Patris
Natus orbis conditor;
Atque ventre virginali,
Carne amictus prodijt.

Vagit infans inter arcta
Conditus præſepia:
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat,
Et Dei manus, pedeſque
Stricta cingit faſcia.

Sempiterna ſit Beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet univerſitas. Amen.

℣. Vi-

℣. Videbunt in quem tranſfixerunt.

℟. Et dolebunt ſuper eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Magnificat. Aña.

Dum in Cruce penderet unigenitus Dei filius, & ab omnibus ſubſannaretur, Mater eius Virgo Maria ipſum verum Deum & hominem condolens venerabatur.

Oratio.

DEus, qui unigeniti Filij tui paſſione, & per quinque vulnera eius ſanguinis effuſione, humanam naturam peccato perditam reparaſti: tribue nobis quæſumus; ut qui ab eo ſuſcepta vulnera veneramur in terris; ejuſdem pretioſiſſimi ſanguinis fructum conſequi mereamur in cœlis. Per eundem, &c.

Deinde fit commemoratio de feria.

Domine, non ſum dignus, ut intres ſub tectum meum, ſed tantùm dic verbo, & ſanabitur puer meus.

℣. Dirigatur, Domine, oratio mea.

℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo.

Oratio.

PArce, Domine, parce populo tuo: ut dignis flagellationibus caſtigatus, in tua miſeratione reſpiret. Per Dominum, &c.

AD MATUTINUM.

Domine labia mea. Deus in adjutorium, &c.

Invitatorium. Chriſtum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum: * Venite adoremus.

Pſalmus. Venite exultemus, &c.

Hymnus. Pange lingua, &c. *ut in Veſperis.*

In primo Nocturno.

Aña. Quis eſt iſte.

Pſalmus 10.

IN Domino confido: quomodò dicitis animæ meæ: * Tranſmigra in montem ſicut paſſer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt ſagittas ſuas in pharetra, * ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt: * Juſtus autem quid fecit?

Dominus in templo ſancto ſuo, * Dominus in cœlo ſedes ejus.

Oculi eius in pauperem reſpiciunt: * Palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat juſtum & impium: * Qui autem diligit iniquitatem, odit animam ſuam.

Pluet ſuper peccatores laqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpiritus

procellarum pars calicis eorum.
Quoniam juſtus Dominus, & juſtitias dilexit: * æquitatem vidit vultus eius.
Aña. Quis eſt iſte, qui venit de Edom, tinctis veſtibus de Boſra?
Aña. Quare rubrum.
Pſalmus 14.
DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingreditur ſine macula: * & operatur juſtitiam.
Qui loquitur veritatem in corde ſuo: * qui non egit dolum in lingua ſua.
Nec fecit proximo ſuo malum: * & opprobrium non accepit adverſus proximos ſuos.
Ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat.
Qui jurat proximo ſuo, & non décepit: * qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentem non accepit.
Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.
Aña. Quare rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcantium in Torculari?
Aña. Torcúlar calcavi.
Pſalmus 23.
DOmini eſt terra, & plenitudo eius: * orbis terrarum, & univerſi, qui habitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria fundavit eum: * & ſuper flumina præparavit eum.
Quis aſcendet in montem Domini? * aut quis ſtabit in loco ſancto eius?
Innocens manibus & mundo corde: * qui non accepit in vano animam ſuam, nec juravit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet benedictionem à Domino: * & miſericordiam à Deo ſalutari ſuo.
Hæc eſt generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.
Attollite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.
Quis eſt iſte Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.
Attollite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.
Quis eſt iſte Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipſe eſt Rex gloriæ.
Aña. Torcúlar calcavi ſolus, & de Gentibus non fuit vir mecum.

℣. Fo-

℣. Fodérunt manus meas, & pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia oſſa mea.

De Iſaia Propheta.

Lectio i. Cap. 53.

QUis credidit auditui noſtro? & brachium Domini cui revelatum eſt? & aſcendet ſicut virgultum coram eo, & ſicut radix de terra ſitienti. Non eſt ſpecies ei, neque decor, & vidimus eum, & non erat aſpectus, & deſideravimus eum: Deſpectum, & noviſſimum Virorum, Virum dolorum, & ſcientem infirmitatem, & quaſi abſconditus vultus eius, & deſpectus: unde nec reputavimus eum: verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit: & nos putavimus eum quaſi leproſum, & percuſum à Deo, & humiliatum. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra: diſciplina pacis noſtræ ſuper eum, & livore eius ſanati ſumus. Tu autem, &c.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto filio ſuo. * In quo habemus redemptionem per ſanguinem eius in remiſſionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo miſit Deus Filium ſuum in terras. In quo habemus.

Lectio ii.

OMnes nos quaſi oves erravimus, unuſquiſque in viam ſuam declinavit, & poſuit Dominus in eo iniquitatem omnium noſtrum. Oblatus eſt, quia ipſe voluit, & non aperuit os ſuum: ſicut ovis ad occiſionem ducetur, & quaſi Agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non aperiet os ſuum. De anguſtia, & de judicio ſublatus eſt: generationem eius quis enarrabit? Quia abſciſſus eſt de terra viventium: propter ſcelus populi mei percuſſi eum. Et dabit impios pro ſepultura, & divites pro morte ſua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Tu autem, &c.

℟. Nos qui aliquando eramus longè, facti ſumus propè, ſanguine Jeſu-Chriſti. * Ipſe eſt pax noſtra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum eſt iſtud, & eſt mirabile in oculis noſtris. Ipſe eſt.

Lectio iii. Cap. 63.

QUIS eſt iſte, qui venit de Edom, tinctis veſtibus de Boira? Iſte formoſus in ſtola

ſua gradiens in multitudine fortitudinis ſuæ. Ego qui loquor juſtitiam, & propugnator ſum ad ſalvandum. Quare ergò rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcantium in torculari? Torcùlar calcavi ſolus, & de Gentibus non eſt vir mecum: calcavi in furore meo, & conculcavi eos in ira mea, & aſperſus eſt ſanguis eorum ſuper veſtimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit, circumſpexi, & non erat auxiliator, quæſivi, & non fuit qui adjuvaret. Tu autem, &c.

℞. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, & per eum reconciliare omnia in ipſum. * Pacificans per ſanguinem Crucis eius, ſive quæ in cœlis, ſive quæ in terris ſunt.

℣. Ipſe eſt Caput corporis Eccleſiæ in omnibus primatum tenens. Pacificans per ſanguinem Crucis eius. Gloria Patri. Pacificans.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Foderunt.

Pſalmus 21.

DEus Deus meus, reſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè á ſalute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas, * laus Iſraël.

In te ſperaverunt patres noſtri: * ſperaverunt, & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt: * In te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt me: * locuti ſunt labijs, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre: * ſpes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus ſum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne diſceſſeris à me.

Quoniam tribulatio proxima eſt: * quoniam non eſt qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obſederunt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuum: * ſicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: * & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Fa-

Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxiſti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obſedit me.

Fodérunt manus meas, & pedes meos: * dinumeraverunt omnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideraverunt, & inſpexerunt me: * diviſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defenſionem meam conſpice.

Erue à framea Deus animam meam: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * & á cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Eccleſiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * univerſum ſemen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne ſemen Iſraël: * quoniam non ſprevit, neque deſpexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem ſuam à me: * & cùm clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Eccleſia magna: * vota mea reddam in conſpectu timentium eum.

Edent pauperes, & ſaturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in ſæculum ſæculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dominum * univerſi fines terræ.

Et adorabunt in conſpectu eius * univerſæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini eſt regnum: * & ipſe dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conſpectu eius cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & ſemen meum ſerviet ipſi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * & annuntiabunt cœli juſtitiam eius populo, qui naſcetur, quem fecit Dominus.

Aña. Fodérunt manus meas, & pedes meos: dinumeraverunt omnia oſſa mea.

Aña. A planta pedis.

Pſalmus 65.

JUbilate Deo omnis terra, pſalmum dicite nomini eius: * date gloriam laudi eius.

Dici-

Dicite Deo: Quàm terribilia ſunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & pſallat tibi: * pſalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: * terribilis in concilijs ſuper filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertranſibunt pede: * ibi lætabimur in ipſo.

Qui dominatur in virtute ſua in æternum, oculi ejus ſuper Gentes reſpiciunt: * qui exaſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedicite Gentes Deum noſtrum: * & auditam facite vocem laudis eius.

Qui poſuit animam meam ad vitam: * & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probaſti nos Deus: * igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum.

Induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro: * impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.

Tranſivimus per ignem, & aquam: * & eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocauſtis: * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxerunt labia mea

Et locutum eſt os meum * in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, enarrabo omnes, qui timetis Deum: * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamavi: * & exaltavi ſub lingua mea.

Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo: * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus: * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, & miſericordiam ſuam à me.

Aña. A planta pedis uſque ad verticem non eſt in eo ſanitas.

Aña. Vulnus, & livor.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſraël magnum nomen eius.

Et factus eſt in pace locus eius: * & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum: * ſcutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabilitèr á montibus æternis: * turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnum ſuum: * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus ſuis.

Ab

Ab increpatione tua Deus Jacob: * dormitaverunt qui aſcenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum feciſti judicium: * terra tremuit, & quievit.

Cùm exurgeret in judicium Deus: * ut ſalvos faceret omnes manſuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * & reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo veſtro: * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili, & ei qui aufert ſpiritum principum: * terribili apud reges terræ.

Aña. Vulnus, & livor, & plaga tumens non eſt circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

℣. Verè languores noſtros ipſe tulit.

℟. Et dolores noſtros ipſe portabit.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Lib. de Paſſione Dñi. cap. 41.

Lectio iv.

CAptus eſt Jeſus poſt plurimas illuſiones tàm Judæorum, quàm Gentium: poſt ſanguinis plures effuſiones, clavis in mitibus manibus ſimul, & pedibus perforatur: & configitur ligno Crucis Salvator noſter mitiſſimus Jeſus. Intuere, & reſpice roſam paſſionis ſanguineæ, quomodo rubet in indicium ardentiſſimæ charitatis. Contendunt paſſio, & charitas: iſta, ut plus ardeat, illa, ut plus rubeat. Tu autem, &c.

℟. Per mortem deſtruxit Jeſus eum, qui mortis habebat imperium. * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxij erant ſervituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus aſſimilari, ut miſericors fieret. Ut liberaret eos, qui timore.

Lectio v.

VIde quomodo hoc flore roſæ, floruerit optima vitis noſtra rubicundus Jeſus. Vide totum corpus, ſicuti roſæ ſanguineæ florem non invenias? Inſpice manum unam, & alteram ſi florem roſæ non invenias in utraque? Inſpice pedem unum, & alterum, numquid non roſei? Inſpice lateris aperturam, quia nec illa caret roſa, quamvis ipſa ſub rubea ſit, propter mixturam aquæ: quia ſicut narrat Evangeliſta, cùm unus Militum lancea latus ejus perforaſſet, exivit ſanguis, & aqua. Tu autem, &c.

℟. Per-

℟. Per hominem mors, & per hominem reſurrectio mortuorum. * Et ſicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Chriſto omnes vivificabuntur.

℣. Noviſſimè autem inimica deſtruetur mors. Et ſicut.

Ex eodem Divo Bernardo ſermon. de Paſſione Domini.

Lectio vi.

RESpice Domine Sancte Pater de Sanctuario tuo, & de excelſo cœlorum habitaculo: & intuere hanc ſacroſanctam Hoſtiam, quam tibi offert Magnus Pontifex noſter, Sanctus puer tuus Dominus Jeſus, pro peccatis fratrum ſuorum, & eſto placabilis ſuper multitudine malitiæ noſtræ. Cognoſce Pater tunicam filij tui Joſeph: heu! Fera peſſima devoravit eum, & conculcavit in furore ſuo veſtimentum eius: Ecce, Quinque Sciſſuras lamentabiles in eo reliquit. Tu autem, &c.

℟. Videmus Jeſum propter Paſſionem mortis gloria, & honore coronatum. * Ut pro omnibus guſtaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat autorem ſalutis eorum per paſſionem conſummari. Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro omnibus.

In tertio Nocturno.

Aña. Quid ſunt.

Pſalmus 95.

CAntate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini eius: * annuntiate de die in diem ſalutare eius.

Annuntiate inter Gentes gloriam eius: * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis eſt ſuper omnes deos.

Quoniam omnes dij Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritudo in conſpectu eius: * ſanctimonia & magnificentia in ſanctificatione eius.

Afferte Domino patriæ Gentium: afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hoſtias, & introite in atria eius: * adorate Dominum in atrio ſancto eius.

Commoveatur á facie eius univerſa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * iudicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, & exultet terra; commoveatur mare, & plenitudo

tudo eius: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultabunt omnia ligna ſilvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate: * & populos in veritate ſua.

Aña. Quid ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum?

Aña. His plagatus ſum.

Pſalmus 96.

DOminus regnavit, exultet terra: * lætentur inſulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius: * iuſtitia & iudicium correctio ſedis eius.

Ignis ante ipſum præcedet: * & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: * vidit, & commota eſt terra.

Montes ſicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli iuſtitiam eius: * & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes, qui adorant ſculptilia: * & qui gloriantur in ſimulacris ſuis.

Adorate eum omnes Angeli eius: * audivit, & lætata eſt Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ: * propter iudicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altiſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltatus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * cuſtodit Dominus animas ſanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta eſt iuſto, * & rectis corde lætitia.

Lætamini iuſti in Domino: * & confitemini memoriæ ſanctificationis eius.

Aña: His plagatus ſum in domo eorum qui me diligebant.

Aña. In amaritudine ſermo

Pſalmus 97.

CAntate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit ſibi dextera eius, * & brachium ſanctum eius.

Notum fecit Dominus ſalutare ſuum: * in conſpectu gentium revelavit iuſtitiam ſuam.

Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ, * & veritatis ſuæ domui Iſraël.

Viderunt omnes termini terræ * ſalutare Dei noſtri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & pſallite.

Pſallite Domino in cithara, in cithara & voce pſalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilate in conſpectu regis Domini: * moveatur mare & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, ſimul montes exultabunt à conſpectu Domini: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrarum in iuſtitia, * & populos in æquitate.

Aña. In amaritudine ſermo meus eſt: & manus plagæ meæ aggravata eſt ſuper gemitum meum.

℣. Ipſe Vulneratus eſt propter iniquitates noſtras.

℟. Attritus eſt propter ſcelera noſtra.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 19.

Lectio vii.

IN illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia conſummata ſunt, ut conſummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Epiſcopi Alexandrini. *Lib.* 12. *Comment. in Joann.*

CUM ab in manibus Judæis omnis in Chriſtum expleta eſſet impietas, nec quicquam iam ad ſummam crudelitatem reliquum eſſet; ad extremum Caro Chriſti Sanctiſſima proprium quiddam, ac naturale rurſus patitur. Multis enim, ac varijs doloribus exſicata, ſiti torquetur. Graves ſiquidem dolores magnam ad ſitim commovendum vim habent, naturali quodam, & inexplicabili calore humidum conſūmentes, & igneis ardoribus præcordia urentes. Tu autem, &c.

℟. Manifeſtata eſt gratia Dei per illuminationem Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti: * Qui deſtruxit mortem, illuminavit autem vitam, & in corruptionem.

℣. Liberavit, & vocavit nos vocatione ſua Sancta per gratiam, quæ data eſt nobis in Chriſto. Qui deſtruxit.

Lectio viii.

COnſummatum eſſe ait, impietatis Judaicæ modum, & impotentem ſeviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt; aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quo ſupplicij, aut contumeliæ genus prætermiſerunt? Quam obrem iure, conſummatum eſt, ait: ſed hora iam eum ad prædicandum ſpiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur; ipſam pro nobis mortem ſuſcepit, communem hanc naturæ noſtræ paſſionem ſuſtinuit in carne ſua. Tu autem, &c.

℟. Dignus es Domine accipere librum, & aperire ſignacula eius, quoniam occiſus es, & redimiſti nos Deus: * in ſanguine tuo.

℣. Feciſti enim nos Deo noſtro regnum, & Sacerdotes. In ſanguine tuo.

Lectio ix.

De Homilia Feriæ occurrent.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit.

Pſalmus. Dominus regnavit, &c. *cum cæteris &c.*

Aña. Ipſe autem Vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra.

Aña. Alligavit Dominus plagam Populi ſui, & percuſſuram eius ſanavit.

Aña. Omnis, qui tranſibit, ſtupebit ſuper omnes plagas eius.

Aña. O vos omnes, qui tranſitis per viam, attendite, & videte, ſi eſt dolor ſicut dolor meus.

Capitulum Iſai. 53.

CHriſtus vulneratus eſt propter iniquitates noſtras; attritus eſt propter ſcelera noſtra: cuius libore ſanati ſumus.

℟. Deo gratias.

Hymnus.

Uſtra ſex qui iam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Paſſioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus ſtipite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, aſtra mundus,
Quo lavantur flumine!

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus ſuſtinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tenſa laxa viſcera,
Et rigor lenteſcat ille,
Quem dedit nativitas;
Et ſuperni membra Regis
Tende miti ſtipite.

Sola digna tu fuiſti
Ferre mundi Victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam ſacer cruor perunxit,
Fuſus Agni corpore.

Sempiterna ſit Beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paráclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet univerſitas. Amen.

℣. Videbunt in quem tranſfixerunt.

℟. Et dolebunt ſuper eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Benedictus.

Aña. Unus Militum lancea latus eius aperuit, & continuò exivit Sanguis, & aqua.

Oratio. Deus, qui Unigeniti Filij tui paſſione, &c. *ut ſupra in primis Veſperis.*

Deinde fit commemoratio de feria.

Aña. Cum facis eleëmoſynam, neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua.

℣. Repleti ſumus manè miſericordia tua.

℟. Exultavimus, & delectati ſumus.

Oratio.

INchoata ieiunia, quæſumus Domine, benigno favore proſequere: ut obſervantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam ſinceris exercere valeamus. Per Dominum, &c.

AD PRIMAM.

Aña. Verè languores noſtros, &c. *ut ſupra.*

Reliqua dicuntur ut in Pſalterio.

Ad abſolutionem Capituli Lectio brevis.

TRadidit Chriſtus in mortem animam ſuam, & cum ſceleratis reputatus eſt, & ipſe peccata multorum tulit, & pro tranſgreſſoribus rogavit.

℟. Deo gratias.

AD TERTIAM.

Aña. Ipſe autem.

Capitulum. Chriſtus Vulneratus eſt, &c. *ut ſupra.*

℟. *breve.* Foderunt manus meas, * & pedes meos. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia oſſa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

℣. O vos omnes, qui tranſitis per viam.

℟. Attendite, & videte dolorem meum.

AD SEXTAM.

Aña. Alligavit Dominus plagam populi, &c.

Capitulum Iſaiæ 50.

FAciem meam non averti ab increpantibus, & conſpuentibus in me, Dominus meus auxiliator meus, & ideò non ſum confuſus.

℟. Deo gratias.

℟. *breve.* Verè languores noſtros * ipſe tulit. Verè.

℣. Et dolores noſtros ipſe portavit. Ipſe tulit. Gloria Patri. Verè languores.

℣. Diſciplina pacis noſtræ ſuper eum.

℟. Et livore eius ſanati ſumus.

AD

AD NONAM.

Aña. O vos omnes, qui tranſitis per viam attendite, & videte, ſi eſt dolor ſicut dolor meus!

Capitulum. Iſaîæ 53. Tradidit Chriſtus, &c. *ut ſupra ad Primam.* ℟. Deo gratias.

℟. *breve.* Ipſe vulneratus eſt * propter iniquitates noſtras. Ipſe.

℣. Attritus eſt propter ſcelera noſtra. Propter iniquitates noſtras. Gloria Patri. Ipſe vulneratus eſt.

℣. Oblatus eſt, quia ipſe voluit.

℟. Et non aperuit os ſuum.

AD VESPERAS.

Antiphonæ, Pſalmi, Capitulum, Hymnus, & Verſus, ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat. Aña.

EGo ſum veſtra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt; clavis confixæ ſunt: propter vos flagellis cæſus ſum, ſpinis coronatus ſum, aquam petij pendens, & acetum porrexerunt, in eſcam meam fel dederunt, & in latus lanceam: mortuus, & ſepultus reſurrexi: vobiſcum ſum, & vivo in æternum.

Oratio. Deus, qui Unigeniti filij, &c. *ut in prim. Veſp.*

Deinde ſit commemoratio de feria.

Aña. Tu autem cùm oraveris intra in cubiculum tuum, & clauſo oſtio ora Patrem tuum.

℣. Dirigatur Domine oratio mea.

℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo.

Oratio.

TUere Domine populum tuum, & ab omnibus peccatis clementèr emunda: quia nulla ei nocebit adverſitas, ſi nulla ei dominetur iniquitas. Per Dominum, &c.

FESTA MARTII.

DIE I. MARTII.

In Feſto S. Rudeſindi Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia ut in Hiſpania.

DIE II. MARTII.

In Feſto S. Gaudioſæ Martyris, cuius Reliquia aſſervatur in Eccleſia Cathedrali Angelopolitan.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctæ Martyris, tantùm.

Oratio: Deus, qui inter cætera, *de Communi.*

Lectiones primi Nocturni in Quadrageſima: Confitebor: *extrà Quadrageſim. de Scriptura occurrente.*

In

In ſecundo Nocturno: Ego maximè, *ut in eodem Communi, ſecundo loco.*

In tertio Nocturno Homilia: Simile eſt regnum cœlorum theſauro abſcondito.

Miſſa: Me expectaverunt; & *dicitur* Credo, *in Matrice.*

DIE III. MARTII.

In Feſto Ss. Hemetherij, & Celedonij Martyrum.

Duplex.

Omnia, ut in Hiſpania.

FERIA SEXTA

Ante Feſtum Sanct. Joſeph. In Feſto Coronæ Domini.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aña. Caput Draconis confoditur, *cum reliquis de Laudibus. Pſalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Pſalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Cant. 3. d.

EGredimini, & videte filiæ Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum Mater ſua, in die deſponſationis illius, & in die lætitiæ cordis eius.

Hymnus.

ÆTerne Rex altiſſime,
Reddens Coronas perditas,
Da Coronæ Sanctiſſimæ
Laudes proferre debitas.
Corona Chriſti capitis
Membra coronat hodie
Honoribus exhibitis,
Concordet vox lætitiæ.
Certum ſignat victoriam,
Qua Chriſtus mortem expulit,
Spinæ noſtram miſeriam,
Quam caput noſtrum ſubſtulit.
Vitæ Coronam reperit,
Corona mortis anxiæ;
Quo mors ſoluta deperit,
Datur triumphus gratiæ,
Qui tantò diademate
Nos honorat in ſtadio,
Cum utriuſque Pneumate
Sit laus Patri cum Filio. Amen.

℣. Tuam Coronam adoramus Domine. ℟. Tuum glorioſum recolimus triumphum.

Ad Magnificat. Aña.

O bone Jeſu, quid tibi, & Coronæ ſpineæ? Nos peccavimus, & tu luis? Nos debuimus, & tu ſolvis?

Oratio.

PRæſta quæſumus omnipotens Deus; ut qui in memoriam Paſſionis Domini noſtri Jeſu Chriſti, Coronam eius ſpineam veneramur in terris, ab ipſo gloria, & honore coronari mereamur in cœlis. Qui tecum vivit, & regnat.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Coronam ſpineam Chriſti Redemptoris: * Venite adoremus.

Pſal-

Pſalmus: Venite exultemus Domino.

Hymnus.

DEus tuorum militum,
Sors, & Corona præmium
Tuæ Coronæ meritum,
Confert medelam omnium.

Tua Corona ſpinea
Tuos coronet aurea,
Tua nobis humilitas
Pœnas repelat debitas.

Tuæ Coronæ myſticæ,
Suſcepto patrocinio,
Jubilus voces mellicæ,
Concurrat mentis gaudio.

Qui tantò diademate
Nos honorat in ſtadio
Cum utriuſque Pneumate
Sit laus Patri cum Filio. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Qui peccatum.

Pſalmus 1.

BEatus vir, qui non abijt in conſilio impiorum, & in via peccatorum non ſtetit, * & in cathedra peſtilentiæ non ſedit.

Sed in lege Domini voluntas eius, * & in lege eius meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum, * quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo.

Et folium eius non defluet: * & omnia quæcumque faciet proſperabuntur.

Non ſic impij, non ſic: * ſed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non reſurgent impij in judicio: * neque peccatores in concilio juſtorum.

Quoniam novit Dominus viam juſtorum: * & iter impiorum peribit.

Aña Qui peccatum non fecit, nec inventus eſt dolus in ore eius, ecce iniquè ſpinis coronatur.

Aña. Salvavit Leo.

Pſalmus 2.

QUare fremuerunt Gentes, * & populi meditati ſunt inania?

Aſtiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * adverſus Dominum, & adverſus Chriſtum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus à nobis jugum ipſorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * & Dominus ſubſanabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira ſua, * & in furore ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genuit te.

Po-

Poſtula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & poſſeſſionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.
Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.
Apprehendite diſciplinam, ne quando iraſcatur Dominus, * & pereatis de via juſta.
Cùm exarſerit in brevi ira eius, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Salvavit Leo Coronatus de Tribu Judà, quod Leo rugiens devoravit.

Aña. Spinas.

Pſalmus 4.

CUm invocarem exaudivit me Deus juſtitiæ meæ: * in tribulatione dilataſti mihi.
Miſerere mei, * & exaudi orationem meam.
Filij hominum uſquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?
Et ſcitote quoniam mirificavit Dominus ſanctum ſuum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.
Iraſcimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus veſtris, in cubilibus veſtris compungimini.
Sacrificate ſacrificium juſtitiæ, & ſperate in Domino. * Multi dicunt: Quis oſtendit nobis bona?
Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui Domine: * dediſti lætitiam in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & olei ſui * multiplicati ſunt.
In pace in idipſum * dormiam, & requieſcam.
Quoniam tu Domine ſingulariter in ſpe * conſtituiſti me.

Aña. Spinas noſtrorum peccatorum in ſuo Capite portavit, ut peccatis mortui, juſtitiæ vivamus.

℣. Poſuiſti Domine Coronam triumphalem.

℟. Super caput eius.

De Iſaîa Propheta.

Lectio i. Cap. 28.

VÆ Coronæ ſuperbiæ, ebrijs Ephraim, & flori decidenti, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguiſſimæ, errantes à vino. Ecce validus, & fortis Dominus, ſicut impetus grandinis; turbo confringens, ſicut impetus aquarum multarum inundantium, & emiſſarum ſuper terram ſpatioſam. Pedibus conculcabitur Corona ſuperbiæ ebriorum Ephraim.

℟. Proprio filio ſuo non peper-

percit; ſed pro omnibus nobis ſpinis coronandum tradidit illum: Quia dilexit nos.

℣. Milites plectentes Coronam de ſpinis, impoſuerunt capiti eius. Quia dilexit nos.

Lectio ii.

ET erit flos decidens gloriæ exultationis eius, qui eſt ſuper verticem vallis pinguium, quaſi temporaneum antè maturitatem autumni: quod cùm aſpexerit videns, ſtatim ut manu tenuerit deborabit illud. In die illa erit Dominus Exercituum Corona gloriæ, & ſertum exultationis reſiduo populi ſui, & ſpiritus judicij ſedente ſuper judicium, & fortitudo revertentibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino neſcierunt, & præ ebrietate erraverunt. Sacerdos, & Propheta neſcierunt præ ebrietate, abſorpti ſunt á vino.

℟. Videte omnes populi, & ullulate Regem Judæorum, imò omnium ſupernorum, & infernorum. * Quam dirè à matre ſua, imò noverca, coronatum.

℣. Plangite, & pectora veſtra contùndite ob tale immane factum, & videte. Quam dirè.

Lectio iii.

IDcircò hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretioſum in fundamento fundatum. Qui crediderit, non feſtinet. Et ponam in pondere judicium, & juſtitiam in menſuram. Et ſubvertet grando ſpem mendacij, & protectionem aquæ innundabunt. Et delebitur fœdus veſtrum cum morte, & pactum veſtrum cum inferno non ſtabit.

℟. Egredimini filiæ Jeruſalem, & videte verticem Regis: * Et fratris veſtri Corona ſcirpea aculeata amarè cruentatum.

℣. Plangite, & flete ſuper vos, & ſuper filios veſtros. Et fratris veſtri. Gloria Patri. Et fratris veſtri.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Ecce Agnus.

Pſalmus 5.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè aſtabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt in juſti antè oculos tuos.

Odiſti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum ſanguinum, & doloſum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine miſericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in juſtitia tua: * propter inimicos meos dirige in conſpectu tuo viam meam.

Quoniam non eſt in ore eorum veritas: * cor eorum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſè agebant, * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus ſuis, ſecundùm multitudinem impietatum eorum expellet eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui ſperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices juſto.

Domine, ut ſcuto bonæ voluntatis tuæ * coronaſti nos.

Aña. Ecce Agnus Dei immaculatus à planta pedis, uſque ad verticem capitis, non eſt ſanitas in eo.

Aña. Sicut ovis ad ſpineam Coronam.

Pſalmus 8.

DOmine Dominus noſter, * quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quoniam elevata eſt magnificentia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infantium, & lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos, * ut deſtruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam, & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quod memor es eius? * aut filius hominis, quoniam viſitas eum?

Minuiſti eum paulò minus ab Angelis, gloria, & honore coronaſti eum: * & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Omnia ſubjeciſti ſub pedibus eius,* oves, & boves univerſas, inſuper & pecora campi.

Volucres cœli, & piſces maris, * qui per ambulant ſemitas maris.

Domine Dominus noſter, * quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra.

Aña. Sicut ovis ad ſpineam Coronam ductus eſt: diſciplina pacis noſtræ ſuper eum, & livore eius ſanati ſumus.

Aña.

Aña. Sicut Agnus.

Pſalmus 12.

USquequò Domine oblviſceris me in finem? * Uſquequò avertis faciem tuam á me?

Quandiù ponam concilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltabitur inimicus meus ſuper me? * reſpice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illuminat oculos meos, me unquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adverſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: * ego autem in miſericordia tua ſperavi.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & pſallam nomini Domini Altiſſimi.

Aña. Sicut Agnus tradidit in mortem animam ſuam, & cùm ſceleratis reputatus eſt.

℣. Tuam Coronam adoramus Domine.

℟. Tuum glorioſum recolimus triumphum.

Lectio iv.

QUem admodum ad naturæ opera in uno corpore multa ſunt membra, diverſis actibus accommodata: ita ad artis opus varia inſtrumenta adhiberi ſolent, ſingula ſingulatim ſuas operationes habentia. Igitur ad Redemptionem noſtram ſummi artificis Domini noſtri Jeſu-Chriſti, eiuſque eminentiſſimæ artis operationem, utpote conſummatiſſimam, conſentaneum eſt; multa inſtrumenta acceſſiſſe. Fuerunt enim veſtes, funes, Corona, flagella, columna, clavi, arundo, ſpongia, lancea, linteum, & ſepulchrum. Quæ ut ſuo tempore noſtræ redemptionis operi ſingulatim ſingula acceſſerunt, ita ſuam quoque dignitatem, & venerationis rationem acceperunt à Domino Jeſu-Chriſto, quando ad eius contactum pervenire meruerunt.

℟. Popule meus, quid feci tibi? aut quid moleſtus fuit tibi? Popule ſtulte, & inſipiens, ut Spinis Caput meum perforares, reſponde mihi? * Quia eduxi te de terra Ægypti, & de domo ſervientium liberavi te.

℣. Memento, quæſo, quæ fecerim tibi. Quia eduxi.

Lectio v.

SIcut enim, quæ venenoſa, contagioſa, vel rabida tangunt, contaminantur, & fiunt morboſa; ita quæ vitæ, & ſalutis æternæ fontem, artificemque in vivificandi, ac ſalvandi arti-

artificio tetigerunt, ſalubritatem, maieſtatem, venerationiſque rationem conquiſiviſſe perpetuam, non abs re creditur. Non itaque Coronæ materiam veneramur, neque formam, niſi ut eam Rex eminentiſſimæ virtutis, verus homo, & verus Deus, uſui ſibi eſſe conſtituit, in eo certamine, quod cum humani generis hoſte decertavit.

℟. Generatio prava, atque perverſa: * Hæccine reddis Domino, & Regi tuo?

℣. Quoties volui congregare filios tuos, quem admodum gallina congregat pullos ſuos ſub alis, & noluiſti? Hæccine reddis Domino.

Lectio vi.

ET inter cætera Dominicæ paſſionis inſtrumenta, Spinea Corona, qua Chriſti Caput excruciatum eſt, ferventi devotione, & magno honore colenda eſt, quæ divinum Caput non ſolum attigit, ſed aperuit: non modò penetravit, ſed eius ſanguine maduit, eſtque perlota. Talem itaque dantes Judæi Coronam, dum quid agant, non intelligunt, magnum indicant Sacramentum. Qui omnes peccatorum Spinas confringere venit, Spinas in Capite portat, ut peccata mundi in ſuo Corpore ſe ferre demonſtret.

℟. Poſuiſti in Capite Jeſu Coronam non argenteam candoris, & decoris, non auream fulgoris, & honoris, ſed Spineam dedecoris, & mœmoris: * Væ tibi Judæa perfida.

℣. Circumdediſti Caput eius quaſi Regem Sponſum decoratum Corona. Væ tibi. Gloria Patri. Væ tibi.

In tertio Nocturno.

Aña. Verè languores.

Pſalmus 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula, * & operatur iuſtitiam.

Qui loquitur veritatem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit proximo ſuo malum, * & opprobrium non accepit adverſus proximos ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui iurat proximo ſuo, & non decipit, * qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Aña. Verè languores noſtros

ſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit.

Aña. Coronatus eſt.

Pſalmus 20.

DOmine in virtute tua lætabitur Rex: * & ſuper ſalutare tuum exultavit vehementer.

Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: * & voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo.

Vitam petijt á te: * & tribuiſti ei longitudinem dierum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: * gloriam & magnum decorem imponens ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in ſæculum ſæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex ſperat in Domino, * & in miſericordia Altiſſimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira ſua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & ſemen eorum à filijs hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt concilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorſum: * in reliquijs tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus, & pſallemus virtutes tuas.

Aña. Coronatus eſt propter iniquitates, noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra.

Aña. Defle Virginis.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddetur votum in Jeruſalem:

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt ſuper nos: * & impietatibus noſtris tu propitiaberis.

Beatus, quē elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus ſalutaris noſter, * ſpes omnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, ſonum fluctum eius.

Turba-

Turbabuntur Gentes, & timebunt qui habitant terminos à ſignis tuis: * exitus matutini, & veſpere delectabis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletare eam.

Flumen Dei repletum eſt aquis, paraſti cibum illorum: * quoniam ita eſt præparatio eius.

Rivos eius inebria, multiplica genimina eius: * in ſtillicidijs eius lætabitur germinans.

Benedices Coronæ anni benignitatis tuæ: * & campi tui replebuntur ubertate.

Pingueſcent ſpetioſa deſerti: * & exultatione colles accingentur.

Induti ſunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt; etenim hymnum dicent.

Aña. Defle Virginis Filium diademate Spineo coronatum non aperientem os ſuum.

℣. Fuit Corona Spinea in Capite Jeſu.

℟. Et diadema gloriæ.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 19.

Lectio vii.

IN illo tempore: Apprehendit Pilatus Jeſum, & flagellavit: & millites plectentes Coronam de Spinis, impoſuerunt Capiti ejus. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de Paſſione Domini.

EXpergiſcere nunc anima mea, excutere de pulvere, & contemplare virum hunc memorabilem, quem in ſpeculo Evangelici ſermonis, quaſi præſentem intueris. Attende anima mea, quis eſt iſte, qui ingreditur habens imaginem quaſi Regi? Et nihilominus Servi deſpectiſſimi confuſione repletus coronatus incedit, ſed ipſa etiam eius Corona cruciatus eſt illi, & mille puncturis ſpecioſum Caput eius divulnerat.

℟. Ne læteris inimica ſuper me, qui cecidi: * Conſurgam diluculo.

℣. Cùm ſedero in tenebris, Dominus lux mea. Conſurgam diluculo.

Lectio viii.

REgali purpura induitur: ſed potiùs in ea deſpicitur, quam honoratur. Sceptrum in manu geſtat, ſed eo ipſo Caput eius reverendum feritur. Adorant coram ipſo poſitis in terra genibus, & Regem clamant, & continuò ſputis amabiles eius genas ſubliniunt, maxillam palmis, & honorabile collum exornant. Vide anima, qualiter vir iſte per omnia conturba-

turbatur, & ſpernitur, ſub Crucis onere dorſum incuravere videtur, & tuam ipſe portare ignominiam,

℟. Clama, ne ceſſes, annuntia populo Judæorum ſcelera eorum: * Quaſi tuba exalta vocem tuam.

℣. Dominum Regem, & Meſſiam ſuum flagellaverunt, Spinis coronaverunt, crucifixerunt, latus perfoderunt, & morti tradiderunt. Quaſi tuba. Gloria Patri. Quaſi tuba.

Lectio ix. de feria.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Aña. Caput Draconis confoditur, cùm Caput Chriſti cingitur Corona Spinarum.

Pſalmus. Dominus regnavit, *cum reliquis de Laudibus Dominicæ.*

Aña. Corona rubens Jeſu Nazareni, quæ fit ad ignominiam, convertitur in gloriam.

Aña. Coronam vitæ meruit, qui Spinis coronatur: exolvit quæ non rapuit, in iuſte morti datus.

Aña. Chriſto Regi gloriæ hodie iubilemus, qui poſt Coronam Spineam, Coronam confert auream.

Aña. Spina rubens, qua coronatur Dominus, per cruoris exitum Cœlum fecit pervium.

Capitulum, Hymnus, ℣. *&* ℟. *ut in primis Veſperis.*

Ad Benedictus Aña.

Inter vepres Abrahæ demonſtratus eſt aries hærens cornibus, in quo Chriſtus figurabatur ſentibus Coronandus.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnipotens Deus: ut qui in memoriam paſſionis Domini noſtri Jeſu-Chriſti, Coronam eius Spineam veneramur in terris, ab ipſo gloria, & honore coronari mereamur in Cœlis. Qui tecum vivit, & regnat.

AD TERTIAM.

Aña. Corona rubens.

Capitulum. Egredimini, & videte, *ut ſupra.*

℟. *brev.* Poſuiſti Domine * Coronam triumphalem: Poſuiſti.

℣. Super Caput eius. Coronam. Gloria Patri. Poſuiſti.

℣. Tuam Coronam adoramus Domine.

℟. Tuum glorioſum recolimus triumphum.

AD SEXTAM.

Aña. Coronam vitæ.

Capitulum. Apoc. 6.

VIdi, & ecce equus albus, & qui ſedebat ſuper illum, habebat arcum, & data eſt ei Corona & exivit vincens, ut vinceret.

℟. *brev.*

℟. *brev.* Tuam Coronam. * Adoramus Domine. Tuam Coronam.

℣. Tuum glorioſum recolimus triumphum: Adoramus. Gloria Patri. Tuam Coronam.

℣. Fuit Corona Spinea, in Capite Jeſu.

℟. Et diadema gloriæ.

AD NONAM.

Aña. Spina rubens, qua coronatur Dominus, per cruoris exitum Cœlum fecit pervium.

Capitulum Jerem. 2.

IN die illa, erit Dominus Exercituum Corona gloriæ, & ſertum exultationis reſiduo populi ſui.

℟. *brev.* Fuit Corona Spinea * in Capite Jeſu. Fuit.

℣. Et diadema gloriæ. * In Capite Jeſu. Gloria Patri. Fuit.

℣. Poſuiſti Domine Coronam triumphalem.

℟. Super Caput eius.

In ſecundis Veſperis. Omnia ut in primis.

Ad Magnificat Aña.

Arcam, Menſam, & Altare, Corona ambit aurea, & ſculptura cinxit mare Sacerdotum æneum, quæ nunc ſignificant clarè Chriſti diadema Spineum.

Oratio ut ſupra.

Miſſa propria.

DIE VIII. MARTII.

In Feſto S. Joannis de Deo Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris, non Pontificis, præter ſequentia.

Oratio.

DEus, qui Beatum Joannem, tuo amore ſuccenſum inter flammas innoxium incedere feciſti, & per eum Eccleſiam tuam nova prole fecundaſti: præſta, ipſius ſuffragantibus meritis; ut igne charitatis tuæ vitia noſtra curentur, & remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum.

Fit Commemoratio S. Thomæ, & Feriæ.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. in Quadrag. Beatus vir.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes de Deo ex catholicis, pijſque parentibus in oppido Montis Maioris iunioris Regni Luſitaniæ natus, quam ſublimiter in ſortem Domini fuerit electus, inſuetus ſplendor ſuper eius domo refulgens, ſonituſque æris campani ſua ſponte emiſſus, ab ipſo eius nativitatis tempore non obſcurè prænuntiarunt. A laxiori vivendi

ratio-

ratione, divina operante virtute, revocatus, magnæ ſanctitatis exhibere ſpecimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei, ſic ad meliora ſe excitatum ſenſit, ut jam ab ipſo ſanctioris vitæ rudimento conſummatum aliquid, perfectumque viſus ſit attigiſſe. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, ſuique ipſius contemptus cuncto populo ſpectaculum factus à pleriſque, ſeu demens, graviter afflictus in carcerem amentibus deſtinatum conjicitur. Ad Joannes cœleſti charitate magis incenſus, gemino, atque amplo valetudinario ex piorum eleemoſynis in civitate Granatenſi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Eccleſiam nova prole fecundavit fratrum hoſpitalitatis, infirmis præclaro animarum, corporumque profectu inſervientium, & longè, lateque per orbem diffuſorum.

℞. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio v.

PAuperibus ægrotis, quos proprijs quandoque humeris domum deferebat, nulla te ad animæ, corporiſque ſalutem proficua deerat. Effuſa quoque extrà noſocomium charitate, indigentibus mulieribus viduis, & præcipuè virginibus periclitantibus cibum alimenta ſubminiſtrabat, curamque indefeſſam adhibebat, ut carnis concupiſcentiam à proximis huiuſmodi vitio iniquitatis exterminaret. Cùm autem maximum in Regio Granatenſi valetudinario excitatum fuiſſet incendium, Joannes impavidus proſilijt in ignem, huc illuc diſcurrens, quoſque tùm infirmos humeris exportatos, tùm lectulos è feneſtris projectos ab igne vindicabit, ac per dimidiam horam inter flammas jam in immenſum ſuccreſcentes, verſatus exinde divinitus incolumis, univerſis civibus admirantibus, exivit; in ſchola charitatis edocens, ſegniorem in eum fuiſſe ignem, qui foris uſſerat, quam qui intus accenderat.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et.

Lectio vi.

MUltiplici aſperitatum genere, demiſiſſima obedientia, extrema paupertate, orandi ſtudio, rerum divinarum contemplatione, ac in beatam Virginem pietate mirificè excelluit, & lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Eccleſiæ Sacramentis ritè, ſanctèque refectus viribus licèt deſtitutus, proprijs indutus veſtibus ê lectulo ſurgens, ac provolutus in genua, manu, & corde Chriſtum Dominum ê Cruce pendentem perſtringens, octavo Idus Martij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo obijt in oſculo Domini: quem etiam mortuus tenuit, nec dimiſit, & in eadem corporis conſtitutione ſex circitèr horas, quoſque inde dimotus fuiſſet, tota civitate inſpectante, mirabilitèr permanſit, odorem mirè fragrantem diffundens. Quem ante & poſt obitum plurimis miraculis clarum, Alexander Octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iſte homo perfecit omnia, quæ locutus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Quia te vidi juſtum. Gloria Patri. Quia te vidi juſtum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap. 22. d.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſerunt ad Jeſum Phariſæi, & interrogavit eum unus ex eis legis Doctor, tentans eum: Magiſter, quod eſt mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homilia 72. in Matth.

SAdducæis confuſis Phariſæi rurſus aggrediuntur, cùmque quieſcere oporteret, decertare voluerunt, & legis peritiam profitentem præmittunt, non diſcere, ſed tentare cupientes: ac ita interrogant, Quodnam primum mandatum in lege ſit. Nam cùm primum illud ſit, Diliges Dominum Deum tuum: putantes cauſas ſibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum ſe faciebat, hoc modo interrogant: Quid igitur Chriſtus? ut oſtendat idcircò ad hæc eos deveniſſe, quia nulla in eis eſſet charitas, ſed invidiæ livore tabeſce-

beſcerent. Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum, & magnum mandatum eſt. Secundum autem ſimile huic: Diliges proximum tuum, ſicut teipſum.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & de omni corde ſuo laudavit Dominum: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo ſine querela, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni opere malo, & permanens in innocentia ſua. Ipſe intercedat.

Lectio viii.

QUamobrem ſimile eſt huic? quoniam hoc illud inducit, & ab illo rurſus munitur. Quicumque enim malè agit, odio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rurſus: Dixit inſipiens in corde ſuo: Non eſt Deus. Deinde ſequitur: Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis. Et iterùm: Radix omnium malorum avaritia eſt: quam quidam appetentes, erraverunt á fide. Et, Qui diligit me, mandata mea ſervabit: quorum caput & radix eſt: Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum, ſicut teipſum.

℟. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus veſtris: * Et vos ſimiles hominibus expectantibus Dominum ſuum, quando revertatur à nuptijs.

℣. Vigilate ergò, quia neſcitis qua hora Dominus veſter venturus ſit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

In Quadrageſima nona lectio de Homilia Feriæ.

Lectio ix.

SI ergò diligere Deum, diligere proximum eſt (nam ſi diligis me, ô Petre, inquit, paſce oves meas:) ſi etiam dilectio proximi facit ut mandata cuſtodias, meritò ait, in his totam Legem & Prophetas pendere. Et quemadmodum in ſuperioribus, cùm de reſurrectione interrogaretur, plùs docuit, quam tentantes petebant: ſic in hoc loco de primo interrogatus mandato, ſecundum etiam non valdè, quam primum inferius, ſpontè attulit; ſecundum enim eſt primo ſimile. Ita occultè inſinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur.

Te Deum laudamus.

DIE XIII. MARTII.

In Feſto S. Leandri Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis.

Oratio.

DEus, qui arianam pravitatem doctrina Sancti Confeſſoris tui, atque Pontificis Leandri ex Hiſpania propuliſti: da plebi tuæ, ut eiuſdem meritis, & precibus ab omni errorum, & vitiorum labe ſemper libera conſervetur. Per Dñum.

Lectiones primi Nocturni: Fidelis ſermo.

In ſecundo Nocturno.

Ex Beato Iſidoro, & Sanctorum Hiſpanorum hiſtorijs.

Lectio iv.

LEander Carthagine ex patre Severiano viro clariſſimo eiuſdem Carthaginis domino ortus, fratres habuit Sanctos Epiſcopos Iſidorum, & Fulgentium, ſanctitate & doctrina præſtantiſſimos, & Florentinam Virginem. In eo à teneris annis caſtiſſimæ luxit integritas vitæ & morum gravitas maximè venerabilis, quam incomparabilis ingenij claritas illuſtrabat. Gliſcente eo tempore hæreticorum furore ſub Wiſigothis Principibus, qui cum imperio arianam impietatem in Hiſpaniam invexerant, & eius Eccleſias miſerè vexabant, publicæ vitæ pertæſus, adoleſcens in religioſum Monaſterium ſe recepit, ut in propoſito perfectioris inſtituti ſanctius Deo inſerviret, & pijs ſtudijs, & meditationibus in tranquillo ſeſe exerceret. In eo ſanctitate, & doctrina adeò profecit, & in omni genere virtutum, diviniſque & humanis litteris conſpicuus evaſit, ut Iſidorus germanus ſuus ad Claudium Ducem, de quibuſdam articulis ad fidem pertinentibus inſtruens, ſcripſerit: memento communis noſtri Doctoris Leandri, & eius fidem, atque doctrinam pro viribus imitare. Sed noluit Deus tam ſplendentem pietatis, & doctrinæ lucernam in occulto deliteſcere, ſed in faſtigio Eccleſiæ poſitam, Hiſpaniæ prælucere: nam Clero, & Populo expoſcente, à Monaſterio avulſus, Epiſcopus Hiſpalenſis creatus eſt.

℟. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

SUſceptam Eccleſiam omni cura, ac ſolicitudine gubernavit: Cleri, & Populi mores ad arctam diſciplinam traduxit: ſolemnia Eccleſiæ officia, hymnodiam, ſacræ Miſſæ ritus, preceſque, quibus eo tempore

pore omnes Hiſpaniæ Eccleſiæ utebantur, ordinavit, & auxit. A perſequenda ariana hæreſi prædicatione nunquam deſtitit. Monaſticum Ordinem Benedictinum amplificare in Hiſpania cœpit: ſorori ſuæ Florentinæ regulam pro inſtitutione virginum dedit. His, & alijs miré geſtis Conſtantinopolim pro cauſis fidei Wiſigothorum Legatus profectus eſt: ubi ob eximiam religionem, & doctrinam apud Sanctum Gregorium Romani Pontificis Apocriſarium tunc ibi degentem, tanti habitus fuit, tantaque amicitia illi conjunctus, ut ad Romanam Sedem poſteà promotus, cùm Leander in Eccleſiam ſuam jam fuiſſet reverſus: palij ornamentum miſerit, frequentibus epiſtolis illum honoraverit, libros in Job, quos illi dicavit, unà cum paſtorali, his litteris benevolentia plenis ad ipſum tranſmiſerit. Quanto ardore videre te ſitiam; quia valdè me diligis, in tuis tabulis cordis leges; ſed quia longo terrarum ſpatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dictavit charitas, fuit, ut librum regulæ Paſtoralis, quem in Epiſcopatus mei exordio ſcripſi, & libros, quos in expoſitionem ſancti Job jam dudum me feciſſe cognoviſti, ſanctitati veſtræ tranſmittere curavi.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum oleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

SAncto ergò Præſule ſuæ Eccleſiæ reſtituto, vix enarrari poſſunt, quæ pro gloria Dei, proque eliminanda hæreſi ariana laboravit. Hermenegildum enim nepôtem ſuum, Leovigildi Regis filium ſermonibus ſuis haud ſolùm ad fidei confeſſionem perduxit, ſed ut glorioſo ſanguinis teſtimonio illam confirmaret, adeptus fuit. Inflammatus furore pater in Leandrum, & in omnes adhuc Eccleſias, exilio eum mulctavit, & illas facultatibus, & paſtoribus orbatas reliquit. Nec tamen deſtitit cùm fidei hoſtibus liberè decertare. In ipſo ſiquidem exilio, ut frater ſuus Iſidorus teſtatur, duos libros eruditiſſimè ſanctarum ſcripturarum ditiſſimos ſcripſit, quibus eorum perfidiam confutavit. Affulſit tandem Eccleſiæ poſt illam nubem optata ſerenitas. Rex enim cùm in morbum

bum lucidiſſet ſub mortem, in meliorem mentem (licèt non ut oportebat) reverſus Leandrum cum alijs Epiſcopis ab exilio revocari juſſit, eique Reccaredi filij curam dedit. Defuncto patre, pijſſimus Rex Reccaredus doctrinam concilia, & exempla Leandri ſequutus, eius opera Gothos ad fidem converti mirabilitèr fuit adeptus. Leander ergò cùm eam miram converſionem vidiſſet, Hiſpaniæ Epiſcopos in Toletanam Synodum convenire omni ſolicitudine promovit, quod & Reccaredus maximè curavit. In eo enim Concilio duobus ſupra ſexaginta Epiſcopis congregatis, & omni Clero, Primarijs Regni, etiam & ipſo Rege aſſidentibus, ariana hæreſis fuit damnata, & abjurata, & fides catholica ab omnibus unanimitèr ſuſcepta, & uno ore laudata. Leander igitur elegantiſſima concione patribus de Gentis converſione congratulatus eſt. Multaque ad fidem, & diſciplinam Eccleſiæ ſanciendam, tùm in eodem concilio, tùm in alio, quod poſteà Hiſpali celebravit, conſtituenda diſpoſuit. Demùm religione reſtituta, & Eccleſiæ pace firmata, jam octogenario major, cum Eccleſiam quadraginta, & amplius annos rexiſſet admirabili vitæ, ac ſanctitatis exemplo, migravit ad Dominum. Sepultus fuit in Baſilica Sanctarum Virginum Juſtæ, & Rufinæ: poſteà eius corpus in Hiſpalenſem Eccleſiam tranſlatum eſt.

℟. Iſte eſt, qui antè Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina eius repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 5.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet ultrà, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia Sancti Iſidori Epiſcopi Hiſpalenſis.

Ex Lib. 3. *Sententiarum. Cap.* 36. & 42.

TAm doctrina, quàm vita clarere debet Eccleſiaſticus Doctor. Nam doctrina ſine vita arrogantem reddit: Vita ſine docti-

ctrina inutilem facit. Sacerdotis prædicatio operibus confirmanda eſt, ita ut quod docet verbo, inſtruat exemplo. Vera eſt illa doctrina, quam vivendi ſequitur forma. Nam nihil turpius eſt, quam ſi bonum, quod quiſque ſermone prædicat, explere opere negligat. Tunc enim utiliter prædicatio profertur, quando efficacitèr adimpletur. Unuſquiſque Doctor, & bonæ actionis, & bone prædicationis habere debet ſtudium, nam alterum ſine altero non facit perfectum. Sed præcedat iuſtus bene agere, ut ſequenter poſſit bene docere.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viii.

OMnis utilis Doctor plebibus ſubiectis ita ſe præſtare debet, atque inſiſtere doctrinæ, ut quantò claret verbo, tantò clareſcat & merito. Nam quod Apoſtolus Thimotheo præcipit, cum omni imperio docere: non hortatur ad tumorem ſuperbiæ ſed ad bonam actionem, & vitæ auctoritatem: videlicet ne libertatem perderet prædicandi, ſi bene doceret, & malè viveret. Unde & Dominus: qui ſolverit unum de mandatis iſtis minimis, & ſic docuerit, minimus erit in Regno cœlorum. Vides quod auctoritate magiſterij caret, qui quod docet, non facit. Sicut in numiſmate metallum, figura, & pondus inquiritur: ita in omni Doctore Eccleſiaſtico quid ſequatur, quid doceat, quomodo vivat. Per qualitatem igitur metalli, doctrina, per figuram ſimilitudo Patrum, per pondus humilitas deſignatur. Qui verò ab his tribus diſcrepaverit, non metallum, ſed terra erit.

℟. In medio Eccleſiæ aperuit os eius: * Et implevit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus.

℣. Jucunditatem, & exultatione theſaurizavit ſuper eum. Et implevit.

Lectio ix.

QUi præficitur ad regimen, taliter erga diſciplinam ſubiectorum præſtare ſe debet, ut non ſolùm auctoritate, verùm etiam humilitate clareſcat. Sed tamen ita erit in eo virtus humilitatis, ne diſſolvatur vita ſubditorum in vitijs: atque ita auctoritas aderit poteſtatis, ne per tumorem cordis ſeveritas exiſtat immoderationis. Hæc

eſt

eſt enim in Dei Sacerdotibus vera diſcretio, qua nec per libertatem ſuperbiæ, nec per humilitatem remiſſi ſunt. Hinc eſt, quod Sancti cum magna conſtantia redarguerunt etiam Principum vitia, in quibus cum ſumma eſſet humilitas, loco tamen neceſſario liberè tranſgreſſores iuſtitiæ increpabant. Aliquandò ſubditis non oportet animo eſſe humiliores, quoniam facta ſubditorum iudicantur à nobis, noſtra verò Deus iudicat. Agnoſcat Epiſcopus, ſe eſſe conſervum plebis, non dominum verum: Hoc charitas, non conditio exigit.

DIE XIV. MARTII.

In Feſto Sanctæ Florentinæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum

Oratio. Exaudi nos Deus, &c.

Lectiones primi Nocturni, in Quadrageſima: De Virginibus. *Extra Quadrageſ. de Scriptura occurrente.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FLorentina Virgo, quæ & Florentia, Carthagine in Hiſpanijs ex illuſtri proſapia nata eſt, parentibus Severiano Carthaginenſis provinciæ Duce, & eius uxore Turtura, qui etiam Leandrum, Fulgentium, & Iſidorum Epiſcopus doctrina, & ſanctitate celebres, ac Theodoram Leovigildi Regis uxorem genuerunt. Hæc ſancta virgo Fidei dogmatibus imbuta, moribus, & ſanctitate præclara, ac ſingulari acumine ingenij prædita, Leandro fratre Magiſtro, multùm in divinis ſcripturis profecit, quod ipſemet teſtatur, methodum illi tradens: qua vetus Teſtamentum, & Cantica Canticorum utiliter legeret. Quare digna evaſit, ut de inſtitutione puerulì fratris ſui Iſidori natu minoris curam ſuſciperet, quem lacte ſpiritus nutrire, atque in omni dogmate Fidei inſtruere una cum Leandro diligentèr curavit. Tanto autem alacriori cura ſanctiſſimè inſtituendum putavit quanto ad id, ex eo magis excitabatur, quod, dum in cunabulis erat, viſo examine apum in os eius ingredi, atque exinde egredi, in cœlumque avolare, territa quid hoc eſſet, in oratione poſita illum magnum Eccleſiæ Doctorem futurum intellexit, qui hæreticos ab Heſperie finibus erat propulſurus. Cùmque in coniugium à plurimis Proceribus expeteretur, connubio abhorrens, ac mundi illecebras, & ſæcu-

ſæculi mores deſpiciens, ſanctimonialis efficitur: floremque virginitatis Chriſto Jeſu devovens, eum Principem ſibi elegit, & ſponſum.

℟. Propter veritatem, *de eodem Communi.*

Lectio v.

IN Monaſterio lectioni, & orationi iugiter vacans omni genere virtutum charitatis, humilitatis, paupertatis, & aliarum adeò floruit, ut non ſolùm quam plurimæ virgines in odorem eius currentes, ipſi ſe ſubderent, verùm etiam plura Virginum Monaſteria eius directioni, & cuſtodiæ ſe traderent. Tanti Sanctus Leander eius ſanctitatem, & orationis efficaciam habebat, ut duos libros in unum conflatos, quos pro eiuſdem, & ipſius ſodalium maiori profectu ſcripſit, unum de contemptu mundi, alterum verò de inſtitutione virginum ad illam mittens, talibus eam verbis alloqui non dubitaverit: Poſtremò chariſſimam te Germanam quæſo, ut mei orando memineris, nec iunioris fratris Iſidori obliviſcaris. Certus ſum quòd flectat pro nobis aures divinas tua virginalis oratio. Nec minor fuit opinio, quam de eius ſanctitate, & doctrina Sanctus Iſidorus meritò habuit, eam enim ex ſuimet educatione, & prima inſtitutione optimè recognoſcens, volenſque aliquem fructum retribuere pro eo, quod ab ipſa receperat, duos ei libros dedicavit, unum de Nativitate Domini, Paſſione, & Reſurrectione, Regno, atque Judicio, quem ipſa Florentina petente, ſe confeciſſe teſtatur; alterum de vocatione Gentium. Cui etiam pollicetur ſe miſſurum formulas ſpiritualis intelligentiæ, quibus in omni ſcriptura Divina inſtrueretur.

℟. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem, &c.

℣. Propter veritatem, & manſuetudinem, &c.

Lectio vi.

TAnta igitur ſanctitate, & doctrina florens, videnſque in Sancto Iſidoro adimpletum quod de ipſo à Domino intellexerat, eum ſcilicet tam inſignem Doctorem ab omnibus prædicari, eius ſtudio, & doctrina Arianiſmum penitus ab Hiſpania expulſum: Hermenegildum conſobrinum ſuum Martyrio coronatum, & Reccaredum Hermenegildi fratrem ad Catholicam Fidem converſum, Chriſti Jeſu amore languens, plena dierum, Aſtygi, ut fertur, in Monaſterio Sanctæ

ctæ Mariæ de Valle obdormivit in Domino. Sacrum eius Corpus Hiſpalim ex eodem Monaſterio tranſlatum, & in Sanctorum fratrum monumento repoſitum, ibi quievit, quoad invadentibus Saracenis Hiſpaniam, ad Guadalupenſes ſaltus una cum corpore Sancti Fulgentij eſt deportatum. Poſteà temporibus Alphonſi undecimi utrumque ſacrum pignus in pago Berzocano Placentinæ Diœceſis repertum fuit; ac demum regnante Philippo Secundo utriuſque reliquiæ diviſæ, partim in magnifico marmoreo monumento ibidem erecto fuerunt relictæ, partim Murciam tranſlatæ, & iuxta Aram maximam honorificè collocata, ubi magna cum populi veneratione coluntur.

℟. Afferuntur Regi virgines poſt eam, proximæ eius, &c.

℣. Specie tua & pulchritudine tua, &c.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Communi Virginum.*

Si hoc feſtum celebretur in Quadrageſima, Lectio ix. erit de Homilia feriæ,

Miſſa: Dilexiſti iuſtitiam, *de communi Virginum.*

DIE XIX. MARTII.

In Feſto S. Joſeph, Sponſi B. Mariæ Virginis, Confeſſoris, huius Provinciæ Patroni.

Duplex primæ claſis.

Ad Veſperas, Antiphona.

JAcob autem genuit Joſeph virum Mariæ, de qua natus eſt Jeſus, qui vocatur Chriſtus.

Pſalmus. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica & loco ultimo. Pſalmus.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Aña. Miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Virginis Maria.

Aña. Cùm eſſet deſponſata Mater Jeſu Maria Joſeph, antequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto.

Aña. Joſeph vir eius, cùm eſſet iuſtus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.

Aña. Angelus Domini apparuit Joſeph dicens: Joſeph fili David noli timere accipere Mariam Coniugem tuam, quod enim in ea natum eſt, de Spiritu ſancto eſt: pariet autem filium, & vocabis nomen eius Jeſum.

Capi-

Capitulum. Prov. 28. & 27.

VIR fidelis multum laudabitur. Et qui cuſtos eſt Domini ſui, glorificabitur.

Hymnus.

TE, Joſeph, celebrent agmina Cœlitum,
Te cuncti reſonent Chriſtiadum Chori,
Qui clarus meritis, iunctus es inclytæ
Caſto fœdere Virgini.
Almo cùm tumidam germine coniugem.
Admirans, dubio tãgeris anxius,
Afflatu ſuperi flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum ſtringis, ad exteras
Ægypti profugum tu ſequeris plagas;
Amiſſum Solymis quæris, & invenis,
Miſcens gaudia fletibus.
Poſt mortem reliquos mors pia conſecrat,
Palmamque emeritos gloria ſuſcipit:
Tu vivens, Superis par frueris Deo,
Mira ſorte beatior.
Nobis, ſumma Trias, parce precantibus.
Da Joſeph meritis ſidera ſcandere:
Ut tandem liceat nos tibi perpetim
Gratum promere canticum.
Amen.

℣. Conſtituit eum dominum domus ſuæ.

℞. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

Ad Magnificat. Aña.

Exurgens Joſeph à ſomno fecit, ſicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit cõiugem ſuam.

Oratio.

SAnctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſi, quæſumus Domine, meritis adiuvemur; ut quod poſſibilitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſione donetur. Qui vivis & regnas cum Deo.

In Quadrag. fit commem. Fer.

Ad Matutinum. Invitator.

Chriſtum Dei Filium, qui putari dignatus eſt filius Joſeph, * Venite, adoremus.

Pſalmus. Venite.

Hymnus.

COElitum Joſeph decus, atque noſtræ
Certa ſpes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus, benignus
Suſcipe laudes.
Te Sator rerum ſtatuit pudicæ
Virginis ſponſum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & miniſtrum

Eſſe ſalutis.
Tu Redemptorem ſtabulo iacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aſpicis gaudens, humiliſque natum
Numen adoras.
Rex Deus regnum, Dominator orbis,
Cuius ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur æther,
Se tibi ſubdit.
Laus ſit excelſæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens ſuperos honores,
Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Aſcendit Joſeph á Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria.

Pſalm. Beatus vir, *de Comm. Confeſſ. non Pontif.*

Aña. Venerunt Paſtores feſtinantes: & invenerunt Mariam, & Joſeph, & Infantem poſitum in præſepio.

Pſalm. Quare fremuerunt.

Aña. Ecce Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & accipe puerum, & Matrem eius, & fuge in Ægyptum.

Pſalm. Domine, quid multiplicati.

℣. Conſtituit eum dominum domus ſuæ.

℟. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

De libro Geneſis.

Lectio I. *Cap.* 39.

JOſeph igitur ductus eſt in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Iſmaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat Vir in cunctis proſperè agens: habitavitque in domo domini ſui, qui optimè noverat Dominum eſſe cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joſeph gratiam coram domino ſuo, & miniſtrabat ei, à quo præpoſitus omnibus gubernabat creditam ſibi domum, & univerſa, quæ ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Ægyptij propter Joſeph.

℟. Fuit Dominus cum Joſeph, & dedit ei gratiam in conſpectu Principis carceris: * Qui tradidit in manu illius univerſos vinctos.

℣. Quidquid fiebat, ſub ipſo erat: Dominus enim erat cum illo

illo, & omnia opera eius dirigebat. Qui tradidit.

Lectio ii. Geneſ. Cap. 41.

PLacuit Pharaoni conſilium Joſeph, & cunctis Miniſtris eius: locutuſque eſt ad eos: Num invenire poterimus talem Virum, qui Spiritu Dei plenus ſit? Dixit ergò ad Joſeph: Quia oſtendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid ſapientiorem, & conſimilem tui invenire potero? Tu eris ſuper domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantum Regni ſolio te præcedam.

℟. Eſuriente Terra Ægypti clamavit populus ad Regem alimenta petens. Quibus ille reſpondit: * Ite ad Joſeph, & quidquid vobis dixerit, facite.

℣. Creſcebat quotidie fames in omni terra, aperuitque Joſeph univerſa horrea, & vendebat Ægyptis. Ite ad Joſeph.

Lectio iii. Geneſ. Cap. 41.

DIxitque rurſus Pharao ad Joſeph: Ecce conſtitui te ſuper univerſam Terram Ægypti. Tulitque annulum de manu ſua, & dedit eum in manu eius: veſtivitque eum ſtola byſſyna, & collo torquem auream circumpoſuit. Fecitque eum aſcendere ſuper currum ſuum ſecundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpoſitum eſſe ſcirent univerſæ Terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Joſeph: Ego ſum Pharao, abſque tuo imperio non movebit quiſquam manum, aut pedem in omni Terra Ægypti.

℟. Fecit me Dominus quaſi Patrem Regis, & dominum univerſæ domus eius: nolite pavere: * Pro ſalute enim veſtra miſit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam Terræ. Pro ſalute. Gloria Patri. Pro ſalute.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Conſurgens Joſeph accepit Puerum, & Matrem eius nocte, & ſeceſſit in Ægyptum: & erat ibi uſque ad obitum Herodis.

Pſalmus. Cùm invocarem.

Aña. Defuncto Herode, Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem eius, & vade in Terram Iſraël: defuncti ſunt enim qui quærebant animam Pueri.

Pſalmus. Verba mea.

Aña. Accepit Joſeph Puerum, & Matrem eius, & venit in terram Iſraël.

Pſal-

Pſalm. Dómine Dominus noſter.

℣. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo.

℟. Gloriam & magnum decorem impones ſuper eum.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Homilia 2. ſuper Miſſus, prope finem.

Lectio iv.

QUIS & qualis homo fuerit beatus Joſeph, conjice ex appellatione; qua, licèt diſpenſatoria, meruit honorari à Deo, ut pater Dei & dictus & creditus ſit: conjice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpretari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & ſcito ipſius iſtum non ſolum vocabulum fuiſſe ſortitum, ſed & caſtimoniam adeptum, innocentiam aſſecutum & gratiam.

℟. Aſcendit Joſeph à Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem: *Eò quòd eſſet de Domo, & Familia David.

℣. Ut profiteretur cum Maria deſponſata ſibi Uxore. Eò quòd eſſet.

Lectio v.

SIquidem ille Joſeph, fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægyptum, Chriſti venditionem præfiguravit: iſte Joſeph, Herodianam invidiam fugiens, Chriſtum in Ægyptum portavit. Ille domino ſuo fidem ſervans, dominæ noluit commiſceri: iſte Dominam ſuam, Domini ſui matrem, virginem agnoſcens, & ipſe continens, fidelitèr cuſtodivit. Illi data eſt intelligentia in myſterijs ſomniorum, iſti datum eſt conſcium fieri, atque participem cœleſtium ſacramentorum.

℟. Surge, & accipe Puerum, & Matrem eius, & fuge in Ægyptum: * Et eſto ibi, uſque dum dicam tibi.

℣. Ut adimpleretur quod dictum eſt à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi Filium meum. Et eſto.

Lectio vi.

ILle frumenta ſervavit non ſibi, ſed omni populo: iſte panem vivum è cœlo ſervandum accepit tàm ſibi, quàm toti mundo. Non eſt dubium, quin bonus & fidelis homo fuerit iſte Joſeph, cui mater deſponſata eſt Salvatoris. Fidelis, inquam, ſervus & prudens, quem conſtituit Dominus ſuæ matris ſolatium, ſuæ carnis nutri-

tritium, ſolum denique in terris magni conſilij coadiutorem fidiſſimum.

℟. Cùm inducerent Puerum Jeſum Parentes eius, ut facerent ſecundùm conſuetudinem legis pro eo: * Accepit eum Simeon in ulnas ſuas, & benedixit Deum.

℣. Et erat Pater eius, & Mater mirantes ſuper his, quæ dicebantur de illo. Accepit. Gloria Patri. Accepit.

In tertio Nocturno.

Añ. Audiens Joſeph quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre ſuo, timuit illò ire.

Pſalm. Domine, quis habitabit.

Aña. Admonitus in ſomnis Joſeph receſſit in partes Galilææ & veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth, ut adimpleretur quod dictum eſt per Prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur.

Pſalm. Domine, in virtute tua.

Aña. Erat Pater Jeſu, & mater mirantes ſuper his, quæ dicebantur de illo, & benedixit illis Simeon.

Pſalmus. Domini eſt terra.

℣. Juſtus germinabit ſicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* I. *c.*

Lectio vii.

CUM eſſet deſponſata mater Jeſu Maria Joſeph, antequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu ſancto. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. I. *Comment. in capit.* I. *Matthæi.*

QUare non de ſimplici virgine, ſed de deſponſata concipitur? Primùm, ut per generationem Joſeph origo Mariæ monſtraretur: ſecundò, ne lapidaretur â Judæis ut adultera: tertiò, ut in Ægyptum fugiens haberet ſolatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit cauſam, cur â deſponſata conceptus ſit: Ut partus, inquiens, eius celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, ſed de uxore generatum.

℟. Dicit Mater Jeſu ad illum: Fili quid feciſti nobis ſic? * Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

℣. Et ait ad illos: Quid eſt quod me quærebatis? neſciebatis quia in his, quæ Patris mei ſunt, oportet me eſſe? Ecce Pater tuus.

Lectio viii.

ANtequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa eſt, niſi à Joſeph, qui penè licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur, Antequam convenirent: non ſequitur ut poſteà convenerint, ſed Scriptura quod factum non ſit, oſtendit.

℟. Deſcendit Jeſus cum eis, & venit Nazareth: * Et erat ſubditus illis. ℣. Proficiebat ſapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines. Et erat. Gloria Patri. Et erat.

Lectio ix. dicitur de Homilia Feriæ occurr. ſi celebretur in Quadrageſima.

Lectio ix.

JOſeph autem vir eius cùm eſſet iuſtus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. Si quis fornicariæ coniungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum eſt, non ſolùm reos, ſed & conſcios criminum obnoxios eſſe peccati: quomodo Joſeph, cùm crimen celaret uxoris, iuſtus ſcribitur? Sed hoc teſtimonium Mariæ eſt, quod Joſeph ſciens illius caſtitatem, & admirans quod evenerat, celat ſilentio, cuius myſterium neſciebat.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Ibant Parentes Jeſu per omnes annos in Jeruſalem, in die ſolemni Paſchæ.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum reliquis.*

Aña. Cùm redirent, remanſit Puer Jeſus in Jeruſalem, & non cognoverunt Parentes eius.

Aña. Non invenientes Jeſum, regreſſi ſunt in Jeruſalem, requirentes eum, & poſt triduum invenerunt illum in Templo ſedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem eos.

Aña. Dixit Mater eius ad illum: Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce Pater tuus, & ego dolentes, quærebamus te.

Aña. Deſcendit Jeſus cum eis, & venit Nazareth, & erat ſubditus illis.

Capitulum. Prov. 28. & 27.

VIR fidelis multùm laudabitur. Et qui cuſtos eſt Domini ſui, glorificabitur.

Hymnus.

ISte, quem læti colimus fideles.
Cuius excelſos canimus triumphos,
Hac die Joſeph meruit perennis.
Gaudia vitæ.
O nimis felix, nimis ô beatus,

Cuius

Cujus extremam vigiles ad horam
Chriſtus & Virgo ſimul aſtiterunt.
Ore ſereno.
Hinc ſtygis victor, laqueo ſolutus
Carnis, ad ſedes placido ſopore
Migrat æternas, rutiliſque cingit
Tempora ſertis.
Ergò regnantem flagitemus omnes,
Adſit ut nobis, veniamque noſtris.
Obtinens culpis, tribuat ſupernæ
Munera pacis.
Sint tibi plauſus, tibi ſint honores
Trine, qui regnas, Deus, & coronas
Aureas ſervo tribuis fideli omne per ævum. Amen.

℣. Os juſti meditabitur ſapientiam. ℟. Et lingua eius loquetur judicium.

Ad Benedictus. Aña. Ipſe Jeſus erat incipiens, quaſi annorum triginta, ut putabatur, filius Joſeph.

Oratio. Sanctiſſimæ Genitricis tuæ, *ut ſuprà.*

AD TERTIAM.

Aña. Cùm redirent.

Capitul. Vir fidelis, *ut ſuprà.*

℟. *brev.* Conſtituit eum, * Dominum domus ſuæ. Conſtituit.

℣. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ. Dominum. Gloria Patri. Conſtituit.

℣. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo.

℟. Gloriam & magnum decôrem imponens ſuper eum.

AD SEXTAM.

Aña. Non invenientes.

Capitulum. Eccli. 45.

DIlectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione eſt. In fide, & lenitate ipſius ſanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne.

℟. *brev.* Magna eſt gloria eius, * In ſalutari tuo. Magna eſt.

℣. Gloriam & magnum decôrem impones ſuper eum. In ſalutari tuo. Gloria Patri. Magna eſt.

℣. Juſtus germinabit ſicut lilium.

℟. Et florebit in æternum antè Dominum.

AD NONAM.

Aña. Deſcendit Jeſus.

Capitulum Sap. 10.

PRofugum juſtum deduxit ſapientia per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſcientiam Sanctorum: honeſtavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

℟. *brev.* Juſtus germinabit, * Sicut lilium. Juſtus.

℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Sicut. Gloria Patri. Juſtus germinabit.

℣. Plantatus in Domo Domini.

℟. In atriis domus Dei noſtri.

In ſecundis Veſperis.

Aña. Ibant Parentes. *ut in Laudibus. Pſalmus. Capitul. & Hymnus, ut in primis Veſperis.*

℣. Gloria, & divitiæ in domo ejus.

℟. Et juſtitia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Ad Magnificat. Aña. Ecce fidelis ſervus, & prudens, quem conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam.

Qualibet die ſemel in menſe, non impedita officio novem lect. de præcepto, vel de privilegio: extra Quadrageſim. Advent quatuor tempor. Fer. 2. rogat. & Vigil. & quando reponendum eſt offic. alicujus Dominicæ in tota Prov. Mexicana, fit de SS. Joſeph, ritu ſemidup. & totum officium fit ut ſupra.

In primo Nocturno lect. de Script. & ad Laudes dicitur Hymnus: Te Joſeph, celebrent. *Miſſa, ſine* Credo.

DIE XXII. MARTII.

In feſto S. Braulii Epiſcopi Cæſarauguſtani, & Confeſſ.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

Eccleſiam tuam, Domine, perpetuis tuere preſidijs, quam beati Braulij Confeſſoris tui, atque Pontificis munire voluiſti zelo, eruditione, & exemplis. Per Dominum noſtrum, &c.

Lectiones primi Nocturni: Fidelis Sermo, *de Communi Confeſſ. Pont. ſi verò transferatur poſt Paſcha, de Scriptura occurrente.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Braulius Epiſcopus Cæſarauguſtanus, quanta futurus eſſet ſanctitate, & doctrina, egregium ab ineunte ætate ſpecimem dedit. Ab optimis enim parentibus piè, & liberalitèr inſtitutus, adeò in excolenda virtute brevi profecit, ut morum gravitate, & caſtimonia, virum jam perfectum exhiberet. Litteris verò informandus Sancto Iſidoro Epiſcopo Hiſpalenſi traditus, id primum eſt aſſecutus, ut ab eo chariſſimi filij loco habere-

beretur; tanti deinceps illum fecerit, ut libros ei ſuos ad emendandum, atque ordinandum commendaret. Aucta in dies virtutis eius opinione, ad Archidiaconatûs gradum provectus eſt; quod ille munus, uti Epiſcopi vices agentem decebat, ſtrenuè adeò, ac ſapientèr implevit, ut ſacerdotio dignus omnibus videretur.

℟. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

ITaque defuncto Joanne fratre, qui ex Monachorum Patre Cæſarauguſtæ factus Epiſcopus, litteris, ac pietate claruerat, mira totius Cleri, populique divinitùs excitati conſenſione in eius locum ſuffectus eſt. Primas inter ſuſcepti miniſterij curas ſervandæ, tuendæque fidei, ac diſciplinæ eximium fuit illi ſtudium, & cura. Concilio Toletano Quarto, à quo in poſterùm celebrandorum forma conſtituta eſt, inter illuſtriores Patres adfuit una cum Iſidoro Magiſtro olim ſuo egregiè adlaborans, cui deinde ſuperſtes in Toletano Quinto, & Sexto præ cæteris Patrum fulſit, digniorque eſt habitus, cui actionum, & Canonum digerendorum cura mandaretur. Quare cum alijs operibus, tum ſacris Canonibus clarus à Sancto Ildefonſo celebratus eſt.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum oleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

ECcleſiæ verò ſuæ non minùs exemplo profuit, quam doctrina. Sui nempè ſeverus exactor, & corpus jugi maceratione ſubegit, & à vitijs animum prorſus continuit, elatione præſertim, quam tanta humilitate fregit, ut, cum ſumma virtutum laude apud omnes clareret; bellorum tamen, & fames, & peſtilentiæ, aliaſque ſuorum temporum calamitates veluti pœnas ſibi omnium nequiſſimo debitas profiteretur. Inter graviſſimas curas, & anguſtias ſemper invictus, nunquam à divini verbi prædicatione, à labore nunquam ceſſavit. Difficillimis quoque temporibus vetus Templum Sanctarum olim Maſſarum nuncupatum à fundamentis reſtituit.

Tandem ſenio confectus, & magnis in Eccleſiam meritis, migravit in Cœlum, cum ſediſſet annos ferè viginti. Ejus corpus poſt ſexcentos ab obitu annos, Sancto Valerio Epiſcopo indicante, repertum in Baſilica Sanctæ Mariæ, quam de Columna vocant, ad Aram maximam tranſlatum, magna populi Religione ſervatur, & colitur.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrinà ejus repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria Patri. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregrè, *de Communi Confeſſoris Pontificis.*

Miſſa: Statuit, *de eodem Communi.*

DIE XXVI. MARTII.

In feſto Commemorationis Sanctarum Reliquiarum, quæ aſſervantur in Eccleſia Cathedrali Angelopolitana.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum præter ea, quæ hic ſequuntur.

Oratio.

DEUS, qui hanc Sacroſanctam Eccleſiam, tot voluiſti Sanctorum decorari Reliquiis: concede nobis famulis tuis, ut quorum memoriam veneramur in terris, eorum conſortio perfruamur in Cœlis. Per Dominum noſtrum.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente: Si venerit in Quadrageſima: Fratres debitores ſumus, *ut in Communi plurimor. Martyrum.*

In ſecundo Nocturno.

Ex tractatu S. Joannis Damaſceni de Fide Orthodoxa. Lib. 4. Cap. 16.

Lectio iv.

CHriſtus Dominus Sanctorum Reliquias velut ſalutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, ſuaviſſimumque unguentum profluit. Nec vero quiſquam hic ſermoni fidem detrahat; nam ſi aqua in deſerto ex aſpera, & ſolida rupe, atque ex Aſini maxilla ad ſedandam Sampſonis ſitim, Deo ita volente pròſilijt; erit ne, cùr cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis ſuave unguentum ſcaturire? Minimè certè ijs

ijs quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos ſuos afficit, perſpectus, & exploratus eſt; atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quiſquis mortuum contigiſſet immundus cenſeretur; verùm hi mortuorum numero minimè habendi ſunt.

℟. Sancti tui Domine mirabile conſecuti ſunt iter ſervientes præceptis tuis, ut invenirentur illæſi in aquis validis: * Terra apparuit árida: & in mari Rubro via ſine impedimento.

℣. Quoniam percuſſit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Tempore Paſchali.

℟. Lux perpetua.

Lectio v.

EX quo enim ipſamet vita, ac vitæ Auctor inter mortuos adſcriptus eſt, eos, qui in ſpe reſurrectionis, fideque ergà eum, diem extremum clauſerunt, mortuos haud quaquam appellamus. Quod enim mortuum corpus miracula edere queat? Per eas dœmones expelluntur, morbi profligantur, ægroti ſanantur, cæci proſpiciunt, leproſi mundantur, tentationes ac mœrores diſcutiuntur; ac denique omne donum optimum à patre luminum, eorum opera ad eos, qui fide minimè dubia poſtulant, deſcendit. Qui non laboris ſuſcipias, ut patronum quemdam nanciſcaris, qui te mortali regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi ſunt, qui totius humani generis patronos ſe profitentur; ac Deo noſtra cauſa ſupplicant?

℟. Verbera carnificum non timuerunt ſancti Dei, morientes pro Chriſti nomine: * Ut herédes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter Deum ad ſupplicia. Ut herédes.

Tempore Paſchali.

℟. In ſervis ſuis.

Lectio vi.

HOnorandi certè, & quidem ita ut in eorum nomine Deo templa extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea ſpiritualitèr oblectemur; quo nimirùm lætitia noſtra ijs, à quibus invitamur, congruat: ac non dum eos colere, & demereri ſtudemus, offendamus potiùs, & irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, ijſdem quoque ſervi ipſius oblectantur; quibus autem Deus offenditur, ijſdem etiam ipſius Milites offenduntur; quo circà in Pſalmis, & Hymnis, & Canticibus ſpiri-

ſpiritualibus, & compunctione, & eorum, qui in ægeſtate verſantur, commiſeratione (quibus obſequijs Deus potiſſimum conciliatur) Sanctos colámus, ſtatuas ipſis, ac viſibiles imagines erigamus, immò ipſi virtutibus eorum imitandis hoc conſequamur, ut vivæ eorum ſtatuæ, atque imagines ſimus.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos: & in tempore erit reſpectus illorum: * Quoniam donum & pax eſt electis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquieſcent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

Tempore Paſchali.

℟. Filiæ Jeruſalem.

In tertio Nocturno.

Legitur Homilia S. Ambroſij Epiſcopi, in Evangelium: Deſcendens Jeſus de monte, *ut in Communi plurimorum Martyrum, ſecundo loco.*

Miſſa propria.

FESTA APRILIS.

DIE IV. APRILIS.

In Feſto S. Iſidori Epiſcopi, & Cofeſſoris.

Duplex ſecundæ claſſis.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis præter ea, quæ hic ponuntur propria.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis.

Aña. O Doctor optimè Eccleſiæ Sanctæ lumen, beate Iſidore, Divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEUS, qui populo tuo æternæ ſalutis beatum Iſidorum miniſtrum tribuiſti: præſta quæſumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, interceſſorem habere mereamur in Cœlis. Per Dominum.

Lect. primi Noct. Sapientiam omnium antiquorum. *de Communi Doctorum.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ISidorus natione Hiſpanus, Doctor Egregius, ex nova Carthagine Severiano Patre Provinciæ Duce natus, à ſanctis Epiſcopis Leandro Hiſpalenſi, & Fulgentio Carthaginenſi fratribus ſuis piè, & liberalitèr educatus, latinis, græcis, & hebraicis litteris, diviniſque, & humanis legibus inſtructus, omni ſcientiarum, atque Chriſtianarum virtutum genere præſtantiſſimus evaſit. Adhuc adoleſcens hæreſim Arianam, quæ gentem Gothorum Hiſpaniæ latiſſimè dominantem jampridem

dem invaſerat, tanta conſtantia palàm oppugnavit, ut parùm abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo, at Hiſpalenſem Cathedram invitus quidem, ſed urgente in primis Reccaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique conſenſu aſſumitur, ejuſque electionem Sanctus Gregorius Magnus, nedum auctoritate apoſtolica confirmaſſe, ſed & electum tranſmiſſo de more pallio decoraſſe, quin etiam ſuum, & apoſtolicæ ſedis in univerſa Hiſpania Vicarium conſtituiſſe perhibetur.

℞. Inveni David ſervum meum oleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

IN Epiſcopatu quantum fuerit conſtans, humilis, patiens, miſericors, in chriſtiana, & eccleſiaſtica diſciplina inſtauranda ſolicitus, eaque verbo, & ſcriptis ſtabilienda indefeſſus, atque omni demùm virtutum ornamento inſignitus, nullius lingua enarrare ſuffiœeret. Monaſtici quoque inſtituti per Hiſpaniam Promotor, & amplificator eximius plura conſtruxit Monaſteria; Collegia itidem ædificavit, ubi ſtudijs ſacris, & lectionibus vacans, plurimos diſcipulos, qui ad eum confluebant, erudivit, quos inter Sancti Ildefonſus Toletanus, & Braulius Cæſarauguſtanus Epiſcopi emicuerunt. Coacto Hiſpali Concilio, Acephalorum hæreſim Hiſpaniæ jam minitantem acri, & eloquenti diſputatione fregit, atque contrivit, & tantam apud omnes ſanctitatis, & doctrinæ famam adeptus eſt; ut elapſo vix ab eius obitu ſextodecimo anno, univerſa Toletana Synodo duorum ſupra quinquaginta Epiſcoporum plaudente ipſoque etiam Sancto Ildefonſo ſuffragante, Doctor Egregius, Catholicæ Eccleſiæ noviſſimum decus, in ſæculorum fine doctiſſimus, & cum reverentia nominandus, appellari meruerit, eumque Sanctus Braulius non modo Gregorio Magno comparaverit, ſed & erudiendæ Hiſpaniæ loco Jacobi Apoſtoli cœlitus datum eſſe cenſuerit.

℞. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum oleo Sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

SCripſit Iſidorus libros Etymologiarum, & de Eccleſiaſticis officijs, alioſque quam plurimos chriſtianæ, & eccleſiaſticæ diſciplinæ adeò utiles; ut Sanctus Leo Papa Quartus ad Epiſcopos Britanniæ ſcribere non dubitaverit, ſicut Hieronymi, & Auguſtini, ita Iſidori dicta retinenda eſſe, ubi contigerit inuſitatum negotium, quod per Canones minimè definiri poſſit. Plures etiam ex eiuſdem ſcriptis ſententiæ inter Canonicas Eccleſiæ Leges relatæ conſpiciuntur. Præfuit Concilio Toletano Quarto, omnium Hiſpaniæ celeberrimo. Denique, cùm ab Hiſpania arianam hæreſim eliminaſſet, morte, ſua, & regni vaſtatione à Saracenorum armis publicè prænuntiata, poſtquàm quadraginta circiter annos ſuam rexiſſet Eccleſiam, Hiſpali migravit in cœlum anno ſexcenteſimo trigeſimo ſexto. Eius corpus inter Leandrum fratrem, & Florentinam ſororem, ut ipſe mandaverat, primò conditum, Ferdinandus Primus Caſtellæ, & Legionis Rex ab Eneto Saraceno Hiſpali dominante magno pretio redemptum Legionem tranſtulit; & in eius honorem templum ædificatum eſt, ubi miraculis clarus magna populi devotione colitur.

℟. Iſte eſt, qui antè Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina eius repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap. 5.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet ultrà, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia Sancti Iſidori Epiſcopi.

Ex Lib. 2. Officiorum ad S. Fulgentium. Cap. 5.

QUi in erudiendis, atque inſtituendis ad virtutem populis præerit, neceſſe eſt, ut in omnibus ſanctus ſit, & in nullo reprehenſibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipſe à peccato debet eſſe alienus. Nam qua fronte ſubjectos arguere poterit, cùm illi ſtatim poſſit correctus ingerere, antè doce-

doce te quæ recta ſunt? Primitus quippè ſepmetipſum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere ſtudet, ita ut in omnibus ſemetipſum formam vivendi præbeat, cunctoſque ad bonum opus, & doctrina, & opere próvocet. Cui etiam ſcientia ſcripturarum neceſſaria eſt. Quia ſi Epiſcopi tantùm ſancta ſit vita, ſibi ſoli prodeſt, ſic vivens. Porro ſi & doctrina, & ſermone fuerit eruditus, poteſt cæteros quoque inſtruere, & docere ſuos, & adverſarios repercutere, qui niſi refutati fuerint, atque convicti, facile poſſunt ſimplicium corda pervertere.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viii.

HUjus ſermo debet eſſe purus, ſimplex, apertus, plenus gravitatis, & honeſtatis, plenus ſuavitatis, & gratiæ, tractans de myſterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ, de diſciplina juſtitiæ: unumquémque admonens diverſa exhortatione juxta profeſſionem, morumque qualitatem, ſcilicet, ut prænoſcat, quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris ſpeciale officium eſt, ſcripturas legere, percurrere Canones exempla Sanctorum imitari, vigilijs, jejunijs, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris ſuis diſcerpere, nullum damnare niſi comprobatum, nullum excommunicare niſi diſcuſſum. Quique ita humilitate pariter, & auctoritate præeſſe debet, ut neque per nimiam humilitatem ſuam ſubditorum vitia convaleſcere faciat, neque per immoderantiam, ſeveritatis poteſtatem exerceat, ſed tanto cautiùs erga commiſſos ſibi, quanto duriùs à Chriſto indagari formidat.

℟. In medio Eccleſiæ aperuit os eius: * Et implevit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus.

℣. Jucunditatem, & exultationem theſaurizavit ſuper eum. Et implevit.

In Quadrageſima, nova Lectio, & commemoratio feriæ.

Lectio ix.

TEnebit quoque illam ſupereminentem donis omnibus charitatem, ſine qua omnis virtus nihil eſt. Cuſtos enim caſtitatis charitas, locus autem hujus cuſtodis humilitas. Habebit

bebit etiam inter hæc omnia caſtitatis eminentiam; ita ut mens Chriſto dedita, ab omni inquinamento carnis ſit munda, & libera. Inter hæc oportebit cum ſolicita diſpenſatione curam pauperum gerere, eſurientes paſcere, veſtire nudos, ſuſcipere Peregrinos, captivos redimere, viduas, ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam; providentiam habere diſtributione diſcreta. In quo etiam Hoſpitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate, & charitate ſuſcipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire deſiderant; Hoſpes fui, & ſuſcepiſti me: quantò magis Epiſcopus, cujus diverſorium cunctorum debet eſſe receptaculum?

Te Deum laudamus.

Miſſa de Communi Doctorum cum Credo.

DIE XI. APRILIS.

Fit Officium S. Leonis Doct. Eccleſ. cum Lectionib. Orat. & ℟℟. ut in Breviar. ſed in ℟. 8. In medio Eccleſiæ, *& Aña in utriſque Veſp.* O Doctor, &c. Beate Leo, &c. *Miſſ. Doctorum, Epiſt.* Juſtus cor, *cum Evang. Offic. & dicitur* Credo. *Si occurrat cum alio Doctore in 2. Veſp. dic. Aña:* Dum eſſet ſummus, &c.

DIE XIV. APRILIS.

In Feſto Beati Petri Gonzalez Sancti Telmi vulgò appellati, Confeſſoris.

Duplex majus.

Omnia de Communi Confeſſ. non Pontif. præter ſequent.

Oratio.

DEus, qui in maris periculis conſtitutis Beati Petri opem ſingularem oſtendis, eius nobis interceſſione concede, ut in huius vitæ procellis tuæ gratiæ lumen ſemper affulgeat, quo æternæ ſalutis portum invenire valeamus. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Libro Eccleſiaſtici: Beatus vir, *de Communi.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Gonzalez, Sanctus Telmus vulgò appellatus, Fromeſtæ in Hiſpania apud Palentiam pijs, ac nobilibus parentibus ortus eſt. Adoleſcens ſub Epiſcopi Palentini avunculi ſui cura ingenuis artibus, & Philoſophiæ operam dedit, ingenio ad præclara quæque aptiſſimo: Sed eiuſdem Eccleſiæ Canonicatu, & mox etiam Decanatus dignitate auctus, honorum, ac divitiarum illecebris iuveniliter abreptus, ſæculi vanitati paulò libe-

liberius indulſit. Accidit verò ut cum ipſo Dominicæ Nativitatis die, equo ſplendidè phalerato, æqualium comitatu totam urbem laſciviens circumcurſaret, equo in profundum lutum repentè prolapſo, deiectus ipſe, multoque cæno inquinatus, ſpectantium riſu, ſaniſque exceptus ſit, quo inſigni pudore ſuffuſus, & mundi, cui placere ſtuduerat, contumeliam reputans, ſe viciſſim, à quo ſpretus eſſet, ſpreturum conſtituit. Igitur paulò poſt magna omnium admiratione, in Prædicatorum Ordinem, ſeſe recepit, ubi veterem hominem cum actibus ſuis exuens, novumque induens, eximiæ poſuit tyrocinia ſanctitatis.

℞. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio v.

AD cæteras autem virtutes, quibus brevi magnopere excelluit, charitatem attulit proximorum ſalutis cupidiſſimam: quarè abſoluto ſacrarum litterarum ſtudio, Sancto Patre Dominico ad imitandum ſibi propoſito prædicationi ſe totum dedit, nihil à Deo impenſiùs flagitans, quam ut revocandis in viam ſalutis animabus perditis idoneus efficeretur. Severiſſimam, Apoſtolico more, in eo munere paupertatem exercuit. Quocumque exciperetur hoſpitio non inde priùs exibat, quam incolas omnes ſacra exomologeſi expiaſſet. Sermo illi vivus, & efficax, quo audientium corda adeò pervadebat, ut per eas, quas Apoſtolico zelo peragravit Hiſpaniæ Provincias, innumeros ferè pecatores ad pœnitentiam adduxerit. Ferdinandum Regem, cognomento Sanctum, in varias adverſus Mauros expeditiones euntem ſequutus, conſilijs, exemplo, & orationibus mirificè iuvit. Venuſtas fœminas eius amore captas, aliaſque procatiores ad eum immiſſas, ut pudicitiæ eius inſidias ſtruerent, non ſolùm ſtrenuè repulit, ſed etiam ad meliorem vitæ frugem convertit.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

MInio flumini propè Ribadaviam longè rapido, atque effuſo publica tranſeuntium utilitate pontem ampliſſimum ferè miraculo impoſſuit, accita ad operis molitionem ingenti ſtructorum manu, quibus cum cibus aliquando deficeret, evocatos quotquot ijs reficiendis ſufficerent piſces, manuque prehendos ijſdem præbuit. Sed & ſocios labore itineris, atque inedia ferè deficientes, pane, & vino cœlitus ſuppeditatis recreavit. Adhuc vivens, in ſæviſſima maris procella à Nautis invocatus, eiſdem ſeſe conſpicuum exhibuiſſe fertur, tempeſtatemque ſedaſſe. Prophetico ſpiritu futura multa prænuntiavit, atque in primis extremum vitæ ſuæ diem, quo adventante in Tudenſem ſeſe Urbem recepit, ubi meritis, & laboribus plenus ſancto fine quievit. Eius corpus honorifico ſepulchro, unde mira fragrantia oleum emanaſſe traditur ægris ſaluberrimum, ab Epiſcopo Tudenſi in Cathedrali Eccleſia conditum eſt, ubi aſſervatur, & colitur. Eius miraculorum fama ad remotas uſque Americæ Regiones pervagata, ingenti Populorum veneratione invocari, & coli cœpit, à Nautis cum primis, qui eius opem in maris tempeſtatibus præſentiſſimam experti, eum ſub appellatione Sancti Telmi in Tutelarem ſibi adſciverunt. Urbs etiam, & Diœceſis Tudenſis cum ſibi Patronum Principalem nuncupaverunt. Illius cultum continentèr propagatum approbavit Benedictus XIV. eiuſque Feſtum cum Officio, & Miſſa primum ab univerſo Ordine Prædicatorum, nec non à Clero Palentino, & Tudenſi, deinde ab omnibus Hiſpaniarum Diœceſibus celebrari conceſſit.

℞. Iſte homo perfecit omnia, quæ locutus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Quia te vidi juſtum. Gloria Patri. Quia te vidi juſtum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 10.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Euntes prædicate, dicentes: Quia appropinquavit Regnum Cœlorum. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homilia 33. in Matth.

COnſidera qualiter Dominus non minorem curam habet, ut mores eorum in meliùs reducat quam ut ſignorum præbeat poteſtatem. Nam ut oſtendat abſque nobilitate morum, nihil ſigna valere: utque in nullum factum animi, atque tumorem inciderent; gratis, inquit, accepiſtis: deindè ne cupiditate pecuniarum moverentur, intulit, gratis date. Nam ne quaſi ſua ipſorum poteſtate miracula facientes, inde ſuperbirent, gratis, dixit, accepiſtis: nihil largimini ijs, qui vos recipiunt. Non enim tamquam mercedem veſtris laboribus debitam, iſta accepiſtis, mea enim eſt gratia. Sic igitur alijs quoque hæc beneficia quorum nullum poteſt condignum præmium inveniri, gratis date.

℟. Iſte eſt, qui antè Deum magnas virtutes operatus eſt, & de omni corde ſuo laudavit Dominum: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo ſine querela, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni opere malo, & permanens in innocentia ſua. Ipſe intercedat.

Lectio viii.

POſt hæc, cum radicem omnium malorum voluerit evellere, vitiorumque fundamentum diruere: non poſſideatis, inquit, aurum, nec argentum, nec pecuniam in zonis veſtris, non peram in via, nec duas tunicas, nec calceamenta, nec virgam. Non dixit, non accipiatis vobiſcum, ſed non poſſideatis: ut ſi & aliundè recipere poſſent, recuſarent tamen, ac perniciosam hanc ægritudinem fugerent. Quo deinde præcepto multa profecto complectitur, commoda. Primum, ut nulla de diſcipulis poſſit eſſe ſuſpicio: deinde ab omni ſæculari cura ſic ipſos liberos reddit, ut prædicationi ſolum vacare poſſint: demum immenſam ſuam potentiam ipſis patefecit, quod & poſteà commemoravit, dicens: Numquid vobis tunc aliquid defuit, quando vos nudos abſque calceis miſi?

℟. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus veſtris: * Et vos ſimiles hominibus expectantibus Dominum ſuum, quando revertatur à nuptijs.

℣. Vigilate ergò, quia neſcitis qua hora Dominus veſter venturus ſit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

ILlud etiam conſideratione dignum eſt, quo non incipiens ſtatim dixit non poſſideatis aurum, nec argentum, ſed cum priùs mundandi leproſos, ejiciendi dæmonia poteſtatem eis dederit, tunc intulit, nihil poſſideatis, gratis accepiſtis, gratis date. Sic rebus ipſis docuit utilia ſe, & honeſta, & facilia factu eis præcipere. Sed inquies, cætera quidem non abſque ratione certa dicta eſſe: quid autem, ut peram non habeant in via, nec duas tunicas, nec virgam, nec calceamenta, quanam de cauſa eis injunxit? Exactiſſimè certè ſublimioris vitæ fundamenta voluit jacere: ſic & in ſuperioribus, nullam de craſtina die curam ipſos habere docuit.

Te Deum laudamus.

Miſſa propria.

DIE XVI. APRILIS.

In Feſto S. Thuribij de Liebana, Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Confeſſoris Pontificis præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio. Exaudi quæſumus Domine, &c. *de Communi ſecundo loco.*

Lect. primi Noct. de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

THuribius vir Sanctiſſimus peregrinationis cauſa in Palæſtinam profectus, à Hieroſolymorum Antiſtite ſacrorum cuſtos deſignatur. Suſcepto in Hiſpaniam itinere, Leonem Primum Summum Pontificem veneratus, à Suevorum Rege Gallæciæ imperante honorificè ſuſceptus, poſtquam regiam puellam, alioſque infirmos mirabiliter ſanavit, & templum Chriſto Salvatori dicavit, invitus ad Epiſcopatum Aſturicenſem promovetur. Ab Archidiacono ſedem illam ambiente adulterij accuſatus, in ſacro linteo penitus illæſo prunas ardentes ad altare portavit: eoque miraculo, ac repentina morte calumniatoris aliam etiam inferentis injuriam, ſuam innocentiam comprobavit.

℟. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus

Lectio v.

CAtholicæ veritatis ardore Hiſpanias Priſcillianiſtarum erroribus infectas cœpit luſtra-

luſtrare, Epiſcopos ſerpentis monêre contagij & Sedis Apoſtolicæ implorare ſubſidium. Miſſo itaque ad Leonem Pontificem Diacono, commonitorij ad Epiſcopos ſeriem, & errorum libellum adjunxit; à quo per graviſſimam Epiſtolam defenſæ fidei laudem, & graſſantis hæreſis antidotum reportavit. Ejus auctoritate duo cogi curavit Concilia, unum Toleti, alterum in Gallæcia, apud Ulſenenſe municipium, in quibus perniciosiſſima hæreſis condemnata eſt, errantesque Epiſcopi Catholicæ fidei ſuſcripſerunt.

℞. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

CUJUS doctrinam magno Deus confirmavit miraculo: Urbem quippè Palentinam his erroribus pertinaciter adhærentem, & Sancti viri prædicationibus adverſantem, ad labentis fluvij inſperatam excurſionem, penè totam ſubmerſit; quo ſupplicio meliores cives effecti, Thuribij doctrinam ſuſceperunt. Multos pro fide Chriſti labores paſſus; virtutibus, & miraculis clarus quievit in pace. Ejus corpus tranſlatum eſt ad Eccleſiam Sancti Martini montis Liebanæ à ſe conſtructam, & pretioſis, quas Hieroſolymis aſportavit, reliquijs decoratam, ubi eum finitimi populi ſumma colunt veneratione.

℞. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria Patri. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno.

Homilia Sancti Gregorij Papæ in Evangelium Homo peregrè proficiſcens, *ut in Communi Confeſſoris Pontificis primo loco.*

Miſſa: Statuit ei Dominus teſtamentum pacis, *de Communi primo loco cum Oratione:* Exaudi, *de Communi ſecundo loco.*

DIE XX. APRILIS.

In Feſto Sanctæ Agnetis de Monte Politiano Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ſequentia.

Ora-

Oratio.

DEUS, qui beatam Agnetem Virginem tuam cœleſti rore ſæpè perfundere, & orationis eius loca, diverſis enatis floribus decorare dignatus es: concede propitius; ut eius precibus perpetuæ tuæ benedictionis conſperſi, æternitatis fructus percipere mereamur. Per Dominum noſtrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

AGnetis de Monte Politiano Ordinis Sancti Dominici Virginis integerrimæ nativitatem faces divinitùs accenſæ in cubiculo matris illuſtrarunt. Clauſtrale inſtitutum amplexa eſt nono ætatis anno: & quintum decimum nedum egreſſa, Summi Pontificis iuſſu monialibus invita præficitur. Eius lectulus nuda humus, cervical, ſaxum fuit: & quindecim annos in pane, & aqua ieiunavit. Sæpè inter orandum, nec maior annis quatuor decim, à terra cubito tollebatur: eiuſque pallium roris candidi guttis, quæ Crucis effigiem ſingulæ referebant, reſpergebatur: ac locus, ubi genua fixiſſet, ſubitò pulcherrimis floribus ornabatur. Tu autem.

℟. Propter veritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, proſperè, procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

A Sacra Deipara Jeſum forma lactentis orans excepit: eumque aliquandiù ſinu complexa, parvulam Crucem tenui filo nexam ab eiuſdem collo detraxit. Terram quoque Chriſti ſanguine in Paſſione fuſo cruentatam divinitùs accepit: ac fruſtrum pelvis, ubi ipſe infantulus Jeſus à Virgine Matre fuit ablutus. Sed, & Sancti Apoſtoli Petrus, & Paulus particulis ſuarum veſtium eamdem pro magno munere donarunt. Sæpius eidem Angelus Eucharíſtiam ſua manu porrexit. Tu autem Domine.

℟. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ.

℣. Propter veritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam. Propterea unxit.

Lectio vi.

VIrtutibus, & miraculis illuſtris, ac pretioſa virginitatis corona redimita migravit in Cœlum, anno milleſimo tre-

trecenteſimo decimo ſeptimo. Cum Sancta Catharina Senenſis, quæ à Deo præmonita jam anteà fuerat, parem ſe gloriam cum Sancta Agnete in Cœlis habituram, ejus corpus integrum, atque incorruptum ſepulchro ſervatum inviſeret, ac ejus pedes deoſculari vellet: Agnes alterum pedem extulit ad os uſque Catharinæ: quæ cum alio etiam tempore reverſa, ſe ad caput Agnetis demiſiſſet, mannà inſtar nivis toto illo loco pluere cœpit. Denique ipſam Beatam Virginem Agnetem, miraculis claram, Benedictus Decimus tertius Ordinis Prædicatorum, Sanctarum Virginum numero adſcripſit. Tu autem, &c.

℞. Afferentur Regi virgines poſt eam, proximæ eius, * Afferentur tibi in lætia, & exultatione.

℣. Specie tua & pulchritudine tua intende, proſpere, procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium: Simile erit regnum Cœlorum decem Virginibus; *de Communi.*

Miſſa: Dilexiſti, *cum Oratione propria, ut in Veſperis.*

DIE XXI. APRILIS.

In Feſto S. Maximi Martyris, cujus Reliquia aſſervatur in Alma Eccleſia Angelopolitana.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, temp. Paſchali.

Oratio: Præſta, 1. *loco.*

Lect. primi Noct. de Script. Secundi, & tertij Noct. de eodem Communi. Temp. Paſchali, primo loco.

Miſſa: Protexiſti, *& in Matrice dicitur* Credo.

Si celebretur extra tempus Paſchale, Lect. ſecundi Nocturni: Triumphalis; *Homilia:* Si quis vult.

Miſſa: In virtute, *cum dicto Evangelio.*

DIE XXIV. APRILIS.

In Feſto S. Boni Latronis.

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Latro Chriſtum crucifixum; *cum reliquis de Laudibus. Pſalmus:* Dixit Dominus; *cum reliquis de Dominica, & loco ult. Pſalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Iſai. 59.

ECCE non eſt abbreviata manus Domini, ut ſalvare nequeat, neque aggravata eſt auris eius, ut non exaudiat.

℞. Deo gratias.

Hymnus.

JEſu corona celſior,
Et veritas ſublimior,
Qui confitenti ſervulo
Reddis perenne præmium.
Da ſupplicanti cœtui,
Huius rogatu, noxi
Remiſſionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverſo tempore,
Dies refulſit lumine,
Quo ſanctus hic de corpore
Migravit inter ſidera.
Ut ſis perenne mentibus
Paſchale Jeſu gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui á mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. Alleluia.

℟. Stolam gloriæ induit eum. Alleluia.

Ad Magnificat. Aña. Ait Latro ad Latronem: nos quidem digna factis recipimus; hic autem quid fecit? Memento mei Domine, cùm veneris in regnum tuum. Alleluia, allel.

Oratio.

OMnipotens, & miſericors Deus, qui juſtificas impios; te ſupplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem, ad dignam pœnitentiam próvoces; & illam, quam ei promiſit, tribuas nobis gloriam ſempiternam. Per eundem Dominum noſtrum.

Deinde fit commemoratio S. Georgij Martyris, ut in Breviario.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Chriſtum Regem crucifixum, qui Latroni in Cruce paradiſum donat: * Venite adoremus. Alleluia.

Hymnus: Jeſu corona celſior, *ut in Veſperis.*

In primo Nocturno.

Aña. Beatus iſte Sanctus, qui confiſus eſt in Domino, & exauditus eſt de monte ſancto eius. Alleluia.

Pſalmi: Beatus vir, qui non abijt. Quare fremuerunt Gentes. Domine, quid multiplicati ſunt; *ut in Communi Confeſſoris non Pontificis.*

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. Alleluia.

℟. Stolam gloriæ induit eum. Alleluia.

Lectiones dicuntur de Scriptura occurrente.

℟. j. Poſui adjutorium ſuper potentem: * Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum. Alleluj.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

℟. ij. Iſte cognovit juſtitiam, & vidit mirabilia, & exoravit Altiſſimum: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. Alleluia.

℣. Iſte inventus eſt in numero Sanctorum. Ipſe.

℟. iij. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum. Alleluia.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas. Gloria Patri. Et ad.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Invocantem exaudivit Dominus Sanctum: Dominus exaudivit eum in pace. Alleluia.

Pſalmi. Cùm invocarem. Verba mea auribus percipe. Domine Dominus noſter.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Alleluia.

℟. Et ad portas paradiſi coronavit eum. Alleluia.

Sermo S. Joannis Chryſoſtomi. *Homilia 2. de Cruce, & Latrone, tom. 3.*

Lectio iv.

SCio, & ante me dixiſſe de Latrone, ſed habet diverſas intelligentias Dei ſermo. Iſte Latro de ligno mercatur ſalutem: hic Latro furatur cœleſte imperium. Vim facit majeſtati, non virtute propria, ſed fide vincens. Ipſius Domini vox eſt: regnum cœlorum vim patitur, & violenti diripiunt illud. In Cruce duo Latrones, imago Judæorum, & Gentilium. Latro, qui pœnitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati; qui priùs in errore ambulaverat, & poſt hoc veritatem agnovit. Imaginem verò Latro ille obtinet Judæorum, qui uſque in finem perſeverat Latro. Et uſque ad tempus quidem Crucis, viam malignitatis ierunt; Crux autem diviſit utrumque,

℟. Velum templi ſciſſum eſt: * Et omnis terra tremuit Latro clamabat de Cruce, dicens: Memento mei Domine, cùm veneris in regnum tuum. Alleluia.

℣. Petræ ſciſſæ ſunt, & monumenta aperta ſunt; & multa corpora Sanctorum, qui dormierant, ſurrexerunt. Et omnis terra.

Lectio v.

VIam namque cæcitatis, & perditionis, qui non credidit, ingreſſus eſt: viam autem ſalutis, qui credidit, ingreſſus eſt: viam ſalutis, qui credidit, adeptus eſt. In Cruce didi-

cit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam juſtorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei juſtum judicium; ut dicas, & tu cum Propheta: Juſtus es Domine, & rectum judicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam; & propter unam fidei vocem Latro ſalvatur. Unum peccatum ejecit illum, & una juſtitia introduxit iſtum: & Latro habitator factus eſt paradiſi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahæ data eſt per vocem repromiſſio paradiſi. Hereditatur quidem per fidem; repromiſſionem autem paradiſi nemo antè Latronem accepit.

℟. Nemo promiſſionem paradiſi antè Latronem accepit, cui Dominus in Cruce dixit: * Hodie mecum eris in paradiſo. Alleluia.

℣. Domine memento mei, cùm veneris in regnum tuum Hodie mecum.

Lectio vi.

ISte ergò vidit Salvatorem, non ſuper throno regali, non adorari in templo, non loquentem de cœlis, non per Angelos diſponentem; ſed in pœna ſociatum Latroni: videt in tormentis, & tamquam in gloria adorat: videt in Cruce, & rogat, quaſi in cœlis ſedentem: videt condemnatum, & regem invocat, dicens: Domine memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, & Regem prædicas? In ligno pendére cernis, & cœlorum regna meditaris? O admiranda Latronis converſio!

℟. O admiranda Latronis converſio! * Crucifixum videt, & Regem prædicat. Alleluia.

℣. In ligno pendére cernit, & cœlorum regna meditatur. Crucifixum. Gloria Patri. Crucifixum.

In tertio Nocturno.

Aña. Domine, iſte Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requieſcet in monte ſancto tuo. Alleluia.

Pſalmi: Domine, quis habitabit. Domine in virtute tua. Domine eſt terra.

℣. Hic accipiet benedictionem à Domino. Alleluia.

℟. Et miſericordiam à Deo ſalutari ſuo. Alleluia.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap. 23. f.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Unus de his, qui pendebant Latronibus, blaſphemabat Dominum, dicens: Si tu es Chriſtus, ſalvum fac temetipſum, & nos. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Ambroſij Epiſcopi.

Sermo 59. de S. Latrone.

QUoniam hodie Evangelij lectio de Latrone fecit mentionem, videamus quis iſte Latro ſit, qui in cruce Domino conſtituto, non ſolùm peccatorum ſuorum veniam conſequitur, ſed etiam paradiſi amænitate donatur: ut qui propter ſcelera damnatus fuerat ad pœnam, propter fidem transferretur ad gloriam; fueritque illi crux quàm pertulit, non tàm ſupplicij damnatio, quàm ſalutis occaſio. In cruce enim poſitus, in Chriſtum Dominum noſtrum credidit Crucifixum. Et ideò, qui conſortio paſſionis utitur, conſortio paradiſi condonatur. Beatus enim Latro dum ſupplicium patitur, regnum cœleſte conſequitur. Ecce reus dicitur, ſicut cui damnari illud tempus expetivit. Non enim perveniret ad gloriam, ſi non contraditus eſſet ad pœnam. Videamus, inquam, cur tantorum criminum reus, tam citò à ſalvatore paradiſum promeretur; cùm alij multorum temporum lacrymis frequentibuſque jejunijs, vix delictorum ſuorum veniam conſequantur.

℟. Iſte eſt beatus Latro, qui in cruce poſitus, Chriſtum Dominum noſtrum credidit Crucifixum: * Et dùm ſupplicium patitur, regnum cœleſte conſequitur. Alleluia.

℣. Quem Judas Iſcariotes in hortulo paradiſi diſtraxerat, iſte in patibulo confitetur. Et dùm ſupplicium.

Lectio viii.

MAgna, fratres, & multiplex cauſa eſt. Primum, quòd iſte Latro devotione fidei tàm repentè mutatus eſt, ut præſentem pœnam deſpicere, ac de futura veniam precaretur; & magis crederet utile ſibi eſſe, de æterno judicio petere, quàm de temporali ſupplicio poſtulare. Reminiſcens enim ſcelerum ſuorum, & pœnitudinem gerens, plùs incipit dolere, quòd ſperat, quàm ſentire, quòd patitur. Potuit enim niſi de futuris amplius cogitaſſet, qui in Chriſtum ſemel crediderat, de præſenti magis ſupplicio deprecari. Deinde illud ad gratiam eius maioris eſt meriti, quòd in Chriſtum in cruce poſitum credidit, & paſſio, quæ alij, ſcandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim paſſio multis ſcandalum fuit, ſicut dicit Apoſtolus: Nos autem prędicamus Chriſtum Cruci-

cifixum, Judæis quidem ſcandalum, Gentibus autem ſtultitiam. Rectè ergò meretur paradiſum, qui crucem Chriſti non putavit eſſe ſcandalum, ſed virtutem, dicit enim idem Apoſtolus: ipſis autem vocatis Judæis, atque Græcis, Chriſtum Dei virtutem, & Dei ſapientiam.

℟. Iſte eſt, qui crucem Chriſti non putavit eſſe ſcandalum, ſed virtutem; ideòque paradiſum meretur: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. Alleluia.

℣. Iſte eſt, qui honorificat patientem, quem Judas prodidit oſculantem. Ipſe intercedat. Gloria Patri. Ipſe intercedat.

Lectio ix.

Rectè planè, & Dominus huic donat paradiſum; quia quem Judas Iſcariotes in hortulo paradiſi diſtraxerat, hic in crucis patibulo confitetur. Mira res: confitetur Latro, quem diſcipulus abnegavit. Mira, inquam res: Latro honorificat patientem, quem Judas prodidit oſculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur; ab illo Crucis vulnera prædicantur. Ait enim: Memento mei Domine, cùm veneris in regno tuo. Hæc eſt fidei plena devotio, ut cùm vulneribus Domini profluens ſanguis cernitur: tunc de poteſtate eius venia poſtuletur. Cùm videtur eius humilitas tunc magis timeatur eius divinitas: cùm morti addictus putatur, tunc regis illi honorificentia deferatur. Iſte enim fidelis Latro non credidit moriturum, quem annuntiat regnaturum: non putat ſubdendum inferis, quem dominaturum confitetur in cœlo: non arbitratur eum apud tártarum detineri, â quo ſe etiam poſtulat liberari. Cernat licèt eius hiantia vulnera, ſpectet ipſius ſanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum neſcit: juſtum fatetur, quem non meminit peccatorem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Latro Chriſtum Crucifixum videbat, & Regem invocabat, dicens: Domine memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Alleluia.

Pſalm. Dominus regnavit; *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Qui me confeſſus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo. Alleluia.

Aña.

Aña. Dùm conturbata fuerit anima mea, Domine miſericordiæ memor eris. Alleluia.

Aña. Salvum me fecit Chriſtus Redemptor, quia dixit: Hodie mecum eris in paradiſo. Alleluia, alleluia, alleluia.

Aña. Ille qui talis ad Crucem venit ex culpa; ecce qualis à Cruce recedit ex gratia. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum: Ecce non eſt abbreviata manus Domini; *ut infrà.*

Hymnus.

JEſu Redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementiùs
Indulgeas precantibus.
Tui ſacri, qua nominis
Confeſſor almus claruit:
Huius celebrat annua
Devota plebs ſolemnia.
Huius benignus annue
Confeſſionem nos ſequi:
Huius precatu ſervulis
Dimitte noxam criminis.
Ut ſis perenne mentibus
Paſchale Jeſu gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

℣. Vitam petijt à te, & tribuiſti ei Domine. Alleluia.

℟. Gloriam & magnum decorem impoſuiſti ſuper eum. Alleluia.

Ad Benedictus. Aña. Ait Latro ad Latronem: Nos quidem digna factis recipimus; hic autem quid fecit? Memento mei Domine, cùm veneris in regnum tuum. Alleluia, alleluia.

AD PRIMAM.

Ad abſolutionem Capit.

TU autem Domine eruiſti animam meam, ut non periret: projeciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea. Tu autem Domine, miſerere nobis.

℟. Deo gratias.

AD TERTIAM.

Capitulum Iſai. 59.

ECce non eſt abbreviata manus Domini; ut ſalvare nequeat, neque aggravata eſt auris eius, ut non exaudiat.

℟. Deo gratias.

℟. *brev.* Amavit eum Dominus, & ornavit eum: * Alleluia, alleluia. Amavit.

℣. Stolam gloriæ induit eum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Amavit.

℣. Induit ei Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Allel.

℟. Et ad portas Paradiſi coronavit eum. Alleluia.

AD

AD SEXTAM.

Capitulum. Iſai. 58. c.

TUnc invocabis, & Dominus exaudiet; clamabis, & dicet: Ecce adſum.

℟. Deo gratias.

℟. *brev.* Induit ei Dominus loricam fidei, & ornavit eum. * Alleluia, alleluia. Induit.

℣. Et ad portas paradiſi coronavit eum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Induit.

℣. Hic accipiet benedictionem à Domino. Alleluia.

℟. Et miſericordiam à Deo ſalutari ſuo. Alleluia.

AD NONAM.

Capitulum Iſai. 38. c.

TU autem Domine eruiſti animam meam, ut non periret: projeciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea.

℟. Deo gratias.

℟. *brev.* Hic accipiet benedictionem à Domino. * Alleluia, alleluia. Hic accipiet.

℣. Et miſericordiam à Deo ſalutari ſuo. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Hic accipiet.

℣. Vitam petijt à te, & tribuiſti ei. Alleluia.

℟. Gloriam, & magnum decorem impoſuiſti ſuper eum. Alleluia.

Veſper. de S. Marco Evangeliſta, cum commemoratione S. Boni Latronis.

Quod ſi contingat feſtum S. Marci alio die celebrari, in ſecundis Veſper. S. Boni Latronis, omnia dicuntur, ut in primis.

Ad Magnificat Aña. Impietas impij non nocebit ei, in quacumque die converſus fuerit ab impietate ſua. Alleluia, alleluia.

Miſſa propria, cum Præfatione de Cruce.

DIE XXVII. APRILIS.

In Feſto S. Thuribij Epiſcopi Limani, & Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

ECcleſiam tuam, Domine, beati Thuribij Confeſſoris tui, atque Pontificis continua protectione cuſtodi: ut ſicut illum paſtoralis ſollicitudo glorioſum reddidit, ita nos eius interceſſio in tuo ſemper faciat amore ferventes. Per Dominum noſtrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

THuribius Alphonſus ex nobili Mogroveja gente Majorgæ in regno Legionis natus, liberali-

ralibus diſciplinis, & Juri Canonico Vallitoleti primum, deinde Salmanticæ in majori Collegio Ovetenſi Sancti Salvatoris ita operam dedit, ut tamen potiorem temporis partem orationi, alijſque pijs, & chriſtianis exercitijs impenderet. Id comprobatum eſt, cùm immiſſam in eius cubiculum impudicam mulierem, præcipuus virginitatis ſectator conſtanti animo extemplò expulit: inde jejunijs, vigilijs, & proprij corporis caſtigatione continuò vitam exercuit, & nudis quoque pedibus Compoſtellam ad Sancti Jacobi ſepulchrum peregrinatus eſt.

℞. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus

Lectio v.

A Gregorio Decimo Tertio Limanæ Eccleſiæ ex Quæſtore fidei invitus præficitur: quo in munere apoſtolicam ſolicitudinem in nova chriſtianitate, vel ſolidanda, vel amplianda adhibens, perfecti Præſulis partes explevit. Quare ſingulis Dominicis diebus, vel in Eccleſia, vel in Hoſpitali domo in parvis etiam Oppidulis, & ſub diù concionabatur, plebemque cathecíſmo inſtruebat. Synodos etiam Diœceſanas, & Provincialia Concilia juxta Tridentini ſtatuta habuit, & in eis complura decreta, poſteà à Sede Apoſtolica confirmata, condita ſunt, quibus modò Eccleſia Americana regitur. Hinc morum emendatio, Cleri diſciplina, juvenum Seminaria, virginum, ac malè nuptarum Cœnobia, ægrotorum Xenodochia, aliæque ædes, & Templa eius etiam ſumptu conſtructa, emanarunt.

℞. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum oleo ſancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Diœceſim ſuam, ampliſſimam quidem, incredibili labore totam ſæpè viſitavit, omneſque penè Eccleſiæ ſuæ proventus in pauperum uſus, quos creditores ſuos vocabat, erogavit, octingentis, ut ferunt, hominum millibus ſacro Chriſmate unctis: innumeras contradictiones, ſive ab ijs, qui foris ſunt, propter fidem, ſive ab ijs, qui intrà, propter Eccleſiæ li-

bertatem, ſumma patientia ſuſtinens, acritèr defendit, martyrij cupidiſſimus. Tandem ſacerdotio, & miraculis clarus, quæ etiam poſt mortem ipſius ſanctitatem comprobarunt, dùm propriæ Diœceſis viſitationi incumberet, anno milleſimo ſexcenteſimo ſexto, ætatis ſuæ ſexageſimo octavo, ſumpto in Eccleſia Sacro Viatico, ad mortis nuntium exclamans: Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi, in domum Domini ibimus: die vigeſima tertia Martij obdormivit in Domino: quem Innocentius Undecimus in Beatorum numerum rétulit, aſſignata ejus feſtivitati die vigeſima ſeptima Aprilis. Deinde novis, quam pluribus fulgentem ſignis, Benedictus Decimus Tertius Pontifex Maximus, quarto Idus Decembris, anno ſalutis milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, Sanctorum faſtis adſcripſit.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria Patri. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: Homo peregrè proficiſcens vocavit ſervos ſuos, & tradidit illis bona ſua. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermo 23. in Cant.

ACcipiunt in promiſſione, qui benè præſunt, conſtitui ſuper omnia bona Domini ſui: at pauci profectò qui utilitèr, pauciores qui & humilitèr, præſint. Facilè tamen utrumque adimplet, qui matrem virtutum diſcretionem perfectè adeptus, vino nihilominùs charitatis uſque ad contemptum propriæ gloriæ uſque ad ſui ipſius oblivionem, & non ad quærenda, quæ ſua ſunt, inebriatur, quod ſolo, ac miro Spiritus Sancti magiſterio obtinetur.

℟. Amavit.

Lectio viii.

VIrtus autem diſcretionis abſque charitatis fervore jacet, & fervor vehemens abſque diſcretionis temperamento præcipitat. Ideòque laudabilis, cui neutrum deeſt, quatenùs & fervor diſcretionem eri-

erigat, & diſcretio fervorem regat. Ergò taliter oportet eſſe moratum eum, qui præeſt. Optimum autem in moribus dixerim, & ſummam diſciplinæ huius perfectè apprehendiſſe, qui in nullo prorſus, aut reſiſtat prioribus, aut invideat paribus, aut ſubjectis, vel deſit in cura, vel in ſuperbia præſit, prælatis obediens, ſocijs congruens, ſubditis utilitèr condeſcendens.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

TImeant Clerici, timeant Miniſtri Eccleſiæ, qui in terris Sanctorum, quas poſſident, tàm iniqua gerunt, & ſtipendijs, quæ ſufficere debent, minimè contenti, ſuperflua, quibus egeni ſuſtentandi forent, impiè, ſacriligèque ſibi retineant, & in uſus ſuæ ſuperbiæ, atque luxuriæ victum pauperum conſummere non vereantur; duplici profectò iniquitate peccantes, quod & aliena diripiunt, & ſacris, in ſuis vanitatibus, & turpitudinibus abutuntur.

Iſtæ lect. 3. Noct. dicuntur tantùm in Eccleſia Limanâ. In alijs de Communi, Homil. S. Gregorij.

Miſſa: Statuit, *Epiſtola propria.*

SABATHO ANTE DOM. tertiam poſt Paſcha.

Feſtum Gaudiorum B. M. V. Duplex ſecundæ claſſis.

AD VESPERAS.

Aña. Dum eſſet Rex; *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dominus Domino, *ut in Officio Parvo B. M. V.*

Capitulum. Eccleſ. 24. b.

AB initio, & ante ſæcula creata ſum, & uſque ad futurum ſæculum non deſinam, & in habitatione ſancta coram ipſo miniſtravi.

Hymnus: Ave maris ſtella, *ut in Officio Parvo B. M.*

℣. Dignare me, laudare te Virgo ſacrata. Alleluia.

℟. Da mihi virtutem contra hoſtes tuos. Alleluia.

Ad Magnificat. Aña. Regina cœli lætare, alleluia: quia quem meruiſti portare, alleluia: reſurrexit, ſicut dixit, alleluia. Ora pro nobis Deum, alleluia.

Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere: & glorioſa beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Sancta Maria Deigenitrix virgo * Intercede pro nobis. Alleluia. *Pſalmus:* Venite exultemus, &c.

Hymnus: Quem terra, &c.

Añæ. Pſalmi, & Verſ. Nocturnorum, ut in Officio Parvo B. M. ſub una Aña. cui additur: Alleluia.

In primo Nocturno.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. Cap. 5.

VEniat dilectus meus in hortum ſuum, & comedat fructum pomorum ſuorum. Veni in hortum meum ſoror mea ſponſa, meſſui myrrham meam cum aromatibus meis: comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite amici, & bibite, & inebriamini chariſſimi. Ego dormio, & cor meum vigilat: Vox dilecti mei pulſantis: aperi mihi ſoror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum eſt rore, & cincinni mei guttis noctium. Péſſulum oſtij mei aperui dilecto meo: at ille declinaverat, atque tranſierat.

℞. Sancta, & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, neſcio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contuliſti. Alleluia.

℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii. Cap. 5. & 6.

QUò abijt dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum! Quo declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum? Dilectus meus deſcendit in hortum ſuum ad areolam arómatum, ut paſcatur in hortis & lilia colligat. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui paſcitur inter lilia. Pulchra es amica mea, ſuavis, & decora, ſicut Jeruſalem: terribilis ut caſtrorum acies ordinata. Averte oculos tuos à me, quia ipſi me abolare fecerunt. Capilli tui ſicut grex caprarum, quæ apparuerunt de Galaad. Dentes tui ſicut grex ovium, quæ aſcenderunt de lavacro, omnes gemellis fœtibus, & ſterilis non eſt in eis.

℞. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: quia cùm eſſem parvula, placui Altiſſimo. * Et de meis viſceribus genui Deum, & Hominem. Alleluia.

℣. Beatam me dicent omnes generationes; quia ancillam humilem reſpexit Deus. Et de meis.

Le-

Lectio iii. Cap. 8.

QUis mihi det te fratrem meum ſugentem ubera matris meæ, ut inveniam te foris, & deóſculer te, & jam me nemo deſpiciat? Apprehendam te, & ducam in domum matris meæ: ibi me docebis, & dabo tibi póculum ex vino condito, & muſtum malorum granatorum meorum. Læva ejus ſub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jeruſalem, ne ſuſcitetis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipſa velit. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit de deſerto, delicijs affluens, innixa ſuper dilectum ſuum? Sub arbore malo ſuſcitavi te: ibi corrupta eſt mater tua, ibi violata eſt genitrix tua.

℟. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portaſti Creatorem mundi, * Genuiſti qui te fecit & in æternum permanes virgo. Alleluia.

℣. Ave Maria gratia plena, Dominus tecum. Genuiſti. Gloria Patri. Genuiſti.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

In Aſſumpt. B. M. V. Serm. 2. qui eſt de SS. Serm. 53.

Lectio iv.

LOquamur aliquid, fratres, in laudibus ſacratiſſimæ Virginis. Sed qui nos tantilli? Quid actione puſilli? Quid in ejus laudibus referemus, cùm & ſi omnium noſtrum membra verterentur in linguas eam laudare ſufficeret nullus? Altior cœlo eſt de qua loquimur, abyſſo profundior, cui laudes dicere conamur. Hæc eſt enim, quæ ſola meruit Mater, & Sponſa vocari: hæc primæ Matris damna reſolvit: hæc homini pérdito redemptionem adduxit. Mater enim generis noſtri pœnam intulit mundo: Genitrix Domini noſtri ſalutem edidit mundo. Auctrix peccati Heva, auctrix meriti Maria. Heva occidendo obfuit, Maria vivificando profuit: illa percuſſit, iſta ſanavit.

℟. Sicut cedrus exaltata ſum in Libano, & ſicut cypreſſus in monte Sion: quaſi mirrha electa, * Dedi ſuavitatem odoris. Alleluia.

℣. Et ſicut cinnamomum, & balſamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

HÆC enim mirabili modo omnium rerum, & ſuum peperit Salvatorem. Quæ hæc Virgo tàm ſancta, ad quam venire dignaretur Spiritus Sanctus? Quæ tàm ſpecioſa, ut eam ſibi Deus eligeret ſponſam? Quæ tàm caſta, ut eſſe poſſet Virgo poſt partum? Hæc eſt Dei templum,

plùm, fons ille ſignatus, & porta in domo Dei clauſa: ad hanc namque, ut dixi, Spiritus Sanctus deſcendit: hanc virtus Altiſſimi obumbravit. Hæc eſt immaculata coitu, fœcunda partu, virgo lactans, Angelorum, & hominum cibum nutriens. Meritò namque beata ſingulari à nobis præconio extollitur, quæ ſingulare commercium mundo præbuit. Denique tantum ſe ad Cœli faſtigia ſublevavit, ut Verbum in principio apud Deum de ſuperna Cœli arce ſuſciperet.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formoſa tamquam Jeruſalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam. Alleluia.

℣. Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

O Felix Maria, & omni laude digniſſima! O Virgo Deigenitrix glorioſa! O ſublimis puerpera, cuius viſceribus Auctor Cœli, terræque committitur! O felicia oſcula lactentis labijs impreſſa! Cùm inter crebra indicia reptantis infantiæ, utpotè verus ex te Filius tibi Matri alluderet, cùm verus ex Patre Dominus imperaret. Nam auctorem tuum ipſa concipiens, edidiſti in tempore Redemptorem, quem habebas antè tempora conditorem. O felix puerperium, lætabile Angelis, optabile ſanctis, neceſſarium perditis, congruum profligatis! Qui poſt multas aſſumptæ carnis iniurias, & ad ultimū verberatus flagris, potatus felle, affixus patibulo, ut te veram Matrem oſtenderet, verum ſe hominem patiendo moſtravit.

℟. Ornatam monilibus filiam Jeruſalem Dominus concupivit, * Et videntes eam filiæ Sion, beatiſſimam prædicaverunt, dicentes: Alleluia. Unguentum effuſum nomen tuum. Alleluia.

℣. Aſtitit Regina à dextris tuis in veſtitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Et videntes.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 19.

Lectio vii.

IN illo tempore: Stabant iuxtà Crucem Jeſu Mater eius, & ſoror Matris eius Maria Cleophæ, & Maria Magdalène. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chryſoſt.

Homil. 4. *in Joan.*

CHriſtus Crucifixus Matrem ſuam Diſcipulo commendat: erudiens nos

nos ad ultimum uſque ſpiritum, parentum curam habendam. Cùm intempeſtivè ab ea appellatus eſt, inquit: Quid mihi, & tibi mulier? Et álibi: Quæ eſt Mater mea? Hic immenſam charitatem oſtendit, & commendat eam Diſcipulo, quem diligebat. Iterùm nomen ſuum modeſtè ſubticet Joannes; nam ſi ſe iactare voluiſſet, quamobrem diligeretur expoſuiſſet: credibile enim eſt, magnam eſſe, & admirandam. Qua autem gratia nihil aliud dicit Joanni, neque eum conſolatur? Quod intempeſtivum erat: prætereà non parvo eum honore his verbis afficiebat, neque parvum præſentiæ ſuæ præmium capiebat.

℟. Felix namque es ſacra Virgo Maria, & omni laude digniſſima, * Quia ex te ortus eſt ſol iuſtitiæ Chriſtus Deus noſter. Alleluia.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam ſanctam feſtivitatem. Quia ex te.

Lectio viii.

TU autem conſidera, quomodo crucifixus omnia ſine aliqua perturbatione tranſegit. Diſcipulo Matrem commendavit, prophetias implevit, Latroni ſpem bonam dedit. Atqui antequam crucifigeretur, ſudavit, perturbatus eſt, timuit. Qui hoc ſibi vult? Nihil dubij, nihil non manifeſtum. Illic enim naturæ imbecillitas, hic poteſtas demonſtrata eſt. Præterea his nos duobus admonet, ut licèt antè malis perturbemur non tamen abſtinendum eſt, quin ea ſubeamus: & cùm in certamen deſcendimus, omnia facilia, & levia putanda ſunt. Nolimus ergò mortem formidare. Inſitus eſt animæ naturalitèr vivendi amor: ſed in nobis eſt, vel hoc vinculum ſolvere, & eam minuere cupiditatem; vel ligare, & vehementiorem efficere.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens eſt, & ſanctum nomen eius. Alleluia.

℣. Et miſericordia eius â progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

STabant autem mulieres iuxta Crucem: & ſicut imbecillior ſexus tunc fortior apparuit, ita omnia reformavit. Ipſe Matrem commendans, inquit: Ecce filius tuus. O honorem, quem

quem Diſcipulo tribuit! Cùm enim iam obiret, Matris curam Diſcipulo reliquit. Nam cùm par eſſet utpotè Matrem dolere, protectionem quærere, merito dilecto commendat: cui etiam inquit: Ecce Mater tua. Hoc dixit, ut dilectione devincerentur. Quo cognito, Diſcipulus eam ſecum adduxit. Sed cur non alius cuiuſpiam mulieris meminit, cùm adeſſent? Admonens, quiddam amplius Matribus tribuendum. Ut enim cùm ſpiritualia impediunt parentes, nec cognoſcendi quidem ſunt: ita cùm nihil impediunt, meritò omnia his ſunt tribuenda, & omnibus præferendi; quia genuerunt quod educarunt, quod innumeras pro ipſis moleſtias ſubierunt.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Aña. Dum eſſet Rex in accubitu ſuo, nardus mea dedit odorem ſuavitatis Alleluia.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiphona.

LÆva eius ſub capite meo: & dextera illius amplexabitur me. Alleluia.

Aña. Nigra ſum, ſed formoſa, filiæ Jeruſalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum ſuum. Alleluia.

Aña. Jam hiems tranſijt, imber abijt, & receſſit, ſurge amica mea, & veni. Alleluia.

Aña. Specioſa facta es, & ſuavis in delicijs tuis, ſancta Deigenitrix. Alleluia.

Capitulum Eccleſ. 24. b.

AB initio, & ante ſæcula creata ſum, & uſque ad futurum ſæculum non deſinam: & in habitatione ſancta coram ipſo miniſtravi.

Hymnus: O glorioſa Virginum. *ut in Officio parvo B. M. V.*

℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Alleluia.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum. Alleluia.

Ad Benedictus. Aña. Regina Cœli lætare. *Ut in Veſperis.*

AD TERTIAM.

Aña. Læva eius. *Capitulum.* Ab initio.

℟. *brev.* Specie tua, & pulchritudine tua. Alleluia, alleluia. Specie tua.

℣. Intende proſpere, procede, & regna. Alleluia. Gloria Patri. Specie tua.

℣. Adiuvavit eam Deus vultu ſuo. Alleluia.

℟. Deus in medio eius non commovebitur. Alleluia.

AD SEXTAM.

Aña. Nigra ſum.

Capitulum. Eccleſ. 24. b.

ET ſic in Sion firmata ſum, & in civitate ſanctificata ſimilitèr requievit, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine ſanctorum detentio mea.

℟. *breve.* Adiuvavit eam Deus vultu ſuo. * Alleluia, alleluia. Adiuvavit.

℣. Deus in medio eius non commovebitur. Alleluia. Gloria Patri. Adiuvavit.

℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam. Alleluia.

℟. In tabernaculo ſuo habitare facit eam. Alleluia.

AD NONAM.

Aña. Specioſa facta es.

Capitulum. Eccleſ. 24. b.

IN plateis ſicut cinnamomum, & balſamum aromatizans odorem dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuavitatem odoris.

℟. *breve.* Elegit eam Deus, & præelegit eam. * Alleluia, alleluia. Elegit.

℣. In tabernaculo ſuo habitare facit eam. Alleluia. Gloria Patri. Elegit. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Alleluia.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum. Alleluia.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

Miſſa: Salve Sancta parens, *quæ habetur in Miſſis Votivis Beat. Mariæ â Paſcha uſque ad Pentecoſt.* Credo. *In Præf.* Et te in Feſtivitate.

DOMINICA III.

Poſt Paſcha.

In Feſto Patrocinij SS. JOSEPH Confeſſ.

Duplex ſecundæ claſſis.

AD VESPERAS.

Aña. Jacob autem, *cum reliquis de Laudibus. Pſalm.* Dixit Dominus: *cum reliquis de Dominica, & loco ultimo.*

Pſalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Geneſ. 49.

BEnedictiones Patris tui confortatæ ſunt benedictionibus Patrum eius, donec veniret deſiderium collium æternorum: Fiant in capite Joſeph, & in vertice Nazaræi inter fratres ſuos.

℟. Deo gratias.

Hymnus.

TE, Joſeph, celebrent agmina Cœlitum,
Te cuncti reſonent Chriſtiadum Chori,
Qui clarus meritis, iunctus es inclytæ
Caſto fœdere Virgini.

Almo cùm tumidam germine coniugem.
Admirans,dubio tãgeris anxius,
Afflatu ſuperi flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum ſtringis, ad exteras
Ægypti profugum tu ſequeris plagas;
Amiſſum Solymis quæris, & invenis,
Miſcens gaudia fletibus.
Poſt mortem reliquos mors pia conſecrat,
Palmamque emeritos gloria ſuſcipit:
Tu vivens, Superis par frueris Deo,
Mira ſorte beatior.
Nobis, ſumma Trias, parce precantibus,
Da Joſeph meritis ſidera ſcandere:
Ut tandem liceat nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Conſtituit eum dominum domus ſuæ. Alleluia.

℟. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ. Alleluia.

Ad Magnificat. Aña.

Cùm eſſet deſponſata Mater Jeſu Maria Joſeph, ante quam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto. Alleluia.

Oratio.

DEUS, qui ineffabili providentia, beatum Joſeph Sanctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſum eligere dignatus es: præſta quæſumus, ut quem Protectorem veneramur in terris, interceſſorem habêre mereamur in cœlis. Qui vivis, &c.

Et fit commemor. Dominicæ.

Ad Matutinum. Invitator.

Laudemus Deum noſtrum * In veneratione Beati Joſeph protectoris noſtri. Alleluia.

Hymnus. Te Joſeph celebrent agmina cœlitum. *Sicut in Veſperis.*

In primo Nocturno.

Aña. Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in Ægyptum, & eſto ibi, uſque dum dicam tibi. Alleluia.

Pſalm. primi Noct. de Communi Confeſſ. non Pontif.

℣. Confitebor nomini tuo. Alleluia.

℟. Quoniam adiutor, & protector factus es mihi. Alleluia.

De libro Geneſis.

Lectio i. Cap. 39. num. 1.

IGitur Joſeph ductus eſt in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Iſmaë-

maelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat Vir in cunctis proſperè agens: habitavitque in domo domini ſui, qui optimè noverat Dominum eſſe cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joſeph gratiam coram domino ſuo, & miniſtrabat ei, à quo præpoſitus omnibus gubernabat creditam ſibi domum, & univerſa, quæ ei tradita fuerant: Benedixitque Dominus domui Ægyptij propter Joſeph, & multiplicavit tàm in ædibus, quàm in agris cunctam eius ſubſtantiam: Nec quidquam aliud noverat, niſi panem quo veſcebatur. Erat autem Joſeph pulchra facie, & decorus aſpectu. Tu autem, &c.

℞. Clamavit Populus ad Regem, alimenta petens, * Quibus ille reſpondit: Ite ad Joſeph. Alleluia.

℣. Salus noſtra in manu tua eſt, reſpice nos tantùm, & læti ſerviemus Regi. Quibus ille.

Lectio ii. Geneſ. Cap. 41.

PLacuit Pharaoni conſilium Joſeph, & cunctis Miniſtris eius: locutuſque eſt ad eos: Num invenire poterimus talem Virum, qui Spiritu Dei plenus ſit? Dixit ergò ad Joſeph: Quia oſtendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid ſapientiorem, & conſimilem tui invenire potero? Tu eris ſuper domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantum Regni ſolio te præcedam. Dixitque rurſus Pharao ad Joſeph: Ecce conſtitui te ſuper univerſam Terram Ægypti. Tulitque annulum de manu ſua, & dedit eum in manu eius: veſtivitque eum ſtola byſſyna, & collo torquem auream circumpoſuit. Fecitque eum aſcendere ſuper currum ſuum ſecundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpoſitum eſſe ſcirent univerſæ Terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Joſeph: Ego ſum Pharao, abſque tuo imperio non movebit quiſquam manum, aut pedem in omni Terra Ægypti. Tu autem, &c.

℞. Fecit me Deus quaſi Patrem Regis, & Dominum univerſæ domus eius: * Exaltavit me, ut ſalvos faceret multos populos. Alleluia.

℣. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam Terræ. Exaltavit me.

Lectio iii. Geneſ. Cap. 41.

DIxit quoque Rex ad Joſeph: Ego ſum Pharao-

abſque tuo imperio non movebit quiſquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen eius, & vocavit eum lingua Ægyptica Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aſeneth filiam Putifare Sacerdotis Heliopoleos. Egreſſus eſt itaque Joſeph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat, quando ſtetit in conſpectu regis Pharaonis) & circuivit omnes Regiones Ægypti. Venitque fertilitas ſeptem annorum: & in manipulos redactæ ſegetes congregatæ ſunt in horrea Ægypti. Omnis etiam frugum abundantia in ſingulis urbibus condita eſt. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coæquaretur, & copia menſuram excederet. Tu autē.

℟. Jam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, & ſuperſtitem te relinquo. Non ſum fraudatus aſpectu tuo: * Inſuper oſtendit mihi Dominus ſemen tuum. Alleluia.

℣. Qui paſcit me ab adoleſcentia mea, benedicat pueris iſtis, & invocetur ſuper eos nomen meum. Inſuper. Gloria Patri. Inſuper.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Iſraël defuncti ſunt enim, qui quærebant animam pueri. Alleluia.

Pſalm. ſecundi Nocturni de Communi Confeſſ. non Pontif.

℣. Reſpice de cœlo, & vide, & viſita vineam iſtam. Allel.

℟. Et perfice eam. Allel.

Sermo S. Bernardini Senenſis.

Serm. I. *de S. Joſeph.*

Lectio iv.

Omnium ſingularium gratiarum alicui rationabili creaturæ communicatarum generalis regula eſt; quod quandocumque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam ſingularem, ſeu ad aliquem ſublimem ſtatum; omnia chariſmata donat, quæ illi perſonæ ſic electæ, & eius officio neceſſaria ſunt, atque illam copioſè decorant. Quod maximè verificatum eſt in ſancto Joſeph, putativo Patre Domini noſtri Jeſu-Chriſti, & verò Sponſo Reginæ mundi, & Dominæ Angelorum, qui ab æterno Patre electus eſt fidelis Nutritius, atque Cuſtos principalium theſaurorum ſuorum, ſcilicèt filij eius, & Sponſæ ſuæ, quod officium fideliſſimè proſecutus eſt. Cui propterea Dominus ait: Serve bone, & fidelis intra in gaudium Domini tui.

℟.

℟. Dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ, & dextera tua ſuſcepit me: * Protector meus, & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus. Alleluia.

℣. Ego Protector tuus ſum, & merces tua magna nimis. Protector.

Lectio v. Artic. 2. c. 3.

SI compares eum ad totam Eccleſiam Chriſti, nonnè iſte eſt homo electus & ſpecialis, per quem, & ſub quo Chriſtus eſt ordinatè, & honeſtè introductus in mundum? Si ergò Virgini Matri tota Eccleſia ſancta debitrix eſt, quia per eam Chriſtum ſuſcipere digna facta eſt; ſic profectò poſt eam huic debet gratiam, & reverentiam ſingularem. Ipſe enim eſt clavis veteris Teſtamenti, in qua Patriarchalis, & Prophetalis dignitas promiſſum conſequitur fructum. Porrò hic eſt ſolus, qui corporalitèr poſſedit, quod eis Divina dignatio repromiſit. Meritò igitur figuratur per illum Patriarcham Joſeph, qui populo frumenta ſervavit. Sed, & hic illum præcellit, quia non ſolùm Ægyptijs panem corporalis vitæ, ſed omnibus electis panem de cœlo, qui cœleſtem vitam tribuit, cum multa ſolertia enutrivit.

℟. Statuet filios ſuos ſub tegmine illius, & ſub ramis eius morabitur, protegetur ſub tegmine illius â fervore: * Et in gloria eius requieſſet. Alleluia.

℣. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda veſtra. Et in gloria eius.

Lectio vi.

PRofectò dubitandum non eſt, quod Chriſtus familiaritatem, reverentiam, atque ſublimiſſimam dignitatem, quam ſibi exhibuit, dum ageret in humanis tamquam filius Patri ſuo; in Cœlis utique non negavit, quin potiùs complevit, & conſummavit. Undè non immeritò in Verbo propoſito â Domino ſubinfertur: Intra in gaudium Domini tui. Undè licet gaudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret; maluit tamen Dominus ei dicere: intra in gaudium. Ut myſticè innuitur, quod gaudium illud non ſolùm in eo ſit intra, ſed undique illum circumdans, & abſorbens & ipſum velut abyſſus infinita ſubmergens. Memento igitur noſtri beate Joſeph, & tuæ orationis ſuffragio apud tuum putativum Filium intercede; ſed & Beatiſſimam Virginem ſponſam tuam nobis propitiam redde, quæ Mater eſt eius, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit,

vivit, & regnat per infinita ſæcula ſæculorum. Amen.

Tu autem Domine.

℟. Si conſiſtant adverſum me caſtra; non timebit cor meum: * Si exurgat adverſum me prælium, in hoc ego ſperabo. Alleluia.

℣. In te cantatio mea ſemper, quoniam tu adiutor fortis. Si exurgat. Glor. Patri. Si exurgat.

In tertio Nocturno.

Aña. Conſurgens Joſeph accepit Puerum, & Matrem eius & venit in terram Iſraël & habitavit in Civitate, quæ vocatur Nazareth. Alleluia.

Pſalm. ut in Communi Confeſſoris, non Pontificis.

℣. Invocavit Dominum Patrem Domini mei, Alleluia.

℟. Ut non derelinquat me in die tribulationis. Alleluia.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap. 3.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Factum eſt autem cùm baptizaretur omnis populus, & Jeſu baptizato, & orante, apertum eſt cœlum. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Lib. 2. de Conſenſ. Evang.

MAnifeſtum eſt illud, quod ait, ut putabatur filius Joſeph: propter illos dixiſſe, qui eum ex Joſeph, ſicut alij homines naſcuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios Progenitores Matthæus enumerat, deſcendens à David uſque ad Joſeph; alios autem Lucas aſcendens à Joſeph uſque ad David: facilè eſt, ut advertant, duos Patres habere potuiſſe Joſeph; unum à quo genitus, alterum à quo fuerit adoptatus. Antiqua eſt enim conſuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut ſibi filios facerent, quos non ipſi genuiſſent. Undè intelligitur Lucas Patrem Joſeph, non à quo genitus, ſed à quo fuerat adoptatus, ſuſcepiſſe in Evangelio ſuo, cuius progenitores ſurſum verſus commemorat, donec exiret ad David. Tu autem Domine.

℟. Joſeph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam, quod enim in ea natum eſt, de Spiritu Sancto eſt; pariet autem filium: * Et vocabis nomen eius Jeſum. Alleluia.

℣. Ipſe enim ſalvum faciet populum ſuum à peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio viii.

CUm enim neceſſe ſit, utroque Evangeliſta vera narrante, & Matthæo ſcilicèt, & Luca, ut unus eorum eius Patris originem teneret, qui genue-

nuerat; alter eius, qui adoptaverat Joſeph. Quem probabilius intelligimus, adoptantis originem tenuiſſe, quam eum, qui noluit Joſeph genitum dicere ab illo cuius eum filium eſſe narrabat? Matthæus autem dicens: Abraham genuit Iſaac. Iſaac genuit Jacob; atque ita in hoc verbo, quod eſt, genuit perſeverans, donec in ultimo diceret: Jacob autem genuit Joſeph; ſatis expreſſit, ad eum Patrem ſe perduxiſſe originem generantium, à quo Joſeph non adoptatus, ſed genitus erat. Quamquam ſi etiam Lucas genitum diceret Joſeph ab Heli, nec ſic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangeliſta gignentem, ab altero adoptantem Patrem fuiſſe commemoratum. Neque enim abſurdè quiſque dicitur non carne, ſed charitate genuiſſe, quem filium ſibi adoptaverit. At verò etiam nos, quibus dedit Deus poteſtatem filios eius fieri; de natura, atque ſubſtantia ſua non nos genuit, ſicut unicum Filium; ſed utique dilectione adoptavit. Tu autem Domine.

℟. Surge, & accipe Puerum, & Matrem eius, & fuge in Ægyptum: * Et eſto ibi, uſque dum dicam tibi. Alleluia. ℣. Ut adimpleretur quod dictum eſt à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi Filium meum. Et eſto. Gloria Patri. Et eſto.

Nona Lectio dicitur de Homil. Dominicæ tertiæ.

AD LAUDES,
ET PER HORAS.

Antiphona.

JAcob autem genuit Joſeph virum Mariæ, de qua natus eſt Jeſus, qui vocatur Chriſtus. Alleluia.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph. Alleluia.

Aña. Aſcendit autem Joſeph à Galilæa de Civitate Nazareth in Judæam, Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem. Alleluia.

Aña. Et venerunt feſtinantes, & invenerunt Mariam, & Joſeph, & infantem poſitum in præſepio. Alleluia, allel.

Aña. Et ipſe Jeſus erat incipiens quaſi annorum triginta, ut putabatur filius Joſeph. Allelui.

Capitulum.

BEnedictiones Patris tui confortatæ ſunt benedictioni-

ctionibus Patrum eius, donec veniret deſiderium collium æternorum: fiant in capite Joſeph, & in vertice Nazaræi inter fratres ſuos.

Hymnus.

COElitum Joſeph decus, atque noſtræ
Certa ſpes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus, benignus
Suſcipe laudes.

Te Sator rerum ſtatuit pudicæ
Virginis ſponſum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & miniſtrum
Eſſe ſalutis.

Tu Redemptorem ſtabulo iacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aſpicis gaudens, humiliſque natum
Numen adoras.

Rex Deus regnum, Dominator orbis,
Cuius ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur æther,
Se tibi ſubdit.

Laus ſit excelſæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens ſuperos honores,
Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

℣. Dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ. Alleluia. ℟. Et dextera tua ſuſcepit me. Alleluia.

Ad Benedictus. Aña.

Joſeph fili David, noli timere, accipere Mariam coniungem tuam, quod enim in ea natum eſt, de Spiritu Sancto eſt. Allel.

Oratio.

DEUS, qui ineffabili providentia, Beatum Joſeph Sanctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſum eligere dignatus es: præſta quæſumus; ut quem Protectorem veneramur in terris, interceſſorem habere mereamur in cœlis. Qui vivis.

Et ſit Commemoratio Dominicæ.

AD TERTIAM.

Aña. Miſſus eſt Angelus.

Capitulum. Benedictiones Patris tui, &c.

℟. *brev.* Conſtituit eum Dominum domus ſuæ: * Alleluia. Alleluia. Conſtituit eum Dominum.

℣. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ. Alleluia, alleluia. Gloria Patri, &c. Conſtituit eum.

℣. Confitebor nomini tuo. Alleluia.

℟. Quoniam adiutor, & Protector factus es mihi. Alleluia.

AD

AD SEXTAM.

Aña. Aſcendit autem.

Cap. Gen. 49.

DEus Patris tui erit adiutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus cœli deſuper.

℟. *brev.* Confitebor nomini tuo: * Alleluia. Allel. Confitebor.

℣. Quoniam Adiutor, & Protector factus eſt mihi. Allel. Alleluia. Gloria Patri, &c. Confitebor.

℣. Juſtus germinabit ſicut lilium. Allel. ℟. Et florebit in æternum ante Dominum. Allel.

AD NONAM.

Aña. Et ipſe Jeſus.

Cap. Geneſ. 49.

FIlius accreſcens Joſeph, filius accreſcens & decorus aſpectu: filiæ diſcurrerunt ſuper murum.

℟. *brev.* Juſtus germinabit ſicut lilium: * Allel. Allel. Juſtus germinabit.

℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Alleluia. Allel. Gloria Patri, &c. Juſtus.

℣. Plantatus in domo Domini. Alleluia. ℟. In atrijs domus Dei noſtri. Alleluia.

In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.

℣. Sub umbra illius, quem deſideraveram ſedi. Alleluia.

℟. Et fructus eius dulcis gutturi meo. Alleluia.

Ad Magnificat. Aña.
Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. Alleluia.

Oratio ut ſuprà.

FESTA MAII.

DIE V. MAII.

In Feſto Converſionis S. Auguſtini Epiſcopi Conf. & Doct. Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

In Hymno ad Veſperas, & Matutinum: Hac die lætus colitur renatus Flumine ſacro.

Ad Magnificat. Aña.

EXultemus in Deo ſalutari noſtro, quia reſpexit ad preces, & lacrymas ancillæ ſuæ Monicę ſuper deſiderium eius. Ecce Auguſtinus omnipotenti brachio ad veritatem converſus eſt, & magnus Eccleſiæ Doctor evaſit.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Beati Auguſtini Confeſſoris tui, atque Pontificis mirabili converſione decoraſti; præſta quæſumus, ut ſicut Eccleſiam tuam propulſis erroribus protegit, ita corda noſtra precibus ſuis contra malignos

ſpiritus tua gratia irrigante defendat. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectio i.

De Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli ad Romanos.

Cap. 7. V. 14.

SCimus enim, quia lex ſpiritualis eſt. Ego autem carnalis ſum, venumdatus ſub peccato. Quod enim operor, non intelligo: non enim quod volo bonum, hoc ago; ſed quod odi malum, illud facio: Si autem quod nolo, illud facio: conſentio legi, quoniam bona eſt. Scio enim, quia non habitat in me, hoc eſt, in carne mea bonum. Nam velle adiacet mihi. Perficere autem bonum, non invenio. Non enim, quod volo bonum, hoc facio: ſed quod nolo malum, hoc ago. Si autem quod nolo, illud facio, jam non ego òperor illud, ſed quod habitat in me, peccatum. Invenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adjacet.

℞. Euge ſerve bone & fidelis, quia in pauca fuiſti fidelis, ſuprà multa te conſtituam: * Intra in gaudium Domini tui.

℣. Domine quinque talenta tradidiſti mihi, ecce alia quinque ſuper lucratus ſum. Intra in gaudium.

Lectio ii.

COndelector enim legi Dei ſecundùm interiorem hominem. Video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ & captivantem me in lege peccati, quæ eſt in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Igitur ego ipſe mente ſervio legi Dei; carne autem legi peccati. Nihil ergò nunc damnationis eſt ijs, qui ſunt in Chriſto Jeſu: qui non ſecundùm carnem ambulant, ſed ſecundùm ſpiritum. Qui enim ſecundùm carnem ſunt, quæ carnis ſunt, ſapiunt. Qui verò ſecundùm ſpiritum ſunt, quæ ſunt ſpiritus, ſentiunt. Qui autem in carne ſunt, Deo placere non poſſunt.

℞. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo: * Ideò iurejurando fecit illum Dominus creſcere in plebem ſuam.

℣. Benedictionem omnium Gentium dedit illi, & teſtamentum ſuum confirmavit ſuper caput eius. Ideò iurejurando.

Lect. iii. Cap. 13. ℣. 11.

ET hoc ſcientes tempus: quia hora eſt jam nos de ſomno ſurgere. Nunc enim propior

pior eſt noſtra ſalus, quàm cùm credidimus. Nox præceſſit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergò opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeſtè ambulemus: non in comeſſationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitijs, non in contentione, & æmulatione; ſed induimini Dominum Jeſum Chriſtum, & carnis curam ne feceritis in deſiderijs.

℞. Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm ordinem Melchiſedech.

℣. Dixit Dominus Domino meo, ſede à dextris meis. Tu es Sacerdos. Gloria Patri. Tu es Sacerdos.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

AUguſtinus unde vigeſimum annum agens, ſpreta, ut ipſe ait, Religione, quæ ſibi puero à parentibus inſita erat, ad Manichæos defecit, ijſdemque novem annos adhæſit. Sed & Carthagine, ubi Rhetoricam profitebatur, illicitis amoribus irretitus eſt, ac Genethliacorum deliramenta aliquandiù ſecutus. Auditorum Carthaginenſium immodeſtia offenſus, audito Romæ adoleſcentes ſedatius litteris operam dare, matre decepta, conſcenſo clàm navigio, illuc contendit: ubi correptus ægritudine in vitæ diſcrimen incidit. Sed piæ matris precibus ſervatus eſt, eius diſceſſum, erroreſque inconſolabilitèr deflentis. Confirmata valetudine, eloquentiæ ſcholam aperuit, ac fermè per annum Romæ docuit. Poſteà à Symmacho Urbis præfecto, Rhetoricam ipſam publicè profeſſurus, miſſus eſt Mediolanum, ubi Sanctum Ambroſium diſputantem in populo ſtudioſè audiens, perſpecta Manetis inſania; nondum tamen rectè ſentiens, Academicorum more de omnibus dubitans, atque inter omnia fluctuans, Manichæos relinquere decrevit; ac tàm diù eſſe Cathecumenus, donec aliquid ſibi certi elucéret, quò curſum intenderet.

℞. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

CUm autem Ambroſij conciones frequentaret, & ſacras litteras, prætertim Divum Paulum avidiſſimè legeret: ad

catholicam fidem feriò animum adjecit: quem valdè jam incenſum, magis impulit Sancti Simpliciani: cui æſtus animi ſui contulerat, gravis adhortatio. Nam is Marij Victorini, celebris quondam in Urbe Rectoris, ei exemplum propoſuit; quem in ſenecta, mirante Roma, gaudente Eccleſia, Chriſto nomen dediſſe memorabat. Suſceptum conſilium morabantur deſiderium conjugij, & ſæculi blandimenta. Sed Potitiano narrante de Antonij mirabili ſanctimonia, atque de illius ſectatoribus in erémo auſteriorem vitam colentibus: abeunte illo, tenére ſe non potuit, quin ad Alipium converſus, exclamaret: Quid eſt hoc, inquit, ſurgunt indocti, & cœlum rapiunt; & nos cum doctrinis noſtris ſine corde, ecce ubi volutamur in carne, & ſanguine. Mox adjectum ædibus, hortulum ingreſſus, ſub ficu ſtratus, cùm veterum voluptatum memoria animum pertentaret, vocem audivit, quaſi pueri, vel puellæ, canentis: Tolle, lege, tolle, lege.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David ſervum meum oleo Sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

QUod ille divinitùs ſibi dictum interpretans, concitus ſurgens, ſacrarum litterarum codicem in proximo aperiens, in ea Apoſtoli verba incidit: Non in comeſſationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitijs, non in contentione, & æmulatione; ſed induimini Dominum Jeſum Chriſtum. Tunc verò, quaſi infuſa eius cordi ſecuritatis luce, omnes ab eo hæſitationis tenebræ diſcuſſæ ſunt. Itaque abjecta omni rerum humanarum cura, non modò baptiſmum ſuſcipere, ſed etiam Deo addictiùs ſervire conſtituit. Igitur abdicato docendi munere, unà cum matre, quæ ex Africa ad eum venerat, atque amicis rus concedens, factis precibus, & jejunijs vacans, monaſticæ vitæ, quàm poſt amplexus eſt, rudimenta ponere viſus eſt. Sed ubi tempus advenit, quo ſacro lavacro nomen dare oportebat, Mediolanum redijt, ipſiſque paſchalibus diebus, incredibili bonorum lætitia, unà cum filio Adeodato, atque Alipio familiari, multiſque alijs, luſtralibus lymphis à Beato Ambroſio expiatus eſt, annos natus triginta tres.

Tunc

Tunc verò Ambroſius, ut ſcribit Sanctus Dacius, ob tanti viri converſionem, Deo gratias acturus, Te Deum laudamus, præcinuit, Auguſtino viciſſim reſpondente: Te Dominum confitemur. Atque ita ſacer ille hymnus, quo aſſiduè eccleſiaſtica tempora réſonant à viris ſanctiſſimis, alternis ad finem uſque contextus eſt.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat. Gloria Patri. Ipſe intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap. 19. d.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Simon Petrus ad Jeſum: Ecce nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te: quid ergò erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homilia 65. in Matth. init.

QUænam ſunt hæc omnia, quæ te dicis, Beatiſſime Petre, reliquiſſe? Arundinem, retia, naviculam, univerſumque piſcatorum artificium, hæc tu omnia vocas? Ita, inquit, ſed non ambitione quadam, aut inani gloria: verùm, ut pauperum plebem hac interrogatione introducam; nam quoniam à Domino dictum eſt: Si vis perfectus eſſe, vende, quæ habes, & da pauperibus, & habebis theſaurum in cœlo. Ne quis pauperum opinetur, non poſſe ad perfectionem ſe pervenire, cùm non habeat, quæ pauperibus offerat, quærit Petrus, ut tu diſcas nihil te minùs propter inopiam habiturum.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viii.

QUærit, inquam, Petrus, ne ſi id à ſe perciperes, præſertim cùm adhuc ſpiritus gratia non abundaret, ambiguitate perplexus jacéres, ſed ut ab ipſo eius Magiſtro pro lata ſententia firma ſpe roboréris. Nam quem admodum etiam nos pro alijs diſputamus, ſic Apoſtolus quoque ad univerſi orbis commodum non dubitavit interrogare. A ſuperioribus enim patet,

tet, nihil de ſeipſo ambiguiſſe. Qui enim ipſorum cœlorum claves ſuſcepit, quantò magis de cæteris, quæ in cœlo ſunt, confideret?

℟. In medio Eccleſiæ aperuit os eius: * Et implevit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus.

℣. Jucunditatem, & exultationem theſaurizavit ſuper eum. Et implevit.

Lectio ix.

TU autem illud diligentèr expende, quàm exquiſitè duo illa, quæ Chriſtus à divite petijt, ut ſcilicèt, pauperibus ſubſtantiam diſtribueret ſuam, & Chriſtum ſequeretur, brevitèr complexus eſt, dicens: Reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te. Ambo enim hæc facta jam erant; nam ſua reliquerunt, ut ipſum ſequerentur, & eo quòd omnia reliquerunt, ſequi faciliùs potuerunt: & quoniam reliquerunt, confidere, atque gaudere ipſos admonebat. Quid igitur Chriſtus reſpondet? Amen dico vobis, quia vos, qui ſecuti eſtis me, in regeneratione, cum ſederit filius hominis in ſede majeſtatis ſuæ, ſedebitis & vos ſuper ſedes duodecim, judicantes duodecim tribus Iſraël.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus: Aña.

Per viſcera miſericordiæ ſuæ viſitavit Dominus Auguſtinum, ut qui priùs ſedebat in tenebris, & umbra mortis, poſteà illuminaret orbem. Alleluia.

Oratio ut in Veſperis.

Ad Magnificat in ſecundis Veſperis Aña.

Fecit Dominus in converſione Auguſtini populo ſuo ingentem lætitiam, hoſtibus ſuperbis terrorem, & cunctis fidelibus tutamen, recordatus miſericordiæ ſuæ. Alleluia.

Miſſa propria cum Credo.

DIE XIII. MAII.

In Feſto S. Secundi Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia dicuntur de Communi unius Martyris Pontificis tempore Paſchali, præter ſequentia.

Oratio.

INfirmitatem noſtram reſpice, omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, Beati Secundi Martyris tui, atque Pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dominum.

Ad Matutinum omnia de Communi Martyris Pontificis, tempore Paſchali.

Lectiones primi Nocturni de Actibus Apoſtolorum: A

Mile-

Mileto Paulus, *ut in Communi Mart. extrà tempus Paſchale.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

SEcundus, Torquatus, Cteſiphon, Indaletius, Cæcilius, Hæſichius, & Euphraſius integerrimæ vitæ ſocij ab Apoſtolis Petro, & Paulo creati Epiſcopi ad prædicandum Chriſti Evangelium in Hiſpaniam mittuntur. Qui proſperam (favente Deo) navigationem tenentes Accin Bethicæ Turdetanæ urbem, Gaudix, nunc vulgò nominatam appulerunt, cùmque ipſorum aliqui feſſi ex itinere propè urbis Mœnia quieſcerent, alij urbem ad emendum cibum ingreſſi ſunt. Sed eos multitudo infidelium, qui in feſtum diem ſuorum Deorum agebant, extrà urbem ejecit, factoque impetu ad fluvium uſque perſecuta eſt, in fluvio pons erat miræ magnitudinis, & firmitatis, qui tunc Dei nutu cum infidelium multitudine, â qua occupatus eſt, corruit.

℟. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum. Alleluia.

℣. Lætitia ſempiterna erit ſuper capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

QUò miraculo cæteri perterriti reſpuentes idola in Chriſtum crediderunt imitati Lupariam quandam ſenatricem magnæ auctoritatis mulierem, quæ divino inſtinctu ſanctos Dei benignè excepit, & in Chriſtum credidit, & Ædiculam extruxit, quam Salvatori dedicavit. Poſt quæ Torquatus Accis præfecto, reliqui diverſis eius Provinciæ civitatibus evangelizarunt, in quibus Secundus, qui Abulam civitatem docendam ſuſcepit, multos vitæ exemplo, & prædicatione per Evangelium Deo genuit. Tandem poſt multos pro Chriſto toleratos labores moriens ſuo ſanguine Abulenſem Eccleſiam Deo vero conſecravit.

℟. In ſervis ſuis, alleluia, * Conſolabitur Deus. Alleluia.

℣. Judicabit Dominus populum ſuum, & in ſervis ſuis. Conſolabitur.

Lectio vi.

CUm verò eius corpus omnibus ignotum diù jacuiſſet, anno milleſimo quingenteſimo decimo nono, divinitùs inventum eſt. Nam cæmentarij dùm labentem templi parietem demolirentur, ſub eius fundamento lapideam arcam invenerunt

nerunt inſcriptam his verbis: Sanctus Secundus, è qua tanta odorum ſuavitas emanabat, ut templum, & vicina loca perfunderet. Contigit quoque in ſancti corporis teſtimonium, ut unus ex cæmentarijs, hernia morbo inſanabili laborans, ad aſpectum ſancti corporis convaleſceret. Quarum rerum percrebreſcente fama innumeri homines ad viſcendum Sancti Secundi corpus venerunt, ac plerique varijs morbis laborantes, Sancti Secundi meritis ſanati ſunt. Huius Sancti Epiſcopi, & martyris Reliquiæ multis illuſtratæ miraculis, in antiquiſſimo templo, quod in Abulæ Suburbio extructum eſt, per longa tempora aſſervatæ ſunt. Hinc in primarium urbis templum tranſlatæ ſunt, & in Sacello ipſi Sancto dicato reconditæ, ubi frequenti, & incredibili totius populi devotione coluntur.

℟. Filiæ Jeruſalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die ſolemnitatis & lætitiæ. Alleluia.

℣. Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die ſolemnitatis. Gloria Patri. In die ſolemnitatis.

Lectiones tertij Nocturni Homilia S. Auguſtini Epiſcopi in Evangelium : Ego ſum vitis vera, & pater meus agricola eſt; *de Communi Martyr. tempor. Paſch. primo loco.*

DIE XV. MAIJ.

Vel alia die non impedita.

In Feſto S. Euphraſij Epiſc. & Martyris.

Diæceſis Giennenſis Patroni.

Pro omnibus Hiſpaniæ Diæceſibis.

Duplex minus.

Omnia de Communi Mart. temp. Paſch. Lect. I. *Noct. de Scriptur. occurrente. Orat.* Infirmitatem, &c.

In Diœc. Giennenſi dup I. *cl. cum Octav.*

Omnia de Commun. Mart. temp. Paſchali cum eadem Oratione.

Extra temp. Paſchale Lect. I. *Noct.* A Mileto Paulus, *ut in Commun. unius Martyr.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Scripturis S. Gregorij VII. & S. Eulogio in Apologetico Martyrum.

EUphraſius Apoſtolorum Diſcipulus, cum Torquato, Cteſiphonte, Secundo, Indaletio, Cæcilio, & Heſychio, Romæ à ſanctiſſimus Petro, & Paulo Epiſcopus

copus ordinatus in Hiſpanias, ad prædicandum verbum Dei, unà cum illis ab iiſdem Apoſtolis directus eſt. Hic ergo, & Socij, cum variis Urbibus, deſtructa Idolatria, Chriſtianitatem fundaſſent, & Religionem plantaſſent ordinem, & Officium in Divinis Cultibus oſtendiſſent, & ſanguine ſuo Eccleſias dedicaſſent: ea in Provincia diverſis in locis quieverunt, é quibus Euphraſius Illiturgi Martyrij palmam conſecutus eſſe dicitur. Ejus corpus piè reconditum eſt in loco, ubi Baſilica eius nomine Siſebuti Hiſpaniarum Regis tempore eſtructa eſt, cujus Baſilicæ, cum Sacracenis Hiſpanias occupantibus, nulla remanſiſſent veſtigia; Dei tandem voluntate factum eſt: ut recens anno Domini milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio extrui cæpta ſit. In quam anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, menſe Majo, Beati corporis pars, ê Parochiali Eccleſia Oppidi, cui Valdeamo nomen, traſlata, reſtituta eſt. Ubi religioſa veneratione, ſummaque celebritate, & maximo populorum concurſu colitur.

℟. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum. Alleluia. Allel.

℣. Lætitia ſempiterna erit ſuper capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

In Orat. de Sancto Ignatio, ante med. Tom. 5.

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem hanc Beatus Euphraſius eſt aſſecutus, neque enim eadem eſt nunc, quæ tunc erat Eccleſiam gubernandi conditio. Non æqualis eſt labor. Viam tritam, & planè paratam, poſt multos ingredi viatores; atque eam, quæ nunc primo ſecunda eſt, quæque prærrumpta, & ſaxoſa, feriſque, plena, nec ullum adhuc viatorem, admiſit. Hoc quidem tempore per gratiam Dei, nullum Epiſcopis periculum imminet; ſed pax undique profunda: & tranquillitate cuncti perfruimur. Cum pietatis verbum, orbis terrarum terminos occuparit, & qui regna, atque imperium obtinent, eamdem quam nos fidem ſtudioſe colant, atque obſervent tunc autem nihil erat huiuſmodi, ſed quocumque quis oculos verteret, ubique præcipia, barathra, & bella, & pugnas, & pericula. Imperatores, & Reges, & Po-

puli, & Civitates, & gentes, & domeſtici, & alieni credentibus inſidias tendebant.

℞. In ſervis ſuis, Alleluia: * Conſolabitur Deus, Alleluia.

℣. Judicabit Dominus populum ſuum, & in ſervis ſuis. Conſolabitur Deus, Alleluia.

Lectio vi.

NEque verò id ſolum erat grave; ſed etiam quod credentium plerique, utpotè, tunc primum nova dogmata deguſtantes, magna agebant ſolicitudine; & erant imbecilliores, & ſepê ſupplantabatur. Quod quidem non minus affigebat Doctores, quam externa bella. Quin etiam multo magit. Externæ enim pugnæ, atque inſidiæ, propter repoſitæ mercedis ſpem, voluptatem etiam aliquam afferebant. Idcirco, & Apoſtoli gaudentes, â conſpectu concilij diſcedebant; quod verbera pertuliſſent. Itaque Paulus etiam clamat: Gaudeo, inquiens, in infirmitatibus meis. Et ſemper in tribulationibus gloriatur.

℞. Filiæ Jeruſalem venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus. * In die ſolemnitatis, & lætitiæ Alleluia.

℣. Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die ſolemnitatis. Gloria Patri. In die, &c.

In tertio Nocturno.

Tempore Paſchali Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi in Evangel. Ego ſum Vitis vera. *Miſ.* Protexiſti.

Extra tempus Paſch. Officium de Communi unius Martyris Homilia, & Miſſa de primo loco.

DIE XV. MAII.

Vel alia die non impedita.

In Feſto S. Indaletij Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyr. Pontif. primo loco, præter ea, quæ hic ſequuntur.

Oratio.

DEUS, qui nobis, ad primitias fidei propagandas, Beatum Indaletium Martyrem tuum, atque Pontificem tribuere dignatus es; da quæſumus, ut quem feſtivo veneramur obſequio, eius intercedentibus meritis, æterna gaudia conſequamur. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

INdaletius, cuius illuſtre nomen varijs Eccleſiæ faſtis reperitur inſcriptum, unus fuit ê ſeptem præcipuis

San-

Sancti Jacobi Apoſtoli diſcipulis, qui à Beato Petro Epiſcopi poſtmodùm ordinati & in Hiſpaniam ad ſeminandum Dei verbum directi primas ibidem Epiſcopales Sedes fundaverunt: is ergò una cum Socijs, Torquato, Cteſiphonte, Secundo, Cæcilio, Heſychio, & Euphraſio laborioſiſſimum onus convertendi ad Fidem Gentes, veterum errorum alioqui tenaciſſimas, alacri, gaudentique animo ſuſcepit: quas ille fidentèr ſperabant à iugo diaboli, Divina virtute, ſolvendas, quantum validius Ethnicæ ſuperſtitionis nexibus ligabantur. Inclyti ergò Chriſti Athletæ, cum poſt magna, & ardua itinera Accim ſuperioris Bœticæ Urbem perveniſſent, vires aliquantum, prope ipſam refecturi, quieſcebant, quo nimirùm die Paganorum multitudo illis, qui putantur Dij, & non ſunt, ſacrilegum ſolemni pompa feſtum celebrabat. Cùm autem aliquos ex diſcipulis ad emendos cibos in Urbem miſiſſent, Barbara gens, diabolico furore acta, irruit in Servos Dei, quos fugæ ſe committentes, uſque ad amnem non longè fluentem perſecuta eſt.

℟. Lux perpetua lucebit ſanctis tui Domine, &c.

Lectio v.

Pons ſuper flumen erat miræ magnitudinis, ac tantæ firmitatis, ut nulli ævo caſſurus videretur; quem cùm Sancti Antiſtites eſſent ingreſſi, numeroſa perſecutorum turma, ſævum in ipſos impetum faciens, aſcendebat. Sed ecce repentè Divinæ virtutis auxilium! Statim enim ad Sancti Viri tranſierunt, ingens illa, & elata moles cum furentium hominum multitudine, horribili ſtrepitu, in profluentem corruit. Cæteri verò tanti miraculi evidentia territi, in ſe ipſos reverti cœperunt; ac furore in reverentia converſo, ad Servos Dei accurrentes, ut apud ipſos manerent, invitabant; quo in officio pietatis cæteris præfulſit Matrona de ordine Senatorio, Luparia nomine, quæ inſpirante Deo, Sacros Antiſtites benignè excepit, ab ipſiſque Fide inſtructa, & baptizata, ædiculam pro Sacris Chriſtianorum extruxit; atque copioſam ſegetem indè in horrea Domini invehentes, Torquatumque ibi primum loci Epiſcopum relinquentes, cæteri ad opus Apoſtolici miniſterij alibi exercendum progreſſi ſunt.

℟. In ſervis ſuis, Alleluia, &c.

Lectio vi.

INdaletius autem Urcum finitimam, & olim magnitudine celebrem Civitatem erudiendam ſuſcepit, ibique Sedem figens, innumeros filios, vitæ ſanctitate, & verbi virtute, Chriſto per Evangelium genuit. Ex quo mirè per totam regionem Religio Chriſtiana, eiectis gentium idolis, propagata eſt. Ipſe autem multis confectus ærumnis, ac immenſis ſuperatis laboribus pro confeſſione Chriſti, & Fidei Chriſtianæ propagatione meritis plenus, ac miraculorum gloria illuſtris, obdormivit in Domino. Corpus eius ibidem â Chriſtianis religioſiſſimè ſepultum, poſt generalem Hiſpaniæ devaſtationem, ad Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ, quod â Pina vocant, in Aragoniæ Regno, Divina providentia, tranſlatum, & honorificentiſſimè tumulatum fuit. Sedes autem, nova propè Urcum extructa Urbe, quam modo Almeriam vocant, Catholicorum Regum pietate, reſtituta eſt; ac Indaletium, ut primum eius Fundatorem, ac præcipuum Urbis, & Diœceſis Patronum ſumma omnes devotione venerantur. Ad cuius augmentum Clemens Duodecimus, Pontifex Maximus, ut acta eiuſmodi in eius Feſto legerentur, benignè indulſit.

℟. Filiæ Jeruſalem.

Lectiones tertij Nocturni Homil. Ego ſum vitis vera, *de Communi primo loco tempore Paſchale. Miſſa:* Protexiſti, *de eodem Communi.*

Extra tempus Paſch. lect. tertij Nocturni de Communi primo loco, Miſſa Statuit, *de eodem Communi.*

DIE XVI. MAII.

In Feſto S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paſchali.

Oratio.

DEus, qui ob invictum Beati Joannis ſacramentale ſilentium nova Eccleſiam tuam martyrij corona decoraſti: da nobis eius interceſſione, & exemplo linguam cautè cuſtodire, ac omnia potiùs mala, quàm animæ detrimentum, in hoc ſæculo tolerare. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes Nepomúci Bohëmiæ Oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, â parentibus ætate provectis, non ſine futuræ ſancti-

ſtitatis præſagio, flammis ſuprà naſcentis domum mirabilitèr collucentibus, ortus eſt. Cùm infans in gravem morbum incidiſſet, Beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, è vitæ periculo evaſit incolumis. Egregia indole, piaque inſtitutione cœleſtibus indicijs obſequente, inter ſanctas, religioſaſque exercitationes pueritiam egit; nam Eccleſiam frequentèr adire, ac ſacerdotibus ad aras operantibus miniſtrare in delicijs habebat. Zatecij policioribus litteris ad humanitatem informatus; Pragæ verò gravioribus diſciplinis excultus, Philoſophiæ, Theologiæ, Sacrorumque Canonum magiſterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque à ſcientia Sanctorum ad lucra animarum ritè comparatus, miniſterio verbi Dei ſe penitus addixit. Cùm igitur in vitijs extirpandis, & revocandis in viam ſalutis errantibus eloquentia, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Eccleſiæ Pragenſis cooptatus, mox ſibi demandatam Evangelij coram Rege Wenceſlao Quarto prædicandi provinciam ſuſcepit, eo ſucceſſu, ut Joannis ſuaſu multa Rex faceret, magnoque in honore eius virtutes haberet. Conſpicuas tamen, quas ille obtulit, dignitates, Dei ſervus, ne à divini verbi præconio avocaretur, conſtantiſſimè recuſavit.

Tempore Paſchali.

℟. Lux perpetua.

Extrà tempus Paſchal.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio v.

REgijs illum eleëmoſynis in pauperes erogandis præfectum Joanna Regina conſcientiæ ſibi moderatorem adſcivit. Cùm autem Wenceſlaus ab officio, inſtitutoque deceſſiſſet, atque in vitia præceps abriperetur; piæ autem conjugis obteſtationes, & monita gravatè ferret, contendere auſus eſt, ut in ſacramentali judicio Sacerdoti credita Reginæ arcana ſibi à Joanne panderentur. At Dei Miniſter blanditijs primùm, tormentis deindè, & carceris ſqualore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortitèr obſtitit. Furentem tamen Wenceſlai animum cum ab execrando propoſito, nec humanis, nec divina jura deterrerent, ſupremum agonem, quem inſtare ſibi Athleta Chriſti noverat, populo in concione de impendentibus etiam regni calamitatibus admonito, non obſcurè prænun-

nuntiavit. Mox Boleſlaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cœleſte præſidium ad certandum bonum certamen effuſis precibus imploravit. Indè veſperi revertentem in pervigilio Dominicæ Aſcenſionis Rex ê feneſtra conſpicatus acceſſit; cùmque vehementius urgeret, & proximam in aquis, ſi obluctari pergeret, ſubmerſionem intentaret, Joannes invicta conſtantia terrores, minaſque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illuſtrem martyrij coronam eſt conſecutus.

Tempore Paſchal.

℟. In ſervis ſuis.

Extra tempus Paſchal.

℟. Deſiderium animæ.

Lectio vi.

SAcrilegum facinus clàm patratum, & Martyris gloriam inſigne prodigium divinitùs patefecit. Ubi enim exanime corpus ſecundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis ſupernatantes, & diſcurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena poſtridiè mane Corpus elatum, Canonici deindè Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Eccleſiam ſolemni pompa intulerunt, & ſepulturæ mandarunt. Cùm autem in dies invictæ Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipuè, qui fama periclitantur, veneratione creſceret, poſt annos demùm amplius trecentos, in iuridica recognitione Corporis, quod ſub humo tandiù iacuerat, lingua eius incorrupta, & vivida reperta eſt; quæ ſexto poſt anno Judicibus à Sede Apoſtolica delegatis exhibita, novo prodigio repentè intumuit, & ſub obſcurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, alijſque ſignis ritè probatis, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, die decima nona menſis Martij, anno ſalutis milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo nono, primum hunc Sacramentalis Sigilli aſſertorem, arcani fidem ſanguine obſignantem Sanctorum Martyrum Catalogo adſcripſit.

Tempore Paſchal.

℟. Filiæ Jeruſalem venite, & videte Martyres.

Extra tempus Paſchal.

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus.

In tertio Nocturn. Nihil eſt opertum. *Miſſa:* Protexiſti, *cum Evangelio, eiuſdem.*

Extra tempus Paſchale Miſſ. Lætabitur.

DIE

DIE XXIII. MAII.

In Feſto Apparitionis Sancti Jacobi Apoſtoli.

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Acceſſit ad Jeſum mater filiorum Zebedæi, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalmus: Dixit Dominus Domino meo, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Pſalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capit. 1. Corinth. 4.

FRatres, puto quod Deus nos Apoſtolos noviſſimos oſtendit, tamquam morti deſtinatos: quia ſpectaculum facti ſumus mundo, & Angelis, & hominibus.

Hymnus.

DEfenſor alme Hiſpaniæ
Jacobe, vindex hoſtium,
Tonitrui, quem, filium,
Dei vocavit Filius.
Hùc cœli ab altis ſedibus
Converte dexter lumina,
Audique læti debitas
Grates, tibi quas ſolvimus.
Grates refert Hiſpania,
Felix tuo quæ nomine,
Ductuque perſtat libera,
Vitatque Gentis dedecus.
Tu cùm iaceret barbaris
Cedens, & impar hoſtibus,
Præſens inexpugnabile
Robur dabas Ramirio.
Tu, bella cùm nos cingerent,
Es viſus ipſo in prælio,
Equoque, & enſe acerrimus,
Mauros furentes ſternere.
Per te redemptæ Virgines
Laudis rependunt cantica,
Noſque à tributo liberi
Hymni tributum pendimus.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in ſæculum.
Amen.

℣. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram. Alleluia.

℟. Memores erunt nominis tui Domine. Alleluia.

Ad Magnificat. Aña.

Viſitavit nos per ſanctum ſuum Apoſtolum, & fecit ſalutem de inimicis noſtris, Dominus Deus noſter. Alleluia.

Oratio.

DEUS, qui Hiſpaniarum Gentem beato Jacobo Apoſtolo tuo protegendam miſericorditèr tribuiſti, & per eum ab imminenti exitio mirabilitèr liberaſti: concede quæſumus ut eodem protegente, pace perfruamur æterna. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Chriſtum Regem triumphantem in terris. * Venite adoremus. Alleluia.

Pſalmus. Venite exultemus, &c.

Hymnus.

JAcobum celebret fortis Iberia;
Jacobum meritis tollat honoribus.
Per quem, barbarici neſcia fœderis,
Victrix imperat hoſtibus.
Vectigal trucibus pendere flebile
Urgetur Dominis imperioſius;
Centenaſque, Lupis ſpontè rapacibus.
Lectas ſiſtere Virgines.
Averſata nefas, arma ferocior
Poſcit: mox Arabem, fida Ramirio,
It contra: numero ſed nimis impari
Virtus cedere cogitur.
Quid ſperare datur? Promicat æthere
Proles horrifici clara tonitrui,
Lunataſque acies, agmina barbara
Sacro lumine disjicit.
Ardens in medios fertur acinaces;
Inſtatque atonitis; undique pavidos
Maurorum cuneos rumpit, & integra
Victor proterit agmina.
Eſto exercituum non superabili
Ductori, ac Domino iugis honor Patri,
Cum Prole Unigena, Almoque Pneumate,
Per labentia ſæcula. Amen.

Antiphonæ, Pſalmi, Verſ. primi, ſecundi, & tertij Nocturni de Communi Apoſtolorum tempore Paſchali.

In primo Nocturno.

De Libro ſecundo Machabæorum. *Capit.* II.

Lectio i.

LYſias, Procurator Regis & propinquus, ac negotiorum præpoſitus, gravitèr ferens de his, quæ acciderant, congregatis octoginta millibus, & equitatu univerſo, veniebat adverſus Judæos, exiſtimans ſe civitatem quidem captam Gentibus habitaculum facturum, Templum verò in pecuniæ quæſtum, ſicut cætera delubra Gentium, habitaturum, & per ſingulos annos venale Sacerdotium: nuſquam recogitans Dei poteſtatem, ſed mente eff ænatus, in multitudine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis confidebat. Ingreſſus autem Judæam, & appropians Bethſuræ, quæ erat in anguſto loco, ab Jeroſolyma inter-

intervallo quinque ſtadiorum, illud præſidium expugnabat. Tu autem, &c.

℟. i. Procedens Jeſus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem eius, in navi, * Et vocavit eos: qui ſtatim relictis retibus, & patre, ſecuti ſunt Dominum, Alleluia.

℣. Erant Jacobus, & Joannes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia ſua. Et vocavit.

Lectio ii.

UT autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præſidia, cum fletu, & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba ſimul, ut bonum Angelum mitteret ad ſalutem Iſraël. Et ipſe primus Machabæus, ſumptis armis, cæteros adhortatus eſt ſimul ſecum periculum ſubire, & ferre auxilium fratribus ſuis. Cùmque pariter prompto animo procederent, Jeroſolymis apparuit præcedens eos eques in veſte candida, armis aureis haſtam vibrans. Tunc omnes ſimul benedixerunt miſericordem Dominum, & convaluerunt animis: non ſolùm homines, ſed & beſtias ferociſſimas, & muros ferreos parati penetrare. Tu autem, &c.

℟. ii. Vocavit ad ſe Dominus Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem Jacobi, & fecit, ut eſſent ſecum inter duodecim, & ut mitteret eos prædicare: * Et impoſuit eis nomina, Boanerges, quod eſt, filii tonitrui, allel.

℣. In omnem terram exivit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Et impoſuit.

Lectio iii.

IBant igitur prompti, de cœlo habentes adiutorem, & miſerantem ſuper eos Dominum. Leonum autem more irruentes in hoſtes, proſtraverunt ex eis undecim millia peditum, & equitum mille ſexcentos: univerſos autem in fugam verterunt, plures autem ex eis vulnerati nudi evaſerunt. Sed & ipſe Lyſias turpiter fugiens evaſit. Et quia non inſenſatus erat, ſecum ipſe reputans, factam erga ſe diminutionem, & intelligens invictos eſſe Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, miſſit ad eos: promiſit que ſe conſenſurum omnibus, quæ iuxta ſunt, & Regem compulſurum amicum fieri. Annuit autem Machabæus precibus Lyciæ, in omnibus utilitati conſulens. Tu autem, &c.

℟. iii. Cùm veniſſet Jeſus in

domum principis ſynagogæ, * Non permiſit intrare ſecum quemquam, niſi Petrum, & Jacobum, & Joannem, & patrem, & matrem puellæ, alleluia.

℣. Et dixit: Nolite flere; non eſt mortua puella, ſed dormit. Non. Gloria Patri. Non.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

INter innumera, eaque maxima beneficia, quæ beato Jacobo Apoſtolo, ac Tutelari ſuo munificentiſſimo accepta refert Hiſpania, illud in primis memorandum, & æterna grati animi ſignificatione recolendum eſt, quod ad Clavigium, Rivogiæ montem, olim obtinuit. Cùm enim Saraceni, Hiſpaniæ latiſſimè dominantes, centum nubiles puellas à Chriſtianis exigere conſuevïſſent, eaſque Abderramanus, potentiſſimus ipſorum Rex, tributi nomine, repræſentari ſibi minaci legatione flagitaret: Ranimirus, qui Legionis Regnum nupèr adierat, ad effrontem Mauri poſtulantis audaciam totus inhorruit: certuſque extrema quæque experiri potiùs, quàm tantum Chriſtianæ Fidei probrum, tantam nomini hiſpano labem aſpergere; aut pati, ut Chriſtianæ Virgines Mauris, id eſt, Margaritæ porcis, innocentes Agnæ voracibus lupis traderentur, ex tota Ditione, quotquot erant armis idonei ad ſigna vocavit; coactoque exercitu, quem Præſules, Sacerdotes, alijque Viri ſacri, ut in communi diſcrimine, ſpontè ſequebantur, in Maurorum fines ultrò animoſus irrupit. Abderramanus contra potentia tumidus, repulſa ferox & Ranimiri provocatione ferocior, auctis novo delectu veteranis copijs, Africa etiam in auxilium evocata, impigrè Chriſtianis occurrit. Tu autem.

℟. iv. Aſſumpſit Jeſus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem eius, & duxit illos in montem excelſum ſeorſum: * Et transfiguratus eſt ante eos, alleluia.

℣. Et ecce apparuerunt illis Moyſes, & Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

Lectio v.

AD Alveldam, Rivogiæ Oppidum collatis ſignis, totis utrinque viribus, & tanta contentione depugnatum eſt; ut atrox, cruentaque dimicatio diem extraxerit, ancipiti ſemper, & pendente victoria: donec ea ſub noctem in Mauros iam inclinante, Ranimirus fatigatas, & promptiſſimorum nece imminutas Copias in proximum

mum Collem, cui Clavigio nomen eſt, opportunè ſubduxit. Loco pro tempore munito, & vulneratis cura adhibita, in ſuprema rerum deſperatione, luctuque, omnes, ut fit, in vota, & preces effuſi. Regem mœrore confectum, & de ſuorum ſalute ſolicitum, anxiumque, ſomnus oppreſſit. Dormienti objeta eſt ſpecies viri auguſtior, quam pro humano habitu; & ſciſcitanti quinam eſſet? Sum, inquit, Jacobus Apoſtolus, cui â Domino Hiſpaniæ tutela commiſſa eſt. Ne time: manè adero, & me duce, de circumfuſa Saracenorum multitudine illuſtrem victoriam reportabis. Rex ad has voces evigilans, & Nunnio lætus, Præſules, Magnates, Duces ad ſe vocat, & de re tota edoctos, ac cœleſtibus promiſſis animatos, Militum etiam animos erigere, Manipulos ordinare, aciemque inſtruere jubet. Tu autem Domine.

℞. v. Poteſtis bibere calicem, quem ego bibo? Aut baptiſmo, quo ego baptizor, baptizari? Dicit Jeſus Jacobo, & Joanni filiis Zebedæi: * At illi dixerunt ei, Poſſumus, alleluia.

℣. Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, & baptiſmo, quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

Lectio vi.

TUM, ſigno dato, Hiſpani ê vertice montis, velut impavidi Leones, aut Urſi præcipites ruunt, irruntque in Mauros, mira alacritate, magniſque vocibus Sanctum Jacobum ingeminantes. Apoſtolus, uti erat pollicitus, equo inſidens candidiſſimo, niveum vexillum præferens, gladioque fulmineo minax, Hiſpanos ſuos anteire, atque in hoſtem ducere viſus eſt, equôque, & enſe acerrimus Mauros furentes ſternere, ac proculcare; ponè ſequentibus Hiſpanis, & per attonitas jam phalanges terrorem, & ſtragem latè ſpargentibus. Deindè afflictæ, ac laceræ illæ Hiſpanorum reliquiæ, cæſis ſeptuaginta circitèr Saracenorum millibus, reliquis profligatis, jugo Mauricæ ſervitutis excuſſo, & turpiſſimo vectigali prorſus abolito, de hoſte ſuperbiſſimo, & paulò ante victore, glorioſè pariter, ac miraculoſè triumpharunt. Rex, Præſules, Magnates, Duces, victorque exercitus, ſecundùm gratias Deo actas, univerſam Hiſpaniam beato Jacobo vectigalem fecere certæ menſuræ frumenti, vinique pro ſingulis terræ jugeris, primitiarum more, ex voto pendendæ. De quo extat lucu-

lentum Ranimiri Regis Diploma, aliorumque etiam Regum Diplomatis inſertum, confirmatumque, Romanorum Pontificum Decretis robatum, & perpetua ad hodiernam diem obſervantia ratum, ac firmum. Porrò victoriam adeò mirabilem, & Hiſpaniæ ſalutarem, Deo, ac beato Jacobo Protono ſuo, adſcribendam Hiſpania ipſa anniverſaria gratitudine, ac celebritate profitetur. Tu autem, &c.

℞. vi. Aſſumpſit Jeſus Petrum, & Jacobum, & Joannem ſecum, & cœpit pavére, & tedére, * Et ait illis: Triſtis eſt anima mea uſque ad mórtem. Alleluia. ℣. Suſtinéte hîc, & vigilate mecum. Et ait. Gloria Patri. Et ait.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 20.

Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſit ad Jeſum mater filiorum Zebedæi cum filijs ſuis, adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

CRedendum eſt, quòd illa maximè cauſa, vel muliebrem matris affectum, vel carnales adhuc diſcipulorum animos ad hæc poſtulanda concitaverit: quia meminiſſent ſermonis Domini, cùm ait: Cùm ſederit filius hominis in ſede majeſtatis ſuæ, ſedebitis, & vos ſuper ſedes duodecim, noſſentque ſe inter diſcipulos ſpecialiùs à Domino diligi, ſe ſpecialiùs cum beato Petro conſcios ſæpè factos arcanorum, quæ ignorarent cæteri, quod frequens ſancti Evangelij textus indicat. Tu autem, &c.

℞. vii. Miſit Herodes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccleſia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. Alleluia. ℣. Ecce ego mitto ad vos prophetas, & ſapientes, & ſcribas, & ex illis occidétis. Occidit autem.

Lectio viii.

HInc eſt enim, quòd ipſis quoque quomodò Petro, novum ab illo nomen imponitur: ut ſicut ille, qui priùs Simon dicebatur, per fortitudinem, ac ſtabilitatem fidei impugnabilis vocabulum Petri meruit; ita & iſti Boanerges, hoc eſt, filij tonitrui vocarentur: quia videlicèt, & vocem patris ſuper Dominum in monte clarificatum unà cum Petro audirent, & plura alijs diſcipulis myſteriorum ſecreta cognoſcerent. Tu autem, &c.

℞.

℟. viii. Iſte eſt, qui antè alios Apoſtolos primus plantavit Eccleſiam ſanguine ſuo: * Cujus corpus in Gallæciam delatum, per totum orbem gloria illuſtratur. Alleluia.

℣. O ſidus, ô decus Hiſpaniæ, ſancte Jacobe Apoſtole, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Cujus. Gloria Patri. Cujus.

Lectio ix.

QUia verò iidem filij Zebedæi promptum gerebant animum ad bibendum calicem Domini, conſtat eos cum cæteris Apoſtolis dignitatem ſedium, quam quærebant, accepiſſe; non tamen eà diſtinctione, quà petebant, ſed ambo priùs ad ſiniſtram ejus ad tempus, ambo nunc ad dexteram ejus ſedére perpetuò meruerunt. A ſiniſtris quippe Chriſti ſedebant, cùm regendis in hac vita fidelium populis apoſtolico jure præſiderent, illo nimirùm in regno, de quo ipſe ait: Regnum Dei intrà vos eſt. Sedent à dextris nunc in illa, quæ mortem neſcit, vita, judices mundi cum illo, utramque hanc ſedem illis ipſo filio cum patre parant. Te Deum, &c.

AD LAUDES,
ET PER HORAS.

Aña. Acceſſit ad Jeſum mater filiorum Zebedæi cum filijs ſuis, adorans, & petens aliquid ab eo. Alleluia.

Pſalm. Dominus regnavit; *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Dic, ut ſedeant hi duo filij mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad ſiniſtram in regno tuo. Alleluia.

Aña. Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum? Dicunt ei: Poſſumus. Alleluia.

Aña. Calicem quidem meum bibetis: ſedére autem ad dexteram meam, & ad ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus paratum eſt à Patre meo. Alleluia.

Aña. Quicumque voluerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter. Alleluia.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

FRatres, puto quòd Deus nos Apoſtolos noviſſimos oſtendit, tamquam morti deſtinatos: quia ſpectaculum facti ſumus mundo, & Angelis, & hominibus.

Hymnus.

DEfenſor alme Hiſpaniæ
Jacobe, vindex hoſtium,
Tonitrui, quem, filium,
Dei vocavit Filius.
Hùc cœli ab altis ſedibus
Converte dexter lumina,
Audique læti debitas
Grates, tibi quas ſolvimus.

Grates refert Hiſpania,
Felix tuo, quæ nomine,
Ductuque perſtat libera,
Vitatque Gentis dedecus:
Tu cùm jaceret barbaris
Cedens, & impar hoſtibus,
Præſens inexpugnabile
Robur dabas Ramirio.
Tu, bella cùm nos cingerent,
Es viſus ipſo in prælio,
Equôque, & enſe acerrimus,
Mauros furentes ſternere,
Per te redemptæ Virgines
Laudis rependunt cantica,
Noſque à tributo liberi
Hymni tributum pendimus.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui á mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in ſæculum
Amen.

℣. Annuntiaverunt opera Dei. Alleluia.

℟. Et facta eius intellexerunt. Alleluia.

Ad Benedictus. Aña. Mirabilem Sancti Jacobi Apoſtoli hodie pſallentes victoriam, maximo cum gaudio laudemus nomen Domini. Alleluia.

Oratio.

DEUS, qui Hiſpaniarum Gentem beato Jacobo Apoſtolo tuo protegendam misericorditèr tribuiſti, & per eum ab imminenti exitio mirabilitèr liberaſti: concede quæſumus, ut eodem protegente, pace perfruamur æterna. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Aña. Dic, ut ſedeant.

Capitul. Fratres, puto, quod Deus, *ut ſuprà.*

℟. *brev.* In omnem terram, exivit ſonus eorum. * Alleluia. *Ut in Communi Apoſtolorum extrà tempus Paſch.*

AD SEXTAM.

Aña. Poteſtis bibere calicem, &c.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

NOS ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudentes in Chriſto: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles.

℟. *brev.* Conſtitues eos Principes ſuper omnem terram * Alleluia, alleluia, &c. *ut in Communi Apoſtolorum extrà tempus Paſchal.*

AD NONAM.

Aña. Quicumque voluerit, &c.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

NAm ſi decem millia pædagogorum habeatis in Chriſto, ſed non multos patres. Nam in Chriſto Jeſu per Evangelium ego vos genui.

℟. *brev.* Nimis honorati ſunt, amici tui Deus, * Alleluia, alleluia &c. *ut in Communi Apoſt. extrà tempus Paſchal.*

AD-

AD VESPERAS.

Añæ. de Laudibus. Pſalmi ut in ſecundis Veſperis de Communi Apoſtolorum. Capitul. & Hymn. ut in primis Veſp.

℣. Nimis honorati ſunt amici tui Deus. Alleluia.

℟. Nimis confortatus eſt principatus eorum. Alleluia.

Ad Magnificat Aña.

O Beatum Apoſtolum, qui inter primos electus primus omnium Apoſtolorum Domini calicem bibere meruit! O glorioſum Hiſpaniæ regnum, tali pignore, ac patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens eſt. Alleluia.

DIE XXV. MAII.

In Feſto S. Gregorij Septimi Papæ, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis.

Oratio.

DEus, in te ſperantium fortitudo, qui Beatum Gregorium Confeſſorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Eccleſiæ libertate virtute conſtantiæ roboraſti: da nobis eius exemplo, & interceſſione, omnia adverſantia fortitèr ſuperare. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

GRegorius Papa Septimus anteà Hildebrandus Suanæ in Etruria natus, doctrina, Sanctitate, omnique virtutum genere cum primis nobilis, mirificè univerſam Dei illuſtravit Eccleſiam. Cùm parvulus ad Fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inſcius, luderet; ex rejectis tamen ſegmentis illa Davidici elementa oraculi: Dominabitur à mari uſque ad mare; caſu formaſſe narratur, manum pueri ductante Numine, quo ſignificaretur eius fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romam deinde profectus ſub protectione Sancti Petri educatus eſt. Juvenis Eccleſiæ libertatem à laicis oppreſſam, ac depravatos Eccleſiaſticorum mores vehementiùs dolens, in Cluniacenſi Monaſterio, ubi ſub regula Sancti Benedicti auſterioris vitæ obſervantia eo tempore maximè vigebat, Monachi habitum induens, tanto pietatis ardore Divinæ Majeſtati deſerviebat, ut à Sanctis ejuſdem Cœnobij Patribus Prior ſit electus. Sed divina providentia majora de eo diſponente in ſalutem plurimorum Cluniaco eductus Hildebrandus, Ab-

bas

bas primum Monaſterij Sancti Pauli extramuros urbis electus, ac poſtmodum Romanæ Eccleſiæ Cardinalis creatus, ſub Summis Pontificibus, Leone Nono, Victore Secundo, Stephano Nono, Nicolao Secundo, & Alexandro Secundo præcipuis muneribus, & legationibus perfunctus eſt, ſanctiſſimi, & puriſſimi conſilij vir à Beato Petro Damiani nuncupatus. A Victore Papa Secundo Legatus à Latere in Galliam miſſus, Lugduni Epiſcopum Simoniaca labe infectum ad ſui criminis confeſſionem miraculo adegit. Berengarium in Concilio Turonenſi ad iteratam hæreſis adjurationem compulit. Cadolai quoque ſchiſma ſua virtute compreſſit.

℞. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus

Lectio v.

MOrtuo Alexandro Secundo, invitus, & mœrens unanimi omnium conſenſu, decimo Kalendas Maij, anno Chriſti milleſimo ſeptuageſimo tertio, Summus Pontifex electus, ſicut ſol effulſit in domo Dei: nam potens opere, & ſermone, eccleſiaſticæ diſciplinæ reparandæ, fidei propagandæ, libertati Eccleſiæ reſtituendæ, extirpandis erroribus, & corruptelis tanto ſtudio incubuit, ut ex Apoſtolorum ætate nullus Pontificum fuiſſe tradatur, qui majores pro Eccleſia Dei labores, moleſtiaſque pertulerit, aut qui pro eius libertate accriùs pugnaverit. Aliquot Provincias à Simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permanſit, ſeque pro muro domui Iſraël ponere non timuit, ac eundem Henricum in profundum malorum prolapſum fidelium communione, regnoque privavit, atque ſubditos populos fide ei data liberavit.

℞. Poſui adjutorium, &c.

Lectio vi.

DUm Miſſarum ſolemnia perageret, viſa eſt viris pijs columba è cœlo delapſa humero eius dextro incidens alis extenſis caput eius velare, quo ſignificatum eſt, Spiritus Sancti afflatu, non humanæ prudentiæ rationibus ipſum duci in Eccleſiæ regimine. Cùm ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obſidione premeretur, excitatum ab hoſtibus incendium

dium ſigno Crucis extinxit. De eius manu tandem à Roberto Guiſcardo Duce Northmánno ereptus, Caſſinum ſe contulit, atque inde Salernum ad dedicandam Eccleſiam Sancti Matthæi Apoſtoli contendit. Cùm aliquandò in ea civitate ſermonem habuiſſet ad populum, ærumnis confectus in morbum incidit, quo ſe interiturum præſcivit. Poſtréma morientis Gregorij verba fuere, Dilexi juſtitiam, & odivi iniquitatem, proptereà morior in exilio. Innumerabilia ſunt, quæ vel fortitèr ſuſtinuit; vel multis coactis in urbe ſynodis ſapientèr conſtituit; vir verè ſanctus, criminum vindex, & acerrimus Eccleſiæ defenſor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim, migravit in cœlum, anno ſalutis milleſimo octogeſimo quinto, pluribus in vita & poſt mortem miraculis clarus, eiuſque ſacrum corpus in Cathedrali Baſilica Salernitana eſt honorificè conditum.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum, &c.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium: Vigilate, *de Communi Confeſſ. Pont.*

Lectio nona de S. Vrbano. Miſſa: Statuit, *cum Evangelio:* Vigilate.

DIE XXXI. MAII.

Secunda die Infra octavam B. Ferdinandi.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

BEati *N.* dies, cujus feſtivitatem celebramus, &c. *ut in Communi Confeſſoris non Pontific. ut in Breviario.*

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex, quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentij Epiſcopi.

Ex Serm. de Confeſſoribus.

SI non omnes poſſunt implére, quod Dominus, ait, Vendite, quæ poſſidetis; illud tamen quod adjecit, dicens, Date eleëmoſynam, omnibus eſt poſſibile, ſi adſit bona voluntas; omnibus facile, ſi non adſit dira cupiditas; omnibus ſalubre, ſi ferveat charitas; cunctis debet eſſet commune, ut omnibus donetur æterna felicitas. Qui ergò tantam virtutem accepit à Domino, ut omnia, quæ in mundo ſunt, cœleſtis regni amore contemnat:

quæ habet, vendat, & egenis expendat: qui verò tantæ virtutis non dum eſt, de his, quæ habet, in quantum habet, eleëmoſynam faciat.

℟. Iſte eſt qui ante Deum.

Lectio viii.

PErfectus poſſideat primum virtutis locum, imperfectus ſaltem perveniat ad ſecundum. Efficiatur ille gloriosè dignus, ſit iſte laudabilitèr largus. Sit ille ſanctæ paupertatis ardentiſſimus amator, ſit iſte ſanctorum pauperum pijſſimus conſolator. Habeat iſte apud Deum patronos pauperes, quos ille ſe gaudet virtutis habere conſortes. Sit ille talis, qui cum Domino judicaturus ſedeat: ſit iſte talis, qui ad dexteram judicandus aſſiſtat. Sit ille talis, qui æterna tabernacula perpetuò iure poſſideat: ſit iſte talis, quem ille recipiat.

℟. Sint lumbi, &c.

Lectio ix.

THeſaurum noſtrum, fratres, in cœlis ponamus, ut etiam cor noſtrum in cœlis habere poſſimus. Neceſſe eſt enim, ut quò præceſſerit dilectionis theſaurus, illuc etiam cogitationis ſequatur affectus. Ideò veritas ait: Ubi enim theſaurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. Ut ergò in cœlis theſaurizemus, cœleſtia diligamus. Vis noſſe ubi theſaurizas? Attende quid amas. Vis noſſe quid amas? Attende quid cogitas. Ita fiet, ut theſaurum tuum ex tuo amore cognoſcas, & amorem tuum indicio tuæ cogitationis intelligas.

Te Deum laudamus.

FESTA JUNII.

DIE I. JUNII.

Tertia die infra oct.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone Sancti Joannis Chryſoſtomi.

De S. Philogono, ante med.

Lectio iv.

AD hanc beatam requiem tranſijt beatus Ferdinandus, quænam igitur oratio par ſit viri laudibus, quem Deus tàm felici ſorte dignatus eſt? Non eſt ulla. Sed age, dic mihi, num idcircò ſilebimus? Et cuius rei gratia convenimus? An dicemus nos haud poſſe magnitudinem geſtorum oratione conſequi? Atqui ob hoc ipſum neceſſe eſt dicere, quandoquidem hæc eſt præcipua laudum illius pars, quod factis verba æquiparari non poſſint. Nam quorum benefacta naturam etiam ſuperant mortalem, perſpicuum eſt, quod horum laudes excedunt lin-

linguam humanam. Haud tamen ob id aſpernabitur officium noſtrum quod pro viribus præſtamus, ſed ſuum imitabitur Dominum: ſiquidem, & ille viduæ duos tantùm obolos dejicienti in gazophylacium, non tantùm duorum obolorum mercedem, ſed multò ampliùs reddidit.

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio v.

PRroinde quamvis noſtræ facultates exiguæ ſint, minimique pretij, attamen, quæ poſſumus, offerimus. Ea licet non reſpondeant magnitudini meritorum animæ præclari, iuſtique Ferdinandi, tamen hoc ipſum celſitudinis illius maximum fuerit argumentum, quod nec puſilla repellat, ſed idem faciat, quod ſolent divites. Si quidem illi, cùm acceperint à tenuibus exigua, quibus non egent, ſua viciſſim apponunt, remunerantes eos, qui quod poterant obtulerint. Itidem, & hic, cùm acceperit à nobis laudem verbis peractam, qua nequaquam eget, redonabit nobis per ipſa facta benedictionem, qua ſemper uti poſſimus.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

UNDE igitur laudationem illius auſpicabimur? An à magiſtratu, quem ſpiritus illi tradidit gratia? Nam mundani Magiſtratus nequaquam poſſunt Chriſtianorum demonſtrare virtutes, quin potiùs frequentèr habent accuſationem malitiæ. Quam ob cauſam? Quoniam & ſolicitudines amicorum, & circumcurſationes, & adulationes, aliaque per multa his fœdiora tales Magiſtratus ſolent conciliare. Céterum ubi Deus ſuo ſuffragio deſignarit aliquem, incorruptum ſuffragium, alienum ab omni ſuſpicione iudicium, indubitata fuerit delecti comprobatio propter eius, qui delegit, auctoritatem.

℟. Iſte homo perfecit omnia, quæ locutus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam

mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex: quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chryſologi. *Ex Serm.* 22.

PRæmia ſtatuuntur ijs ſemper, quibus certamina dura proponuntur: ac pro magnitudine certaminis, præmij proponitur magnitudo. Hinc eſt, quod diſcipulis ſuis Chriſtus regnum ponit in præmio, ut in certamine non cedant periculis, non timori. Pericula deſpicit, qui tendit ad regnum: victoriæ cupidus neſcit timere. Nolite timere, inquit, puſillus grex: quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Grex puſillus, mundo, magnus Deo: puſillus, quia glorioſos vocat eos, quos inſtituit ad ovium innocentiam, & manſuetudinem chriſtianam.

℟. Iſte eſt, &c.

Lectio viii.

ADiecit, quid faciendum ſit regnaturis: Vendite, quæ poſſidetis. Non poteſt dominari omnibus, niſi ijs, qui proprijs non tenetur. Deiectæ mentis eſt, qui familiaris rei meminit, cùm vocatur ad regnum; iacens animus plebeius nummulum theſauris regalibus anteponit. Pauper ſenſus parvis incubans, perdit magna: & inhians temporalibus, deſerit ſempiterna. Homo, tali monitu Chriſtus te ditare voluit, non nudare: manere tibi tua voluit, non perire: perpetuari non vacuari ſacculos imperavit: iuſſit te tranferre, non perdere.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

PLUS conſilio Patris agit, quam iure dominantis. Inter inſidias latronum, & tinearum morſus quare tua recondas, obiurgat: per vigiles noctes, dies anxios, ſollicita tempora ne tibi ipſe facias, commoneris. Auri cuſtos, ſervator argenti, ſecuritatem non habet, neſcit quietem; & cui deeſt ſecuritas quies perit; pœna dives eſt ille, non cenſu. Theſaurum non deficientem in cœlo: hoc eſt dicere. Ubi ego ſum, ibi ponite: date mihi, ego ſervo. Homo, da Patri, crede Deo: quia & heredi Pater, & Deus homini creditum non negabit: tenere tua non poteſt, qui ſua dedit.

Te Deum laudamus.

DIE

DIE II. JUNII.

Quarta die.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Unde ſupra, paulò poſt.

Lectio iv.

QUantum autem ſit pietatis argumentum, quod Deus illum tanto magiſtratu dignum iudicarit audi. Chriſtus excitatus à morte, quid dicit Petro? Poſtquam enim illum interrogaſſet, Petre amas me? Iſque reſpondiſſet, Tu Domine ſcis quod amo te, dicit illi: Si diligis me, paſce oves meas. Hoc autem dicebat, non ſolùm ut nobis certiſſimè declararet, quantòperè ipſum diligeret Petrus: verumetiam, ut palam faceret, quantam haberet benevolentiam ergà ſuas oves. Itaque ſi quis voluerit illi commendatus eſſe, curam habeat ovium illius, publicam quærat utilitatem, fratrum ſuorum ſaluti proſpiciat.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

NUllum enim officium hoc Deo charius eſt, & ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetivit te ſatanas, ut cribraret te tamquam triticum, ſed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur huius ſolicitudinis, curæque premium mihi rependis? Eamdem curam, quam nobis impendit, repoſcit. Nam & tu, inquit, aliquandò converſus confirma fratres tuos. Neque prorſus alia res eſt, quæ perindè declaret, doceatque, quis ſit fidelis, & amans Chriſti, quam ſi fratrum curam agat, proque illorum ſalute gerat ſolicitudinē.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

HÆc omnes audiant, & mónachi, qui montium occuparunt cacumina, quique modis omnibus ſe ipſos mundo crucifixerunt, quò pro viribus Eccleſiarum præfectos adiuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate; ſcientes, quod niſi modis omnibus opitulentur ijs, qui tot periculis obiiciuntur, per gratiam Dei, totque negotiorum curas ſuſtinent, quibuſcumque poſſunt rationibus auxilientur, quamquam procùl habitantes, & victus ſors ipſis periiſſet, & tota in ſcopulum impegiſſet ſapientia.

℟. Iſte homo perfecit, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Nolite time-

re

re puſillus grex: quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chryſologi.

Ex Sermon. 23.

Audiſtis hodie, quemadmodum Dominus paſtorali iubilo clangorem tubæ cœleſtis adiunxit, ut diù inclinatas ovium mentes ad divina tolleret, cœleſte protinus promoveret ad regnum. Acquiſivit humilitas, ſuperbia quod admiſit: & grex puſillus ac mitis, totas & varias edomuit propria manſuetudine feritates: puſillus grex vicit ac fregit tot genera beſtiarum, quot diverſitates ſubdidit iugo Chriſti nationum.

℞. Iſte eſt, qui antè Deum.

Lectio viii.

Grex puſillus ac mitis diù contentus occidi, diù devorari paſſus eſt, donec gentilis ſævitia ſanguine ſatiata, vel carnibus, Evangelici pabuli ſuavitatem, & divini fontis fluenta deguſtans, totum contagium ſæculi evitaret, & paſtum: atque in hominem rediret ex beſtia, qui ex homine fuerat dilapſus in beſtiam. Hoc ſenſiſſe antè Prophetas, hoc Apoſtolos impleſſe, hoc pertuliſſe Martyres conſtat, atteſtante illo qui dicit: Propter te mortificamur tota die, æſtimati ſumus ut oves occiſionis. Ut verò iſte grex novi ordinis aggrederetur prælium, ubi vivit ille qui fuit occiſus; imitatus eſt ſuum Regem, illum ſecutus eſt Agnum, qui ſicut ovis ad occiſionem ductus eſt.

℞. Sint lumbi.

Nona lect. Ss. Marcel. &c.

DIE III. JUNII.

Quinta die.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Moralium Sancti Gregorij Papæ.

Deridetur iuſti ſimplicitas, &c. ut in Breviario de Communi Confeſſor. non Pontificis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

Lectio vii.

In illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex: quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chryſologi.

Undè ſuprà.

Sed audiamus iam, quid puſillo gregi talis promiſerit paſtor. Nolite timere, inquit, puſillus grex, quia complacuit Patri veſtro dare vo-

vobis regnum. O bonitas effuſa! O inaudita pietas! O ineffabilis affectio! In ſocietate cenſus paſtor oves aſſumit, atque ad conſortium dominationis ſervos Dominus adſciſcit: ad principatum regni Rex gregem populi totius admittit. Sic ſic dat, cui deficere cenſus, cui regnum minui, vacuari poteſtas non poteſt largiendo.

℟. Iſte eſt qui ante Deum. *Poſt pauca.*

Lectio viii.

ECce qui dat, dare loquitur Patrem. Numquid largitatem ſuam denegat, ſic dicendo? Abſit; non poteſtatem minuit, ſed pandit affectum, ſic dicendo: non diſtantiam facit, ſed Patris, ſuamque voluntatem mõſtrat, firmat unitatem. Quod autem dixit, Complacuit, & non dixit, Placuit; munus edocet Trinitatis: quia quod ergà nos Filio placuit, hoc complacuit Trinitati.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

POſt tantam ergò Dominus largitatem, poſt ſuam gratiam tibi copioſius collatam, abiecta, & vilia peculia ſervitutis iubet abjicere regnaturum. Vendite, quæ poſſidetis, & date eleëmoſynam. Plebeium cultum regia non admittit poteſtas, auguſtus honor non niſi diademate confertur, & purpura. Abjicere ergò debet habitum ſervitutis, qui ſe regem credit divinitùs conſecratum. Eſt conſuetudinis, eſt animi felicis, ut adſcitus ad regnum, quod fuit proprium, quod privatum mox parentibus, mox propinquis, civibus indigentibus, liberalitèr prorogare, ne ſit mendicus animo, qui cenſu functus, & honore.

Te Deum laudamus.

DIE IV. JUNII.

Sexta die.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Moralium ſancti Gregorij Pap. *Lib.* 10. *cap.* 16. *in c.* 12. *Job.*

Lectio iv.

BEne juſti ſimplicitas, & lampas eſſe dicitur, & contempta: lampas, quia interiùs lucet; & contempta, quia exteriùs non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria reſplendet decoris. Lucet ergò, & deſpicitur, qui flagrans virtutibus, abiectus æſtimatur. Sed uſquequò lampas iſta contemnitur, uſquequò deſpicabilis habetur? Numquid non fulgorem ſuum nullatenùs exerit, & numquam, quanta claritate candeat, oſtendit? Oſtendit planè;

nam protinùs additur: Parata ad tempus ſtatutum. Statutum quippè contemptæ lampadis tempus, eſt extremi iudicij prædeſtinatus dies, quo iuſtus quiſque, qui nunc deſpicitur, quanta poteſtate fulgeat demonſtratur.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

TUnc enim cùm Deo iudices veniunt, qui nunc pro Deo iniuſtè iudicantur. Tunc eorum lux tanto latiùs emicat, quanto eos nunc manus perſequentium duriùs anguſtat. Tunc reproborum oculis pateſcet, quod cœleſti poteſtate ſubnixi ſunt, qui terrena omnia ſpontè reliquerunt. Undè electis Veritas dicit: Vos, qui ſequuti eſtis me, in regeneratione, cùm ſederit Filius hominis in ſede maieſtatis ſuæ, ſedebitis, & vos ſuper duodecim ſedes, iudicantes duodecim tribus Iſraël. Neque enim pluſquàm duodecim iudices illa interni conſeſſus curia non habebit, ſed nimirùm duodenario numero quantitas univerſitatis exprimitur: quia quiſquis ſtimulo divini amoris excitatus, hic poſſeſſa reliquerit, illic proculdubiò culmen iudiciariæ poteſtatis obtinebit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

HInc eſt enim, quod de ſanctæ Eccleſiæ ſponſo per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir eius, quando ſederit cum ſenatoribus terræ. Hinc Iſaias ait: Dominus ad iudicium veniet cum ſenioribus populi ſui. Hinc eoſdem ſeniores veritas non iam famulos, ſed amicos denuntiat, dicens: Non iam dicam vos ſervos, ſed amicos meos. Quos Pſalmiſta intuens, ait: Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui Deus. Quorum dùm celſitudinem cordis aſpiceret, mundi gloriam qui calce calcarent, protinùs addidit: Nimis confortatus eſt principatus eorum. Ac ne paucos eſſe crederemus, quos proficere uſque ad ſummam tantæ perfectionis agnoſcimus; illicò adiunxit: Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur. Quo itaque nunc pro amore veritatis ſeſe libentèr humiliant, tot nunc in iudicio lampades coruſcant.

℟. Iſte homo perfecit omnia, &c.

In tertio Nocturno

Lectio ſancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex: quia complacuit

cuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chryſologi.

Unde ſuprà.

TALI ergò providentia Dominus, conſilio tali, vilia, & caduca iubet ut vendamus, ut largiamur, ut donemus, qui in cœleſti regno omnia, quæ in cœlo, & quæ in terra ſunt, volumus poſſidere. Sed ſi vis ſervare tuorum pretia prædiorum, & ſæculorum, fortè condita te delectant; fac tibi ſacculos quales ille præcepit, qui iam cupiditatis ſuæ cuſtos eſt, & proviſor. Denique ut vidit quod duritèr dixit: Vendite, quæ poſſidetis; mox adiecit: Facite vobis ſacculos, qui non veteraſcunt, theſaurum non deficientem in cœlis.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum.

Lectio viii.

ITerum contriſtatus es: quia quod habes in cœlis cogeris collocare. Rogo, crede Deo tuo, qui ſervo credis: & magis Deo quam homini commenda. Sed ſi times ne quid inde præſumat, ne quid diſpergat pietas largitoris, ſigna fidei annulo ſacculos tuos, ut tali cuſtode dormias tu ſecurus: quia ubi ille eſt, ibi locus nullus eſt furi. Non poterit tibi tuam pecuniam denegare, qui tibi omnia ſua contulit, qui te regni ſui, & honore ditavit, & gloria.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

Ex ſerm. 25. circa finem.

NOvo modo, imò, cœleſti modo, qui hunc audit, vendendo, comparat, recondit erogando; dùm amittit, acquirit. Quam cupit pecuniam perdurare, perpetuare ſacculos divitiarum, condita permanere, qui dicit: Facite vobis ſacculos, qui non veteraſcunt. Ecce docet avaritiam, qui cœperat ſuadere contemptum. Et qui theſaurizantes temporalitèr arguebat, ad totum cupiditatis fomitem iubet ſacculos ſine fine perquiri. Chriſte, quò te pertrahit amor tuorum? Ut avarum lucrifacias, facis eum, quod deſiderat, non quod oportet audire: ſacculos imperas, ut avarus, dùm conſueta percurrit ad lucra, aut virtutem capiat, aut à virtute capiatur. Te Deum.

DIE V. JUNII.

Septima die.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 1. *de S. Victore.*

Lectio iv.

SAncti Ferdinandi vita, & gloria ſpecialis, non tàm ad gloriam, quàm ad vir-

virtutem provocat omnes, qui recto ſunt corde. Non recti planè, ſed perverſi eſt animi, antè quærere gloriam, quam exercere virtutem; & velle coronari, qui legitimè non certaverit. Vanum eſt vobis, inquit, ante lucem ſurgere. Ita eſt: fruſtrà ad celſitudinem nititur gloriæ, qui priùs non claruit virtute. Fruſtrà fatuæ virgines ſponſo obviam ſurgunt, quarum lampades extinguuntur: & ideò fatuæ, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtutis oleum non habentes.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

VIrtus gradus ad gloriam, virtus mater gloriæ eſt. Fallax gloria, & vana eſt pulchritudo, quam illa non parturivit. Sola eſt, cui gloria jure debetur, & ſecurè impenditur. Sancto Ferdinando nec virtus, nec gloria deeſt: ſed quem admodùm ambæ res, & quo ordine in homine proceſſerunt, id opere pretium intueri. Habemus enim, dilectiſſimi, in vita Ferdinandi, & quod dignè miremur, & quod ſalubritèr imitemur. Tutius ſanè æmulanda ſolidiora, quam ſublimiora, & quæ magis virtutem redòleant, gloriam minùs. Studeamus proinde moribus conformari, cui in mirabilibus ſimilari, & ſi volumus, non valémus.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

ÆMulemur in viro ſobrium victum, devotum affectum; æmulemur manſuetudinem ſpiritus, caſtimoniam corporis, oris cuſtodiam, animi puritatem, pònere frænum iræ, & modum linguæ, dormire parciùs, orare frequentiùs, commonére noſmetipſos pſalmis, hymnis, & canticis ſpiritualibus, diebus jungere noctes, & divinis laudibus occupare æmulemur chariſmata meliora. Æmulemur, inquam, quod extitit liberalis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim meliùs. In his forma eſt, cui imprimamur: in miraculis gloria, á qua reprimamur. Illa lætificent, iſta ædificent: moveant illa, iſta promoveant.

℟. Iſte homo perfecit, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam, *Cap.* 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex: quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

De

De Homilia Sancti Petri Chryſologi.

Poſt ſupradicta.

VErè Pater es, ô Chriſte, qui cum tuis quibuſcumque parvulis ſic agis. Namque & nos interdum noſtris parbulis petentibus noxia, ingerimus ſalutaria ſub ſpecie noxiorum, fallentes inſipientiam, non decipientes affectum. Dixiſti: Facite vobis ſacculos, qui non veteraſcunt. Sacculos cùr paratur? Quid ibi clauſtra, ubi ipſa cuſtos eſt innocentia? Ibi quid ſignaculum, ubi fraudis ſuſpicio non habetur? Si & in cœlo ſacculis opus eſt, cura non amittitur, ſed mutatur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum.

Lectio viii.

DOmine, tu vidiſti, quia in theſauris tota fides, tota ſpes in ſacculis ſit avaris; & ideò imputribiles in cœlo ſacculos vis parari, ut qui te non ſequitur ad cœlum, ſequatur ſaltem ſacculos ſuos. Avare, fac tibi ſacculos, & fac jubente Deo; quia votis tuis annuit divina majeſtas. Sed fac tibi ſacculos erogando: quia quidquid pauper acceperit, Pater cœleſtis ſuſcipit. Et ubi recondit? In cœlo, & ne fortè perdidiſſe te doleas, vel uſuram; centuplum in cœleſti fœnore recipies, quidquid in cœlum paupere tranſmiſeris perferente.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

USura mundi centum ad unum. Deus unum accipit ad centum: & tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forſitàn de cautione ſoliciti. Quare? Nonne homo homini exiguæ chartulæ obligatione conſtringitur? Deus tot, & tantis voluminibus caves, & debitor non tenetur? Sed dicis: Eſto, quod debeat; quo exigente reſtituet? Seipſo, quia non poteſt ille mentiri: idem ipſe eſt, & executor, & debitor. Non erit in reddendo durus, qui profuſus eſt in largiendo. Crede homo Deo, quod tibi Deus dedit: majora reddere vult, cùm vult debere largitor. Te Deum.

DIE VI. JUNII.

In die Octava B. Ferdinandi.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Sermo 2. de S. Victore.

Lectio iv.

GAudete in Domino, dilectiſſimi, qui inter continua ſuæ pietatis beneficia induſit hominem mundo, cujus multi ſal-

varentur exemplo. Iterùm dico gaudete, quòd factus de medio appropiavit Deo, ut multo plures eius intercesſione ſalventur. In terris viſus eſt, ut eſſet exemplo: in cœlum levatus eſt, ut ſit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus eſt mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui ſibi jam poſtulans nihil, totum in nos transferre deſiderat, & ſupplicantis affectum, & ſupplicationis fructum. Quid enim quæṛat ſibi, qui nullius eget?

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, &c.

Lectio v.

HÆc dies glorioſæ migrationis eius, dies lætitiæ cordis eius: exultemus, & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior eſt ad ſalvandum. Hodie Ferdinandus poſito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in ſancta, ſimilis factus in gloria ſanctorum. Hodie deſpecto mundo, & mundi principe triumphato, ſuprà mundum victor aſcendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Aſcendit autem cum immenſa ſupellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis glorioſus. Sedet veteranus miles, debita jam ſuavitate, & ſecuritate quietus, ſecurùs quidem ſibi, ſed noſtri ſolicitus. O venerandam etiam ipſis Angelis ſanctitatem, quam pari ſtudio, & ſi diſpari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni! Nec facilè dixerim, quid virum aſtruat ſanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

O Miles emèrite, qui chriſtianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutaſti! Reſpice ad imbelles, & imbeciles commilitones tuos, qui inter hoſtiles gladios, & ſpiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam ſuave, ô Ferdinande, in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te còlere, te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum, favus diſtillans in labijs captivorum, mel & lac ſub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eià ergò fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut & nos de noſtra erectione gaudeamus, & tu de plena victoria glorieris.

℟. Iſte homo perfecit omnia, &c.

In

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex, quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chryſologi.

Ex Sermone 25. initio.

HOdie Dominus evangelici gregis puſilla, & tényera primordia, quam blanda exhortatione ſit conſolatu, audiſtis. Aufert ſpes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit, & excludit timorem, quando in exordio ipſo regnum naſcentibus pollicetur. Quis de victu, quis de veſtitu, quis de plebeio cenſu, & vernalis ceſpitis vilitate ſuſpirat, de regno certus, de dominatione ſecurus? Satis ſibi invidet, qui elevatus ad ſumma, ipſe ſe ad humilia dejicit, ad egena deponit.

℟. Iſte eſt qui ante Deum.

Lectio viii.

SEd ſcire convenit Pater iſte, qui eſt, vel qualis eſt, vel quod regnum ſuis filijs repromittit. Quis ſit iſte Pater, quotidie te confitente cognoſcis, cùm clamas: Pater noſter, qui es in cœlis. Qualis autem ſit, ipſa operum magnitudine pervidiſti. Ex nihilo fecit cœlum, terram ſolidavit ex liquido; montes ſtatuit ad ſtateram, mária intrà legitimos terminos ſola præcepti auctoritate concluſit. Verùm ſi regni, quod promittit puſillis, deſideras noſſe qualitatem, ipſe aperit, ſic dicendo: Sínite parvulos venire ad me; talium eſt enim regnum cœlorum. Eſſe in cœlo, mirùm eſt: in cœlo vivere, eſt majeſtatis.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

QUid ergò cum terra illi, qui poſſidet cœlum? Quid illi cum humanis, qui indeptus eſt jam divina? Niſi fortè placent gemitus, eliguntur labores amantur pericula, peſſima mors delectat, & illata mala bonis ſunt gratiora collatis. Sed videamus, quod dat Pater tantus conſilium regnaturis. Vendite, quæ poſſidetis, & date eleëmoſynam. Si victuros vos, ſi regnaturos, ſi vos jam divites eſſe creditis in ſupernis, ubi futuri, quò migraturi, ubi regnaturi eſtis: vos illa, quæ veſtra ſunt, jam præcedant: opes miſeras miſericordia computate: quæ humana ſunt, in divina convertite. Te Deum.

DIE

DIE X. JUNII.

In Feſto S. Primitivi Martyr. Cujus Corpus aſſervatur in hac Metropolitana Eccleſ.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, extrà tempus Paſchal.

Oratio, & Lectiones, ut in die Beati Philippi à Jeſu, V. Februarij, pag. 11.

Intrà Cathedral. dicitur Credo.

DIE XII. JUNII.

In Feſto S. Joannis à Sancto Facundo Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus auctor pacis, & amator charitatis, qui Beatum Joannem Confeſſorem tuum mirifica diſſidentes componendi gratia decoraſti; ejus meritis, & interceſſione concede: ut in tua charitate divina firmati, nullis à te tentationibus ſeparemur. Per Dominum noſtrum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Diœceſibus Burgenſi, Legionenſi, & Salmantina lectiones primi Nocturni: Juſtus ſi morte, *de Communi.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes Sahaguni in Hiſpania nobili genere natum, parentes, cùm diù prole caruiſſent, pijs operibus, & orationibus à Deo impetrarunt. Ab ineunte æ ate egregium futuræ ſanctitatis ſpecimen dedit; nam ê loco ſuperiori ad céteros pueros crebrò verba faciebat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabatur, eorumque diſſidia componebat. In patria Mónachis Sancti Facundi Ordinis Sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur; dùm ijs operam daret, curavit Pater, ut Parochus Eccleſiam adminiſtraret: quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Epiſcopi Burgenſis adſcriptus, ob ſpectatam ipſius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter, & Canonicus factus multis beneficijs auctus eſt. Sed relicta aula Epiſcopi, ut Deo quietius ſerviret, omnibus Eccleſiæ proventibus abdicatis, ſe cuidam ſacello addixit, ubi ſacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum ædificatione frequentèr concionabatur.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Le-

Lectio v.

POſteà ſtudiorum cauſa Salmanticam profectus, in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus Sacerdotis munus ita exercuit, ut ſimul optatis ſtudijs incumberet, & in ſacris etiam concionibus aſſiduè verſaretur. Cùm verò in graviſſimum morbum incidiſſet, arctioris diſciplinæ voto ſe obſtrinxit, quod ut redderet, cùm priùs cuidam pauperi penè nudo ex duabus, quas tantùm habebat veſtes, meliorem dediſſet, ad Cœnobium Sancti Auguſtini ſeveriori diſciplina tùm maximè florens ſe contulit; in quo admiſſus, obedientia, animi demiſſione, vigilijs, ac oratione provectiores anteibat. Triclini cura cùm ipſi demandata eſſet, vini doliolum ipſo attingente, omnibus Mónachis per annum abundè ſuffecit. Exacto tyrocinij anno, Præfecti juſſu munus concionandi ſuſcepit. Salmanticæ id temporis adeò cruentis factionibus divina, humanaque omnia per mixta erant, ut ſingulis propèmodum horis cædes fierent, & omnium ordinum, ac præſertim nobilium ſanguine non viæ ſolum, & fora, ſed templa etiam redundarent.

℞. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

AT Joannes tùm concionibus, tùm privatis colloquijs civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum Principem gravitèr offendit, quòd illius in ſubditos ſævitiam increpaſſet. Qua de cauſa equites duos immiſſi, qui eum in itinere confóderent. Jamque ad ipſum appropinquaverant, cum ſtupore divinitùs immiſſo, ſimul cum equis immobiles ſteterunt, donec ad pedes ſancti viri provoluti, ſceleris veniam precarentur. Ipſe quoque Princeps repentino terrore percuſſus jam de ſalute deſperaverat, cùm revocato Joanne, facti pœnitens incolumitati redditus eſt. Factioſi etiam homines, cum eum fuſtibus péterent, brachijs diriguere, nec antè reddite vires, quàm delicti veniam precarentur. Chriſtum Dominum, dùm ſacrum faceret, præſentem contueri, atque ex ipſo divinitatis fonte cœleſtia myſteria haurire ſolitus. Abdita cordis inſpicere, ac futura raro eventu præſagire frequens illi fuit. Fratriſque filiam ſeptennem mortuam exitavit. Denique mortis die prænuntiato, & Eccleſiæ Sacramentis devotiſſimè ſuſceptis, extremum diem clauſit,

mul-

multis antè, & poſt obitum miraculis glorioſus. Quibus ritè probatis, Alexander Octavus Sanctorum numero eum adſcripſit.

℟. Iſte homo, &c.

Lectiones tertij Nocturni Homilia S. Gregorij Papæ ſuper Evangel. Sint lumbi veſtri præcincti, *de Communi Confeſſoris non Pontif. primo loco.*

Miſſa: O, juſti, *de eodem Communi.*

DIE XV. JUNII.

In Feſto S. Viti Martyris. Cujus Reliquia aſſervatur in hac Metropolit. Eccleſia.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, extrà tempus Paſchal.

Oratio.

DA Eccleſiæ tuæ, quæſumus Domine, ſancto martyri tuo Vito intercedente, ſuperbè non ſapere, ſed tibi placita humilitate proficere: ut prava deſpiciens, quæcumque recta ſunt, libera exerceeat charitate. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno lectio quarta, & quinta, ut in Breviario in feſto ipſius Sancti: ſexta lectio Triumphat. *In tertio Nocturno Homilia in Evangelium:* Nihil eſt opertum, *ut in feſto Sancti Gelatij Martyris, pag.* 10.

Miſſa: Lætabitur, *ut in Communi unius Martyris. Et dicitur* Credo *intrà Cathedr.*

Pro commemorat. Ss. Martyrum Modeſti, atque Creſcentiæ, Oratio: Deus, qui nos concedis, &c. *ut in Communi plurimorum Martyrum.*

Si ſimul de his Ss. Martyr. Vito, Modeſto, atque Creſcentia, ſub ritu duplici, aut ſemid. recitatur. Dicit. ſeq. Homil.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 10.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Qui vos audit, me audit: & qui vos ſpernit, me ſpernit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. *in Luc.* 10. *c* 42. *paulò antè finem.*

UT in audiendo quiſque vel ſpernendo evangelij prædicatore, non viles quaſque perſonas, ſed Dominum Salvatorem, imò ipſum Patrem ſpernere ſe, vel audire diſceret, ait: Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit: qui autem me ſpernit, ſpernit eum, qui me miſit. Quia pro-

proculdubiò in diſcipulo magiſter auditur, & in filio pater honoratur. Poteſt & ita intelligi: qui non facit miſericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit; quia & ipſe pro his formam ſervi, & pauperis habitum ſuſcepi.

℟. Propter teſtamentum, &c.

Lectio viii.

Reverſi ſunt autem ſeptuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam dæmonia ſubjiciuntur nobis in nomine tuo. Benè quidem confeſſi ſunt, deferentes honorem nomini Chriſti; ſed quia infirma adhùc fide gaudebant in virtutibus, vide quid audiunt. Et ait illis: Videbam ſatanam, ſicut fulgur de cœlo cadentem. Non modò video, ſed priùs videbam, quando corruit. Quod autem ait: Sicut fulgur, vel præcipitem de ſupernis ad ima lapſum ſignificat; vel quia dejectus, adhùc transfigurat ſe in Angelum lucis.

℟. Sancti mei, &c.

Lectio ix.

Ecce dedi vobis poteſtatem calcandi ſuprà ſerpentes, & ſcorpiones. Hoc eſt, omne genus immundorum ſpirituum de obſeſſis corporibus ejiciendi. Quamvis & ad litteram rectiſſimè poſſit accipi: ſiquidem & Paulus á vipera invaſus, nihil adverſi patitur. Hoc ſanè inter ſerpentes, qui dente; & ſcorpiones, qui cauda nocent, diſtare arbitror: quod ſerpentes apertè ſævientes, ſcorpiones clanculò inſidiantes, vel homines, vel dęmones ſignificent. Serpentes, qui inchoandis virtutibus venéna pravæ perſuaſionis objiciunt: ſcorpiones, qui conſummatas virtutes ad finem vitiare contendunt. Verùmtamen in hoc nolite gaudere: quia ſpiritus ejicere, ſicut & virtutes alias facere, interdum non eſt eius meriti, qui operatur, ſed invocatio nominis Chriſti hoc agit. Te Deum.

DIE XVI. JUNII.

In Feſto S. Joannis Franciſci Regis Confeſſoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

Deus, qui ad plurimos pro ſalute animarum perferendos labores Beatum Joannen Franciſcum Confeſſorem tuum mirabili charitate, & invicta patientia decoraſti: concede propitius; ut eius exemplis inſtructi, & interceſſionibus adjuti æternæ vitæ præmia conſequamur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes Franciſcus Regis nobili genere natus in Oppidulo Narbonenſis Galliæ, cui nomen Fonſcoopertus eximiæ ſanctitatis à teneris annis indicia præbuit. In eo jam tùm eluxére mira morum innocentia, flragrans orationis ſtudium, pudor, & modeſtia ſingularis. Societatem Jeſu ingreſſus Toloſæ anno ætatis decimo nono, humilitate, obedientia, charitate, odio ſui, cæteriſque vitæ religioſæ virtutibus excelluit. Abſolutis ſtudijs, totum ſe procurandæ animarum ſalutis pénitus devovit. Aſperos Vivarienſium, Velaunorum, & Forenſium montes, & ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibuſque ferè perpetuis horridos, eorumque colonos inſcitia, ruſticitate, barbariæ intractabiles ſuſcepit excolendos, eo ſucceſſu, ut innumerabiles homines, aut calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos ad catholicam fidem, & ad chriſtianam pietatem traduxerit.

℞. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & â ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio v.

CAmpeſtribus Miſſionibus hyberno tempore perfunctus, æſtivo revertebatur Anicium, ibique in Noſocomijs, & in carceribus, in privatis ædibus in compitis, ac templis omne hominum genus, omnibus omnia factus ſublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique ſubſidijs, præſertim cùm ſæviret fames, multiplicato etiam non ſemel per miraculum frumento, ſuſtentabat. Unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitioſis hominibus, & perditis præſertim mulierculis ê vitiorum cœno educendis, vix credibile eſt quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto ſemper, & alacri vultu imperterritus, licèt gladijs jugulo ſæpè admotis, alapis ori impactis, & fuſtibus corpori. Graſſante peſte, infirmos eo morbo laborantes ſedulò inviſens, ardenti reficiebat charitate. Ergà alios blandus, ac beneficus, in ſe ipſe ſæviebat acerrimè, aſperis cilicijs, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, ſom-

ſomnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, ſemper abſtemius, viliſſimoque ſemper victitans cibo, & adeò tenui, ut arcendæ morti potiùs, quàm ſuſtentandæ vitæ ſufficeret.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Divino amore ſic erat incenſus, ut illum unum ſpirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, cœleſtibus affluens delicijs, & extrà ſe ſæpè raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut ſacrum, quo effervelcebat, ignem etiam in adſtantes diffunderet. Miraculis, alijſque donis ſupernaturalibus mirè claruit. Tandem vocatus ad præmia laborum, in Viennenſis Diœceſis Pago, cui nomen eſt Lalovescus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cùm ſæviret hiems frigidiſſima, cœleſtibus recreatus illuſtrationibus ad æterna gaudia invitatus, ſpiritum Creatori reddidit anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo, die trigeſima prima Decembris, vitæ ſuæ quadrageſimo quarto. Eius ſepulchrum incredibili populorum per aſperrimos montes undique confluentium concurſu, ob ſanctitatis, & miraculorum famam, quæ maximè percrebreſcebat, ſumma devotione eſt frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens Undecimus Pontifex Maximus, Joannem Franciſcum anno milleſimo ſeptingenteſimo decimo ſexto Beatorũ Faſtis adſcripſit. Clemens verò Duodecimus anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſeptimo novis indies fulgentem Miraculis in Sanctorum album ritu ſolemni retulit decima ſexta Junij die, quam eiuſdem poſteà celebrandæ Feſtivitati Benedictus Decimus quartus aſſignavit.

℞. Iſte homo perfecit omnia quæ locutus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iuſtum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Quia. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturn. Homilia in Evangel. Sint lumbi veſtri.

Miſſa: Os juſti, *de Communi Confeſſoris non Pontif.*

DIE XIX. JUNII.

In Feſto S. Gaudentij Martyr. Cujus Reliquia aſſervatur in Eccleſia Cathed. Angelop.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta, quæſumus 1.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno Sermo S. Auguſtini Epiſc. Triumphalis.

In tertio Noct. Homilia in Evangelium: Si quis vult.

Nona lectio Ss. Gervatij, & Protaſij, & commemor. in Laudibus, & in Miſſa, quæ eſt: In virtute, *cum dicto Evangelio, & in Matrice dicitur* Credo.

DIE XX. JUNII.

In Feſto S. Julianæ Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis ijs, quæ hic propria ponuntur.

Ad Veſper. & ad Matut.

Hymnus.

COEleſtis Agni nuptias,
O Juliana, dùm petis,
Domum paternam deſeris:
Chorumque ducis Virginum
Sponſumque ſuffixum Cruci
Noctes, dieſque dùm gemis,
Doloris icta cuſpide,
Sponſi refers imaginem.
Quin ſeptiformi vulnere
Fles ad genu Deiparæ;
Sed creſcit infuſſa fletu,
Flammaſque tollit charitas.
Hinc morte feſſam proxima
Non uſitato te modo
Solatur, & nutrit Deus,
Dapem ſupernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus
Soli tibi ſit gloria.
Amen.

Oratio.

DEus, qui Beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioſo filij tui corpore mirabilitèr recreare dignatus es: concede quæſumus, ut eius intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati ad cœleſtem patriam perducamur. Per eundem Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JUliana ex nobili Falconeria familia, clariſſimo Patre, qui templum Deiparæ ab Angelo ſalutatæ ære ſuo magnificè à fundamentis Florentiæ, ut nunc viſitur, erexit. Matre Reguardata, ambobus

bobus jam ſeneſcentibus, ac ad id tempus ſterilibus, nata eſt anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ ſanctitatis ſpecimen dedit; vagientibus quippè labris, ſuaviſſima Jeſu, & Mariæ nomina ultrò proferre audita eſt. Pueritiam poſtmodùm ingreſſa totam ſe chriſtianis virtutibus mancipavit, in quibus adeò excelluit; ut Beatus Alexius patruus, cujus inſtitutis, ac exemplis inſtruebatur, Matri dicere non dubitaverit, ipſam non fœminam peperiſſe, ſed Angelum; nam ita modeſto vultu, animoque ab omni, vel leviſſima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitæ curſu ad hominis faciem intuendam erexerit; auditoque peccati vocabulo contremuerit; immò ſceleris narratione perculſa, illicò propè exanimis corruerit. Expleto nondùm decimo quinto ætatis ſuæ anno, re familiari, licèt opulenta, terreniſque poſthabitis nuptijs, Deo virginitatem, in manibus Divi Philippi Benitij ſolemnitèr vovit, ab eoque omnium prima religioſum Mantelatarum habitum, ut dicunt, ſumpſit.

℟. Propter veritatem, & manſuetudinem, &c.

Lectio v.

JUlianæ exemplum ſecutæ ſunt plurimæ ex nobiliori-bus familijs fœminæ ac Mater ipſa filiæ ſeſe religioſè inſtituendam dedit, ita ut, aucto paulatim numero, ordinem Mantelatarum inſtituerit, ac illi piè vivendi leges ſumma prudentia, ac ſanctitate tradiderit. Eius virtutes cùm optimè perſpectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli meliùs, quam Julianæ, non fœminas tantùm, ſed & totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, & Moderator extiterat, commendatum voluit. Verùm ipſa demiſsè ſemper de ſe cogitabat, & cùm céterarum eſſet magiſtra, in re quaque domeſtica, licèt vili, ſororibus famulabatur. Aſſiduitate orandi integras inſumebat dies, in extaſim ſæpiſſimè rapta, & ſi reliquum in ſedandis civium diſſidijs, criminoſis à via iniquitatis retrahendis, ac inſerviendis impendebat ægrotis, quorum quandoque ſaniem ex ulceribus manantem, admoto ore lambens, eos ſanati reſtituebat. Corpus ſuum flagrijs, nodoſis funiculis, ferreis cingulis, vigilijs, humi nudæ cubando, terere ſolita fuit. Parciſſimè cibo, & hoc vili quatuor hebdomadæ diebus, & reliquis

liquis duobus ſolo Angelorum pane contenta, excepto die ſabbati, quo pane ſolo, & aqua nutriebatur.

℟. Dilexiſti juſtitiam, &c.

Lectio vi.

Dura hujuſmodi vivendi ratione in ſtomachi morbum incidit, quo in graveſcente, cùm ſeptuageſimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ ſpatium redacta eſt. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu, conſtantique animo pertulit: de uno tantùm conqueri audita eſt, quod cùm cibum capere, ac retinere nullo modo poſſet, ab Euchariſtica menſa, ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verùm his in anguſtiis conſtituta Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore ſumere nequibat, pectori ſaltem exterius admoveret. Precibus illius morem geſſit Sacerdos; & mirum! Eodem temporis momento, divinus Panis diſparuit, & Juliana ſereno, ac ridenti vultu expiravit. Res ſupra fidem tandiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus; inventa enim eſt circa ſiniſtrum pectoris latus carni veluti ſigillo impreſſa forma Hoſtiæ, quæ Chriſti Crucifixi effigiem repræſentabat. Huius prodigii fama céterorumque miraculorum, non Florentiæ tantùm, ſed totius Chriſtiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor propè integra ſæcula adeò aucta eſt, ut tandem Benedictus Papa decimus tertius in eius celebritate Officium proprium recitari ab univerſo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum iuſſerit. Clemens verò duodecimus munificentiſſimus eiuſdem Ordinis Protector novis in dies miraculis coruſcantem, Sanctarum Virginum Catalogo adſcripſit.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorij Pap. in Evangel. Simile erit regnum cœlorum, &c. *ut in Communi Virginum.*

Miſſa de Communi Virginum: Dilexiſti.

DIE XXI. JUNII.

In Feſto S. Aloyſi Gonzagæ Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis quæ ſequuntur.

Oratio.

Cœleſtium donorum diſtributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloyſio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia ſociaſti; eius meritis, &

& precibus concede, ut innocentem non ſecuti, pœnitentem imitemur. Per Dominum noſtrum.

Lectiones primi Nocturni de Libro Eccleſiaſtici: Beatus vir, *de eodem Communi.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ALoyſius, Ferdinandi Gonzagæ Caſtellionis Stiverorum Marchionis filius, feſtinato propter vitæ periculum baptiſmo, priùs cœlo, quam terris naſci viſus; primam illam gratiam tàm conſtantèr retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis uſu, quo ſe Deo ſtatim obtulit, vitam duxit quotidie ſanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam parentis loco ſemper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque inſigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam ſervavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tàm ſortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Senſus etiam oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non modo illos numquam in faciem intenderit Mariæ Auſtriacæ, quam plures annos inter honorarios Hiſpaniarum Principis ephebos ferè quotidie ſalutavit; ſed à Matris etiam vultu continere. Homo propterea ſine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio v.

ADiecit ſenſuum cuſtodiæ corporis cruciatum. Tria ſingulis hebdomadis ieiunia, eaque plerumque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuiſſe per id tempus ipſius ieiunium videri poteſt; cùm eius prandia fermè vix unciam æquarent. Sepè etiam ter in die ſe funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus ſupplevit. Mollem lectulum clàm iniectis aſſerum fragmentis aſperabat, eò etiam, ut citiùs ad orandum excitaretur. Magnam quippè noctis partem, ſumma etiam hieme, ſolo tectus induſio, poſitis humi genibus, vel præ languore iacens ac pronus, in cœleſtium contemplatione traducebat,

cebat. Interdiù quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perſtabat immotus, donec unam ſaltem animo nuſquam diſtracto percurriſſet. Cuius conſtantiæ præmium fuit ſtabilitas mentis inter orandum aliò non vagantis; imò perpetua velut extaſi in Deo defixæ. Ei demum ut unicè adhæreret, victo poſt triennale acerrimum certamen Patre, & aviti Principatus iure in fratrem tranſlato, Societati Jeſu, ad quam cœleſti voce Matriti fuerat accitus, Romæ ſe adiunxit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

IN tyrocinio ipſo virtutum omnium Magiſter haberi cœpit. Exactiſſima in eo erat legum etiam minimarum cuſtodia, mundi contemptus ſingularis, implacabile odium ſui; Dei verò amor tàm ardens, ut corpus etiam ſenſim abſumeret. Juſſus propterea mentem á divinis rebus tantiſper avertere, occurrentem ſibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter miniſtrabat, noſocomiis contagioſam luem traxit. Qua lentè conſumptus, die quem prædixerat, undecimo Kalendas Julij, ætatis anno quarto, & vigeſimo iam inchoato, cùm anteà flagellis cædi, atque humi ſtratus mori poſtulaſſet, migravit in cœlum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monſtrante, vidit, quantam vix eſſe in cœlo crediđiſſet; ipſumque ſanctimonia inſignem, & charitate martyrem incognitum fuiſſe prædicabit. Multis etiam, magniſque claruit miraculis. Quibus rite probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum faſtis Angelicum juvenem adſcripſit, atque innocentiæ, & caſtitatis exemplar ſimul, & patronum ſtudioſæ præſertim iuventuti dedit.

℟. Iſte homo, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 22. ℣. 29.

Lectio vii.

IN illo tempore: reſpondens Jeſus, ait Sadducæis: Erratis, neſcientes Scripturas, neque virtutem Dei in reſurrectione enim neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Libr. de Virginit.

VIrginitas eſt bona: id ergo quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; & iſtud tibi aſſentior: ac ſi libet, illud adiungam, tantò nuptiis eam præſtare, quantò cœlum terræ, quantò hominibus Angeli antecellunt; ac ſi quid prætereà audendum eſt, etiam magis. Nam ſi neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne, & ſanguine coagmentati ſunt: in terris prætereà non commorantur, non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus ſunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus: non ſunt eiuſmodi, ut eos dulcis ſonus, aut cantus mollis, aut præclara ſpecies poſſit allicere; nulla denique eius generis illecebra capiuntur.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum, &c.

Lectio viii.

AT humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius ſit, omni vi, ſtudioque contendit, ut quoad eius fieri poteſt, illas aſſequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Aſſiſtentes illi ſemper ad Deum, eidem inſerviunt; & iſtud ipſum virgo. Quod ſi virgines, quandiù corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in cœlum nequeunt aſcendere; illud eo vel maximo ſolatio compenſant, quod modò ſpiritu, & corpore ſancti ſint, cœli Regem recipiunt. Videſne virginitatis præſtantiam? Quomodo terrarum incolas ſic afficiat, ut qui corpore veſtiti ſunt, eos incorporeis mentibus exequet?

℟. Sint lumbi veſtri præcincti, &c.

Lectio ix.

QUA enim, quæſo, re differebant ab Angelis Elias, Eliſeus, Joannes, veri illi virginitatis amatores? Nulla, niſi quòd mortali natura conſtabant. Nam cétera ſi quis diligentèr inquirat, hi nihilominus affecti reperientur, quàm beatæ illæ mentes: & idipſum, quò inferiore conditione videntur eſſe, in magna eſt eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ij, qui eſſent mortali natura, poſſent ad illam virtutem vi, & contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuiſſe oporteat.

Te Deum laudamus.

Miſſa propria.

DIE XXII. JUNII.

Pro Archiepiſcopatu.

In Feſto Sancti Paulini Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis.

Oratio. Da quæſumus Omnipotens Deus, *ut in eius feſto.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno lectio quarta, & quinta ipſius Sancti, ut in Breviario: ſexta, Sermo Sancti Maximi, ut in eodem Communi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Nolite timere, *de Communi Confeſſoris non Pontificis.*

℟. 7. Amavit eum, &c.

Miſſa: Sacerdotes tui.

FESTA JULII.

DIE VII. JULII.

In Feſto Sancti Firmini Epiſcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui per fidei præconium, & paſſionis agonem beatum Firminum Epiſcopum, & Martyrem immortalitatis laurea coronaſti: concede propitius; ut cuius celebramus triumphum, aſſequamur, & præmium. Per Dominum.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FIrminus Pompelonæ nobilibus parentibus Firmo, & Eugenia natus, una cum illis à beato Saturnino Epiſcopo Toloſano baptizatus eſt, á quo & Honeſto Presbytero, ut Chriſtiana Religione imbueretur, traditus, tantum in ea profecit, ut regiones circumquaque Evangelicis documentis, & vitæ ſanctitate illuſtraret. Epiſcopus Pompelonenſis creatus, terrenis facultatibus in pauperes erogatis, ad munus Apoſtolicum ſe accingens, cùm intelligeret, per univerſam Galliam inferri ſævam Chriſtianis perſecutionem, Pompelona diſcedens, multas Galliarum Urbes perluſtravit: atque ab Idolorum cultu innumeram multitudinem Agenenſium & Andegavenſium ad Chriſti fidem convertit, Domino eius doctrinam multis miraculis confirmante.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

INde Bellovacum petens, cùm pro extirpanda Idololatriæ ſuperſtitione plurimum laboraret, á Valerio Præſide compræhen-

henſus, & flagellis uſque ad necem cæſus, in carcerem conjectus eſt. Sergio autem Valerij ſucceſſori reſervatus, eo loco inediam & ſquallorem diù patienter tulit: ſed vi à Populo liberatus, in ea Civitate diutiùs prædicavit. Eccleſiam in honorem Protomartyris Stephani, aliaſque nonnullas conſtruxit. Inde Ambianum perrexit, ubi quadraginta dierum ſpatio, multis editis miraculis, tria hominum millia ad Chriſti fidem convertit, ſacroque Baptiſmate abluit. Porrò Sebaſtianus & Longinus Præſides, cùm certo ſcirent, Firmini prædicatione multas ſuæ Provinciæ Urbes, idolis contemptis, Chriſtum colere, Treviris Ambianum quàm celerrimè advenerunt, & Firminum graviter objurgatum, quòd contra Imperialia edicta novam Religionem induceret, in carcerem detrudunt. At Populi ſeditionem veriti, intempeſtæ noctis ſilentio eum capite plecti juſſerunt, ſeptimo Kalendas Octobris.

℞. Deſiderium animæ, &c.

Lectio vi.

EJUS corpus Fauſtinianus Senator, qui ab ipſo Firmino fuerat lavacro Baptiſmatis regeneratus, clàm ſepelivit. Quod ibi latuit uſque ad Theodoricum Regem; quo tempore Salvius Venerabilis Ambianenſium Antiſtes aſſiduis precibus à Deo impetravit (ingenti ſuper ſepulchri locum lumine radiante, & ex eodem ſuaviſſimo odore ad vicina uſque Oppida fragrante) Sancti Martyris reliquias ſibi revelari. In quarum tranſlatione elementa etiam ipſa viſa ſunt ei obſequium præſtitiſſe. Nam Idibus Januarij cùm hiems eſſe horrida, ſubitò omnes Regionis arbores floribus, & folijs virentibus veſtitæ, prata liliis ac roſis plena omnibus arridebant. Denique multi ægroti & infirmi ob merita Sancti Firmini illa die integram ſanitatem recuperarunt.

℞. Stola jucunditatis, &c.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Niſi granum frumenti cadens in terram, *ſumatur ex Feſto S. Laurentij die* 10. *Auguſti, ut in Breviar.*

℞. vii. Corona aurea, &c.

℞. viii. Hic eſt verè martyr.

De Communi unius Martyris.

FERIA IV.

Poſt Octavam Ss. Apoſtolorum Petri, & Pauli.

Feſtum Pretioſiſſimi Sanguinis Domini Noſtri Jeſu-Chriſti.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aña. Chriſtum propoſuit Deus, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalmus: Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi. Pſalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Cap. Hebr. 9. e.

FRatres, tabernaculum, & omnia vaſa miniſterij ſanguine aſperſit Moyſes: & omnia penè in ſanguine ſecundùm legem mundantur, & ſine ſanguinis effuſione non fit remiſſio.

Hymnus.

MAximus Redemptor orbis
Morte vitam contulit:
Qui nec argento caduco,
Sed nec auro labili,
Corporis tamen ſacrati
Nos redemit Sanguine.
Mitis agnus immolatur
Omnium pro crimine:
Ne quod arte fabricatum
Conditoris extitit,
Dirus hoſtis poſſideret,
Qui malum ſuggeſſerat.
Magna præſtat immolatus
Dux ſalutis omnium:
Complet exceſſum, fideles
Quem Prophetæ dixerant:
Noſtra tunc peccata ſolvit
Nos tyranno liberans.
Miſit infans carne ſciſſus,
Miſit orans Sanguinem:
Miſit & flagella paſſus,
Orbe punctus ſpineo:
Dùm manus, pedes, latuſque
Pandit effert Sanguinem.
Laus, honor, virtus ſupræma
Conditori machinæ,
Quam Pater ſummus gubernat,
Natus, atque Spiritus
Omnibus Deus colendus
Sæculorum ſæculis.
Amen.

℣. Redemiſti nos Domine.
℟. In Sanguine tuo.

Ad Magnificat. Aña.

Sanguis Chriſti, qui per Spiritum Sanctum ſemetipſum obtulit immaculatum Deo, emundabit conſcientiam noſtram ab operibus mortuis, ad ſerviendum Deo viventi.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui Sanguine Filij tui placari, & nos redimi voluiſti: concede nobis, quæſumus, ſalutis noſtræ pretium ita recolere, ut & nunc veniam, & in æternum gloriam conſequi valeamus. Per eundem Dominum noſtrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Chriſtum Dei Filium, qui ſuo nos Sanguine redemit: * Venite adoremus. *Pſalmus:* Venite exultemus.

Hym-

Hymnus.

SAnguis olim victimarum,
Quem vetus Lex obtulit,
Fœderis novi ſacratum
Nuntiavit Sanguinem:
Quo redempti, ſanctitatem
Aſſequamur ſpiritus.

Lex amoris poſtulabat
Differentem victimam,
Offerens ubi ſacerdos
Eſſet idem victima:
Seque clemens immolaret
In medelam criminum.

In Crucem Redemptor actus
Noſtra delet crimina:
Quando pro ſalute mundi
Ex ſacrato corpore
Uberes rivi cruoris
Copioſè profluunt.

Perforatur namque clavis,
Et latus diſrumpitur:
Undè Sacramenta manant,
Labeque nos abluunt:
Hinc caput noſtræ ſalutis
Confitemur Sanguinem.

Laus, honor, virtus ſuprema
Conditori machinæ,
Quam Pater ſummus gubernat,
Natus, atque Spiritus,
Omnibus Deus colendus
Sæculorum ſæculis.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Accipiens Sanguinem Moyſes, omnem populum aſperſit, dicens: Hic ſanguis teſtamenti, quod mandavit ad vos Deus.

Pſalmus 2.

QUare fremuerunt Gentes, * & populi meditati ſunt inania?

Aſtiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * adverſus Dominum, & adverſus Chriſtum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus à nobis jugum ipſorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * & Dominus ſubſanabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira ſua, * & in furore ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genuit te.

Poſtula à me, & dabo tibi Gentes héreditatem tuam, * & poſſeſſionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite diſciplinam, ne quan-

quando iraſcatur Dominus, * & pereatis de via juſta.
Cùm exarſerit in brevi ira eius, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Accipiens ſanguinem Moyſes, omnem populum aſperſit, dicens: Hic ſanguis teſtamenti, quod mandavit ad vos Deus.

Aña. Quare rubrum.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? * multi inſurgunt adverſum me.
Multi dicunt animæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo eius.
Tu autem Domine ſuſceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormivi, & ſoporatus ſum * & exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.
Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, ſalvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa: * dentes peccatorum contriviſti.
Domini eſt ſalus: * & ſuper populum tuum benedictio tua.

Aña. Quare rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcantium in torculari?

Aña. In ſanguine teſtamenti.

Pſalmus 15.

COnſerva me Domine, quoniam ſperavi in te: * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.
Sanctis, qui ſunt in terra eius: * mirificavit omnes voluntates meas in eis.
Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: * poſteà acceleraverunt.
Non congregabo conventicula eorum de ſanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus pars hereditatis meæ & calicis mei: * tu es, qui reſtitues hereditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara eſt mihi.
Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * inſuper & uſque ad noctem increpuerunt me renes mei.
Providebam Dominum in conſpectu meo ſemper: * quoniam à dextris eſt mihi, ne commovear.
Propter hoc lætatum eſt cor meum, & exultavit lingua mea: * inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quo-

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi feciſti vias vitæ adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua uſque in finem.

Aña. In ſanguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu, in quo non eſt aqua.

℣. Redemiſti nos Domine.

℟. In ſanguine tuo.

Pater noſter *Abſolutio.* Exaudi Domine. *Verſ.* Jube domne. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

De Libro Exodi.

Lectio i. Cap. 12. *a.*

DIxit Dominus ad Moyſem, & Aaron in terra Ægypti: Loquimini ad univerſum cœtum filiorum Iſraël, & dicite eis: Decima die menſis huius tollat unuſquiſque agnum per familias & domos ſuas. Erit autem agnus abſque macula, maſculus, annulus: juxta quem ritum tollètis & hœdum. Et ſervabitis eum uſque ad quartam decimam diem menſis huius: immolabitque eum univerſa multitudo filiorum Iſraël ad veſperam. Et ſument de ſanguine eius, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminaribus domorum, in quibus comedent illum.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto filio ſuo, in quo habemus redemptionem * Per ſanguinem eius.

℣. Remiſſionem peccatorum ſecundùm divitias gratiæ eius, quæ ſuperabundavit in nobis. Per ſanguinem eius.

Benedictio. Unigenitus Dei filius.

Lectio ii.

TRanſibo per terram Ægypti nocte illa, percutiamque omne primogenitum in terra Ægypti ab homine uſque ad pecus: & in cunctis dijs Ægypti faciam judicia, ego Dominus. Erit autem ſanguis vobis in ſignum in ædibus, in quibus eritis: & videbo ſanguinem & tranſibo vos; nec erit in vobis plaga diſperdens, quando percuſſero terram Ægypti. Habebitis autem hunc diem in monumentum: & celebrabitis eam ſolemnem Domino in generationibus veſtris cultu ſempiterno.

℟. Non corruptibilibus auro, vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatione paternæ traditionis: * Sed pretioſo ſanguine, quaſi agni immaculati Chriſti.

℣. Ex corde invicem diligi-

gite

te regnati non ex ſemine corruptibili. Sed pretioſo ſanguine, quaſi agni immaculati Chriſti.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia illuminet ſenſus, & corda noſtra,

Lectio iii.

VOcavit autem Moyſes omnes ſeniores filiorum Iſraël, & dixit ad eos: Ite, tollentes animal per familias veſtras, & immolate phaſe, faſciculumque hyſſopi tingite in ſanguine, qui eſt in limine, & aſpergite ex eo ſuperliminare, & utrumque poſtem: nullus veſtrum egrediatur oſtium domus ſuæ uſque manè. Tranſibit enim Dominus percutiens Ægyptios: cùmque viderit ſanguinem in ſuperliminari, & in utroque poſte, tranſcendet oſtium domus, & non ſinet percuſſorem ingredi domos veſtras, & lædere.

℟. Chriſtus peccata noſtra pertulit in corpore ſuo ſuper lignum, ut peccatis mortui, juſtitiæ vivamus: * Cujus libore ſanati eſtis.

℣. Eratis enim ſicut oves errantes, ſed converſi eſtis nunc ad paſtorem animarum veſtrarum. Cujus libore ſanati eſtis. Gloria Patri. Cujus libore ſanati eſtis.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Juſtificati in ſanguine Chriſti.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco paſcuæ ibi me collocabit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſemitas juſtitiæ: * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus: * ipſa me conſolata ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam: * adverſus eos qui tribulant me.

Impinguaſti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quàm præclarus eſt!

Et miſericordia tua ſubſequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Aña. Juſtificati in ſanguine Chriſti, ſalvi erimus ab ira per ipſum.

Aña. Pretio empti.

Pſalmus 29.

EXaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me: * nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

Do-

Domine Deus meus clamavi ad te: * & ſanaſti me.
Domine eduxiſti ab inferno animam meam: * ſalvaſti me à deſcendentibus in lacum.
Pſallite Domino ſancti eius: * & confitemini memoriæ ſanctitatis eius.
Quoniam ira in indignatione eius: * & vita in voluntate eius.
Ad veſperum demorabitur fletus: * & ad matutinum lætitia.
Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in æternum.
Domine in voluntate tua, * præſtitiſti decori meo virtutem.
Avertiſti faciem tuam á me: * & factus ſum conturbatus.
Ad te Domine clamabo: * & ad Deum meum deprecabor.
Quæ utilitas in ſanguine meo, * dum deſcendo in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?
Audivit Dominus, & miſertus eſt mei: * Dominus factus eſt adjutor meus.
Convertiſti planctum meum in gaudium mihi: * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætitia.
Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Aña. Pretio empti eſtis nolite fieri ſervi hominum.

Aña. Dedit ſemetipſum Jeſus Chriſtus.

Pſalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: * á timore inimici eripe animam meam.
Protexiſti me à conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt ut gladium linguas ſuas: * intenderunt arcum rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum.
Subitò ſagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt ſibi ſermonem nequam.
Narraverunt ut abſconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?
Scrutati ſunt iniquitates: * defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.
Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.
Sagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum: * & infirmatæ ſunt contra eos linguæ eorum.
Conturbati ſunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.
Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta eius intellexerunt.
Lætabitur juſtus in Domino, &

ſperabit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

Aña. Dedit ſemetipſum Jeſus Chriſtus pro nobis, ut nos redimiret ab omni iniquitate.

℣. Beati, qui lavant ſtolas ſuas.

℟. In ſanguine agni.

Pater noſter. *Abſolut.* Ipſius pietas. *Verſ.* Jube domne. *Benedictio.* Deus pater omnipotens.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homilia ad Neophitos, antè medium tom. 5.

Lectio iv.

VUltis ſanguinis Chriſti audire virtutem? Redeamus ad eius exemplum, & priorem typum recordemur, & priſtinam ſcripturam narremus. In Ægypto nocte media Ægyptijs Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum eius populum detinebant. Sed ne amata plebs Judæorum unà cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat univerſos, remedium diſcretionis inventum eſt. Proinde exemplum mirabile, ut diſcas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis ſperabatur, & domos ſingulas mortifer circumibat. Quid igitur Moyſes? Occidite, inquit, agnum anniculum, & ſanguine eius linite januas.

℟. Ipſe eſt caput corporis Eccleſiæ: * Ut ſit in omnibus ipſe primatum tenens.

℣. Quia complacuit per eum reconciliare omnia in ipſum, pacificans per ſanguinem crucis eius, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt. Ut ſit in omnibus.

Benedict. Chriſtus perpetuæ.

Lectio v.

QUid ait Moyſes? Sanguis ovis rationalem hominem liberare conſuevit? Valdè, inquit, non eò quòd ſanguis eſt; ſed quia Dominici ſanguinis per eum demonſtratur exemplum. Nam ſicut regnantium ſtatuæ, quæ ſine cauſa ſunt & ſermone, nonnumquam ad ſe confugientibus hominibus anima, & ratione decoratis ſubvenire conſueverunt, non quia ſunt ære confectæ, ſed quia retinent imaginem principalem: ita & ſanguis ille, qui irrationalis fuit, animos habentes homines liberavit, non quia ſanguis fuit; ſed quia huius ſanguinis oſtendebat adventum.

℟. Cùm eſſetis aliquandò alienati, & inimici ſenſu in operibus malis: * Nunc reconciliavit

vit vos Chriſtus in corpore carnis ſuæ per mortem.

℣. Ut exhiberet vos ſanctos, & immaculatos, & irreprehenſibiles coram ipſo. Nunc reconciliabit.

Benedict. Ignem ſui amoris.

Lectio vi.

ANgelus igitur ille vaſtator cum linitos poſtes, atque aditus perviderer, tranſjecit greſſus, & non eſt auſus intrare. Nunc ergò ſi viderit inimicus non poſtibus impoſitum ſanguinem typi, ſed fidelium ore lucentem ſanguinem veritatis, Chriſti templi poſtibus dedicatum, multò magis ſe ſubtrahet. Si enim Angelus ceſſit exemplo, quantò magis terrebitur inimicus, ſi ipſam perſpexerit veritatem?

℟. Dignus es Domine accipere librum, & aperire ſignacula eius: quoniam occiſus es, & redemiſti nos Deo * In ſanguine tuo.

℣. Et feciſti nos Deo noſtro regnum, & regnabimus ſuper terram. In ſanguine tuo. Gloria Patri. In ſanguine tuo.

In tertio Nocturno.

Aña. Vos qui aliquandò.

Pſalmus 73.

UT quid Deus repuliſti in finem: * iratus eſt furor tuus ſuper oves paſcuæ tuæ?

Memor eſto congregationis tuæ, * quam poſſediſti ab initio.

Redemiſti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſuperbias eorum in finem: * quanta malignatus eſt inimicus in ſancto!

Et glorіati ſunt qui oderunt te, * in medio ſolemnitatis tuæ.

Poſuerunt ſigna ſua, ſigna: * & non cognoverunt ſicut in exitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſilva lignorum ſecuribus, exciderunt januas eius in idipſum: * in ſecuri, & aſcia dejecerunt eam.

Incenderunt igni ſanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde ſuo cognatio eorum ſimul: * Quieſcere faciamus omnes dies feſtus Dei à terra.

Signa noſtra non vidimus, jam non eſt Propheta: * & nos non cognoſcet amplius.

Uſquequò Deus improperabit inimicus: * irritat adverſarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam, * de medio ſinu tuo in finem?

Deus autem Rex noſter antè ſæcula: * operatus eſt ſalutem in medio terræ.

Tu confirmaſti in virtute tua mare: * contribulaſti capita draconum in aquis.

Tu confregiſti capita draconis: * dediſti eum eſcam populus Æthiopum.

Tu dirupiſti fontes, & torrentes: * tu ſiccaſti fluvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox: * tu fabricatus eſt auroram & ſolem.

Tu feciſti omnes terminos terræ: * æſtatem & ver tu plantaſti ea.

Memor eſto huius inimicus improperavit Domino: * & populus inſipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas beſtijs animas confitentes tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliviſcaris in finem.

Reſpice in teſtamentum tuum: * quia repleti ſunt, qui obſcurati ſunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confuſus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica cauſam tuam: * memor eſto improperiorum tuorum, eorum quæ ab inſipiente ſunt tota die.

Ne obliviſcaris voces inimicorum tuorum: * ſuperbia eorum, qui te oderunt, aſcendit ſemper.

Aña. Vos qui aliquandò eratis longè, facti eſtis propè in ſanguine Chriſti.

Aña. Habentes fiduciam in introitu.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalutis meæ, * in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta eſt malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.

Æſtimatus ſum cùm deſcendentibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutorio inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris, quorum non es memor amplius: * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuerunt me in lacu inferiori: * in tenebroſis, & in umbra mortis.

Super me confirmatus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuerunt me abominationem ſibi.

Traditus ſum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Num-

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici ſuſcitabunt, & confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in ſepulchro miſericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua: * & juſtitia tua in terra oblivionis?
Et ego ad te Domine clamavi: * & manè oratio mea præveniet te.
Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me?
Pauper ſum ego, & in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem humiliatus ſum, & conturbatus.
In me tranſierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbaverunt me
Circumdederunt me ſicut aqua tota die: * circumdederunt me ſimul.
Elongaſti à me amicum & proximum: * & notos meos à miſeria.

Aña. Habentes fiduciam in introitu ſanctorum in ſanguine Chriſti, accedamus in plenitudine fidei.

Aña. Veſtitus erat veſte.

Pſalmus 93.

DEus ultionum Dominus: * Deus ultionum liberè egit.
Exaltare qui judicas terram: * redde retributionem ſuperbis.
Uſquequò peccatores Domine: * uſquequò peccatores gloriabuntur.
Effabuntur, & loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injuſtitiam.
Populum tuum Domine humiliaverunt: * & hereditatem tuam vexaverunt.
Viduam & advenam interfecerunt: * & pupillos occiderunt.
Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.
Intelligite inſipientes in populo: * & ſtulti aliquandò ſapite.
Qui plantavit aurem, non audiet: * aut qui finxit oculum, non conſiderat?
Qui corripit Gentes non arguet: * qui docet hominem ſcientiam?
Dominus ſcit cogitationes hominum, * quoniam vanæ ſunt.
Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * & de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei à diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.
Quia non repellet Dominus plebem ſuam: * & hereditatem ſuam non derelinquet.

Quo-

Quoadusque juſtitia convertatur in judicium: * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adverſus malignantes: * aut quis ſtabit mecum adverſus operantes iniquitatem?

Niſi quia Dominus adiuvit me: * paulòminus habitaſſet in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus eſt pes meus: * miſericordia tua Domine adiuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo,* conſolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iuſti,* & ſanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus eſt mihi Dominus in refugium * & Deus meus in adjutorium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipſorum, & in malitia eorum diſperdet eos: * diſperdet illos Dominus Deus noſter.

Aña. Veſtitus erat veſte aſperſa ſanguine, & vocabatur nomen eius Verbum Dei.

℣. Dealbaverunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. ℟. Ideò ſunt ante thronum Dei.

Pater noſter. *Abſolutio.* A vinculis. *Verſ.* jube domne. *Benedictio.* Evangelica lectio. Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 19. *f.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Sciens Jeſus quia omnia conſummata ſunt, ut conſummaretur ſcriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. 45. & 48. *in Matthæum ante medium.*

UBique demonſtrare adnititur, novam hanc mortem fuiſſe. Siquidem in poteſtate morientis erat, ne priuſquam ipſe vellet, & omnia impleta eſſent, moreretur. Ideò dicebat: Poteſtatem habeo ponendi animam meam, & poteſtatem habeo iterum ſumendi eam. Sciens ergò omnia conſummata, ait: Sitio: etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adſtantium pravitatem intellige: nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos graviſſimè perſecuti ſint, cùm tamen interimi eos videmus, flectimur miſericordia: hi verò nihil moti, magis efferantur, & irrident, acetumque in ſpongia porrigunt, ut bibat tamquam reus: nam propter hoc hyſſopum additur quo gu-

guſtato, mortuus eſt. Vides quam non pertubate, & quam potentèr omnia tranſigentem.

℟. Paſſus es Chriſtus ſe ab iniquis comprehendi, & impias ſævientium in ſe manus admiſit: *Ut eius Sanguis pretium poſſet credentium fieri.

℣. Cohibuit in ſe potentiam deitatis, ut ad gloriam perveniret paſſionis. Ut eius Sanguis.

Benedict. Divinum auxilium.

Lectio viii.

CUM omnia conſummata eſſent, inclinato capite tradidit ſpiritum; hoc eſt, expiravit. Atqui non poſt inclinatum caput expiratur, ſed poſt expirationem caput inclinatur: hic autem contrà accidit; per quod oſtendit Evangeliſta, eum eſſe omnium dominum. Judæi autem camelum devorantes, & culicem excolantes, tantum nefas auſi, de die conſultant. Quoniam Paraſcevè erat, ut non remanerent in cruce corpora ſabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti ſit veritas, per ea quæ illi faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifeſtata eſt. Venerunt ergò milites, & aliorum fregerunt crura, non Chriſti: ſed ad Judæorum gratiam conciliandam latus eius lancea aperuerunt: & mortuo adhuc inſultant. O peſſimam voluntatem! O ſceleſtiſſimam! Noli tamen perturbari dilectiſſimè: quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati conſentiebant; prophetia enim hinc impleta eſt, dicens: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Invitatur ad paradiſi divitias populus Chriſtianus: * Igneam enim illam romphæam, qua vitæ regio erat incluſa, ſacer Chriſti Sanguis extinxit.

℣. Cunctis regeneratis, ad amiſſam patriam patefactus eſt redditus. Igneam enim. Gloria Patri. Igneam enim.

Benedictio. Ad ſocietatem.

Lectio ix.

ET continuò exivit ſanguis, & aqua. Non caſu & ſimpliciter hi fontes ſcaturierunt: ſed quoniam ex ambobus Eccleſia conſtituta eſt. Sciunt hoc initiati, per aquam regenerati, ſanguine & carne nutriti. Hinc myſteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis tamquam ab ipſo latere hauriens, accedas. Qui ipſe Chriſti Sanguis noſtrarum animarum eſt ſalus, quo abluitur anima, ornatur, & inflammatur. Hic mentem noſtram igne reddit ſplendidiorem, hic auro clariorem animam facit. Hic Sanguis effuſus eſt, & cœlum fecit

nobis

nobis acceſſibile. Hic terrarum orbis eſt pretium, hoc Chriſtus emit Eccleſiam, hoc eam omnem adornavit. Huius Sanguinis participes, cum Angelis, & Archangelis, & ſupernis manent virtutibus, ipſam regiam Chriſti ſtolam induti, & arma ſpiritualia gerentes. Sed nihil adhuc dixi, ipſum enim induti ſunt Regem. Te Deum.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Chriſtum propoſuit Deus propitiatorem per fidem in Sanguine ipſius.

Pſalm. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Aña. Jeſus ut ſanctificaret per ſuum Sanguinem populum, extra portam paſſus eſt.

Aña. Sanguis Jeſu Chriſti Filij Dei emundat nos ab omni peccato.

Aña. Venit per aquam & Sanguinem Jeſus Chriſtus, non in aqua ſolùm, ſed in aqua & Sanguine.

Aña. Chriſtus dilexit nos, & lavit nos à peccatis noſtris in Sanguine ſuo.

Cap. Ad Hebr. 9. c.

FRatres tabernaculum, & omnia vaſa mineſterij, ſanguine aſperſit Moyſes: & omnia penè in ſanguine ſecundùm legem mundantur, & ſine ſanguinis effuſione non fit remiſſio.

Hymnus.

O Celſe rerum Conditor,
Salutis auctor omnium,
Tu nos ſacrato Sanguine
Omni repurgas crimini.
Nos anguis ille callidus,
Antiquus hoſtis ſtraverat.
Primum nitorem mentium
Caligo culpæ dempſerat.
Sacro tamen de corpore
Summi valoris Sanguinem
Fundis redemptor affatim,
Omnemque labem diluis.
Repelle quidquid improbum
Interna cordis inficit:
In nos refunde, quæſumus,
Tui vigorem Sanguinis.
Deo Patri ſit gloria,
Eiuſque ſoli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

℣. Empti eſtis pretio magno.
℟. Sanguine Chriſti.

Ad Benedictus. Aña. Chriſtus non per ſanguinem hircorum, aut vitulorum, ſed per proprium ſanguinem introivit ſemel in Sancta æterna redemptione inventa.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui Sanguine Filij tui placari, & nos redimi voluiſti: concede nobis quæſumus

mus ſalutis noſtræ pretium ita recolere; ut & nunc veniam, & in æternum gloriam conſequi valeamus. Per eundem Dominum noſtrum.

AD TERTIAM.

Aña. Jeſus, ut ſanctificaret.

Capitulum Fratres, tabernaculum, *ut ſuprà in Laudibus.*

℟. *brev.* Dealbaverunt ſtolas ſuas * In Sanguine agni. Dealbaverunt.

℣. Ideò ſunt ante Thronum Dei. In Sanguine agni. Gloria Patri. Dealbaverunt.

℣. Empti eſtis pretio magno.
℟. Sanguine Chriſti.

AD SEXTAM.

Aña. Sanguis Jeſu Chriſti.

Capit. Hebr. 9. d.

SI ſanguis hircorum, & taurorum, inquinatos ſanctificat ad emundationem carnis: quantò magis Sanguis Chriſti emundabit conſcientiam noſtram ab operibus mortuis ad ſerviendum Deo viventi?

℟. *brev.* Empti eſtis * Pretio magno. Empti eſtis.

℣. Sanguine Chriſti Pretio magno. Gloria Patri. Empti eſtis.

℣. Juſtificati in Sanguine ipſius.

℟. Salvi erimus ab ira per ipſum.

AD NONAM.

Aña. Chriſtus dilexit.

Capit. Apoc. 12. c.

PRoiectus eſt accuſator fratrum noſtrorum, & ipſi vicerunt eum propter ſanguinem agni.

℟. *breve.* Juſtificati. * In Sanguine ipſius. Juſtificati.

℣. Salvi erimus ab ira per ipſum. In Sanguine ipſius. Gloria Patri. Juſtificati.

℣. Chriſtus lavit nos à peccatis noſtris. ℟. In ſanguine ſuo.

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis.

℣. Chriſtus lavit nos à peccatis noſtris. ℟. In Sanguine ſuo.

Ad Magnificat. Aña.
Acceſſiſtis ad Sion montem, & Civitatem Dei viventis Jeruſalem cœleſtem, & teſtamenti novi mediatorem Jeſum, & Sanguinis aſperſionem melius loquentem quam Abel.

Miſſa propria.

DIE IX. JULII.

Secunda die infra octavam S. Eliſabeth.

Semiduplex.

Omnia ut in die Feſti.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Gregorij Nazianzeni.

In laudem Gorgoniæ, circa medium.

Lectio iv.

BEata Eliſabeth pudicitiæ quidem laude adeò præſtitit, adeòque non modo omnes ætatis ſuæ mulieres, ſed etiam veteres, quæ eo virtutis genere floruiſſe dicuntur, antecelluit, ut, cùm in duo hæc genera vita noſtra omnis diviſa ſit, nimirùm in matrimonium, & cælibatum (quorum alterum ut præſtantius & divinius, ita maioris quoque laboris & periculi; alterum humilius quidem & adiectius, céterum minori periculo obnoxium) vitatis utriuſque ſtatus incommodis, quidquid in utroque commodi erat, delegerit, in unumque coegerit, alterius nempè ſublimitatem, alterius ſecuritatem: fueritque citra ſupercilium pudica, cælibatus commoda, matrimonio temperans, ac re ipſa oſtendens, neutrum horum ſuaptè natura tale eſſe, ut nos prorſus vel Deo, vel mundo adſtringat, vel ab his pénitus nos ſeparet.

℟. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliviſcere populum tuum, & domum patris tui: * Et concupiſcet Rex decorem tuum.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſpere procede, & regna. Et concupiſcet.

Lectio v.

NOn enim quia carni coniuncta erat, idcircò à ſpiritu disiuncta eſt: nec quia pro capite virum habebat, ideò primarium caput ignoravit: ſed mundo naturæque hactenus obſecuta, ut carnis legi, vel ei potius qui hanc carni legem indixit, ſatisfacere, totam ſe poſteà Deo conſecravit. Enimverò divinus Salomon in proverbijs, fémina domi manentem, virumque amantem laudat, quæ honeſtè in domo verſatur, ac muliebria officia virili & ſtrenuo animo exequitur, ſemperque ad fuſum & colum manus obfirmat, céteraque omnia præſtat, quæ ille de honeſta & induſtria matrona prædicavit. Ego verò ſi ab his rebus laudandæ Eliſabeth argumenta peterem, ſimiliter facerem, ac ſi ab umbra ſtatuam laudarem, aut ab unguibus leonem, relictis maioribus & excellentioribus.

℟. Manum ſuam miſit ad fortia: * Manum ſuam aperuit inopi, & palmas ſuas extendit ad pauperem.

℣. Diſperſit, dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi.

Lectio vi.

QUænam unquam dignior fuit, quæ in publicum ſe infer-

inferret? Quænam tamen rarius viſa eſt, minuſque virorum oculis patuit? Quænam oculos æque frænabit? Quænam riſum adeò irriſit, adeò ut vel leviter ſubriſiſſe propèmodum nimium ipſi videretur? Quænam auribus ſuis ianuas magis impoſuit? Quænam rurſus eas divino ſermoni magis apertas habuit? Imò quænam mentem linguæ moderatricem magis præfecit ad pronuntiandas Dei iuſtificationes? Quænam modum ordinemque labijs ſuis magis conſtituit? Unus illi rubor placebat, quem gignit pudor: unus candor, quem parit abſtinentia.

℟. Regnum mundi, & omnem ornatum ſæculi contempſi propter amorem Domini mei Jeſu Chriſti: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

℣. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 13.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: Simile eſt regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorij Papæ.

Homilia 11. *in Evangelia.*

RUrſum cœleſte regnum negotiatori homini ſimile dicitur, qui bonas margaritas quærit, ſed unam pretioſam invenit, quam videlicèt inventam, omnia vendens emit: quia qui cœleſtis vitæ dulcedinem in quantum poſſibilitas admittit, perfectè cognoverit, ea quæ in terrenis amaverat, libentèr cuncta derelinquit; in comparatione eius vileſcunt omnia, deſerit habita, congregata diſpergit: inardeſcit in cœleſtibus animus, nihil in terrenis libet: deformè conſpicitur quidquid de terrenæ rei placebat ſpecie, quia ſola pretioſæ margaritæ claritas fulget in mente.

℟. Os ſuum aperuit ſapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius, conſideravit ſemitas domus ſuæ: * Et loquebatur de teſtimonijs Domini.

℣. Guſtavit & vidit quia bona eſt negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Et loquebatur.

Lectio viii.

RUrſus ſimile eſſe regnum cœlorum ſagenæ in mare miſſæ dicitur, ex omni genere piſcium congreganti, quæ impleta ad littus educitur, & in

vaſis boni piſces eliguntur, mali autem proiiciuntur foras. Sancta Eccleſia ſagénæ comparatur, quia & piſcatoribus eſt commiſſa, & per eam quiſque ad æternum regnum à præſentis ſæculi fluctibus trahitur, ne in æternæ mortis profundo mergatur. Quæ ex omni genere piſcium congregat: quia ad peccatorum veniam ſapientes & fatuos, liberos & ſervos, divites & pauperes, fortes, & infirmos vocat.

℞. Invocavi, & venit in me ſpiritus ſapientiæ, & præpoſui illam & ſedibus: * Et regnis divitias nihil eſſe duxi in comparatione illius. ℣. Melior eſt enim ſapientia cunctis opibus pretioſiſſimis. Et regnis. Gloria Patri. Et regnis.

Lectio ix.

QUæ ſagena, ſcilicèt Eccleſia, tunc univerſalitèr repletur, cum in fine ſuo humani generis ſumma concluditur. Quam educunt, & ſecus littus ſedent: quia ſicut mare ſæculum, ita ſæculi finem ſignificat littus maris. In quo boni piſces in vaſis eliguntur, mali autem proiiciuntur foras: quia & electi quique in tabernacula æterna recipiuntur, & interni regni luce perdita, ad exteriores tenebras reprobi pertrahuntur.

DIE XI. JULII.

Quarta die infra Octavam.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Sermo 45. de Diverſis cap. 1.

Lectio iv.

PRæſtabit nobis, qui diem iſtum commendavit in Sanctis ſuis, ut infirmitas vocis noſtræ ſufficiat intentioni veſtræ. Et hoc quod geſtamus in manibus, Scriptura ſcilicèt quam videtis, commendat nobis inquirendam & laudādam mulierem quamdam, habentem magnum virum, eum qui invenit perditam, ornavit inventam. Attendite cuius membra eſtis, inſpicite cuius filij eſtis. Mulierem fortem quis inveniet? Diffiſile eſt invenire eam; imò difficile eſt neſcire eam. Nonne ipſa eſt civitas in monte, quæ abſcondi non poteſt? Quare ergò dictum eſt, Quis inveniet? Cùm dici debuerit, Quis non inveniet? Sed tu civitatem in monte poſitam vides: ut autem in monte poneretur, inventa eſt quæ perierat.

℞. Audi filia, &c.

Lectio v.

QUando illuſtrata eſt, quis eam non videt? quando latebat, quis eam inveniret? Ipſa

Ipſa enim civitas eſt una illa ovis, quam perditam quæſivit ille paſtor, & inventam gaudens in humeris reportavit. Ipſe paſtor, mons eſt: ovis autem in humeris eius, civitas in monte. Facile eſt ut videas eam collocatam in monte: quando eam invenires, cùm lateret in vepribus, in ſpinis utique delictorum ſuorum? Ibi enim quæſiſſe magnum eſt, ibi inveniſſe mirabile eſt. Hæc eius difficilis inventio commendatur, cùm dicit: Mulierem fortem quis inveniet? Quis enim, quia unus: non, quia nec unus.

℟. Manum ſuam, &c.

Lectio vi.

PRetioſior eſt autem lapidibus pretioſis, quæ eiuſmodi eſt. Quid magnum quia pretioſior eſt mulier hæc lapidibus pretioſiſſimis? Pretioſi lapides ideò dicti ſunt, quia charitate valent. Iam ille vilis eſt, pretium perdidit, qui non habet charitatem. Doctrinam ſuam iactet licèt, linguam ſuam iactet licèt; audiat æſtimatorem verorum lapidum matronæ huius: audiat, inquam, quemdam artificem ornamenti huius inſpectorem. Si linguis hominum loquar, inquit, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus ſum æramentum ſonans, aut cymbalum tinniens. Iam non fulget, ſed tinnit. Ergò diſcite lapides æſtimare, negotiatores regni cœlorum: nullus lapis nobis placeat, præter huius mulieris ornamentum.

℟. Regnum mundi, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 13.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: Simile eſt regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro. Et reliqua.

De Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. *in Matth. Cap.* 13.

THeſaurus iſte, in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ & ſcientiæ abſconditi, aut Deus Verbum eſt, qui in carne Chriſti videtur abſconditus; aut ſanctæ Scripturæ, in quibus repoſita eſt notitia Salvatoris: quem cùm quis in eis invenerit, debet omnia iſtius mundi emolumenta contemnere, ut illum poſſit habere quem reperit. Quod autem ſequitur, Quem cùm invenerit homo abſcondit; idcircò dicitur, non quod hoc de invidia faciat, ſed quod timore ſervantis, & nolentis perde-

perdere, abſcondat in corde ſuo, quem priſtinis prætulit facultatibus.

℟. Os ſuum, &c.

Lectio viii.

ALijs verbis idipſum, quod ſuprà, dicitur. Bonæ margaritæ, quas quærit inſtitor, Lex & Prophetæ ſunt. Unum autem eſt pretioſiſſimum margaritum, ſcientia Salvatoris, & ſacramentum paſſionis illius, & reſurrectionis arcanum. Quod cùm invenerit homo negotiator, ſimilis Pauli Apoſtoli omnia Legis Prophetarumque myſteria, & obſervationes priſtinas, in quibus inculpatè vixerat, quaſi purgamenta contemnit & quiſquilias, ut Chriſtum lucrifaciat. Non quod inventio novæ margaritæ condemnatio ſit veterum margaritarum; ſed quod comparatione eius omnis alia gemma vilior ſit.

℟. Invocavi, & venit, &c.

Lectio nona: S. Pij Papæ, & Martyr. ut in Breviario, qua finita. Te Deum laudamus.

DIE XI. EIUSDEM.

In toto Epiſcopatu Angelop.

In Feſto S. Pij Martyris. Cujus Reliquia aſſervatur in Eccleſia Cathedrali.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta, quæſumus, r.

Et fit Commemoratio Octavæ S. Eliſabeth. & S. Pij Papæ Martyris, cuius Aña. in Veſperis eſt: Qui odit.

℣. Juſtus ut palma.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno Sermo S. Auguſtini Epiſc. Triumphalis.

In tertio Noct. Homilia in Evangelium: Si quis vult. *Et nona lectio de S. Pio Pap. pro cuius commemoratione in Laudibus.*

Aña. Iſte Sanctus.

℣. Gloria, & honore.

Miſſa: In virtute. *Et dicitur Credo intra Matric.*

DIE XV. JULII.

Octava S. Eliſabeth Viduæ.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Unde ſuprà, cap. 12.

Lectio iv.

DUplicia pallia fecit viro ſuo. Jam acclamatis: credo, quod agnoſcitis, quæ ſunt duplicia pallia. Laudes ſunt, laudes fidei, laudes confeſſionis, laudes prædicationis. Quare duplicia? Chriſtum laudas, Deum laudas, &

& hominem. Dupliciter lauda, ſimpliciter lauda. Dupliciter, quia homo eſt, & Deus: ſimpliciter, ut non ſis fictus. Confitere Deum, confitere hominem: lauda Deum in homine lauda hominem in Deo. Texuit pretioſiſſimum illud pallium laudis: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in principio apud Deum. Texuit & aliud pallium, propter converſationem inter homines quotidianam: Verbum caro factum eſt, & habitavit in nobis.

℟. Audi filia, &c.

Cap. 16. *Lectio v.*

HIC ergò iſta laborioſa, vigilans, ſollicita, ſevere caſtigans domum ſuam, ſurgens de noctibus, intuens lucernam, ne extinguatur, in tribulatione fortis, nondùm receptis promiſſis pavens, brachia ſua in fuſum confirmans, non pigrum panem manducans. Ob labores iſtos quaſi paupertatis & neceſſitatis ſæcularis, quid erit, quia in diebus noviſſimis lætata eſt? Quid erit? Audite: propter quam ſpem ardeat lucerna noſtra tota nocte, nunc audite. Surrexerunt filij eius, & ditati ſunt. Modo in paupertate vivimus, in paupertate vigilamus: & cum morimur in paupertate dormimus: ſed ſurgemus, & ditabimur. Quæ illæ divitiæ ſunt Angelorum? Unam veſtem habent lucis: numquam teritur, numquam ſordidatur. Si filius es mulieris huius, attende, quando tibi divitiæ promittantur. Surrexerunt filij eius & ditati ſunt, parati reſurrectionis divitias accipere. Noli has amare, ut merearis ad illas venire.

℟. Manum ſuam, &c.

Capit. 17. & 18.

Lectio vi.

ET vir eius laudavit eam. Multæ, inquit, filiæ fecerunt potentiam. Laudes ſunt, quibus eam laudat vir eius. Quæ filiæ, quibus hæc comparatur? Non comparatur. Tu autem ſuperaſti. Attendite ergò vos, jam in fine lectiones ſumus. Multæ filiæ fecerunt potentias, multæ locutæ ſunt linguis, ſcierunt omnia ſacramenta, fecerunt virtutes multas, dæmonia excluſerunt, res ſuas pauperibus diſtribuerunt, corpora ſua ignibus tradiderunt: inflatæ ſunt, quia charitatem non habuerunt. Tu autem ſuperaſti, & ſuper poſuiſti omnes non ſolùm flore, ſed & fructu gravida abundans. Date illi de fructibus manuum ſuarum. Quid date? Venite benedicti Patris mei.

mei. De quibus fructibus manuum eius? Eſurivi enim & dediſtis mihi manducare. Et quod illi deinde negotium erit finitis laboribus? Et laudetur in portis vir eius. Ipſe erit portus laborum noſtrorum, videre Deum, laudare Deum.

℟. Regnum mundi.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 13.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixi Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: Simile eſt regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro. Et reliqua.

De Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Unde ſupr. quæſt. 16.

IDeò omnis ſcriba doctus in regno cœlorum, ſimilis eſt homini patrifamilias, qui profert de theſauro ſuo nova & vetera. Utrum iſta concluſione exponere voluit, quem dixerit theſaurum in agro abſconditum? Quoniam ſanctæ ſcripturæ intelliguntur, quę nomine duorum Teſtamentorum novi, & veteris concluduntur: quemadmodum apud alium Evangeliſtam gladium bis acutum tali concluſione videtur exponere.

℟. Os ſuum, &c.

Lectio viii.

AN quia in parabolis iſta locutus eſt, & cùm quæſiſſet ab eis utrum intellexiſſent, reſponderunt, ſe intellexiſſe? Fortaſſe iſta ſimilitudine ultima patris familias proferentis de theſauro ſuo nova, & vetera, oſtendere voluit eum doctum habendum eſſe in Eccleſia, qui etiam ſcripturas veteres parabolis explicatas intellexit, ab illis nobis accipiens regulas: quia & iſta Dominus per parabolas enuntiavit, quamvis ipſe Chriſtus eſſet finis illorum, id eſt, ut in eo illa vetera complerentur.

℟. Invocavi, & venit, &c.

Lectio ix.

UT ſi ipſe, in quo illa complentur & manifeſtantur, per parabolas adhuc loquitur, donec eius paſſio velum diſcindat, ut nihil ſit occultum quod non reveletur: multò magis illa, quæ ad commendandam tantam eius ſalutem tàm longè de illo ſcripta ſunt, parabolis operta eſſe noverimus: quæ cùm Judæi ad litteram acciperent, noluerunt eſſe docti in regno cœlorum, neque tranſire ad Chriſtum, ut auferretur velamen, quod ſuprà cor eorum poſitum eſt.

Te Deum laudamus.

DIE

DIE XVIII. JULII.

Feſtum Commemorationis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

Duplex majus.

Omnia ut in feſto B. M. V. ad Nives, 5. Auguſti, præter illa, quæ ſequuntur.

Ad Magnificat. Aña.

SAncta Maria ſuccurre miſeris, juva puſillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo ſexu: ſentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam ſolemnem Commemorationem.

Oratio.

DEus, qui Beatiſſimæ ſemper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ ſingulari titulo Carmeli Ordinem decoraſti: concede propitius, ut cujus hodie Commemorationem ſolemni celebramus Officio, eius muniti præſidijs, ad gaudia ſempiterna pervenire mereamur. Qui vivis. &c.

Lectiones primi Nocturni de Parabolis Salomonis: Ego ſapientia, *ut ad Nives.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

CUm ſacra Pentecoſtes die Apoſtoli cœlitus afflati, varijs linguis loquerentur, & invocato auguſtiſſimo Jeſu nomine mira multa patrarent: viri plurimi (ut fertur) qui veſtigijs ſanctorum Prophetarum Eliæ, & Eliſæi inſtiterant, & Joannis Baptiſtæ præconio ad Chriſti adventum comparati fuerant, rerum veritate perſpecta, atque probata, evangelicam fidem confeſtim amplexati ſunt, ac peculiari quodam affectu, Beatiſſimam Virginem (cujus colloquijs, ac familiaritate felicitèr frui potuere) adeò venerari cœperunt, ut primi omnium in eo montis Carmeli loco, ubi Elias olim aſcendentem nebulam, Virginis typo inſignem conſpexerat, eidem puriſſimæ Virgini Sacellum conſtruxerint.

℟. Sicut Cedrus, &c.

Lectio v.

AD novum ergò Sacellum ſæpè quotidie convenientes, ritibus pijs, precationibus, ac laudibus Beatiſſimam Virginem, velut ſingularem ordinis tutelam colebant. Quamobrem fratres Beatæ Mariæ de Monte Carmelo paſſim ab omnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modò confirmarunt, ſed & indulgentias peculiares ijs, qui eo titulo, vel ordinem, vel fratres ſingulos nuncuparent,

conceſſere. Nec verò nomenclaturam tantùm munificentiſſima Virgo tribuit, & tutelam, verùm & inſigne ſacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ut cœleſti hac veſte ordo ille ſacer dignoſceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demùm, cùm olim in Europa ordo eſſet ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione inſtarent, aſtitit Honorio noctu pijſſima Virgo Maria, planèque juſſit, ut inſtitutum, & homines benignè complecteretur.

℞. Quæ eſt iſta, &c.

Lectio vi.

NOn in hoc tantùm ſæculo ordinem ſibi tàm acceptum multis prærogativis Beatiſſima Virgo inſignivit, verùm & in alio (cùm ubique & potentia, & miſericordia plurimum valeat) filios in Scapularis ſocietatem relatos, qui abſtinentiam modicam, precesque paucas eis præſcriptas frequentarunt, ac pro ſui ſtatus ratione caſtitatem coluerunt, materno planè affectu, dùm igne Purgatorij expiantur, ſolari, ac in cœleſtem patriam obtentu ſuo quantocyus piè creditur efferre. Tot ergò, tantiſque beneficijs ordo cumulatus, ſolemnem Beatiſſimæ Virginis Commemorationem ritu perpetuo ad ejuſdem Virginis gloriam quotannis celebrandam inſtituit.

℞. Ornatam monilibus.

Lectiones tertij Nocturni Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri: Magnæ devotionis, *ut ad Nives.*

℞. vii. Felix namque.

℞. viii. Beatam me dicent.

Ad Laudes, & per Horas, omnia ut in feſto B. Mariæ ad Nives.

Ad Benedictus Aña.

Caput tuum ut Carmelus, & comæ capitis tui, ſicut purpura Regis vincta canalibus. Alleluia.

In ſecundis Veſperis Antiphonæ, Pſalmi, Capitulum, Hymnus, & Verſ. ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat. Aña.

Gloria Libani data eſt ei: decor Carmeli, & Saron. Alleluia.

Deinde fit commemoratio Sancti Alexij.

Miſſa propria.

DIE XIX. JULII.

In Feſto Sanctarum Juſtæ, & Rufinæ Sororum Virginum, & Martyrum.

Duplex.

Omnia ut in Communi Virginum, his exceptis, quæ hic aſſignantur.

DA

AD VESPERAS.

Aña. Hæc eſt virgo ſapiens. *cum reliquis de Laudibus; Pſalmi de Communi Virgin.*

Capitulum.

FRatres, qui gloriatur, in domino glorietur. Non enim qui ſe ipſum commendat, ille probatus eſt; ſed quem Deus commendat.

Hymnus.

SAlvéte claræ virgines,
Tutela præſens patriæ,
Virtutis, & conſtantiæ
Exemplar admirabile.
Non vos chalybs rigentibus
Dùm nectit artus annulis,
Nec laminis candentibus
Cataſta terret ignea.
Nec confragoſa rupium
Calcata nudis plantulis
Fregere vos diſpendia,
Sed hinc fides fit acrior.
Deinde victo ſæculo,
Cœli ſub iſtis atria
Rufina fuſo ſanguine,
Et Juſta digna nomine.
Roſiſque purpurantibus
Confeſſionis inclytæ
Intexuiſtis candida
Integritatis lilia.
Ergò triumphi nobilis
Sacris revinctæ laureis,
Palmas refertis dùplices,
Agnum ſequentes prævium.
Te, Dux, corona Martyrum
Cum Patre, Chriſte, & Spiritu
In Trinitate ſimplici
Æterna laudent ſæcula,
Amen.

℣. Adducentur Regi virgines poſt eam.
℟. Proximæ eius afferentur tibi.

Ad Magnificat in utriſque Veſperis.

Aña. Prudentes virgines, aptate veſtras lampades, ecce ſponſus venit, exite obviam ei.

Oratio.

DEus, qui virtutem tuam in vaſis fictilibus (etiam fragilis ſexus) recondens, ſanctis virginibus, & martyribus tuis Juſtæ, & Rufinæ mirabilem fidei conſtantiam tribuiſti: da nobis earum patrocinijs, in tui amore perſeverare, & ad cœleſtem coronam pervenire. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Regem virginum Dominum: * Venite adoremus.

Pſalm. Venite exultemus.

Hymnus.

QUid ſæve tortor ungulis,
Judexque fractis, virginum
Pluſquàm virilis indolis
Miraris indolentiam?
Virtutis hoc altiſſimæ,
Agnoſce munus, perfide
Firmiſſimam conſtantiam,
Quæ debili dat ſexui.

Sævire in actus fictiles,
Merceſque earum teſtas,
Sed non poteſtis conditas.
In his faces extinguere.
Quas ardor almi luminis
Accendit, & dulciſſimus
Sponſus cadentes excipit
Chriſtus bravium martyrum.
Et nunc precantur ſedulè
Progente Patrem, & Filium,
Et Spiritum Paráclitum,
Qui regnat omne in ſæculum.
Amen.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Ex Sancto Iſidoro, & Breviarij Hiſpaniæ.

Lectio iv.

JUſta, & Rufina ſorores, Hiſpalenſes virgines caſtiſſimæ, facultatibus pauperes, ſed virtutibus locupletes, cùm Diocletianus in Chriſtianos ſæviret, fictilium mercimonio ſeſe alebant, & tenuitate egénos ſuſtentabant. Religiosè itaque & in magna concordia domus ſuæ curam gerentes, vitam inculpatam tranſigebant. Accidit autem ſtatuto quodam die Hiſpali Adonia celebrari. In quo feſto mulierculæ quædam cum ſolitis eiulatibus, & clamoribus Salambone ſimulacrum (ſic Venerem Syri vocant) in pompa circumferebant, & ab omnibus paſſim in eius dæmonis cultum aliquid erogari efflagitabant. Qui cùm obitèr à ſanctis ſororibus ſtipem poſtularent, nec quiquam extorquerent, una ex eis, quæ idolum baiulabant, omnes fictilium merces indignabunda confregit. Sed ſanctæ virgines non frivolæ rei detrimento commotæ, ſed religionis zelo ſuccenſæ, nefarium ſimulacrum à ſe dejecerunt, quod terræ illiſum, & comminutum, fictile etiam ſe probavit.

℟. Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam: * Et deducet te mirabilitèr dextera tua.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

RE autem ad Diogenianum Provinciæ Præſidem delata, quaſi impietatis reas capi, & ad ſe adduci jubet. Quæ cùm coram eo conſiſterent, de religione interrogatæ, ſe Chriſti famulas, & pro eius nomine mori paratas eſſe, intrepidè reſponderunt. Admoventur ergo varia, & horribilia cruciatus inſtrumenta, ac virgines hilares, & Chriſtum invocantes, equuleo ſuſpenſæ ferreis ungulis exaran-

rantur. Sed cùm in fidei confeſſione conſtantes, feſſis etiam cartoribus, perſiſterent, in carcerem tradit, & inde aliquot poſt dies extrahi jubentur: ut ſe longo itinere in loca ad montes Marianos ſita (quò ſibi juris dicendi cauſa eundum erat) ſequerentur; exiſtimans eius itineris diffi cultate, earum conſtantiam vinci poſſe. Sed divina virtute imbecilli ſexui vires ſuggerente, rupium, & montium prærupta, & aſpera nudis pedibus magna animorum alacritate ſuperarunt, & incolumi fide Hiſpalim redierunt: ubi cum ſæviſſimis iterum cruciatibus earum fides fruſtrà tentata eſt. Quorum immanitate, & diuturno carceris ſitu, & fame, Juſta enecta, Deo ſpiritum reddens, ad duplicem coronam evolavit.

℟. Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

℣. Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam. Propterea.

Lectio vi.

RUfina verò ad alia certamina ſanctiſſimæ ſorori ſuperſtes præſidis juſſu, in arenam producta (ut Sanctus Iſidorus refert) ferociſſimo leoni objecta eſt. Qui quaſi virtutem cœleſtem agnoſceret, illæſam eam, & intactam reliquit. Reducta ergò in carcerem, fractis à lictore cervicibus glorioſum martyrium in vinculis conſummavit. Cujus corpus à carnificibus in eamdem arenam tractum combuſtum eſt. Oſſa autem á Sabino Hiſpalenſi Epiſcopo collecta, & in ſuburbano cæmeterio honorificè ſepulta ſunt cum ſororis Juſtæ corpore, quod ê profundo puteo, in quem juſſu Diogeniani præcipitatum fuerat, idem Sanctus Epiſcopus extraxit.

℟. Afferentur Regi virgines poſt eam, proximæ, eius. * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

Lectiones tertij Nocturni Homilia in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus.

AD LAUDES,
ET PER HORAS.

Aña. Hæc eſt virgo ſapiens, & una de numero prudentum.

Pſalm. Dominus regnavit.
Cum reliquis de Laudibus.

Aña. Hæc eſt virgo ſapiens, quam Dñus vigilantem invenit.

Aña.

Aña. Hæc eſt, quæ neſcivit torum in delicto: habebit fructum in reſpectione animarum ſanctarum.

Aña. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum. Alleluia.

Aña. Iſta eſt ſpecioſa inter filias Jeruſalem.

Capitulum 2. Cor. 10. d.

FRatres, qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui ſe ipſum commendat, ille probatus eſt; ſed quem Deus commendat.

Hymnus.

ADeſte ſacræ virgines,
Quas cura fecit pervigil,
Sponſo vocante ad nuptias,
Claras referre lampades.
Jam nigra, noctis órbita
Ad manè clarum vertitur,
Vincant timores turbidos
Æterna lucis gaudia.
Aperta vobis janua,
Sponſum vocat, ſuccedite,
Spars abſque noſtris fletibus
Offerte palmas nobiles.
Offerte fuſum ſanguinem
Chriſto immolatæ victimæ,
Quo martyres ſanctiſſimæ
Veſtram beaſtis Hiſpalim.
Ut ipſe noſtræ Eccleſiæ
Preces benignos audiat,
Et donet indulgentiam
Veſtris rogatus civibus.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Et Spiritu Paráclito,
In ſæculorum ſæcula.
Amen.

℣. Adducentur Regi virgines poſt eam.

℟. Proximæ ejus afferentur tibi.

Ad Benedictus. Aña. Prudentes virgines, aptatè veſtras lampades: ecce ſponſus venit, exite obviam ei.

Oratio ut ſuprà.

Miſſa: Loquebar; *Epiſtola:* De virginibus; *Oratio 1. propria; Secreta, & Poſtcommunio pro pluribus Virginibus, & Martyribus, ſine* Credo.

DIE XIX. EJUSDEM,
vel alia die non impedita.

In Feſto Sancti Vincentij à Paulo Confeſſoris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſ. non Pontif. præter ſequent.

In Hymno: Iſte Confeſſor, *mutatur tertius Verſus.*

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum pauperibus, & eccleſiaſtici ordinis decorem promovendum, Beatum Vincentium apoſtolica virtute roboraſti: præſta, quæſumus, ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque inſtruamur exemplis. Per Dominum.

Le-

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

VIncentius à Paulo, natione Gallus, Podij non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus; iam tum à puero eximiam in pauperes charitatem præ ſe tulit. A cuſtodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas cùm Toloſæ, tum Cæſarauguſtæ didiſcit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiæ laureà inſignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam adduxerunt: ſed in captivitate poſitus herum ipſum Chriſto rurſus lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, ſeſe proripiens ad Apoſtolica limina iter inſtituit: unde in Galliam reverſus, Clippiaci primum, mox Caſtellionis Parœcias ſanctiſſimè rexit. Renuntiatus à Rege primarius Sacrorum miniſter in Galliæ Triremibus, mirum quo zelo, & ducum, & remigum ſaluti operam poſuerit. Monialibus Viſitationis à Sancto Franciſco Saleſio præpoſitus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam ſuſtinuit, ut maximè comprobaverit iudicium ſanctiſſimi Præſulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem nullum ſe noſſe fatebatur.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

EVangelizandis pauperibus, præſertim ruricolis, ad decrepitam uſque ætatem indefeſſus incubuit, eique Apoſtolico operi tum ſe, tum alumnos congregationis, quam ſub nomine Preſbyterorum ſæcularium Miſſionis inſtituit, perpetuo voto à Sancta ſede confirmato, ſpeciatim obſtrinxit. Quantum autem augendæ Cleri diſciplinæ allaboraverit teſtantur erecta maiorum Clericorum Seminaria: collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia: & ſacræ Ordinationi præmittenda exercitia: ad quæ ſicut, & ad pios laicorum receſſus, inſtituti ſui domicilia libentèr patere voluit. Inſuper ac amplificandam Fidem, & pietatem, Evangelicos miſit operarios, non in ſolas Galliæ Provincias, ſed & in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ad Barbaros, & Indos. Ipſe verò, vita functo Ludovico Decimotertio, cui morienti hortator aſtitit, à Regina Anna Auſtriaca matre Ludovici Decimiquarti, in ſanctius Concilium accitus, ſtudioſiſſimè

ſiſſimè egit, ut non niſi digniores Eccleſijs, ac Monaſterijs præficerentur; civiles diſcordiæ, ſingularia certamina ſerpentes errores, quos ſimul ſenſit, & exhorruit, amputarentur; debitaque iudiciis Apoſtolicis obedientia præſtaretur ab omnibus.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

NUllum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurrerit. Fideles ſub Turcarum iugo gementes: infantes expoſitos: iuvenes diſcolos: virgines periclitantes: Moniales diſperſas: mulieres lapſas: ad triremes damnatos: peregrinos infirmos: artifices invalidos: ipſoſque mente captos, ac innumeros mendicos ſubſidijs, & hoſpitijs, etiam nunc ſuperſtitibus excepit, ac piè fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliaſque regiones peſte, fame, belloque vaſtatas, prolixè refecit. Plurima ad perquirendos, & ſublevandos miſeros ſodalitia fundavit; inter quæ celebris Matronarum cœtus, & latè diffuſa ſub nomine charitatis puellarum ſocietas: Puellas quoque tùm de Cruce, tùm de Providentia, ac ſanctæ Genovefe ad ſequioris ſexus educationem, erigendas curavit. Hæc inter, & alia graviſſima negotia Deo iugiter intentus, cunctis affabilis, ac ſibi ſemper conſtans ſimplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitijs, ac delicijs ſemper abhorruit, auditus dicere; rem nullam ſibi placere, præter quam in Chriſto Jeſu, quem in omnibus ſtudebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus, ſenioque attritus, die vigeſima ſeptima Septembris, anno ſalutis ſuprà milleſimum ſexcenteſimo ſexageſimo, ætatis ſuæ octogeſimo quinto Pariſijs in domo ſancti Lazari, quæ caput eſt Congregationis Miſſionis, placidè obdormivit, quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum Clemens Duodecimus inter ſanctos retulit, ipſius celebritati die decimanona menſis Julij quotannis aſſignata.

℟. Iſte homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Pap. in Evangel. Deſignavit Dominus, *ut in Communi Evangeliſtarum.*

℟. vii. Iſte eſt qui ante Deum.

℟. viii. Sint lumbi, *de Comm. Confeſſor. non Pontif*

Miſſa: Juſtus, ut palma, *de eodem Commun. 2. loco Evang.* Deſignavit Dominus, *ut in feſto Sancti Marci xxv. Aprilis.*

In

In ſecundis Veſperis fit Commemoratio S. Margaritæ, ut in Breviario.

DIE XXI. JULII.

Pro Archiepiſcopatu.

In Feſto Sancti Camilli de Lellis Confeſſoris.

Duplex.

Die xv. ejuſdem.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium ſubſidium ſingulari charitatis prærogativa decoraſti: ejus, quæſumus, meritis Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus noſtri hoſtem vincere, & ad cœleſtem mereamur coronam pervenire. Per Dominum, in unitate ejuſdem.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

CAMILLUS Bucclanici Theatinæ Diœceſis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus eſt, Matre ſexagenaria, cui gravidæ viſum eſt per quietem, puerulum Crucis ſigno in pectore munitum, & agmini puerorum idem ſignum geſtantium præeuntem, ſe peperiſſe. Adoleſcens rem militarem ſequutus, ſæculi vitijs aliquandiù indulſit; donec vigeſimum quintum agens ætatis annum, tanto ſupernæ gratiæ lumine, divinæque offenſæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illicò perfuſus, anteactæ vitæ ſordes indeſinentèr abſtergere, novumque induere hominem firmitèr decreverit. Quare ipſo, quo id contigit, Purificationis Beatiſſimæ Virginis feſto die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adſcriberetur, ſummis precibus exoravit. Voti ſemel atque iterum compos factus eſt; ſed fœdo ulcere, quo aliquandò laboraverat, in ejus tibia iterato recrudeſcente, divinæ Providentiæ majora de eo diſponentis conſilio humilitèr ſe ſubjecit, ſuique victor, illius Religionis bis expetitum, & ſuſceptum habitum bis dimiſit.

℟ Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

ROmam profectus, in Noſocomium, quod Inſanabilium dicitur, receptus eſt; cujus etiam adminiſtrationem, ob perſpectas ejus virtutes ſibi demandatam, ſumma integritate, ac ſolicitudine verè paterna

peregit. Omnium ægrorum Servum ſe reputans, eorum ſternere lectulos, ſordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, & cohortationibus opem ferre ſolemne habuit; quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verum cùm animarum in extremis periclitantium, quod unicè intendebat, levamini ſubſidium litterarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus, in primis Grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum ſubire non erubuit. Sacerdotio poſteà ritè initiatus, nonnullis ſibi adiunctis ſociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Miniſtrantium fundamenta; irrito conatu obnitente humani generis hoſte: Nam Camillus cœleſti voce ē Chriſti crucifixi, manus etiam de ligno avulſas admirando prodigio protendentis, Simulacro emiſſa, mirabilitèr confirmatus, Ordinem ſuum à Sede Apoſtolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obſtrictis maximè arduo voto, Infirmis, quos etiam peſtis infecerit, miniſtrandi. Quod inſtitutum, quam foret Deo accentum, & animarum ſaluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo à ſacris Confeſſionibus erat comprobavit; dum eius alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos ſuggerentes verba ſæpius ſe vidiſſe teſtatus eſt.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

Arctioribus hiſce vinculis ægrotantium miniſterio mancipatus, mirum eſt, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diù, noctuque ad ſupremum uſque ſpiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, viliſſima quæque Officia demiſiſſimo obſequio, flexiſque plerumque genibus, veluti Chriſtum ipſum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat; utque omnium indigentiis præſto eſſet, generalem Ordinis Præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, ſponte dimiſit. Paternus verò illius ergà miſeros amor tum maximè effulſit, cùm & Urbs contagioſo morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira peſtis graſſaretur. Tanta denique in Deum, & proximum charitate exar-

ſit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum diſcrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, & gratia ſanitatum præditus, arcana quoque cordium inſpexit; eiuſque precibus nunc cibaria multiplicata ſunt, nunc aqua in vinum converſa. Tandem vigiliis, ieiuniis, & aſſiduis attritus laboribus, cum pelle tantùm & oſſibus conſtare videretur, quinque moleſtis æquè ac diutinis morbis quos Miſericordias Domini appellabat, fortitèr toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter ſuaviſſima Jeſu & Mariæ nomina, ad ea verba, mitis, atque feſtibus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appareat, qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo decimo quarto, ætatis ſuæ ſexageſimo quinto, quem pluribus illuſtrem miraculis Benedictus decimus quartus, Beatis adſcripſit.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 15.

Lectio vii.

IN illo tempore; Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Hoc eſt præceptum meum, ut diligatis invicem, ſicut dilexit vos. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi. *Tract. 83. in Joan. Evang.*

QUid putamus, Fratres mei, numquidnam ſolum ejus de iſta dilectione mandatum eſt, qua diligimus invicem? Nonne eſt, & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de ſola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certè commendat Apoſtolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria hæc: major autem horum Charitas. Et ſi in charitate, hoc eſt in dilectione concluduntur duo illa præcepta major tamen dicta eſt eſſe, non ſola. De fide igitur nobis quàm multa mandata ſunt, quam multa de ſpe: Quis poteſt cuncta colligere, quis enumerando ſufficere? Sed intueamur quod ait idem Apoſtolus: Plenitudo legis charitas.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum,

Lectio viii.

UBi ergò Charitas eſt, quid eſt, quod poſſit deeſſe? Ubi autem non eſt, quid eſt, quod poſſit prodeſſe? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Fruſtrà quidem, ſed tamen poteſt ſperare veniam qui non diligit: nemo autem poteſt deſperare qui diligit. Itaque ubi dilectio eſt, ibi ne-

neceſſariò Fides, & Spes: & ubi dilectio proximi, ibi neceſſariò etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodò diligit proximum tamquam ſe ipſum quandoquidem non diligit, & ſe ipſum? Eſt quippè impius, & iniquus: Qui autem diligit iniquitatem, non planè diligit, ſed odit animam ſuam.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

HOc ergò præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus: & quidquid aliud præcepit, faciemus: quoniam quidquid eſt aliud, hic habemus. Diſcernitur quippè iſta dilectio ab illa dilectione, qua ſe invicem diligunt homines: nam ut diſcerneretur, adjunctum eſt, ſicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Chriſtus, niſi ut regnare poſſimus cum Chriſto? Ad hoc ergò & nos invicem diligamus, ut dilectionem noſtram diſcernamus à ceteris, qui non ad hoc ſe invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem ſe propter habendum Deum diligunt, ipſi ſe diligunt: ergò ut ſe diligant, Deum diligunt. Non eſt hæc dilectio in omnibus hominibus: Pauci ſe propterea diligunt, ut ſit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

Nona lectio Sanct. Praxedis.

Miſſ. cum prædicto Evang.

Pro Angelopolit. Eccleſia fit de S. Camillo, duplex, die xxiv ejuſdem & dicitur nona lect. de Vigil. & de ea fit commem. & de S. Chriſtina V. & M. in Laudib. & Miſſa, cum ultim. Evang. Vigiliæ.

Si autem occurrerit in Dominica fit nona lectio & commem. de Dominica in Laudibus & in Miſſa, ult. Evang. Dominicæ.

DIE XXIV. JULII.

In Feſto Sanctæ Candidæ Virginis & Martyris.

Duplex.

Cujus Reliquia aſſervatur in hac Metropolitana Eccleſ.

Omnia de Communi Virginis & Martyris.

Orat. Deus, qui inter cætera.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno, ex libro Sancti Cypriani: Nunc nobis ad Virgines.

In tertio Nocturn. Homilia in Evang. Simile eſt Regnum Cœlorum decem Virginibus.

Nona lectio Vigiliæ ut in prop. Hiſpaniar. & fit de ea commemorat. ac Sanct. Chriſtinæ V. & M. in Laudibus, & Miſſa, quæ eſt: Loquebar, *cum ultim. Evangel. Vigiliæ.*

& dicitur Credo, *intra Cathedral.*

Si autem hoc feſtum occurrerit in Dominica fit de ea nona lectio, ac commemoratio, & S. Chriſtinæ in Laudibus, & Miſſa, in qua Credo, *& ultim. Evangel. Dominicæ.*

DIE XXVII. JULII.

In Feſto Sancti Pantaleonis Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ſequentia:

AD VESPERAS.

Aña. In tormentis, *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Pſalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Ad Magnificat. Aña. Glorioſus Pantaleon Cœleſtem Medicum toto dilexit corde, & moriens pro Chriſto, vivit in Cœlo coronatus.

Oratio.

DEUS, qui Pantaleonem Martyrem tuum varia tormenta ſuperare feciſti, & pro perſecutoribus exorare: concede propitius; ut qui eius imploramus auxilium, miſericordiæ tuæ ſentiamus effectum. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de libro Eccleſiaſt.

Lectio i. Cap. 51.

CONfitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor, & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, & à labijs operantium mendacium, & in conſpectu adſtantium factus eſt mihi adiutor. Et liberaſti me ſecundùm multitudinem miſericordiæ nominis tui, à rugientibus, præparatis ad eſcam, de manibus quærentium animam meam & de portis tribulationum, quæ circumdederunt me: à preſſura flammæ, quæ circumdedit, me, & in medio ignis non ſum æſtuatu: de altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & à lingua iniuſta.

℟. Iſte Sanctus, &c.

Lectio ii.

LAudabit uſque ad mortem anima mea Dominum, & vita mea appropinquans erat in inferno deorſum. Circumdederunt me undique, & non erat qui adiuvaret. Reſpiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat. Memoratus ſum miſericordiæ tuæ, Domine, & operationis tuæ, quæ à ſæculo ſunt: quo-

quoniam eruis ſuſtinentes te, Domine, & liberas eos de manibus Gentium. Exaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecatus ſum.

℞. Juſtus germinavit, &c.

Lectio iii.

INvocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Laudabo nomen tuum aſſiduè, & collaudabo illud in confeſſione, & exaudita eſt oratio mea. Et liberaſti me de perditione, & eripuiſti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedicam nomini Domini.

℞. Iſte cognovit, &c.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PAntaleon Nicomedienſis, filius Euſtorgij Gentilis, & Eubolæ Chriſtianæ, medicam artem ab Euphroſino didicit: cùm autem Hermolaus Presbyter ex modeſtia vultus, inceſſu, & ſerenitate oculorum altè de illo iudicaſſet, illum accerſivit, & cæpit in cor fluenta divinæ Fidei infundere. Crede mihi, dixit, Eſculapij, & Hyppocratis medicamenta parva ſunt, & parum prodeſſe poſſunt; quinimò ipſi Dij, quos colit Maximianus ſunt vana omninò fabula: Unus autem ſolus, verus Deus eſt Chriſtus, in quem ſi credideris, eius ſola invocatione omnes morbos fugabis; quæ verba ſervabat in corde, iugiter meditabatur, & ſuaviter allectus ad Hermolaum, ut ad Magiſtrum hilaris quotidie ventitabat. Cùm autem quadam die videret puerum mortuum, & propè eum viperam quaſi oſtendentem, quod mortem dediſſet; intra ſe dixit: ſi vera ſunt dicta Hermolai, invocato nomine Chriſti, puer iſte vivet, & bellua morietur; quod, uti cogitavit, accidit, & ſtatim infuſa luce ſecuritatis, omnis caligo diſceſſit, & benedicens Deum, æſtuanſque deſiderio ſacri Baptiſmi, ab Hermolao gaudens ſuſcepit.

℞. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

NON multò poſt, Cæco viſum reſtituit, & Patri Euſtorgio tenebras impietatis ſolvit, qui Idola calcans, & verum Deum confeſſus baptizatur. Mortuo Patre, egenis opem, & languentibus ſanitatem largiebatur; quare ad Maximianum deferunt, qui primùm honore, & blanditijs attrahere ſtu-

ſtudet deinde minatur mortem & dura ſupplicia, ſi Dijs non offerat ſacrificium; ſed cùm omnia invicto animo reſpueret, in ligno ſuſpenditur, ferreis laniatur ungulis, & lampades ignis lateribus eius admoventur: At illo orante apparuit Chriſtus dulcibus verbis illum recreans, & illicò laſſatæ ſunt manus lictorum, & extinctæ lampades, & plumbum liquatum, in quod, poſtmodùm, Tyranno iuvente, iniectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem: ſed quid non tentat ingenioſa crudelitas? Mandat ingentem lapidem collo alligari, ſicque in Mare dimitti: ſed lapis non ſecus, ac folium leve ſupernatat, & Pantaleon firmitèr ſuper undas graditur; non ceſſit tantis prodigijs Tyranni obcœcata mens, ſed feris inſanior, iubet ad feras produci. Crudele ſpectaculum! Sed ſpectabili Cœlo, confluxit tota Civitas, congrediuntur cum Athleta feræ, at illæ tamquam ratione utentes, & indutæ humanitatem, quam exuerat Imperator, reverentèr ad Martyrem accedunt, blandiuntur, pedeſque illius lingua tangentes, veluti contendebant, quænam prima ad eum accederet, & non prius recederet, quam Martyr ei manum impoſuiſſe, ac benedixiſſet.

℟. Deſiderium animæ, &c.

Lectio vi.

QUO viſo, clamabant multi: dimittatur iuſtus; magnus eſt Deus Chriſtianorum, qui quidem ſolus, & verus, eſt; ſed Maximianus nec edoctus à feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, & rotæ alligatum in præceps per declive demitti. At rota ultrice, & plures Deorum opprimente cultores, illæſus evaſit, quare gladio occidi iuſſit, acceſſit lictor, oleæ plantæ illum alligat, ſed cùm exequeretur ictum, converſa fuit ferri acies ceræ ſimilis, quo miraculo ſtupefacti lictores, ad pedes Martyris provoluti, veniam precantur, Chriſtum aperte confitentes: ſed tandem ne periret gloria Martyrij caput abſcinditur, & ſtatim lac pro ſanguine fluxit, & planta oleæ, cui alligatus fuerat, fructibus onuſta apparuit; cùm autem quidam fideles conveniſſent, ſacrum corpus in Suburbano cuiuſdam ſcholaſtici reverentèr reponunt, & quem in vita tantis prodigijs, Dominus illuſtraverat, poſt obitum innumeris decoravit: Inter quæ præclarum illud, quòd ſacer eius

cruor, qui ampulla ſervatur Ravelli in Regno Neapolitano, & Romæ à primis veſperis Feſti, uſque ad diem ſequentem, in quo Eccleſia celebrat ejus Martyrium, cùm coagulatus anteà exiſtat, mirum in modum liquefieri, & undequaque fluidum moveri, cunctis cernentibus, quotannis conſpicitur. Quod etiam accidit in portione ſanguinis, qui Monaſterio Regali Incarnationis Monialium Sancti Auguſtini Matriti inter pretioſiora pignora aſſervatur.

℟. Stola iucunditatis, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 10. *f.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nihil eſt opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non ſcietur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarij Epiſcopi.

Comment. in Matth. cant. 10. *poſt med*

DOminus diem iudicij oſtendit, quæ abſtruſam voluntatis noſtræ conſcientiam prodet: & ea quæ nunc occulta exiſtimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non conſilia, non poteſtates inſectantium monet eſſe metuendas, quia dies iudicij nulla hæc fuiſſe, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate ſuper tecta. Non legimus Dominum ſolitum fuiſſe noctibus ſermocinari, & doctrinam in tenebris tradidiſſe: ſed quia omnis ſermo eius carnalibus tenebræ ſunt, & verbum eius infidelibus nox eſt.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

ITaque id quod à ſe dictum eſt, cum libertate fidei, & confeſſionis vult eſſe loquendum. Idcircò, quæ in tenebris dicta ſunt, prædicari juſſit in lumine: et quæ ſecreto aurium commiſſa ſunt ſuper tecta, id eſt, excelſo loquentium præconio audiantur. Conſtantèr enim Dei ingerenda cognitio eſt, & profundum doctrinæ evangelicæ ſecretum in lumine prædicationis apoſtolicæ revelandum; non timentes eos, quibus cùm ſit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum eſt: ſed timentes potiùs Deum, cui perdendæ in gehenna, & animæ, & corporis ſit poteſtas.

℟. Hic eſt verè.

Lectio ix.

NOlite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum noſtrorum caſus eſt pertimeſcendus, neque ullus in terimendæ carnis admittendus eſt dolor: quando pro naturæ ſuæ, atque originis conditione reſoluta, in ſubſtantiam ſpiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere conſtantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adjecit; negaturum ſe eum Patri in cœlis, qui ſe hominibus in terra negaſſet: eum porrò, qui confeſſus coram hominibus ſe fuiſſet, à ſe in cœlis confitendum: qualeſque nos nominis ſui teſtes hominibus fuiſſemus, tali nos apud Deum Patrem teſtimonio eius uſuros.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. In tormentis apparuit Chriſtus Pantaleonem mira dulcedine perfundens.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Ego enim, ait Chriſtus, in habitu Hermolai tecum ſum in omnibus, quæ propter me pateris.

Aña. Cùm pro lictoribus exoraret, audivit de cœlo: ultrà non vocaberis Pantáleon, ſed Pantaléemon, id eſt, miſericors, quia multi per te miſericordiam conſequentur.

Aña. Lacte, & cruore martyris collum fluit, pro quo cruorem, & aquam Chriſtus fuderat.

Aña. Pantáleon variè cruciatus jugiter canebat: ſæpè expugnaverunt me à juventute mea, etenim non potuerũt mihi.

Capitul. Hymn. & Verſ. de Communi unius Martyris.

Ad Benedictus. Aña.

DIxit Maximianus Pantaleoni: Quænam eſt ars præſtigiarum, quæ tibi extinxit lampades, & ſatellitibus vires abſtulit? Ad quæ reſpondit: meæ præſtigiæ Chriſtus eſt.

Oratio ut ſuprà.

In ſecundis Veſperis Antiphonæ de Laudib. Pſalm. ut in ſecundis Veſperis unius Martyris.

Ad Magnificat. Aña.

Recordatus fuit miſericordiæ Domini, & in conſpectu adſtantium factus eſt illi adjutor.

Miſſa: Lætabitur. *Evang. ut die S. Calliſti* 14. *Octobris.*

DIE XXX. JULII.

In Feſto S. Chriſtophori Mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta, quæſumus

 omni-

omnipotens Deus, ut qui, &c. *de eodem Communi.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecund. Noct. Triumphalis. *In tertio Noct. Homilia in Evangelium:* Si quis vult, *cum commemoratione occurrente.*

Miſſa: In virtute tua; Credo, *ratione Oct. S. Jacob. Ap.*

DOMINICA III. JULII.

Feſtum SS. Domini N. Jeſu-Chriſti Redemptoris.

Duplex ſecundæ claſſis.

AD VESPERAS.

Aña. Virga virtutis.

Pſalmus 109.

DIxit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: * ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm ordinem Melchiſedec.

Dominus à dextris tuis: * confregit in die iræ ſuæ reges.

Judicabit in nationibus implebit ruinas: * conquaſſabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Aña. Virgam virtutis ſuæ emittet Dominus ex Sion, & regnabit in ſæculum ſæculi.

Aña. Redemptionem miſit.

Pſalmus 110.

COnfitebor tibi Domine in toto corde meo: * in conſilio juſtorum, & congregatione.

Magna opera Domini: * exquiſita in omnes voluntates eius.

Confeſſio, & magnificentia opus eius: * & juſtitia eius manet in ſæculum ſæculi.

Memoriam fecit mirabilium ſuorum miſericors, & miſerator Dominus: * eſcam dedit timentibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtamenti ſui: * virtutem operum ſuorum annuntiabit populo ſuo.

Ut det illis hereditatem Gentium: * opera manum eius veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata eius: confirmata in ſæculum ſæculi: * facta in veritate, & æquitate.

Redemptionem miſit populo ſuo: * mandavit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum, & terribile nomen eius: * initium ſapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio eius manet in ſæculum ſæculi.

Aña.

Aña. Redemptionem miſit Dominus populo ſuo: mandavit in æternum teſtametum ſuum.

Aña. Miſericordia mea.

Pſalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus ſum: * ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum eius.

O Domine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea: * tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi eius: * in atrijs domus Domini, in medio tui Jeruſalem.

Aña. Miſericordia mea, & refugium meum Dominus ſuſceptor meus, & liberator meus.

Aña. Apud Dominum.

Pſalmus 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſervaberis Domine: * Domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: * & propter legem tuam ſuſtinui te Domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius: * ſperavit anima mea in Domino.

A cuſtodia matutina uſque ad noctem: * ſperet Iſraël in Domino.

Quia apud Dominum miſericordia: * & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſraël: * ex omnibus iniquitatibus eius.

Aña. Apud Dominum miſericordia, & copioſa apud eum redemptio.

Aña. In quacumque.

Pſalmus 137.

COnfitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelorum pſallam tibi: * adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super miſericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocavero te exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs Domini: * quoniam magna eſt gloria Domini.

Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit: * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * & ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine miſericordia tua in ſæculum: opera manuum tuarum ne deſpicias.

Aña. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum. Tob. 3.

BEnedictum nomen tuum Deus Patrum noſtrorum: qui cùm iratus fueris, miſericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

CReator alme ſiderum,
Æterna lux credentium,
Jeſu Redemptor omnium,
Intende votis ſupplicum.

Commune qui mundi nefas,
Ut expiares ad Crucem
E virginis ſacrario
Intacta prodis victima.

Cujus poteſtas gloriæ,
Nomenque cùm primùm ſonat,
Et Cœlites, & inferi
Tremente curvantur genu.

Qui dæmonis ne fraudibus
Periret orbis impetu,
Amoris actus langui di
Mundi medela factus eſt.

Te deprecamur ultimæ
Magnum diei Judicem:
Armis ſupernæ gratiæ
Defende nos ab hoſtibus.

Jeſu tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre, & almo Spiritu
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemiſti nos Domine in ſanguine tuo.

℟. Et feciſti nos Deo noſtro regnum.

Ad Magnificat Aña.

Salus autem mea in ſempiternum erit, & juſtitia mea in generationes generationum. Alleluia.

Oratio.

DEus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem conſtituiſti, & per eum devicta morte nos miſericorditer ad vitam reparaſti: concede, ut hæc beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adherére, & eiuſ

eiuſdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eundem, &c.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Redemptorem ſæculorum, Ipſum Regem Angelorum: * Adoremus Dominum.

Pſalm. Venite exultemus Domino.

Hymnus.

RErum Creator optimè,
Rectorque, noſter aſpice,
Nos à quiete noxia
Merſos ſopore libera.
Te Sancte Chriſte poſcimus,
Ignoſce culpis omnibus:
Ad confitendum ſurgimus,
Moraſque noctis rumpimus.
Mentes, manuſque tollimus
Propheta ſicut noctibus
Nobis gerendum præcipit,
Pauluſque geſtis cenſuit.
Vides malum, quod fecimus:
Occulta noſtra pandimus:
Preces gementes fundimus,
Dimitte, quod peccavimus.
Jeſu, tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Voce mea ad Dominum clamavi.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? * Multi inſurgunt adverſum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo eius.

Tu autem Domine ſuſceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormivi, & ſoporatus ſum * & exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, ſalvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa: * dentes peccatorum contriviſti.

Domini eſt ſalus: * & ſuper populum tuum benedictio tua.

Aña. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

Aña. Domine Dominus noſter.

Pſalmus Domine Dominus noſter, *incipitur à ſecundo verſ.*

Pſalmus 8.

QUoniam elevata eſt magnificentia tua: * ſuper cœlos.

Ex ore infantium, & lactentium perfeciſti laudem propter inimicos

micos tuos: * ut deſtruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam, & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quod memor es eius? * aut filius hominis, quoniam viſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, gloria, & honore coronaſti eum: * & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Omnia ſubjeciſti ſub pedibus eius: * oves, & boves univerſas, inſuper & pecora campi.

Volucres cœli, & piſces maris: * qui perambulant ſemitas maris.

Domine Dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra.

Aña. Domine Dominus noſter, quam admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Aña. Dominus in templo ſancto ſuo.

Pſalmus 10.

IN Domino confido: quomodò dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem ſicut paſſer?

Quoniam eſſe peccatores intenderunt arcum paraverunt ſagittas ſuas in pháretra: * ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt: * juſtus autem quid fecit?

Dominus in templo ſancto ſuo: * Dominus in cœlo ſedes eius.

Oculi eius in pauperem reſpiciunt: * palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat juſtum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem odit animam ſuam.

Pluet ſuper peccatores laqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam juſtus Dominus, & juſtitias dilexit: * æquitatem vidit vultus eius.

Aña. Dominus in templo ſancto ſuo: Dominus in cœlo ſedes eius.

℣. Redime me Domine, & miſerere mei.

℟. In Eccleſijs benedicam te Domine.

Abſolutio. Exaudi Domine.

Benedictio. Benedictione perpetua, &c.

De Iſaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 51.

AUdite me, qui ſequimini, quod juſtum eſt, & quæritis Dominum: attendite ad petram unde exciſi eſtis, & ad cavernam laci, de qua præciſi eſtis: Conſolabitur ergò Dominus Sion, & conſolabitur omnes rui-

ruinas eius: & ponet deſertum eius quaſi delicias, & ſolitudinem eius quaſi hortum Domini. Gaudium, & lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis. Attendite ad me popule meus, & tribus mea me audite, quia lex à me exiet: & judicium meum in lucem populorum requieſcet. Propè eſt juſtus meus, egreſſus eſt Salvator meus, & brachia mea populos judicabunt: me inſulæ expectabunt, & brachium meum ſuſtinebunt.

℞. Vidi Dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum, & elevatum: & plena erat omnis terra majeſtate eius. * Et ea, quæ ſub ipſo erant, replebant templum.

℣. Seraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ alteri. Et ea.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius, &c.

Lectio ii.

LEvate in cœlum oculos veſtros, & videte ſub terra deorſum: quia cœli ſicut fumus liqueſcent, & terra ſicut veſtimentum atteretur, & habitatores eius ſicut hæc interibunt. Salus autem mea in ſempiternum erit, & juſtitia mea non deficiet. Audite me, qui ſcitis juſtum; populus meus, lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, & blaſphemias eorum ne metuatis. Sicut enim veſtimentum, ſic cómedet eos vermis: & ſicut lanam, ſic devoravit eos tinea: Salus autem mea in ſempiternum erit, & juſtitia mea in generationes generationum.

℞. Aſpice Domine de ſede ſancta tua, & cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi oculos tuos, & vide tribulationem noſtram.

℣. Qui regis Iſraël, intende, qui deducis velut ovem Joſeph. Aperi oculos.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia.

Lectio iii.

COnſurge, conſurge, induere fortitudinem brachium Domini: Conſurge ſicut in diebus antiquis, in generationibus ſæculorum. Numquid non tu percuſſiſti ſuperbum, vulneraſti draconem? Numquid non tu ſiccaſti mare, aquam abyſſi vehementis: qui poſuiſti profundum maris viam, ut tranſirent liberati? Et nunc, qui redempti ſunt à Domino revertentur, & venient in Sion laudantes, & lætitia ſempiterna ſuper capita eorum, gaudium, & lætitiam tenebunt, fugiet dolor, & gemitus,

tus. Ego, ego ipſe conſolabor vos: quis tu, ut timeres ab homine mortali, & à filio hominis, qui quaſi fœnum ita areſcet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit cœlos, & fundavit terram; & formidaſti jugiter tota die à facie furoris eius, qui te tribulabat, & paraverat ad perdendum: ubi nunc eſt furor tribulantis? Citò veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet uſque ad internetionem, nec deficiet panis eius. Ego autem ſum Dominus Deus tuus.

℞. Deus, qui ſedes ſuper thronum, & judicas æquitatem, eſto refugium pauperum in tribulatione. * Quia tu ſolus laborem, & dolorem conſideras.

℣. Tibi enim derelictus eſt pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia tu ſolus. Gloria Patri. Quia tu ſolus.

Aña. Suſcepimus Deus miſericordiam.

Pſalmus 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittit tibi auxilium de ſancto: * & de Sion tueatur te.

Memor ſit omnis ſacrificij tui, * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi ſecundùm cor tuum: * & omne conſilium tuum confirmet.

Lætabitur in ſalutari tuo: * & in nomine Dei noſtri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam ſalvum fecit Dominus Chriſtum ſuum.

Exaudiet illum de cœlo ſancto ſuo: * in potentatibus ſalus dexteræ eius.

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei noſtri invocabimus.

Ipſi obligati ſunt, & ceciderunt: * nos autem ſurreximus, & erecti ſumus.

Domine ſalvum fac regem: * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Aña. Suſcepimus Deus miſericordiam tuam in medio templi tui.

Aña. Tu es ipſe rex meus, qui mandas.

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitudo eius: * orbis terrarum, & univerſi, qui habitant in eo.

Quia ipſe ſuper maria fundavit eum: * & ſuper flumina præparavit eum.

Quis aſcendet in montem Domini? * aut quis ſtabit in loco ſancto eius?

Innocens manibus, & mundo corde: * qui non accepit in vano animam ſuam, nec iuravit in dolo proximo ſuo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & miſericordiam à Deo ſalutari ſuo.

Hæc eſt generatio quærentium eum: * quærentium faciem Dei Jacob.

Attolite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex gloriæ: * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.

Attolite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipſe eſt Rex gloriæ.

Aña. Tu es ipſe Rex meus, qui mandas ſalutes in Jacob.

Aña. Immola Deo ſacrificium laudis.

Pſalmus 45.

DEus noſter refugium, & virtus: * aiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ ſunt aquæ eorum: * conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * ſanctificavit tabernaculum ſuum Altiſſimus.

Deus in medio eius, non commovebitur: * adiuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt Gentes & inclinata ſunt regna: * dedit vocem ſuam mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: * auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & ſcuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Aña. Immola Deo ſacrificium laudis, & redde Altiſſimo vota tua.

℣. Memento noſtri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Viſita nos in ſalutari tuo.

Abſolutio. Ipſius pietas. *Benedictio.* Deus Pater.

Sermo Sancti Leonis Papæ.

Lectio iv.

SI fidelitèr, dilectiſſimi, atque ſapientèr creationis noſtræ inteligamus ex-

ordium, inveniemus hominem ideò ad imaginem Dei conditum, ut imitator ſui eſſet auctoris: & hanc eſſe naturalem noſtri generis dignitatem, ſi in nobis quaſi in quodam ſpeculo, Divinæ benignitatis forma reſplendeat: ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in ſecundo. Cauſa autem reparationis noſtræ non eſt niſi miſericordia Dei: quem non diligeremus, niſi prius nos ipſe diligeret, & tenebras ignorantiæ noſtræ ſuæ veritatis luce diſcuteret.

℟. A dextris eſt mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum eſt cor meum, & exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei. Propter.

Bened. Chriſtus perpetuæ.

Lectio v.

DIligendo itaque nos Deus, ad imaginem ſuam nos reparat: & ut in nobis formam ſuæ bonitatis inveniat, dat unde ipſi quoque, quod operatur, operemur; accedens ſcilicèt mentium noſtrarum lucernas, & igne nos ſuæ charitatis inflammans, ut non ſolùm ipſum, ſed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam ſi inter homines ea demum firma amicitia eſt, quam morum ſimilitudo ſociari; cùm tamen parilitas voluntatum ſæpè in reprobos tendat affectus: quantum nobis optandum, atque nitendum eſt, ut in nullo ab ijs quæ Deo ſunt placita, diſcrepemus. De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione eius, & vita in voluntate eius, quia non aliter nobis erit dignitas Divinæ Maieſtatis, niſi imitatio fuerit voluntatis.

℟. Intuere Domine, quia facta eſt deſolata Civitas plena divitijs: ſedet in triſtitia domina gentium: * Non eſt qui conſoletur eam, niſi tu Deus noſter.

℣. Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius. Non eſt.

Benedict. Ignem ſui amoris.

Lectio vi.

DIcente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota mente tua, & diliges próximum tuum ſicut te ipſum; ſuſcipiat fidelis Anima authoris ſui, atque rectoris immarceſſibilem charitatem, totamque ſe etiam eius ſubjiciat voluntati, in cuius operibus, atque iudicijs nihil vacat à veritate iuſtitiæ, nihil à miſeratione clementiæ. Quoniam, & ſi magis quis labo-

laboribus, & multis fatigetur incommodis, bona eſt illi cauſa tolerandi, qui ſe adverſis vel corrigi intelligit, vel probari.

℞. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: * Et facta eſt lætitia magna in populo.

℣. In Hymnis, & confeſſionibus benedicebant Dominum. Et facta eſt. Gloria Patri. Et facta eſt.

In tertio Nocturno.

Aña. Ego autem ad Deum.

Pſalmus 60.

EXaudi Deus deprecationem meam:* intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me quia factus es ſpes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudiſti orationem meam: * dediſti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adiicies: * annos eius uſque in diem generationis, & generationis.

Permanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericordiam, & veritatem eius, quis requiret?

Sic pſalmum dicam nomini tuo in ſæculum ſæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Ego autem ad Deum clamavi, & Dominus ſalvabit me.

Aña. Deus meus, Salvator.

Pſalmus 74.

COnfitebimur tibi Deus; * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cùm accepero tempus, ego iuſtitias iudicabo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas eius.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu veſtrum: * nolite loqui adverſus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à deſertis montibus: * quoniam Deus iudex eſt.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx eius non eſt exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in ſæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum con-

confrigam: * & exaltabuntur cornua iuſti.

Aña. Deus meus, Salvator meus, ſalutare meum: & ſpes mea in æternum.

Aña. Protector noſter.

Pſalmus 83.

QUam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! * concupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, & caro mea: * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invenit ſibi domum: * & turtur nidum ſibi ubi ponat pullos ſuos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine: * in ſæcula ſæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: * aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacrimarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noſter aſpice Deus: * & reſpice in faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies una in atrijs tuis: * ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia miſericordiam, & veritatem diligit Deus: * gratiam, & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum beatus homo qui ſperat in te.

Aña. Protector noſter aſpice Deus, & reſpice in faciem Chriſti tui.

℣. Notam feciſti in gentibus virtutem tuam.

℟. Redemiſti in brachio tuo populum tuum.

Pater noſter. *Abſolutio.* A vinculis peccatorum. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 3.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Nicodemo: Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Filius hominis, qui eſt in cœlo. Et reliqua.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Ex tractatu in cap. 3. Sanct. Joann.

NEmo aſcendit in cœlum, niſi qui de cœlo deſcendit. Deſcendit, enim, & mortuus eſt, & ipſa morte liberavit nos

à

à morte. Morte occiſus, mortem occidit. Et noſtis Fratres, quia mors iſta per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur. Nec lætatur, inquit, in perditione vivorum: creavit enim ut eſſent omnia. Sed quid ibi ait: Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem à diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, ſed perſuadendi verſutiam. Si non conſentires, nihil invexerat diabolus: conſenſio tua, ò homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, & ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jeſus autem Filius Dei Verbum Dei, per quod facta ſunt omnia, unicus æqualis Patri, mortalis factus eſt, quia Verbum caro factum eſt, & habitavit in nobis. Si ergò mortem ſuſcepit, & mortem ſuſpendit in Cruce, de ipſa morte liberantur mortales. Quod in figura factum eſt apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

℞. Laudabilis populus, * quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es: hæreditas mea Iſraël.

℣. Beata gens, cuius eſt Dominus Deus populus electus in hæreditatem. Quem.

Benedict. Divinum auxilium.

Lectio viii.

ET ſicut, inquit, Moyſes exaltavit ſerpentem in Eremo, ita exaltari oportet filium hominis: Quis eſt ſerpens exaltatus? Mors Domini in Cruce. Quia enim à ſerpente mors, per ſerpentis effigiem figurata eſt mors. Morſus ſerpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur ſerpens, ut nihil valeat ſerpens. Quid eſt hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cuius mors? Mors vitæ. Nonnè Vita Chriſtus? Et tamen mortuus eſt Chriſtus. Interim modò, fratres, ut à peccato ſanemur, Chriſtum Crucifixum intueamur: quia ſicut Moyſes, inquit, exaltavit ſerpentem in Eremo, ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis qui credit in eum, non pereat, ſed habeat vitam æternam. Quomodo qui intuebantur illum ſerpentem, non peribant morſibus ſerpentum: ſic, qui intuentur fide mortem Chriſti, ſanantur à morſibus peccatorum. Sed illi ſanabantur à morte ad vitam temporalem: hic autem ait, ut habeant vitam æternam. Hoc enim intereſt in-

ter figuratam imaginem, & rem ipſam: figura præſtabat vitam temporalem: res ipſa, cuius iſta figura erat, præſtat vitam æternam.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena eſt omnis terra gloria eius.

℣. Tres ſunt, qui teſtimonium dant in Cœlo Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Benedict. Per Evangelica.

Lectio nona legitur de Homilia Dominicæ occurr.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Cantate Domino, quoniam magnificè fecit annuntiate hoc in univerſa terra.

Pſalmus. Dominus regnavit. *Cum reliquis de laudibus Domin.*

Aña. Ecce Deus Salvator meus fiducialiter agam: quia factus eſt mihi in ſalutem, allel.

Aña. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, & dicetis: Confitemini Domino, & invocate nomen eius.

Aña. Et facta eſt ſalus, & virtus, & regnum Dei noſtri, & poteſtas Chriſti eius.

Aña. Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Iſraël.

Capitulum Tob. 3.

BEnedictum nomen tuum Deus Patrum noſtrorum, qui cùm iratus fueris, miſericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis, his, qui invocant te.

Hymnus.

SAlutis humanæ Sator,
Jeſu voluptas cordium,
Orbis Redempti Conditor,
Et caſta lux amantium.

Qua victus eſt clementia,
Ut noſtra ferres crimina?
Mortem ſubires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Perrumpis infernum chaos:
Vinctis catenas detrahis
Victor triumpho nobili
Ad dexteram Patris ſedes.

Te cogat indulgentia,
Ut damna noſtra ſarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Jeſu tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre, & almo Spiritu
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatione, & progenie.

Ad Benedictus. Aña.

ECce Deus noſter iſte, expectavimus eum: & ſalvabit nos,

nos, ſuſtinuimus eum, & exultabimus, & lætabimur in ſalutari eius, alleluia.

Oratio. Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem, *ut in Veſperis.*

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD PRIMAM.

℞. Chiſte Fili.

℣. Qui redemiſti mundum.

AD TERTIAM.

Aña. Ecce Deus Salvator meus, fiducialitèr agam: quia factus eſt mihi in ſalutem, allel.

Capitul. Benedictum nomen tuum.

℞. Redime me Domine: * Et miſerere mei. Redime me.

℣. In Eccleſijs benedicam te Domine. Et miſerere mei. Gloria Patri. Redime.

℣. Memento noſtri Domine in beneplacito populi tui.

℞ Viſita nos in ſalutari tuo.

AD SEXTAM.

Aña. Haurietis aquas in gaudio de fontibus.

Capitulum I. *Corinth.* I.

EX ipſo autem vos eſtis in Chriſto Jeſu, qui factus eſt nobis ſapientia à Deo, & iuſtitia, & ſanctificatio, & Redemptio.

℞. Memento noſtri Domine * in beneplacito populi tui. Memento.

℣. Viſita nos in ſalutari tuo. In beneplacito. Gloria Patri Memento.

℣. Redemiſti nos Domine in ſanguine tuo.

℞. Et feciſti nos Deo noſtro regnum.

AD NONAM.

Aña. Exulta, & lauda habitatio Sion.

Capitulum Apocal. 4.

DIgnus es Domine Deus noſter accipere gloriam, & honorem, & virtutem: quoniam occiſus es, & redemiſti nos Deo in Sanguine tuo ex omni tribu, & linga, & populo, & natione, & feciſti nos Deo noſtro regnum.

℞. Notam feciſti in populis, * Virtutem tuam. Notam.

℣. Redemiſti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam Gloria Patri. Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℞. A generatione, & progenie.

In ſecundis Veſperis, omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat. Aña.

REgnum tuum, regnum omnium ſæculorum, & dominatio tua in omni generatione, & generationem. Alleluia.

Oratio. Deus, qui Unigenitum

tum tuum mundi Redemptorem, *ut ſuprà.*

Deinde fit commemor. Dominicæ occurrentis.

FESTA AUGUSTI.

DIE VI. AUGUSTI.

In Feſto Transfigurationis Domini.

Fit ut in Breviario.

In Angelopolitana verò Eccleſia omittitur ix. lect de S. Xyſto, & eius loco dicitur ſequens.

Lectio ix.

Deſumpta ex Octavario Romano.

TU verò Matthæi philoſophiam conſidera, qui non celavit nomina eorum, qui præpoſiti fuerant: Quod & Joannes ſæpius facit, cùm eximias Petri laudes veriſſimè, ac diligentiſſimè deſcribat. Nullum enim in hoc Apoſtolorum conſortio, libor, aut inanis gloria locum habebat. Primos igitur Apoſtolorum ſeorſum aſſumpſit. Quamobrem ſolos eos accepit? Quia excellentiores cæteris, videlicèt, erant. Cùr autem non illicò, ſed poſt ſex dies hoc fecit? Ne cæteri, ſcilicèt, diſcipuli, ſeu homines moverentur: qua de re nec eos nominavit, quos accepturus erat. Tu autem, &c.

DIE XIII. AUGUSTI.

Pro Metropolitana Eccleſia, & eius Archiepiſcopat.

In Feſto Ss. Mm. Hippolyti, & Caſſiani.

Patron. huius Civitatis Mexicanæ.

Duplex primæ claſſis cum Octava.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum.

Oratio: Da, quæſumus omnipotens Deus, &c.

Lectiones primi Nocturni Fratres debitores.

In ſecundo Nocturno lectio quarta Ss. Hippolyti, & Caſſiani Mart. ut in Brev. quinta & ſexta. Quotieſcumque, *de eodem Communi.*

In tertio Noct. Homilia in Evangelium: Cùm audieritis. *Miſſa:* Intret; *dicitur* Credo, *& per Octavam.*

DIE XIII. EIUSDEM.

In toto Epiſcopatu Angelop.

In Feſto Sancti Xyſti Papæ & Martyris.

Cujus Reliquia aſſervatur in Eccleſia Cathedrali.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Infirmitatem, *de eodem Communi.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Xyſtus Secundus, &c. *ut in Breviario die vi. huius.*

Lectio v.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi: Triumphalis, *de Communi.*

Lectio vi.

Coronata itaque.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium: Si quis venit, *de eodem Communi.*

Miſſa: Statuit. *Et in Matrice dicitur* Credo.

DIE XIV. AUGUSTI.

Secunda die infra octavam Ss. Mart. Hippolyti, & Caſſiani.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Cypriani Epiſcopi, & Martyris.

Ad Martyres. Epiſt. 25.

Lectio iv.

IMpoſuerunt compedes pedibus veſtris, & membra felicia, ac Dei templa infamibus vinculis ligaverunt, quaſi cum corpore ligetur, & ſpiritus, aut aurum veſtrum ferri contagione maculetur. Dicati Deo, hominibus, & fidem ſuam religioſa virtute teſtantibus: ornamenta ſunt iſta, non vincula: nec chriſtianorum pedes ad infamiam copulant, ſed clarificant ad coronam. O pedes feliciter vincti, qui non a fabro, ſed à Domino reſolvuntur! O pedes feliciter vincti, qui itinere ſalutari paradiſum diriguntur! O pedes in ſæculo ad præſens ligati, ut ſint ſemper ad Dominum liberi!

℟. Sancti tui, &c.

Paulò poſt. Lectio v.

QUis non libentèr, & promptè calicem ſalutis accipiat? Quis non appetat gaudibundus, & lætus, in quo aliquid & ipſe Domino ſuo retribuat? Quis non pretioſam in conſpectu Dei mortem fortitèr, & conſtantèr excipiat, placiturus eius oculis, qui nos in congreſſione nominis ſui deſuper ſpectans volentes, comprobat, adjuvat dimicantes, vincentes coronat, retributione bonitatis, ac pietatis paternæ remunerans in nobis quidquid ipſe præſtitit, & honorans, quod ipſe perfecit?

℟. Verba carnificum, &c.

Circa fin Lect. vi.

QUis nunc vobis, dilectiſſimi fratres, conſcientiæ victricis vigor? Quæ ſublimitas animi in ſenſu exultantia? Qui triumphus in pectore? Unumquemque veſtrum ſtare ad promiſſum Dei præmium, de judicij die eſſe ſecurum? Ambulare captivo quidem cor-

 pore,

pore, ſed corde regnante ſcire Chriſtum ſecum eſſe præſentem, gaudentem tolerantia ſervorum ſuorum, per veſtigia, & vias ſuas ad regna æterna gradientium? Planè quia nunc vobis in precibus efficacior ſermo eſt, & ad impetrandum, quod petitur facilior oratio eſt: petite impenſius, & rogate, ut qui hic charitatis, & pacis vinculo copulati ſtetimus, pariter in regnis cœleſtibus gaudeamus.

℟. Tamquam aurum, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam, *Cap.* 21.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Cùm audieritis prælia, & ſeditiones, nolite terreri: oportet primùm hæc fieri, ſed nondùm ſtatim finis. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorij Papæ.

Ex Homilia 35. in Evang.

OMnia, quæ ad uſum vitæ accepimus, ad uſum convertimus culpæ: ſed cuncta, quæ ad uſum pravitatis infleximus, ad uſum nobis vertuntur ultionis. Tranquillitatem quippè humanæ pacis ad uſum vertimus vanæ ſecuritatis: peregrinationem terræ pro habitatione diłeximus patriæ: ſalutem corporum redegimus in uſum vitiorum: ipſa ſerena blandimenta aëris ad amorem nobis ſervire coëgimus terrenæ delectationis. Jure igitur reſtat, ut ſimul nos omnia feriant, quæ ſimul omnia vitijs noſtris malè ſubacta ſerviebant: ut quod priùs in mundo incolumes habuimus gaudia, tot de ipſo poſt modùm cogamur ſentire tormenta.

℟. Propter teſtamentum, &c.

Paulò poſt. Lectio viii.

QUia autem cuncta hæc non de injuſtitia ferientis ſunt, ſed de merito mundi patientis, facta pravorum hominum præmittuntur, cùm dicitur: Sed antè hæc omnia injicient vobis manus ſuas. Ac ſi apertè dicat: Priùs corda hominum, & poſt elementa turbantur: ut cùm rerum ordo confunditur, ex qua jam retributione veniat, demonſtretur. Nam quamvis finis mundi ex ipſo ſuo ordine pendeat; perverſiores tamen quoſque inveniens, quia dignè ruinis illius opprimantur, innoteſcit.

℟. Sancti mei, &c.

Lectio nona Vigiliæ Aſſumptionis, in Laudibus fit commemorat. Octavæ S. Laurentij, Vigiliæ, & S. Euſebij Confeſſoris.

Miſſa dicitur de Vigilia, cum commemor. Octav &c.

DIE XX. AUGUSTI.

Octava Ss. Mm. Hippolyti, & Caſſiani.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Fulgentij Epiſcopi.

Sermo 10. *Lectio iv.*

DElectat videre campos ſegetum aureis maturatis calamis ariſtarum delectabilius libet attendere campos Eccleſiæ martyrum micantes, plantatos de uno cruore per agni ſanguinem innocentem. Segetes etenim ſunt paſſiones martyrum, juxta curſus aquarum, rigati fontibus lacrymarum. Nam ſic modo beatus David martyrum purpurata germina, & antè meſſores gaudiorum tamquam manceps ſecanti meſſoria cythara decantabat: Qui ſeminant, inquit, in lacrymis, in gaudio metent. Ubi ſeminant in lacrymis, niſi juxta arborem crucis, ubi eſt fons proximus Salvatoris?

℟. Sancti tui, &c.

Lectio v.

INde de latere ejus ſanguinis guttæ ſtillarum, & pluvia cruoris, & aquæ ſeminata eſt tolerantia confeſſorum. De ipſo ligno virentis crucis juxta fontem ſanguinis plantata virginitas floruit caſtitatis: inde plantata martyrum tolerantia cœpit ſeminis ſui germina colligere purpurata. Nam unde martyres tolerant, niſi per Dominicam crucem? Unde martyres, in quorum cordibus lex Dei eſt, maledictiones non timent hominum, niſi quia Chriſtus Dominus pertulit patientèr improperia Judæorum? Iſta ergò ſeminatio ſanguinis Chriſti fecit ſemina martyrum pullulare in campo matris Eccleſiæ, & dicit David: Qui ſeminant in lacrymis, in gaudio metent: euntes ibant, & flebant.

℟. Verba carnificum, &c.

Circa fin. Lect. vi.

SIc perrexerunt, quo modo revertuntur? Non flentes, ſed gaudentes: non adhuc ſeminantes, ſed manipulos ſuos læta cervice portantes. O germina, quæ non urit flamma, quia juxta flumen ſunt vitreum in Jeruſalem; & perpetuò vireſcunt flore immortalitatis vitæ æternæ. Neſciunt marceſcere, quia non timuerunt pro juſtitia flammis arderi: quia agnus deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & delebit omnem lacrymam ab oculis eorum, &

 flore-

florebunt ſicut lilium in medio Angelorum.

℟. Tamquam aurum, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 21.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Cùm audieritis prælia, & ſeditiones, nolite terreri: oportet primùm hæc fieri, ſed nondùm ſtatim finis. Et reliqua.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 14. *lib.* 50. *Hom.*

DOminus noſter Jeſus-Chriſtus teſtibus, id eſt, martyribus ſuis, pro humana fragilitate ſollicitus, ne fortè eum confitendo, atque moriendo perirent, magnam ſecuritatem dedit, dicens: Capillus de capite veſtro non peribit. Times ergò ne pereas, cujus capillus non peribit? Si ſic cuſtodiuntur ſuperflua tua, in quanta ſecuritate eſt anima tua? Non perit capillus, qui cùm tondetur, non ſentis; & perit anima, per quam ſentis? Sanè multa dura eos paſſuros eſſe prædixit, ut prædicendo faceret paratiores, dicerentque illi: Paratum cor meum.

℟. Propter teſtamentum, &c.

Lectio viii.

QUid eſt, Paratum cor meum; niſi, Parata voluntas mea? Paratam ergò habent martyres voluntatem in martyrio, ſed præparatur voluntas à Domino. Illis autem in malis duris, atque aſperis futuris commemorans adjecit: In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. In veſtra patientia, inquit, non enim eſſet patientia tua, ſi non ibi eſſet, & voluntas tua. In veſtra patientia: ſed unde veſtra? Noſtrum eſt, quod à nobis habetur, noſtrum eſt & quod nobis donatur.

℟. Sancti mei, &c.

Lectio ix.

QUomodo enim aliquid donas, niſi ut eius ſit cui donas? Aperta eſt enim illa confeſſio: Nonne Deo ſubjicietur anima mea, ab ipſo enim eſt patientia mea? Dicit nobis ipſe, in veſtra patientia: dicamus illi & nos, patientia mea ab ipſo eſt. Tuum fecit donando, noli ingratus eſſe tibi aſſignando. Nonne in Oratione Dominica dicimus, & noſtrum eſt quod à Deo eſt? Quotidie dicimus, Panem noſtrum quotidianum. Jam dixiſti, Noſtrum; & dicis, Da nobis: ecce noſtrum, ecce da nobis? Illo dante fit noſtrum.

Te Deum laudamus.

DIE

DIE XXVI. AUGUSTI.

In Feſto S. Conſtantij Mart. Cujus Reliquia aſſervatur in Angelopolitana Eccleſia.

Duplex.

Omnia ut in die xi. Julij, cum commemoratione S. Zephyrini in Veſperis, Laudibus, & in Miſſa; & in Matutinis legitur eius ix. lectio.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In Feſto Sanctæ Tereſiæ Virginis, Secundò.

Duplex.

Omnia ut in Communi Virgin. ut in die xv. Octobris.

In utriſque Veſperis, & Laudibus.

Hymnus.

REgis ſuperni nuntia
Domum paternam déſeris
Terris Tereſa barbaris
Chriſtum datura, aut ſanguinem.
Sed te manet ſuavior
Mors, pœna poſcit dulcior,
Divini amoris cúſpide
In vulnus icta concides.
O charitatis victima!
Tu corda noſtra concrema,
Tibique Gentes creditas
Averni ab igne libera.
Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu Paráclito,
Tibique, Sancta Trinitas,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, proſperè procede, & regna.

Ad Magnificat. Aña.

Veni ſponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.

DEus, qui illibata præcordia Beatæ Virginis Tereſiæ Sponſæ tuæ, ignito jaculo transfixiſti, & charitatis victimam conſecraſti: ipſa interveniente, concede, ut corda noſtra ardore Sancti Spiritus ferveant, & te in omnibus ſuper omnia diligant. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre, &c.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Regem Virginum Dominum: * Venite adoremus.

Pſalm. Venite exultemus.

Hymnus.

FElix dies, qua candidæ
Inſtar columbæ, cœlitum,
Ad ſacra templa ſpiritus
Se tránſtulit Tereſiæ.
Sponſique voces audijt:
Veni ſoror de vertice
Carmeli ad Agni nuptias:
Veni ad coronam gloriæ.
Te, ſponſe Jeſu Virginum,
Beati adorent Ordines,
Et nuptiali cantico
Laudent per omne ſæculum.
Amen.

Le-

Lectiones primi Nocturni: De Virginibus.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

INter céteras Tereſiæ virtutes præcipue emicuit dilectio Dei, quæ adeò in corde eius exarſit, ut confeſſarij ipſius Tereſiæ tamquam non hominis, ſed Cherubim propriam admirarentur, & celebrarent. Quam etiam Dominus noſter Jeſus Chriſtus multis viſionibus, & revelationibus mirabilitèr auxit: quandoque enim data dextera, clavoque extenſo, illam in Sponſam ſuam adoptavit: atque his verbis alloqui dignatus eſt: deinceps ut vera ſponſa meum zelabis honorem; iam ipſe ſum totus tuus, & tu tota mea.

℟. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

ALiquando etiam Angelum vidit ignito iaculo ſibi præcordia tranſverberantem: Quod ipſa enarrat his verbis: videbam ad ſiniſtram meam Angelum aſtantem corporali ſpecie; non erat magnus, ſed parvus, formaque pulcherrima, ac vultu ſic accenſo, & flagrante, ut videretur ex ſupremis, qui penitus exardent, ſivè ex ijs, qui Seraphim dicuntur. Aſpiciebam eum in manibus geſtare longum iaculum aureum, & in extremo cuſpidis parum ignis: iaculo autem non ſemel cor meum tranſverberabat uſque ad viſcera: hæc verò mihi videbatur ſecum aſportare, cùm iaculum educeret, exindeque me prorſus relinquere Dei amore æſtuantem. Erat quidem tàm vehemens dolor vulneris, ut me compelleret in gemitus iteratos prorumpere, & adeò excellens ſuavitas, quam in me hic dolor intenſiſſimus efficit, quòd deſiderabile non ſit, ut auferatur, nec animæ quidquam placeat, niſi Deus ipſe.

℟. Dilexiſti iuſtitiam.

Lectio vi.

EX quibus cœleſtibus donis divini amoris flamma in eius corde adeò exæſtuabat, ut maximè arduum votum à Deo edocta emiſerit, efficiendi ſemper quidquid perfectius eſſe, & ad maiorem Dei gloriam pertinere, intelligeret. Quin etiam poſt mortem cuidam moniali per viſum manifeſtavit, ſe non vi morbi, ſed ex intolerabili divini amoris incendio vita exceſſiſſe.

℟. Afferentur Regi, &c.

In tertio Nocturno, Homilia Sanct. Gregorij Papæ in Evangel. Simile erit regnum cœlo-

cœlorum decem Virginibus, *ut in Communi Virginum.*

FESTA SEPTEMBRIS.
DIE II. SEPTEMBRIS.
In Feſto Sancti Antonini Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui hunc diem beati Antonini Martyris tui ſolemnitate clarificas: exaudi preces populi tui, & præſta; ut quæ fideliter expetit, eo ſuffragante, conſequi mereatur. Per Dominum noſtrum.

Lectiones primi Nocturni, Fratres debitores, *ut in Communi plurimor. Martyrum.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ANtoninus regali genere ortus, cùm à prima ætate Chriſtianam Religionem coleret, parentibus orbatus, à Theodorico patruo Toloſæ Rege infideli, Pamiæ (quòd eſt Galliæ Narbonenſis Oppidum) educatus eſt. Delato autem ad Regem, quòd Chriſtianus eſſet, inde diſcedens, Romam venit: poſtea Salernum profectus, ibi duodeviginti annos apud pios, & doctos Viros in ſeceſſu eremitico manſit. Sacris deindè ordinibus initiatus, Diaconatum ſuſcepit. Quo ex tempore cœpit quamplurimis clarere miraculis, ita ut cæcis viſum, ſurdis auditum, mutis loquelam reſtitueret, varij languoribus oppreſſos ſanaret, immundos etiam ſpiritus ex hominum corporibus ejiceret. Hujuſmodi verò miracula, vitæ innocentia, & puritas comitabantur, nec à verbi Dei prædicatione etiam cùm vitæ diſcrimine, quandò ſe ei præbebat occaſio (cùm martyrij cupidiſſimus eſſet) ceſſabat. In eò munere cùm aliquando ſiti laboraret, elevatis ad Cœlum oculis, Deum præcatus, baculo, cui innitebatur, terram percuſit, ex qua illicò fons emanavit, quo ipſe, & alij multi ſitim extinxerunt.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio v.

ALiquot poſt annos, ad natale ſolùm reverſus, & à patruo ſuſceptus, aliquandiu cum eo vixit, ſed iterùm, quòd Chriſtianus, & Regiæ Majeſtatis reus eſſet accuſatus, in tenebricoſum carcerem (qui Spelunca votiva dicebatur) compedibus ligatus, ſine cibo, & potu conjicitur. Poſt ſeptem dies Rex carcerem adijt, exi-

ſtimans iuvenem iam inedia mortuum fuiſſe, quem cùm incolumem inveniſſet, quinimò puerum nobilem Almachium pondus vinculorum eius ſubſtentantem comperiſſet; id Magicæ Arti tribuens, puerum è rupe præcipitari, & beatum Antoninum gravioribus vinculis aſtringi iuſſit. Interim Rex in bello periit, puer verò præcipitatus, illæſus repertus eſt, & beatus Antoninus ab Angelo ſolutis compedibus (ut alter Petrus) liberatus, liberiùs cœpit Chriſtianos vinctos in carcere, & extra in Fide Catholica confirmare. Cùm autem Theodorico ſucceſſiſſet in Regnum Gallatius, Antonini conſanguineus, & maiores in Chriſtianos perſecutiones excitaret, Antoninus à pijs Viris ab ira Regis ereptus, Pamiam in ſolitudinem receſſit, ubi, & Almachium puerum reperijt.

℟. Deſiderium animæ, &c.

Lectio vi.

IBi in ſpelunca (quæ Orientalis dicebatur prope fontem) ſimul in orationibus, & ieiunijs ſe exercentes, ab omni hominum converſatione ſemoti, diù commorati ſunt. Illis paulò poſt quidam Joannes Presbyter Divino inſtinctu, ſimul futurus Martyr, adiungitur. Nam cùm venatores Regij ex inſperato eos reperiſſent, & Antoninum cognoviſſent, ad Regem deferunt, qui ad ſe perductum Antoninum, ſic alloquitur: Quæ te dementia Antonine cepit, ut tui generis oblitus, tuis præſtigiis homines dementes, & Regnum noſtrum perturbes? Cui Antoninus: Non ego, Gallati, quemquam demento, ſed unum Deum, cuius eſt Regnum & Imperium, prædico. Tuos autem, quos colis Deos, ligneos, & lapideos, ut falſos, & inanes reſpuo. His verbis ira inflammatus Rex, illicò eum cum ſocijs capite plecti, & in flumen (cui nomen Aregia) proiici iubet. Eorum corpora à Chriſtianis inventa, honorificè condita ſunt: Et Sancti Antonini dexter humerus cum brachio, qui inſimul etiam cum capite, feroci ictu, cùm feriretur, abſciſſus fuerat, in Eccleſia Palentina, cuius Patronus exiſtit, ex multo tempore magna cum veneratione aſſervatur, ad cuius tactum puer mortuus, qui multitudine populi ſanctas reliquias ſubſequentis in ſinu matris oppreſſus fuerat, ſtatim revixit. Cùm etiam Sanctius Caſtellæ primus Rex, dùm venaretur, aprum, qui in antrum confugerat, & cuidam ibi-

ibidem imagini inhærebat, ferire vellet, ſtatimque ei brachium obriguiſſet; comperto quòd illa eſſet Sancti Antonini imago, in cuius honorem locus habebatur, pœnitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illicò brachium priſtinæ ſanitati reſtituitur. Quare eo loco magnificentiſſimam Eccleſiam Sancti Antonini nomine ædificavit, ædiculam verò antri, ut hodie viſitur, ſub ipſa Eccleſia intactam reliquit.

℞. Stola iucunditatis, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 12. *d.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit; ipſum ſolum manet. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi. *Tract.* 51 *in Joan. ſub medium.*

IPSE Dominus Jeſus erat granum mortificandum, & multiplicandum: mortificandum infidelitate Judæorum; multiplicandum fide populorum. Jam verò exhortans ad paſſionis ſuæ ſectanda veſtigia, qui amat, inquit, animam ſuam, perdet eam. Quòd duobus modis intelligi poteſt. qui amat perdet: id eſt, ſi amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Chriſto, noli mortem timere pro Chriſto. Item alio modo: Qui amat animam ſuam, perdet eam, noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.

℞. Corona aurea.

Lectio viii.

HOC autem, quod poſterius dixi, magis habere videtur Evangelicus ſenſus. Sequitur enim: Et qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitam æternam cuſtodit eam. Ergò, quod ſupra dictum eſt, qui amat, ſub inteligitur, in hoc mundo, ipſe utique perdet; qui autem odit, utique in hoc mundo, in vitam æternam ipſe cuſtodit eam. Magna, & mira ſententia, quemadmodum ſit hominis in animam ſuam amor ut pereat, odium ne pereat. Si malè amaveris, tunc odiſti: ſi bene oderis, tunc amaſti. Felices, qui oderunt cuſtodiendo, ne perdant amando.

℞. Hic eſt verè Martyr.

Lectio ix.

SED vide ne tibi ſubrepat, ut te ipſum velis interimere, ſic intelligendo, quod debes odiſſe in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perverſi homines,

& in ſe ipſis crudeliores, & ſceleratiores homicidæ, flammis ſe donant, aquis ſe præfocant, præcipitio ſe colli ſunt, & pereunt. Hoc Chriſtus non docuit: imò etiam Diabolo præcipitium: ſuggerenti reſpondit: Redi retrò Satanas; ſcriptum eſt: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit ſignificans qua morte clarificaturus erat Deum: Cùm eſſes iunior, cingebas te, & ambulabas, quo volebas: cùm autem ſenueris; alter te cinget, & feret, quò tu non vis. Ubi ſatis expreſſit: non à ſe ipſo, ſed ab alio debere occidi, qui veſtigia ſequitur Chriſti.

Te Deum laudamus.

Miſſa: Lætabitur, *cum Evangelio de offic.*

DIE V. SEPTEMBRIS.

In Feſto Commemorationis Sancti Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſ. Pontif. præter ſequent.

Oratio.

DEus, qui nos Beati Juliani Confeſſoris tui, atque Pontificis veneranda Commemoratione lætificas: excita in nobis, quæſumus, eius ſpiritum innocentiæ, & charitatis, & præſta; ut cuius recolimus merita, per eius ad te gradiamur exempla. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Sanctæ Roſaliæ Virginis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JUlianus, Eccleſiæ Conchenſis Epiſcopus, Burgis pijs, & honeſtis parentibus natus eſt. Eius ortum præclara illius ſanctitatis, & Epiſcopalis dignitatis ſigna divinitùs data nobilitarunt. Nam adeò formoſus, & pulcher in lucem editus eſt, ut omnes intuentes os eius, cæleſti quodam fulgore perfuſum admirarentur. Multò magis verò, cùm puer grandior palam ſuper fontem Baptiſmalem tandiù viſus eſt mitra, & baculo Epiſcopalibus inſignibus ornatus, dùm adſtantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Poſteà piè, ſanctèque educatus, liberalibuſque diſciplinis apprimè eruditus, Theologiæ operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probatæ vitæ exemplo, & divini verbi prædicatione toti Hiſpaniæ mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Eccleſia Toletana ornatus, ab Alphonſo deinceps Nono Caſtellæ

ſtellæ Rege Epiſcopale munus ſuſcipere coactus eſt, quod ſumma cum laude obivit.

℞. Inveni David.

Lectio v.

VErè pater pauperum fuit: quippe qui egentium viduarum, & pupillorum inopiam pecunia, & alijs pietatis officijs ſublevavit. Redditus Eccleſiæ ſuæ tùm ſublevandis miſeris, tùm inſtaurandis, ornandiſque templis inſumpſit, ipſe tenui victu contentus, quem labore manuum ſuarum comparabat. In oratione aſſiduus erat: cuius vi, paterna charitate ardens, multa, & magna pro ſalute populi à Deo impetravit. Quorum illa in primis illuſtria: cùm aliquando tota Provincia rei frumentariæ laboraret inopia, nec quidquam amplius in Epiſcopatus horreis ſupereſſet, populi calamitatem miſeratus, preces cùm lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad ædes ſancti Epiſcopi à permultis iumentis comportatum eſt, quæ depoſito onere evanuerunt. Cùmque item dira in populum luès graſſaretur, ſancti Epiſcopi oratione ſedata eſt. Multos quoque, varijs inſanabilium morborum generibus affectos, in ſanitatem reſtituit.

℞. Poſui adjutorium, &c.

Lectio vi.

SUper gregem ſuum tamquam bonus, & ſedulus paſtor diligentiſſimè vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves paſcens verbo vitæ, cibum cuique tribuens pro captu congruentem. Corpus ſuum ieiunijs aſſiduè caſtigans, ſe ipſum bonorum operum exemplar omnibus præbuit. Denique, cùm annos ferè octoginta maxima cum ſanctitate vixiſſet, plenus dierum, atque virtutum in ſenectute bona migravit ad Dominum quinto Kalendas Februarii, anno milleſimo ducenteſimo octavo: & honorificè in Eccleſia ſua ſepultus, poſt mortem quoque miraculorum gloria clarus magna populi veneratione colitur. Anno poſtmodùm milleſimo quingenteſimo decimo octavo, Leone Decimo Pontifice Maximo, corpus eius è ſacello, ubi multos iacuerat annos, effoſſum, ad locum prope aram maximam magnificè exornatum, tertio Idus Aprilis ſolemni pompa, ac maxima celebritate tranſlatum eſt. Commemorationis eius quoque feſtivitas Nonis Septembris, ex Julij Tertij Summi Pontificis conceſſione recolitur.

℞. Iſte eſt qui ante Deum.

Lectiones tertij Nocturni de Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri, in Evangelium: Nolite timere, *de Communi Confeſſoris non Pontificis, ſecundo loco.*

℟. vii. Amavit.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

In Feſto S. Mariæ à Capite.

Duplex.

Pro Eccleſia Toletana tant.

Ponitur hîc pro caſu extenſionis.

Omnia de Communi Sanct. nec Virg. nec Martyr.

Oratio.

EXaudi nos Deus ſalutaris noſter, ut ſicut de Beatæ Mariæ à Capite feſtivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum noſtrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

MAria à Capite nuncupata, pijs, honeſtiſque parentibus orta, Sancto Iſidoro Agricolæ matrimonio juncta fuit: Elucebat in ea mira humilitas, patientia, orationis ſtudium, aliæque virtutes, quibus Domino in ſæculo ſtrenuè militabat. Tandem plena dierum, & meritorum, obdormivit in Domino. Eius ſanctitatis fama ubique vulgata, multis, atque egregijs miraculis confirmata; quem cultum à die obitus ex populorum devotione obtinuit, Innocentius Duodecimus auctoritate Apoſtolica ratum habuit; poſtremò Benedictus Decimus quartus Pontifex Maximus Miſſam, & Officium in eius memoriam celebrari indulſit.

Lectio v.

Ex Sermon. 196 S. Auguſtini Epiſcop. in Nativ. Dñi.

TRes vitæ ſunt in Eccleſia membrorum Chriſti, Conjugalis, Vidualis, Virginalis. Quia ipſæ vitæ, ipſæ pudicitiæ futuræ erant in ſanctis membris Chriſti: omnes iſtæ vitæ tres atteſtatæ ſunt Chriſtum. Primò, Conjugalis: quando Maria Virgo concepit, Eliſabeth uxor Zachariæ, & ipſa conceperat; huius judicij Præconem ferebat in utero. Venit ad eam Sancta Maria tamquam ad cognatam ſuam ſalutandam. Exultavit infans in utero Eliſabeth; ille exultavit; illa prophetavit. Habes atteſtantem pudicitiam conjugalem. Ubi Vidualis? In Anna audiſtis, quod eſſet Sancta Propheteſſa, vidua octoginta, & quatuor annorum, quæ ſeptem annis vixerat cum viro ſuo frequentans Templum Do-

mini, ſerviens in orationibus nocte, & die. Et ipſa vidua agnovit Chriſtum; vidit parvum: agnovit magnum: Et ipſa atteſtata eſt. Habes, & in iſta vitam vidualem; in Maria virginalem.

Lectio vi.

ELigat ſibi quiſque de iſtis tribus, quam voluerit; qui præter iſtas eſſe voluerit, in membris Chriſti eſſe non diſponit. Non dicant conjugatæ, nos ad Chriſtum non pertinemus. Habuerunt maritos ſanctæ fœminæ. Non ſe extollant virgines. Quanto magnæ ſunt humilient ſe in omnibus. Omnia exemplo ſalutis propoſita ſunt ante oculos noſtros. Nemo exorbitet: Si pudicitiam conjugalem quæris, habes Suſannam; ſi vidualem, habes Annam; ſi virginalem, habes Mariam.

Lectiones tertij Nocturni Homilia S. Gregorij Papæ ſuper Evangelium: Simile eſt regnum cœlorum theſauro abſcondito in agro.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Feſto B. Petri Arbues Mart. Inquiſitoris.

Duplex.

In Civitatibus ubi fuerit Tribunal Sanctæ Inquiſitionis, ut in hac Civitate Mexicana, conceſſum â Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio Duodecimo.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ hic apponuntur propr.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnipotens Deus, ut Beati Petri Martyris tui fidem congrua devotione ſectemur, qui pro ejuſdem fidei defenſione martyrij palmam meruit obtinere. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in quatuor tempor. leguntur de Epiſtola ad Romanos: Fratres debitores, *ut in Communi plurimorum Martyrum.* ℟. *Unius Martyr. nona lectio feriæ, & commemorat. in Laudibus, & Miſſa cum ultim. Evangel. feriæ.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus cognomento de Arbues, Epilæ in Aragonia natus, à pijs, honeſtiſque parentibus una cum ſanguinis claritate hauſit, & pietatem: ab ipſis enim incunabulis optimis moribus imbutus, pueritiam ita tranſegit, ut nihil priùs ætate illa ſibi duxerit excolendum, quam litteras,

ias, & chriſtianas virtutes: adoleſcens liberalibus diſciplinis eruditus, Bononiæ in Collegio Hiſpanorum adſcriptus, doctrina, & eruditione, adeò excelluit, ut inde magiſtralem ſacræ Theologiæ lauream reportaverit. Mox in Canonicum Metropolitanæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ adcitus, Regularem, quam voverat, obſervantiam conſtantiſſimè ſemper retinuit: ſuæque non modo, ſed alienæ etiam ſaluti pari ſtudio, ac ſolicitudine invigilans, virtutibus omnibus ſic enituit, ut Ferdinandus, & Eliſabetha Catholici Hiſpaniarum Reges, cùm vellent ê ſuis finibus Judaïcam exterminare perfidiam, ipſum fidei Inquiſitorem in Aragoniam primum eligendum curaverit.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

CUM igitur ſacrum Inquiſitionis munus pari animi ardore, & fidei catholicæ emolumento perageret, magnum ſibi contraxit odium ab ijs, qui judaicam perfidiam mordicus aſſerebant, in eamque relapſi fuerant. De quorum inſidijs per amicos, & conſanguineos certior factus, eiſque ſuadentibus, ut ſi vitæ conſulere vellet, ſuſcepto ſe miniſterio abdicaret, conſtantèr reſpondit, libentèr ſe talem ob cauſam mortem ſubiturum, idquè unicè optare ſe ex malo Sacerdote bonum fieri martyrem: nec abfuit optatis eventus quippè nefarij illi homines habito ſæpè inter ſe conventiculo, necem in Dei ſervum machinati ſunt, conductiſque ad ſcelus perpetrandum Sicarijs, Petrum ante chorum Metropolitanæ Eccleſiæ orantem in principio Nocturni Officij cùm ea Pſalmi verba decantarentur: Quadraginta annis proximus ſui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde: iterato vulnere, lethalitèr affecerunt.

℟. Deſiderium animæ, &c.

Lectio vi.

BIduum ſupervixit, Deo gratias agens, quod pro fidei defenſione mortem mereretur oppetere; eundemque pro interfectoribus ſuis deprecans, poſt recepta Eccleſiæ Sacramenta decimoquinto Kalendas Octobris, anno à reparata ſalute milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quinto obdormivit in Domino. Non defuerunt poſt mortem prodigia, quorum illud in primis memorabile, multiplicatio nimiùm, & effervescentia effuſi cruoris, Apoſtolicæ Sedis Judicio compro-

probatum. Eius corpus in eodem loco, in quo martyrium paſſus fuerat, Ferdinandus, & Eliſabetha Regali munificentia elaborato marmore ſepeliendum curarunt: in Sacellum deinde à Canonicorum eiuſdem Eccleſiæ Collegio magnificè conſtructum tranſlatum fuit, ubi ad præſens honorificè colitur: eiuſque memoria, ut in Cathalogo Beatorum Martyrum in poſterum haberetur, Alexander Papa Septimus indulſit.

℟. Stola jucunditatis, &c.

Lectiones tertij Nocturni Homilia ſuper Evangelium: Nihil eſt opertum, quod non re elabitur, *ut in feſto S. Caliſti, die xiv. Octobris.*

Miſſa: In virtute tua, *de Communi unius Martyr. non Pontific. cum oratione propria, ut ſupra in Officio; & Evangel.* Nihil eſt opertum, *ut in Miſſ.* Lætabitur.

DOMINICA TERTIA Septembris.

Feſtum Septem Dolorum B. Mariæ Virginis.

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Quò abiit dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum? Quò declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum?

Pſalm. Dixit Dominus Domino meo, *cum reliquis de Officio B. M. V.*

Aña. Recedite à me, amarè flebo, nolite incumbere, ut conſolemini me.

Aña. Non eſt ei ſpecies, neque decor, & vidimus eum, & non erat aſpectus.

Aña. A planta pedis uſque ad verticem capitis non eſt in eo ſanitas.

Aña. Fulcite me floribus, ſtipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Thr. 2.

CUi comparabo te? vel cui aſſimilabo te Filia Jeruſalem? cui exæquabo te, & conſolabor te, Virgo Filia Sion? Magna eſt velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrimarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuoſa de cruento
Dum revulſum ſtipite
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium.
O, ſuave, mite pectus,
Et latus dulciſſimum,
Dexteramque vulneratam,
Et ſiniſtram ſauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.
Centieſque, millieſque
Stringit arctis nexibus

Pe-

Pectus illud, & lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliqueſcit
In doloris oſculis.
Eia, Mater, obſecramus
Per tuas has lacrymas,
Filijque triſte funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde noſtris cordibus.
Eſto Patri, Filioque,
Et coævo Flamini,
Eſto Summæ Trinitati
Sempiterna gloria;
Et perennis laus, honorque
Hoc, & omni ſæculo.
Amen.

℣. Regina Martyrum ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jeſu conſtitiſti.

Ad Magnificat. Aña.

Nolite me conſiderare, quod fuſca ſim, quia decoloravit me Sol, filij matris meæ pugnaverunt contra me.

Oratio.

DEus, in cujus Paſſione, ſecundùm Simeonis prophetiam dulciſſimam animam glorioſæ Virginis, & Matris Mariæ Doloris gladius pertranſivit: concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, Paſſionis tuæ effectum felicem conſequamur. Qui vivis, &c.

Deinde fit commemor. Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Stemus juxta Crucem cum Maria, Matre Jeſu. *Cujus animam doloris gladius pertranſivit.

Pſalmus. Venite exultemus Domino, &c.

Hymnus.

JAm toto ſubitus veſperat polo
Et Sol attonitum præcipitet diem,
Dum ſævæ récolo ludibrium necis,
Divinamque catáſtrophem.
Spectatrix aderas ſupplicio Parens,
Malis unda gerens cor adamantinum:
Natus funerea pendulus in Cruce,
Altus cum gemitus dabat.
Pendens ante oculos natus, atrocibus
Sectus verberibus; natus hiantibus
Foſſus vulneribus; quot penetrantibus,
Te conficit aculeis?
Heu! ſputa, álapæ, verbera, vulnera,
Clavi, fel, áloe, ſpongia, lancea,
Sitis, ſpina, cruor, quàm varia pium
Cor preſſére tyrannide!

Cun-

Cunctis intereà ſtat generoſior
Virgo Martyribus: prodigio novo,
In tantis moriens non móreris Parens
Diris fixa doloribus.
Sit Summæ Triadi gloria, laus, honor,
A qua ſupplicitèr, ſolicita prece
Poſco virginei roboris æmulas
Vires rebus in aſperis.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Multiplicati ſunt.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? * Multi inſurgunt adverſum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo eius.

Tu autem Domine ſuſceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormivi, & ſoporatus ſum * & exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, ſalvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa: * dentes peccatorum contriviſti.

Domini eſt ſalus: * & ſuper populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri.

Aña. Multiplicati ſunt, qui tribulant me, multi inſurgunt adverſum me.

Aña. Paraverunt ſagittas ſuas in pháretra.

Pſalmus 10.

IN Domino confido: quomodò dicitis animæ meæ: * Tranſmigra in montem ſicut paſſer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt ſagittas ſuas in pháretra: * ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt: * juſtus autem quid fecit?

Dominus in templo ſancto ſuo: * Dominus in cœlo ſedes eius.

Oculi eius in pauperem reſpiciunt: * palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat juſtum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem odit animam ſuam.

Pluet ſuper peccatores laqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam juſtus Dominus, & juſtitias dilexit: * æquitatem vidit vultus eius.

Aña. Paraverunt ſagittas ſuas in pharetra, ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Aña. Defécit in dolore vita mea.

Pſalmus 30.

IN te Domine ſperavit, non confundar in æternum: * in juſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accelera, ut eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, * ut ſalvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem abſconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpiritum meum: * redemiſti me Domine Deus viritatis.

Odiſti obſervantes vanitates, * ſupervacuè.

Ego autem in Domino ſperavi: * exultabo, & lætabor in miſericordia tua.

Quoniam reſpexiſti humilitatem meam, * ſalvaſti de neceſſitatibus animam meam.

Nec concluſiſte me in manibus inimici: * ſtatuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.

Miſerere mei Domine, quoniam tribulor; * conturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea: * & oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium, & vicinis meis valdè: * & timor notis mei.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: * oblivioni datus ſum, tamquam mortus à corde.

Factus ſum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent ſimul adverſum me, * accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperavi Domine; * dixi: Deus meus es tu, in manibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum; * & à perſequentibus me.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac in miſericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubeſcant impij, & deducantur in infernum: * muta fiant labia doloſa.

Quæ loquuntur adverſus iu-

ſtum

ſtum iniquitatem, * in ſuperbia, & in abuſione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, * quam abſcondiſti timentibus te!

Perfeciſti eis, qui ſperant in te, * in conſpectu filiorum hominum.

Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ, * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit miſericordiam ſuam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: * proiectus ſum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudiſti vocem orationis meæ, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes ſancti eius: * quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet abundantèr facientibus ſuperbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor veſtrum, * omnes qui ſperatis in Domino. Gloria Patri.

Añа. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum ora pro nobis.

℟. Quæ iuxta Crucem Jeſu conſtitiſti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio i. Thr. 1.

PLorans ploravit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius: non eſt, qui conſoletur eam ex omnibus charis eius: Omnes amici eius ſpreverunt eam, & facti ſunt ei inimici. Vide Domine, quoniam tribulor, conturbatus eſt venter meus; ſubverſum eſt cor meum in memetipſa, quoniam amaritudine plena ſum. Foris interficit gladius, & domi mors ſimilis eſt. Audierunt: quia ingemiſco ego, & non eſt, qui conſoletur me.

℟. Simeon vir iuſtus, & timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipſius animam pertranſibit gladius.

℣. Ne vocetis me pulchram, ſed amaram: quia amaritudine valdè replevit me omnipotens. Tuam ipſius animam pertranſibit gladius.

Lectio ii. Thr. 2.

CUi comparabo te? Vel cui aſſimilabo te filia Jeruſalem? Cui exæquabo te, & conſolabor te, Virgo filia Sion? Magna eſt enim, velut mare contritio tua, quis medebitur tui? Plauſerũt ſuper te manibus omnes tranſeuntes per viam: ſibilaverunt, & moverunt caput ſuum ſuper filiam Jeruſalem: Hæccine

ne eſt urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium univerſæ terræ? Aperuerunt ſuper te os ſuum omnes inimici tui: ſibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: devoravimus.

℟. Surge, & accipe puerum, & Matrem eius, & fuge in Ægyptum: * Et eſto ibi, uſque dum dicam tibi.

℣. Vocavi filium meum ex Egypto, ut veniat ſalus in Iſraël. Et eſto.

Lectio iii.

FEcit Dominus, quæ cogitavit, complevit ſermonem ſuum, quem præceperat à diebus antiquis: deſtruxit, & non pepercit, & lætificavit ſuper te inimicum, & exaltavit cornu hoſtium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum ſuper muros filiæ Sion: Deduc quaſi torrentem lacrymas per diem, & noctem, non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. Fili, quid feciſti nobis ſic? * Ego, & Pater tuus: * Dolentes quærebamus te.

℣. Quid eſt, quod me quærebatis? In his, quæ Patris mei ſunt, oportet me eſſe. Ego, & Pater tuus. Gloria Patri. Dolentes quærebamus te.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Factum eſt cor meum.

Pſalmus 21.

DEus, Deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti? * Longè à ſalute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas, * laus Iſraël.

In te ſperaverunt Patres noſtri: * ſperaverunt, & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abiectio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt me: * locuti ſunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre: * ſpes mea ab uberibus matris meæ: In te proiectus ſum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne diſceſſeris à me.

Quoniam tribulatio proxima eſt: * quoniam non eſt qui adiuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obſederunt me.

Ape-

Aperuerunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rapiens, & rugiens.
Sicut aqua effuſus ſum: * & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens, * in medio ventris mei.
Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxiſti me.
Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obſedit me.
Foderunt manus meas, & pedes meos: * dinumeraverunt, omnia oſſa mea.
Ipſi verò conſideraverunt, & inſpexerunt me: * diviſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.
Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defenſionem meam conſpice.
Erue à framea Deus animam meam: * & de manu canis unicam meam.
Salva me ex ore leonis: * & à cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Eccleſiæ laudabo te.
Qui timetis Dominum, laudate eum: * univerſum ſemen Jacob glorificate eum.
Timeat eum omne ſemen Iſraël: * quoniam non ſprevit, neque deſpexit deprecationem pauperis.
Nec avertit faciem ſuam à me, * & cùm clamarem ad eum exaudivit me.
Apud te laus mea in Eccleſia magna: * vota mea reddam in conſpectu timentium eum.
Edent pauperes, & ſaturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in ſæculum ſæculi.
Reminiſcentur, & convertentur ad Dominum * univerſi fines terræ.
Et adorabunt in conſpectu eius * univerſæ familiæ Gentium
Quoniam Domini eſt regnum: * & ipſe dominabitur Gentium.
Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conſpectu eius cadent omnes, qui deſcendunt in terram.
Et anima mea illi vivet: * & ſemen meum ſerviet ipſi.
Annuntiabitur Domino generatio ventura: * & annuntiabunt cœli iuſtitiam eius populo, qui naſcetur, quem fecit Dominus.
Gloria Patri.

Aña. Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens in medio ventris mei.

Aña. Deus vitam meam.

Pſa.

Pſalmus 55.

MIſerere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adverſum me.

Ab altitudine diei timebo; * ego verò in te ſperabo.

In Deo laudabo ſermones meos, in Deo ſperavi: * non timebo, quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adverſum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, & abſcondent: * ipſi calcaneum meum obſervabunt.

Sicut ſuſtinuerunt animam meam, pro nihilo ſalvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo.

Sicut & in promiſſione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorſum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo ſermonem: * in Deo ſperavi non timebo, quid faciat mihi homo.

In me ſunt Deus vota tua: * quæ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuiſti animam meam de morte, & pedes meos de lapſu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri, &c.

Aña. Deus vitam meam annuntiavi tibi; poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo.

Aña. Fuerunt mihi lacrymæ.

Pſalmus 41.

QUemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum. * ita deſiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam: * quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confeſſionis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipſum anima mea conturbata eſt: * propterea memor

ero

ero tui de terra Jordanis, & Hermoniim à monte modico.
Abyſſus abyſſum invocat, * in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſierunt.
In die mandavit Dominus miſericordiam ſuam: * & nocte canticum eius.
Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: ſuſceptor meus es.
Quare oblitus es mei? * & quare contriſtatus incedo, dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur oſſa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.
Dum dicunt mihi per ſingulos dies: Ubi eſt Deus tuus? * Quare triſtis es anima mea? Et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * ſalutare vultus mei, & Deus meus. Gloria Patri.

Aña. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte.

℣. Faſciculus myrrhæ dilectus meus mihi. ℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio iv.

MArtyrium Virginis tàm in Simeonis prophetia, quàm in ipſa Dominicæ Paſſionis hiſtoria commendatur. Poſitus eſt hic (ait Sanctus Senex de puero Jeſu) in ſignum cui contradicetur; & tuam ipſius animam (ad Mariam autem dicebat) pertranſibit gladius. Verè tuam, ò Beata Mater, animam pertranſivit. Alioquin non niſi eam pertranſiens, carnem filij tui penetraret. Et quidem poſteàquam emiſit Spiritum tuus ille Jeſus, ipſius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipſius aperuit latus, ſed tuam utique animam pertranſivit: ipſius nimirum anima jam ibi non erat, ſed tua planè inde nequibat avelli.

℟. Jeſum baiulantem ſibi Crucem: * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum.

℣. Filiæ Jeruſalem ſuper vos ipſas flete, & ſuper filios veſtros. Sequebatur.

Lectio v.

TUam ergò pertranſivit animam vis doloris, ut pluſquam Martyrem non immeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ ſenſum paſſionis exceſſerit compaſſionis affectus. An non tibi pluſquam gladius fuit ſermo ille revera pertranſiens animam, & pertingens uſque ad diviſionem animæ, & ſpiritus: Mulier ecce fi-

lius tuu? O commutationem! Joannes tibi pro Jeſu traditur. Servus pro Domino, Diſcipulus pro Magiſtro, filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuoſiſſimam animam pertranſiret hæc auditio, quando & noſtra, licet ſaxea, licet ferrea pectora ſola recordatio ſcindit?

℞. Poſtquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem iuxta Crucem Jeſu Mater eius.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertranſivit. Stabat autem.

Lectio vi.

NON miremini, Fratres, quod Maria Martyr in anima fuiſſe dicatur. Miretur, qui non meminerit ſe audiviſſe Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quòd ſine affectione fuiſſent. Longè id fuit à Mariæ viſceribus, longè ſit à ſervulis eius. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præſcierat moriturum? Et indubitantèr. Numquid non ſperabat continuò reſurrecturum? Et fidelitèr. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementèr. Alioquin quiſnam tu, frater, aut unde tibi hæc ſapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ filium patientem? Ille enim mori corpore potui, iſta commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua maiorem nemo habuit: fecit, & hoc charitas, cui poſt illam ſimilis altera non fuit.

℞. Joſeph ab Arimathæa; * Petiit Corpus Jeſu, quod de Cruce depoſitum; * Suo complexu Mater excepit.

℣. Dolens Sunamitis ſinu, & genibus ſuis ſuſtinuit mortuum filium. Petiit Corpus Jeſu, quod de Cruce depoſitum. Gloria Patri. Suo.

In tertio Nocturno.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram.

Pſalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: * á timore inimici eripe animam meam.

Protexiſti me à conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas ſuas: * intenderunt arcum rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum.

Subitò ſagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt ſibi ſermonem nequam.

Narraverunt ut abſconderent la-

laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?
Scrutati ſunt iniquitates: * defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.
Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.
Sagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum: * & infirmatæ ſunt contra eos linguæ eorum.
Conturbati ſunt omnes qui videbant eos: * timuit omnis homo.
Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta eius intellexerunt.
Lætabitur juſtus in Domino, & ſperavit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde. Gloria Patri.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum.

Aña. Anima mea turbata eſt valdè.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.
Miſerere mei Domine, quoniam infirmus ſum: * ſana me Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.
Et anima mea turbata eſt valdè: * ſed tu Domine uſquequò?
Convertere Domine, & eripe animam meam: * ſalvum me fac propter miſericordiam tuam.
Quoniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?
Laboravi in gemitu meo, lavabo per ſingulas noctes lectum meum: * lacrymis meis ſtratum meum rigabo.
Turbatus eſt à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.
Diſcedite à me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.
Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam ſuſcepit.
Erubeſcant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, & erubeſcant valdè velocitèr. Gloria Patri, &c.

Aña. Anima mea turbata eſt valdè; ſed tu Domine uſquequò.

Aña. Deus adiutor.

Pſalmus 45.

DEus noſter refugium, & virtus: * aiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt, & turbatæ ſunt aquæ eorum: * conturbati ſunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus lætificat ci-

vitatem Dei: * ſanctificavit tabernaculum ſuum Altiſſimus.

Deus in medio eius, non commovebitur: * adiuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt Gentes & inclinata ſunt regna: * dedit vocem ſuam mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: * auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & ſcuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum: * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Gloria Patri, &c.

Aña. Deus adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

℣. Per te ſalutem hauriamus Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Chriſti.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap.* 19.

Lectio vii.

IN illo tempore: Stabant iuxta Crucem Jeſu Mater eius, & Soror Matris eius Maria Cleophæ, & Maria Magdaléne. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambroſij Epiſcopi.

De Inſt. Virg. cap. 7.

STabat iuxta Crucem Mater, & fugientibus Viris ſtabat intrepida. Videte, utrùm pudorem mutare potuerit Mater Jeſu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis filij vulnera, per quæ ſciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater ſpectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce filius, Mater ſe perſecutoribus offerebat.

℟. Quis tibi ſenſus fuit, ô Mater dolorum: * dum Joſeph ſindone filium tuum involvit, & poſuit eum in monumento?

℣. Conſiderate, & videte ſi eſt dolor, ſicut dolor meus. Dum Joſeph.

Ex eiuſdem Epiſt. 25. ad Eccleſ. Vercell. prope fin.

Lectio viii.

MAria Mater Domini ante Crucem filij ſtabat. Nullus me hoc docuit, niſi Sanctus Joannes Evangeliſta. Mundum alii concuſſum in Paſſione Domini conſcripſerunt. Cœlum tenebris obductum, refugiſſe Solem, in Paradiſum Latronem, ſed poſt piam confeſſionem receptum. Joannes docuit,

cuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce poſitus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quòd Victor ſuppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quàm quòd Regnum Cœleſte donabat. Nam ſi religioſum eſt, quòd Latroni donatur venia, multò uberioris pietatis eſt, quòd à filio Mater tanto affectu honoratur.

℟. In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne oblivíſcaris; * Ut perficiatur propitiatio, & benedictio.

℣. Ave Princeps Generoſa, Martyrumque prima Roſa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio nona legitur de Homilia Dominicæ occurr.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Quò abiit dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum? Quò declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum?

Pſalmus. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Laudibus Dominicæ.*

Aña. Recedite à me, amarè flebo, nolite incumbere, ut conſolemini me.

Aña. Non eſt ei ſpecies, neque decor, & vidimus eum, & non erat aſpectus.

Aña. A planta pedis uſque ad verticem capitis non eſt in eo ſanitas.

Aña. Fulcite me floribus, ſtipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Thr. 2.

CUi comparabo te? vel cui aſſimilabo te Filia Jeruſalem? cui exæquabo te, & conſolabor te, Virgo Filia Sion? Magna eſt velut mare contritio tua.

Hymnus.

SUmmæ Deus clementiæ
Septem Dolores Virginis,
Plagaſque Jeſu Filii
Fac ritè nos revolvere.

Nobis ſalutem conferant
Deiparæ tot lacrymæ;
Quibus lavare ſufficis
Totius Orbis crimina.

Sit quinque Jeſu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint, & Dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.

Jeſu tibi ſit gloria,
Qui paſſus es pro ſervulis
Cum Patre, & almo Spiritu
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.

℟. Fac nos gaudere in Regno Cœlorum.

Ad Benedictus Aña.

Venite aſcendamus ad Mon-

tem Domini, & videte, ſi eſt dolor, ſicut dolor meus.

Oratio.

DEus, in cujus Paſſione, ſecundùm Simeonis prophetiam dulciſſimam animam glorioſæ Virginis, & Matris Mariæ Doloris gladius pertranſivit: concede propitius, ut qui dolores eius venerando recolimus, Paſſionis tuæ effectum felicem conſequamur. Qui vivis, &c.

Deinde fit commemor. Dominicæ occurrentis.

AD PRIMAM.

Aña. Quò abiit, *ut ſuprà.*

Ad Hymn. Horar. Jeſu tibi ſit gloria. Qui paſſus es pro Servulis, &c.

℟. Chriſte Fili Dei vivi, &c.

℣. Qui paſſus es propter noſtram ſalutem, &c.

AD TERTIAM.

Aña. Recedite à me, &c. *ut ſuprà.*

Capitul. Cui comparabo, &c.

℟. *brev.* O vos omnes: * Qui tranſitis per viam.

℣. Attendite, & videte ſi eſt dolor, ſicut dolor meus. Qui tranſitis. Gloria Patri. O vos omnes.

℣. Defecerunt præ lacrymis oculi mei.

℟. Conturbata ſunt omnia viſcera mea.

AD SEXTAM.

Aña. Non eſt ei ſpecies, &c. *ut ſuprà.*

Capitulum Thr. 1.

PLorans ploravit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius: non eſt, qui conſoletur eam ex omnibus charis eius.

℟. *brev.* Defecerunt: * Præ lacrymis oculi mei.

℣. Conturbata ſunt omnia viſcera mea. Præ lacrymis. Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Faſciculus myrrhæ, Dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

AD NONAM.

Aña. Fulcite me floribus, &c.

Capitul. Thr. 2.

DEduc quaſi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *brev.* Faſciculus myrrhæ: * Dilectus meus mihi.

℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus mihi. Gloria Patri. Faſciculus.

℣. Anima mea liquefacta eſt.

℟. Ut dilectus locutus eſt.

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quæ iuxta Crucem Jeſu conſtitiſti.

Ad

Ad Magnificat Aña.
Oppreſſit me dolor, & facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

Oratio: Deus, *ut ſuprà.*

Et ſit commemor. Dominicæ.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In Feſto S. Cornelij Papæ, & Martyris.

Cujus Reliquia aſſervatur in Angelopolitana Eccleſia.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Infirmitatem.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. Et ſi venerit in aliqua die quatuor Temporum, leguntur: De Actibus Apoſtolor. A Mileto.

In ſecundo Nocturno, quarta & quinta Lectio propr. ut in Breviario, ſub hac die xvi.

Lectio vi. Sermo S. Auguſtini Epiſcopi: Triumphalis, &c.

In tertio Nocturno, Homil. in Evangel. Si quis venit.

Miſſa: Statuit. *Et dicitur Credo in Matrice.*

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

In Feſto Sanctæ Mariæ de Cervellione, aliàs de Subſidio, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virgin. præpter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos conſpicis in tot periculis conſtitutos pro noſtra fragilitate non poſſe ſubſiſtere: concede propitiùs, ut intercedente Beata Maria famula tua de præſentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ ſalutis portum pervenire valeamus. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

MAria nobili familia de Cervellione, Barchinonæ in Hiſpania nata, & à parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem ſuam cùm decem & octo eſſet annorum, illi devovit. Eius vivendi ratio erat, in publicum rariùs prodire, ægrotantibus domeſticis ſedulò adeſſe, & in Noſocomio ter in hebdomada pauperibus miniſtrare. Annum trigeſimum agens defuncto Patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede, prima ex fèminis ſuſcipiens, Sanctimonialibus eiuſdem Ordinis ducem, magiſtram, & exemplar ſe præbuit: ac diſtributo patrimonio in redemptionem Captivorum, profeſſionem in eodem Ordine, unà cum voto de laborando pro-

pro redimendis Captivis, emiſit.

℟. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

MAtre ê vivis ſublata, cùm aliquot honeſtis féminis ejuſdem inſtituti piam, ſanctamque vitam peregit: ſolita quotidie mulierum à ſuis Fratribus Redemptarum, ac Barchinonam advenientium pedes in Hoſpitali domo lavare, quinquies in hebdomada Sacra Euchariſtia refici; terque jejunare ſolo pane, & aqua contenta: quotidianis flagellis, inſuper & ferrea catena corpus ſuum affligens. Silentium, quod mira obſervantia colebat inanibus verbis numquam infregit; ac parciùs indulgens ſomno expetebat, ab hujuſmodi neceſſitate liberari, ut illo ſolo frueretur inceſſantèr, quo jucundantur cœli, & Angeli lætantur. Quod diurni temporis ſupererat ab oratione, & pietatis exercitijs, in pauperes juvandos impendebat; nullum officij genus prætermittens, quo afflictos conſolaretur, oppreſſos liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

℟. Dilexiſti juſtitiam, &c.

Lectio vi.

FUturas maris tempeſtates prænuntiabat: illaſque ſæpè ſuis orationibus ſedabit: viſa aliquoties ſuper undas incedere, quo Fratres Captivorum Redemptores, alioſque in mari periclitantes ſervaret incolumes; unde ei Mariæ de Subſidio, vulgò de Soccos, nomen eſt inditum. Denique poſt multarum virtutū inſignia, Barchinonæ migravit ad Dominum decimotertio Kalendas Octobris, anno ſalutis milleſimo ducenteſimo nonageſimo. Ejus corpus, ex quo ſuaviſſimus odor manabat, ſepultum eſt in Eccleſia Fratrum Ordinis ſui: quod nonageſimo poſt anno, Epiſcopo Barchinonenſi, Petro Aragoniæ Rege, céteriſque Aulæ, & Civitatis Primatibus adſtantibus, ſolemni pompa elevatum; incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religioſè colitur, aſſervatur.

℟. Afferentur Regi, &c.

In tertio Nocturno Homilia Sanct. Gregorij Papæ in Evangel. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, *ut in Communi Virginum.*

FESTA OCTOBRIS.

DIE I. OCTOBRIS

In toto Epiſcopatu Angelop. *Tertia die infra octavam Sancti Michaelis.*

In

In ſecundo Nocturno.
De Sermone Sancti Gregorij Papæ.
Ex Homilia 34. in Evang.
Lectio iv.

QUia Angelorum nomina interpretando perſtrinximus, ſupereſt, ut ipſa officiorũ vocabula breviter exequamur. Virtutes etenim vocantur illi, nimirùm ſpiritus, per quos ſigna, & miracula frequentiùs fiunt. Poteſtates etiam vocantur hi, qui hoc potentiùs cèteris in ſuo ordine perceperunt, ut eorum ditioni virtutes adverſæ ſubjectæ ſint, quorum poteſtate refrænantur, ne corda hominum tantum tentare prævadeant, quantum volunt.

℟. Hic eſt Michael Archangelus, &c.

Lectio v.

PRincipatus etiam vocantur, qui ipſis quoque bonis Angelorum ſpiritibus præſunt, qui ſubjectis alijs, dùm quæque ſunt agenda diſponunt, eis ad explenda divina miniſteria principantur. Dominationes autem vocantur, qui etiam Poteſtates Principatuum diſſimilitudine alta tranſcendunt. Nam principari eſt inter reliquos priorem exiſtere: dominari verò eſt etiam ſubjectos quoſque poſſidere. Throni quoque illa agmina ſunt vocata, quibus ad exercenda judicia ſemper Deus omnipotens præſidet. Unde & per Pſalmiſtam dicitur: Sedes ſuper thronum, qui judicas æquitatem.

℟. Venit Michael Archangelus, &c.

Lectio vi.

CHerubim quoque plenitudo ſcientiæ dicitur, & ſublimiora illa agmina idcircò Cherubim vocata ſunt, quia tantò perfectiori ſcientia plena ſunt, quantò claritatem Dei viciniùs contemplantur. Seraphim etiam vocantur illa ſpirituum Sanctorum agmina, quæ ex ſingulari propinquitate Conditoris ſui incomparabili ardent amore. Seraphim namque ardentes, vel incendentes vocantur: quorum profectò flamma amor eſt: quia quò ſubtiliùs claritatem divinitatis eius aſpiciunt, eò validiùs in eius amore flammeſcunt.

℟. In tempore illo, &c.

In tertio Nocturno.
Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 18.
Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum dicentes: Quis putas major eſt in regno cœlorum? Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Ex varijs in Matth. Hom. 18.

VÆ mundo à ſcandalis. Mundum iſtum, terrenum locum dicit. Neque verò de cœlo, & terra intelligere debemus mundum, ſed mundum hîc intelligamus terrenum: ideò quòd dixit Dominus regnum meum non eſt de iſto mundo. Si eſſem de mundo, amaret me mundus. Et dicitur ad Apoſtolos: Vos non eſtis de mundo. Væ igitur mundo, hoc eſt, terreno loco, ab ſcandalis: neceſſe enim eſt, ut veniant ſcandala, non quia neceſſe, ſed quia mundo neceſſe, ut veniant.

℞. In conſpectu Gentium.

Lectio viii.

VIdete, quod dicimus, ſubtile eſt. Si neceſſe eſt, ut veniant ſcandala: ergò abſque culpa eſt ille, per quem venit ſcandalum. Sed nos dicimus, ſcandalum non venit, niſi in terreno mundo. Vis non tibi venire ſcandalum? Noli eſſe terrenus. Propterea dico, mundus terrenus ſcandalum habet, terra iſta neceſſe eſt, ut habeat ſcandalum. Noli portare terrenum, ſed cœleſte, & ſcandalum non habebis. Verumtamen væ homini illi, per quem ſcandalum venit.

℞. Michael Archangelus.

Lectio nona de S. Remigio Epiſcopo.

DIE III. OCTOBRIS.

Quinta die infra octavam S. Michaelis.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone S. Gregorij Papæ.

Lectio iv.

ET ſunt nonnulli, qui acceptis virtutibus, etiam electorum hominum merita tranſcendunt: cùmque & bonis meliores ſunt, electis quoque fratribus principantur: quò ergò iſti ſortem ſuam, niſi inter Principatuum numeros accipiunt? Et ſunt nonnulli, qui ſic inſemetipſis cunctis vitijs, omnibuſque deſiderijs dominantur, ut ipſo jure munditiæ dij inter homines vocentur; unde & ad Moyſen dicitur: Ecce conſtitui te Deum Pharaoni: quò ergò iſti, niſi inter numeros Dominationum currunt?

℞. Hic eſt Michael.

Lectio v.

ET ſunt nonnulli, qui dùm ſibimetipſis vigilanti cura dominantur, dùmque ſe ſolicita intentione diſcutiunt, divino timori ſemper inhærentes, hoc in munere virtutis accipiunt; ut judi-

judicare rectè, & alios poſſint: quid ergò iſti, niſi Throni ſui Conditoris ſunt? Vel quò niſi ad supernarum ſedium numeros adſcribuntur? Per quos dum ſancta Eccleſia regitur, plerumque de quibuſdam ſuis infirmis actibus etiam electi judicantur. Et ſunt nonnulli, qui tanta Dei, ac proximi dilectione pleni ſunt, ut Cherubim jure nominentur. Quia enim Cherubim plenitudo ſcientiæ dicitur, & Paulo dicente didícimus, quia plenitudo legis eſt charitas: omnes, qui Dei, & proximi charitate céteris amplius pleni ſunt, meritorum ſuorum ſortem inter Cherubim numeros perceperunt.

℟. Venit Michael.

Lectio vi.

ET ſunt nonnulli, qui ſupernæ contemplationis facibus accenſi, in ſolo Conditoris ſui deſiderio anhelant, nihil jam in hoc mundo cupiunt, ſolo æternitatis amore paſcuntur, terrena quæque abjiciunt, cuncta temporalia mente tranſcendunt, amant, & ardent, atque in ipſo ſuo ardore requieſcunt, amando ardent, loquendo, & alios accendunt; & quos verbo tangunt, ardere protinus in Dei amore faciunt. Quid ergò iſtos niſi Seraphim dixerim, quorum cor in igne converſum lucet, & urit, quia & mentium oculos ad ſuperna illuminant, & eos compungendo in fletibus vitiorum rubiginem purgant.

℟. In tempore illo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 18.

Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum dicentes: Quis putas major eſt in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Sermone 20. *tom.* 5.

SI diligentèr auditis evangelicam lectionem, intelligere poteſtis, quæ Miniſtris, ac Sacerdotibus Dei reverentia debeatur: vel qua ipſos Clericos invicem humilitatis ſedulitate oporteat prævenire. Ait enim Dominus percontantibus diſcipulis, quis eorum in regno cœlorum major eſſet futurus, ſtatuto coram puérulo: Quicumque humiliaverit ſe ſicut puer iſte, hic major erit in regno cœlorum. Unde intelligimus, quòd humilitate pervenitur ad regnum, ſimplicitate penetratur ad cœlum. Quiſquis ergò cupit, divinitatis tenere faſtigia, humilitatis ima ſectetur.

℟. In conſpectu gentium.

Lectio viii.

QUod autem ait evangelica lectio: Qui ſcandalizaverit unum de puſillis iſtis, & cétera: puſillus hîc non ætate pueros, ſed malitia parvulos dicit: ſicut Apoſtolus ait: Malitia parvuli eſtote, ut ſenſibus perfecti ſitis. Qui ſunt iſti, niſi clerici idonei, & mónachi religioſi, vel laici? Quiſquis igitur his irréverens, aut contumelioſus exſtiterit, hac velut pœna plectetur, ut informi ſaxo religato illi ad collum, præcipitetur in mare. Sed videamus, cùr ſcandalizantibus chriſtianis iſta pœna data ſit, aut quid ſibi vellit ipſa ſententia: puto enim illam aliquod myſterium continere.

℟. Michael Archangelus.

Lectio ix.

QUaſi verò non ſufficeret in mare homini demergendo ſaxum qualecumque, non magnum, aut enorme, ſed molæ aſinariæ lapis ei religetur ad collum, ut cum perituro homine, pereat res uſui neceſſaria. Sed puto, hoc magis eſſe, quòd in ſcripturis aſini figura populus gentilium nuncupatur, qui clauſis oculis circà ignorantiæ molam, erroris ſui gyro pertrahitur; & in illa curſus directione veſtigijs ſæpè redeuntibus invítus uſui laborat alieno. Hic ergò gentilis populus cùm perſecutionem chriſtiano intulerit, hac pœna plectitur, ut cum ſua ſacrilega mola judicandi ſæculi fluctibus demergatur.

Te Deum laudamus.

DIE VI. OCTOBRIS.

In die Octava S. Michaelis.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. in feſto S. Michaelis.

Lectio iv.

ANgelorum hodie memoria celebratur, & exigitis debitum pro tanta ſolemnitate ſermonem. Credimus ſanè, & indubitata fide tenemus, divina eos præſentia, & viſione beatos ſine fine lætari in bonis Domini; attamen, ſi multum eſt, ad nos loqui de ea charitate, & gloria, qua in ſemetipſis, imò in Deo ſuo Angeli ſancti noſtris omninò ſupereminent cordibus: de ea loquamur, quam nobis exhibent gratia, & charitate. Neque id cuidam incredibile videatur, quandoquidem ipſe quoque Creator, & Rex Angelorum venit, non miniſtrari, ſed miniſtrare, & animam ſuam dare pro multis.

℟. Hic eſt Michael.

Lectio v.

HUjus itaque tanti miniſtri gratia nihil mirùm, ſi dignan-

gnantèr nobis, imò & libentèr Angeli ſancti miniſtrent: ipſi enim amant nos, quia nos Chriſtus amavit. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem ergà beatos Angelos fiduciam habitatis, ac proinde familiarius in omni neceſſitate veſtra eorum invocetis auxilia: ſed & digniùs in eorum præſentia converſari, & magis, ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, exorare clementiam ſtudeatis.

℟. Venit Michael.

Lectio vi.

CAvenda nobis eorum offenſa, & in his maximè exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, & quæ in nobis invenire delectat: ut eſt ſobrietas, caſtitas, paupertas voluntaria, crebri in cœlum gemitus, & orationes cum lacrymis, & cordis intentione. Attamen ſuper omnia hæc unitatem & pacem à nobis exigunt Angeli pacis. Quid ni maximè delectentur in his, quæ formam quamdam civitatis ſuæ repreſentant in nobis, ut mirentur Jeruſalem novam in terra?

℟. In tempore illo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 18.

Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum dicentes: Quis putas major eſt in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Ex Hom. 60. *in Matth. circà medium.*

VIdete, ne contemnatis unum de parvulis iſtis. Parvulos hîc non ætate, ſed multorum æſtimatione appellavit: pauperes, inquam, ignotos, céteroſque huiuſmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non ſunt, cùm Creatoris omnium amici ſint: quos ipſe multò magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum ſemper vident faciem Patris mei, qui in cœlis eſt.

℟. In conſpectu gentium.

Lectio viii.

HInc manifeſtum eſt, quia omnes ſancti Angelos habent. Apoſtolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debeat habere in capite propter Angelos: & Moyſes ſtatuit fines gentium ſecundùm numerum Angelorum Dei. Hîc verò non de Angelis ſimplicitèr dicitur, ſed de Angelis excellentibus, atque ſupremis. Nihil enim aliud deſignatur, cùm fa-

eiem, dicit, Patris mei aſpiciunt, quam ſumma fiducia eorum, & honor præcipuus.

℟. Michael Archangelus.

Lectio ix.

VIdes, quot quibuſque rationibus ad modeſtiam, & ad curam tenuiorum fratrum nos revocat. Infantem in medio ſtatuit, & dixit: Efficiamini ſicut parvuli: & quicumque talem ſuſceperit parvulum, me ſuſcipiet, & quicumque hunc ſcandalizaverit, extrema luet ſupplicia: & ſcandalizantes homines, etiam ſi loco manuum, atque oculorum nobis eſſent, abſcindere juſſit: Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

Feſtum Sanctiſſimi Roſarij B. Mariæ Virginis.

Duplex ſecundæ claſſis.

Oratio.

DEus, cujus Unigenitus, per vitam, mortem, & reſurrectionem ſuam nobis ſalutis æternæ præmia comparavit: concede, quæſumus, ut hæc myſteria ſanctiſſimo Beatæ Mariæ Virginis Roſario recolentes, & imitemur, quod continent; & quod promittunt, aſſequamur. Per eundem, &c.

Lectiones primi Nocturni: de Parabolis Salomonis: Ego ſapientia, *ut feſto SS. Nominis B. M. V.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

CUm Albigentium hæreſis per Toloſatium regionem impiè graſſaretur, atque altiùs in dies radices ageret, Sanctus Dominicus, qui nupèr Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præſtaret validiùs, auxilium Beatæ Virginis, cujus dignitas i lis erroribus impudentiſſimè petebatur, cuique datum eſt cunctas hæreſes interimere in univerſo mundo, enixis precibus imploravit; à qua (ut memoriæ proditum eſt) cùm monitus eſſet, ut Roſarium populis prædicaret; velut ſingulare adverſus hæreſes, ac vitia præſidium; mirùm eſt, quanto mentis fervore, & quam felici ſucceſſu injunctum ſibi munus ſit executus. Eſt autem Roſarium certa precandi formula, qua quindecim Angelicarum ſalutationum decades, oratione Dominica interjecta, diſtinguimus, & ad earum ſingulas totidem noſtræ reparationis myſteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergò tem-

tempore pius hic orandi modus mirabilitèr per Sanctum Dominicum promulgari, augerique cœpit; quem eiuſdem Inſtitutorem, Auctoremque fuiſſe Summi Pontifices, apoſtolicis litteris paſſim affirmarunt.

℟. Sicut Cedrus, &c. *ut in feſto Nominis B. M. V.*

Lectio v.

INnumerabiles porrò fructus ex hac tàm ſalutari inſtitutione in Chriſtianam Rempublicam dimanarunt, inter quos victoria illa meritò numeratur, quàm Sanctiſſimus Pontifex Pius Quintus, & ab eo inflammati Chriſtiani Principes apud Echinadas Inſulas de Turcarum Tyranno potentiſſimo reportarunt. Nam cùm illa ipſa die ea victoria relata ſit, qua die Sanctiſſimi Roſarij ſodalitates per univerſum orbem conſuetas ſupplicationes peragerent, ſtatutaſque preces de more funderent; ijs precibus haud immeritò refertur accepta. Quod quidem cùm etiam Gregorius Tertius decimus teſtatus eſſet; ut pro tàm ſingulari beneficio Beatæ Virginis ſub appellatione Roſarij perennes gratiæ ubique Terrarum haberentur; in Eccleſijs omnibus, in quibus Altare Roſarij foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici maiori perpetuò celebrandum indixit: alijque Pontifices Roſarium recitantibus, eiuſdemque Roſarij Sodalitatibus Indulgentias penè innumeras conceſſere.

Lectio vi.

NUper verò Clemens Undecimus animo reputans inſignem pariter Victoriam anno milleſimo ſeptingenteſimo decimo ſexto in Hungariæ Regno à Carolo Sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copijs relatam, eo die contigiſſe, quo Feſtum Dedicationis Sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem fermè tempore, quo Sanctiſſimi Roſarij Confratres publicam, ſolemnemque ſupplicationem in Alma Urbe ingenti Populi concurſu, magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depreſſione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Chriſtianorum humilitèr implorarent; eam obrem, Victoriam illam, nec non liberatam paulò pòſt eorumdem Turcarum obſidione Corcyrenſem Inſulam, eiuſdem Beatæ Virginis patrocinio piè ſenſuit adſcribendam. Quam obrem ut hu-

ius quoque tàm inſignis beneficij perennis ſemper, & memoria extaret, & gratia; Sanctiſſimi Roſarij Feſtum eadem die, eodemque ritu celebrandum ad Eccleſiam univerſam extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimus tertius in Breviario Romano noviſſimè apponi iuſſit. Sanctiſſimam ergò Deigenitricem cultu hoc eidem gratiſſimo iugiter veneremur, ut quæ toties, Chriſti fidelibus Roſarij precibus exorata, terrenos hoſtes profligaret dedit, ac perdere, infernos paritèr ſuperare concedat.

Miſſa: Salve Sancta Parens, *à Pentecoſten uſque ad Adventum, cum* Credo, *Præfatione:* Et te in Solemnitate, *& Orationibus proprijs.*

Et fit commemoratio Dominicæ de qua legitur ultimum Evangelium.

DIE V. OCTOBRIS.

In Feſto Sancti Froylani Epiſcopi, & Confeſſ. Patroni Eccleſiæ, & Diœceſis Legioneſis.

Duplex ſecundæ Claſis.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, qui beatum Froylanum Monaſtici inſtituti propagandi ſtudio decoraſti, & ex eremo ad Epiſcopale munus cœleſti indicio vocatum miraculis clarum effeciſti: concede propitius, ut cuius patrocinio gloriamur, eius inſtruamur exemplis. Per Dominum.

Non fit commem. Ss. Placidi, & Socior. Martyr. ſed in Laudib. tant.

Lectiones primi Nocturni, Fidelis ſermo, *de eodem Communi primo loco.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

FRoylanus Lucæ, quæ Regni Galleciæ nobilis eſt civitas pijs, æquè ac nobilibus parentibus decimo noſtræ Redemptionis ſæculo natus; à prima ætate futuræ ſanctitatis ſpecimen dedit. Nam piæ matris opera educatus, adhuc adoleſcens, mundi illecebris contemptis, maioriſque perfectionis deſiderio illectus, vis octodecim annos natus monaſticam vitam profeſſus eſt. Quare primùm in quendam Diœceſis Legionenſis abditiorem locum ſeſe recipiens, deinde ad Cuturrini montis radices ædiculam ſibi extruens, ibique orationi, ieiuniis, iugique corporis caſtigationi vacans, in cœleſtium contemplatione rerum dies, noctesque ſuaviſſimè præteribat. Brevi tan-

tanta eius ſanctitatis fama percrebuit, ut multis ad eum concurrentibus, ſub Regula Sancti Benedicti monaſterium ædificare compulſus fuerit. Quos inter diſcipulos Attilanum monaſterij à ſe ædificati Priorem inſtituit, qui poſteà Zamorenſis factus Epiſcopus eam Diœceſim ſanctiſſimè gubernavit, cumque poſt mortem Urbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Inveni David, &c.

Lectio v.

NEC mirum, Froylani ſanctitatem ab omnibus agnoſci, & ubique prædicari, quam vel bruta animalia quodammodo perſenſiſſe videbantur. Sævum ſiquidem lupum multis ſpectantibus coegiſſe fertur, iumenti loco ſubſtitui, ut libros prædicationi neceſſarios deferret, ſicque pœnas lueret, quòd aſellum eidem ſervientem miniſterio, ferox dilaniaſſet. Idcircò Ramirus Tertius, qui difficillimis ijs temporibus Legionenſe Regnum adminiſtrabat, res ſuas penè acciſas agnoſcens, Froylanum accerſit, eique ingentem vim pecuniarum elargitus, poteſtatem dedit erigendi ubicumque vellet Monaſteria in ſuo Regno, ut inde Monachi pro eiuſdem Regni liberatione ab armis Saracenorum ferventes ad Deum preces effunderent. Tot, tantiſque opibus tàm piè oblatis, Froylanus Tabarenſe monaſterium ædificavit, alijſque permultis circa Æſtolæ fluvium inſtauratis, demum celebre illud apud Morerolam excitavit, ubi, ducentis circiter Monachis congregatis, ipſe præfuit, piumque Ramiri Regis deſiderium explevit.

℟. Poſui adiutorium, &c.

Lectio vi.

VEremundo Secundo regnante, qui Ramiro Tertio ſucceſſerat, Froylanus ex Monacho, renuens licet, & invitus Legionenſis Epiſcopus renuntiatus, dum conſecraretur, ſub columbæ è cœlo venientis ſpecie Spiritum Sanctum accipere viſus eſt. Poſtquam autem ſexdecim circiter annis concreditas ſibi oves prædicatione, & exemplo ſanctiſſimè gubernaſſet, prænuntiato ſui obitus die, ad cœleſtem patriam quinto Nonas Octobris anno ſexto poſt milleſimum evolavit. Multæ eius ſacri Corporis tranſlationes ob temporum difficultatem fieri debuerunt: quarum poſtrema, cùm è Morerolæ cœnobio maxima eiuſdem ſacri Corporis pars ad Legionen-

nen-

nenſem Eccleſiam, cui præfuerat, transferretur, inſigni fuit miraculo illuſtrata: nam per totam viam homines, animantes, ipſæque arbores melleo liquore maduerunt. Itaquè tàm in Morerolæ Monaſterio, quàm in Legionenſi Eccleſia uſque ad noſtram ætatem magna cum veneratione dictum ſacrum corpus ſic diviſum colitur: Eccleſia verò Legionenſis tantum Paſtorem, à quo innumera accepit beneficia, ut præcipuum Patronum veneratur.

℞. Iſte eſt, qui ante Deum.

In tertio Nocturn. Homil. S. Gregor. Pap. in Evangel. Homo peregre, *de Commun. Confeſſ. Pontif. primo loco.*

Nona lectio de Ss. Placido, & Socior. Martyr. ut in Breviar. comm. eorumdem in Laudibus.

Miſſa: Statuit, *de Commun. dicitur* Credo.

Officium S. Laurentij Juſtiniani ſemid. de præcept. à SS. Domino Noſt. Clement. XIII. pro Univerſ. Eccleſ. transfertur.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In Feſto S. Reparatæ Virginis. & Martyris.

Cujus Reliquia aſſervatur in Eccleſ. Cathedral. Angelop. Duplex.

Omnia de Communi Virginis, & Martyris.

Oratio: Deus, qui inter cétera.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

℞. i. Veni Sponſa Chriſti.

In ſecundo Nocturno Lectiones de eodem Communi primo loco.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum, *de dicto Commun.*

In Laudibus commemoratio Ss. Angelorum, & in Miſſa, quæ eſt: Loquebar, *Cum* Credo *in Matrice.*

DIE XII. OCTOBRIS.

Feſtum Commemorationis B. Mariæ Virginis de Columna. Duplex.

Omnia ut in eius Feſto ad Nives, vel ut in die xxiv. Septembris præter Lectiones ſecundi Nocturni, quæ ſunt ſequentes.

Lectio iv.

De Sermone Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 18. de Sanctis.

ADeſt nobis, dilectiſſimi, optatus dies Commemorationis Beatæ, ac Venerabilis ſemper Virginis Mariæ; ideò cum ſumma exultatione gaudeat terra noſtra, tantæ Virginis illu-

illuſtrata Solemnitate. Hæc eſt enim flos campi, de qua ortum eſt pretioſum lilium covallium, per cuius partum mutatur natura protoplaſtorum, deletur, & culpa. Præciſum eſt in ea illud. Hevæ infelicitatis elogium, quo dicitur: In dolore paries filios tuos quia iſta in lætitia Dominum peperit. Heva enim luxit, iſta exultavit: Heva lacrymas, Maria gaudium in ventre portavit: quia illa peccatorem, iſta edidit Innocentem.

Tu autem Domine, &c.

℟. Sicut Cedrus.

Lectio v.

O Beata Mater, quis tibi dignè valeat iura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ ſingulari tuo aſſenſu mundo ſuccurriſti perdito? Accipe itaque quaſcumque exiles, quaſcumque meritis tuis impares gratiarum actiones: & cùm ſuſceperis vota, culpas noſtras orando excuſa. Admitte noſtras preces intra ſacrarium exauditionis, & reporta nobis antidotum reconciliationis. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excuſa, quod timemus: quia tu es ſpes unica peccatorum, per te ſperamus veniam delictorum, & in te Beatiſſima noſtrorum eſt expectatio præmiorum. Tu autem Domine, &c.

℟. Quæ eſt iſta.

Lectio vi.

ET profectò ſperandum nobis, ac præcipuè lætandum eſt, quibus inſigni beneficio peculiarem ſuimet obtinendi patrocinij fiduciam clementiſſima Virgo conceſſit. Ut enim pia, & antiqua traditio habet, cùm Jacobus Apoſtolus, Maior nuncupatus, Divino Conſilio in Hiſpaniam appuliſſet, & aliquandiù Cæſarauguſtæ ſubſtitiſſet, ipſi cùm aliquot Diſcipulis noctu ad Iberi fluminis ripam oranti Beata Virgo, dum adhuc inhumanis ageret, apparuit, ibique, ut Sacellum extrueret, eidem iniunxit. Quare nihil cunctatus Apoſtolus, Diſcipulis opem ferentibus. Ædiculam Deo in ipſius Virginis honorem dicavit. Huic autem, procedentibus ſæculis, amplius, & auguſtius templum acceſſit, quod à ſimulacro Deiparæ, pilæ è marmore ſuperſtante, atque ibidem maxima totius regni pietate, ac frequentia venerato, à Columna olim acceptum nomen, hiſce quoque temporibus retinet. Utque debitus Deo cultus, ac fervens iam erga Virginem Populorum devotio uberius in

dies incrementum accipiat, Clemens Duodecimus Pontifex Maximus per univerſas Regi Catholico ſubiectas ditiones eiuſdem Commemorationis Officium die duodecima Octobris celebrari indulſit. Tu autem, &c.

℟. Ornatam monilibus filiam Jeruſalem, &c.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Feſto Sanct. Virginum, & Martyrum, Urſulæ, & Sociarum eius.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, & Martyrum, præter ſequentia.

In utriuſque Veſperis, & Laudibus.

Aña. Prudentes Virgines aptate veſtras lampades: Ecce Sponſus venit, exite obviam ei.

℣. Adducentur regi Virgines poſt eam.

℟. Proximæ eius afferentur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Domine Deus noſter, Sanctarum Virginum, & Martyrum tuarum Urſulæ, & Sociarum eius palmas inceſſabili devotione venerari: ut quas digna mente non poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequijs. Per Dominum noſtrum, &c.

Deinde fit commemoratio S. Hilarionis Abbatis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

GRatiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator à militibus acclamatur. Inde copias in Gallias tranſmittens, ab infenſis Gratiano Legionibus exceptus, Imperium ſibi corroborat. Cùmque Armoricorum uberem regionem eiectis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus, quos ſecum duxerat, diviſiſſet, quo novas colonias propagaret in poſteros Connani Britãnici reguli (quem Britannorum Ducem habebat in exercitu) conſilio, miſſa Legatione in Britanniam, ſingulis militibus novis colonis ſingulas virgines coniugio fœderandas poſtulat.

℟. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

HAud viſa Britanniæ reguli abſurda petitio: Unde in gratiam novi Imperatoris, & quod filias ſuas non niſi gentilibus ſuis, ijſque donatis nova Pro-

Provincia præ divitibus honeſtiſſimè collocandas ſcirent: pro numero millitum totidem delectæ ſunt virgines: omnes numero undecim mille: quarum Princeps erat Urſula, Dionoci Cornubiæ regis filia, deſponſata Connano Duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctæ igitur Londini Collectæ impoſitæ ſunt invitæ navigijs. Solventes nautæ dum Armoricorum regionem cogitant, á ſæva procella in Germanicum littus dejiciuntur.

℟. Dilexiſti iuſtitiam, &c.

Lectio vi.

COntigit adeſſe tunc ibi Hunnorum copias, quas à Gratiano Imperatore adverſus Maximum evocatas fuerunt. Nacti igitur Barbari præclarum illud Virginum agmen, impotenti libidinis æſtu furentes, in eas irrunt. Sed cum hortante Urſula, mortem potius oppetere, quam virginei pudoris iacturam pati, invicto animi vigore decreviſſent; Hunni in rabiem immanitatis converſi, ad unam omnes trucidant. Sicque Urſula, ſuper comitum ſuarum velut cœleſtium margaritarum pretioſum acervum, glorioſa victima procombens, purpura pro Chriſto fuſi ſanguinis decorata, triumphatorem tot virginum exercitum, geminis nempè virginitatis, & martyrij laureis inſignem ducens, cœlum victrix intravit. Quarum corpora Colonienſes ſummo honore condiderunt: earumque illuſtrem Agonem Chriſtianus orbis Florenti ſemper memoria celebrat.

℟. Afferentur regi.

Lectiones tertij Nocturni de Homilia S. Gregorij Pap. in Evangel. Simile erit regnum Cœlorum decem Virginibus. *Nona lectio ex duabus de S. Hilarione Abbat. & comm. in Laudib. poſt comm. Octav. S. Roſæ.*

DIE XXII. OCTOBRIS.

In Feſto Sanctæ Salome Viduæ.

Omnia de Communi Sanct. nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ ſequuntur.

In utriſque Veſp. & Laud. Hymnus.

ISTA, quam læti colimus fideles.
Sedibus celſis ſuperum locatam.
Eſt decus noſtrum, quia mater extat Alma Jacobi.
Hæc Dei cultrix Salome vocata.
Sancta Zebedæo quoque juncta Sancto.

Conjugem, caramque domum reliquit.
Aſſecla Chriſti.
Perſtitit conſtans, Cruce non receſſit.
Territa, aut illo moriente fugit.
Curat & funus Domini, & ſepulchrum.
Fervida viſit.
Tu pia, ô noſtri Genitrix Patroni.
Filii, cunctos refove Clientes.
Semper, ut noſtro capiti queamus.
Vivere juncti.
Sit decus Patri, Genitæque Proli,
Et tibi compar utriuſque virtus.
Spiritus ſemper Deus unus omni.
Temporis ævo. Amen.

Ad Magnificat. Aña.

Acceſſit ad Jeſum Mater Filiorum Zebedæi cum Filiis ſuis adorans, & petens aliquid ab eo.

Oratio.

DOmine Jeſu, pro cujus amore Beata Salome inter primas tibi fideles omnia dimiſit, & te ſepultum venerari curavit, concede propitius, ut ejus imitatione tecum cõſepulti æternæ Reſurrectionis participes effici mereamur. Qui vivis, & regnas.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

GRatum diem Sol extulit,
Quo valle rapta ſæculi.
Alma Sionis filia.
Æterna captat gaudia.
Amore Chriſti ſaucia.
Corpus cucurrit ungere.
Vivum ſequuta mortuo.
Piis parentat ritibus.
Quam vivus ipſe traxerat.
Odore virtutum ſacro,
Iſthæc viciſim comparat
Flagrans ſepulchro balſamum.
O mira ſors! O gaudium!
Cui ſic ſtudebat mortuo,
Vivum ê ſepulchro conſpicit,
Suaque tangit dextera.
Summo Patri cum Filio,
Sanctoque ſit Paraclito
Æterna laus, & gloria
In ſæculorum ſæcula.
Amen.

Lectiones primi Nocturni Mulierem fortem.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

SAlome uxor Zebedæi, & perilluſtrium Apoſtolorum Jacobi Majoris, & Joannis Evangeliſtæ ſpectabilis Mater una fuit ex primis ſanctis mulieribus devotiſſimis Chriſti ſequacibus, quæ tanta eluxit fide, ut ætate licet longæva, & omni deſtituta ſolatio, libenter adhuc pateretur

Liberos illos, à quibus unicum ſperabat auxilium, abeſſe ſibi, ut Chriſto adhærerent, & tempore prædicationis ſuæ eidem adſtarent. Rogante tamen ipſa Chriſtum Jeſum, ut Filiis ſuis primas ſedes in Regno daret, interrogavit Chriſtus ejus Filios, num calicem, quem bibiturus eſſet, bibere & ipſi potuiſſent? Illiſque paratos ſeſe exhibentibus Chriſtus inquit: Calicem meum bibetis; ſedere autem ad dexteram meam, vel ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus paratum eſt à Patre meo.

℟. Propter veritatem, & manſuetudine, &c.

Lectio v.

FUit etiam Beata Salome una ex illis mulieribus, quæ inſigne Fidei ſuæ ſpecimem dederunt, cum Jeſum Chriſtum ad Calvarium tendentem, & in patibulum Crucis elatum comitatæ ſunt, Una etiam fuit, quæ comparatis aromatibus ad condiendum corpus Chriſti ſub auroram Dominicæ diei ad ejus monumentum accedens Angelum ibi vidit fulgenti facie, & candida veſte ſuper lapidem ſepulchri ſedentem, â quo primum audivit Jeſum reſurrexiſſe, & digna inſuper fuit, ut ab Angelo una cum aliis duabus mulieribus eligeretur in Nuntiam Myſterii Reſurrectionis Chriſti monitura Diſcipulos, ut in Galilæam pergerent, ſi eum velent redivivum videre.

℟. Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem. &c.

Lectio vi.

PRoficiſcenti Beatæ Salome una cum ſociis ſuis ad Angeli mandatum implendum occurrit Jeſus in itinere redivivus, & benigniſſimum eis Ave dixit, cuius quidem glorioſo aſpectu primum perterrita, mox recreata ſe humi proſternens, eum adoravit, & quem flagrantiſſimi amoris deſiderio paulo ante quæſiverat, ſed non invenerat, non ſolum videre tunc, atque audire, verum etiam, & propriis manibus pedes eius tenere meruit. His Cæleſtibus donis ditata, conſtans in Fide, Spe dives, Charitate potens, perſecutiones invicta ſuperans, uſque in finem perſeverans, ad Cæleſtia Regna migravit.

℟. Fallax gratia.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 20.

Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſit ad Jeſum Mater Filiorum Zebedæi cum Filiis ſuis adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Fulgentii Epiſcopi.

Sermo de Filiis Zebedæi.

QUi ſedet ſuper Cherubim apparet coram Ephraim, & Benjamin, & Manaſſe. Hoc audierat, & legendo didicerat beata Mater Filiorum Zebedæi, & intellexit Dominum ſuper Cherubim ſedentem, quia magnam poſſidet dignitatem. Accedit illuminanda: odorat ut ancilla Poſtulat non dona terrena, ſed vota Cæleſtia Dominus eſt enim Cælorum, à quo cæleſte flagitat deſiderium. Dic, inquit, ut ſedeant hi duo Filii mei unus ad dexteram tuam, & alter ad ſiniſtram tuam in Regno tuo. Dic, inquit, in verbo tuo, & effectus proficit voto meo. Dixiſti, & factum eſt Cælum. Dic, & parabitur Filiis meis Thronus claritudo thronorum. O Mulier conditione! Sed, quia Mater es pietate, humanam ſupergreſſa es dignitatem, Chriſtus de Cruce prædicabat, & illa imperium cognoſcebat. Ille dicebat: Ecce aſcendimus Jeroſolymam, & filius hominis tradetur, ut crucifigatur: & illa interpellatrix acceſſerat dulcium filiorum. O Mulier Filiorum beata Sanctorum meritum præceſſiſti Beatorum, & honorem prætergreſſa es Angelorum: Non tibi ſufficit, quia Filios tuos feci excelſos Prædicatores, quos inopes nutrieras piſcatores? Poſt retia Cælum: poſt hamum Evangelium: poſt navicelam poſtulas thronum?

℟. Os ſuum aperuit.

Lectio viii.

DOmini etiam vox eſt monentis terrentis, idque firmantis. Vigilate, inquit, & orate, ut digni efficiamini effugere omnia, quæ ventura ſunt, & ſtetis ante Filium hominis. Et tu filiis tuis thronos poſtulas majeſtatis? Da veniam, Mater, admirantes iſta dicimus, non culpantes. Noli, inquit, beata Mater: noli tamquam impoſſibilium me cupidam judicare. Dominus mihi tribuit iſtam avidam voluntatem, qui Regni ſui diligit violentos, & ſolos odit, qui potentari cupiunt ſuper egenos Regnum, inquit, Cælorum vim patitur, & qui vim faciunt diripiunt illud. Quia hoc dignatur amare, hoc ab eo auſa ſum poſtulare. Ab illo audivi; petite, & accipietis, quærite, & invenietis, pulſate, & aperietur vobis. Dum patet, pulſo: dum accipere licet, peto: dum tempus eſt, quæro. Audivi etiam dictum. Quærite Dominum, dum inveniri poteſt, ne tunc

quæ-

quæratis, quando inveniri non poteſt.

℞. Regnum mundi.

Lectio ix.

MOdo, modo, dum informa apparet: ſervi, dum patiens eſt uſque ad mortem Crucis, dum privatum gerit vultum, & nec dum incenſæ ſunt ab illo ſcintillæ carbonum: Cæterum, cum cœperint præcedere venientem Angelum tubæ, & voce magna, quando virtutes Cœli commovebuntur, interpellatio ibi quid faciet mulieris? Dum commovebitur ignis in circuitu eius, & tempeſtas valida, mea quid prævaleant deſideria? Potero ad igneum accedere Thronum, congregatis ad judicium Legionibus peccatorum. Ideo modo videns eum in iſta humilitate, iſtam præripere cœpio ſponſionem; ſed Dominum meum audiam reſpondentem: Dic, jam Domine, ut ſedeant tecum filii mei in lateribus Regni tui.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus. Aña.

Dic, ut ſedeant hi duo Filii mei unus ad dexteram tuam, & unus ad ſiniſtram in Regno tuo.

Oratio ut ſupra.

Miſ Cognovi *de Communi.*

Oratio, & Evangelium ut in Officio.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Ad Magnificat. Aña.

O Beata Salome pacifica Filiorum Tonitrui Mater, quorum qui primus omnium Apoſtolorum calicem Domini bibere meruit, fidei propugnator, & Hiſpaniæ Patronus colitur; qui ſupra pectus Domini in Cæna recubuit, ab ipſo ſuæmet Virginis Matris Filius conſtituitur. Alleluia.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

Octava Sanct. Roſæ Virginis.

Duplex.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Epiſtola Sancti Hieronymi Presbyteri ad Euſtochium.

De cuſtodia virginitatis, tom. I. circa med.

Lectio iv.

DE Virginibus, inquit Apoſtolus, præceptum Domini non habeo. Cur? Quia & ipſe ut eſſet virgo, non fuit imperij, ſed propriæ voluntatis. Neque enim audiendi ſunt, qui eum uxorem habuiſſe confingunt; cùm de continentia diſſerens, & ſuadens perpetuam caſtitatem, intulerit: Volo autem omnes eſſe ſicut me ipſum. Et infrà: Dico autem innuptis, & viduis: Bonum eſt illis; ſi ſic

per-

permaneant, ſicut, & ego. Quare ergò non habet Domini de virginitate præceptum? Quia maioris eſt mercedis, quod non cogitur, & offertur; quia ſi fuiſſet virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablatæ; & duriſſimum erat contra naturam cogere, Angelorumque vitam ab hominibus extorquere.

℞. Propter veritatem, & manſuetudinem.

Lectio v.

ALia fuit in veteri lege felicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet ſemen in Sion, & domeſticos in Jeruſalem. Et Maledicta ſterilis, quæ non pariebat. Et: Filij tui ſicut novellæ olivarum in circuitu menſæ tuæ. Vacuus erat orbis, & ut de typicis taceam, ſola erat benedictio liberorum. Propterea, & Abraham iam ſenex Ceturæ copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & concluſam vulvam in Eccleſiæ figuram Rachel conqueritur. Paulatim verò increſcente ſegete meſſor immiſſus eſt. Virgo Elias, Eliſéus virgo. Virgines multi filij Prophetarum. Jeremiæ dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero, captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Alijs verbis idipſum Apoſtolus loquitur: Exiſtimo hoc bonum eſſe propter inſtantem neceſſitatem. Quæ eſt iſta neceſſitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus breviatum eſt, in proximo eſt Nabuchodonoſor.

℞. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem, &c.

Paulò poſt.

Lectio vi.

INveniebatur ergò, ut diximus in viris tantum hoc continentiæ bonum, & in doloribus iugiter Eva parturiebat. Poſtquam verò Virgo concepit in utero, & peperit nobis puerum, cuius principatus in humeros eius. Deum fortem patrem futuri ſæculi; ſoluta maledictio eſt. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideòque & ditius virginitatis donum fluxit in féminas, quia cœpit à fémina. Statim ut filius Dei ingreſſus eſt ſuper terram, novam ſibi familiam inſtituit, ut qui ab Angelis adorabatur in cœlo, haberet Angelos, & in terris. Tunc Holofernis caput Judith continens amputavit: tunc Amam, qui interpretatur iniquitas ſuo combuſtus eſt igni: tunc primùm auditum eſt: Quæ non eſt nupta cogitat, quæ ſunt Domini, ut ſit Sancta corpore, & ſpiritu.

℞. Afferentur regi.

In

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundum Matthæum. *Cap.* 25.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: Simile eſt regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades ſuas, exierunt obviam ſponſo & ſponſæ. Et reliqua.

De Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Unde ſuprà. Cap. 8.

INtendat itaque charitas veſtra. Sapientium lampades ardebant de oleo æterno, de conſcientiæ ſecuritate, de interiore gloria, de intima charitate. Ardebant tamen, & illarum fatuarum. Quare tunc ardebant? Quia non deerant laudes hominum. Poſteà verò quam ſurrexerunt, id eſt, in reſurrectione à mortuis, cæperunt aptare lampades ſuas, id eſt, parare Deo operum ſuorum reddere rationem. Et quia tunc nemo eſt, qui laudet, omnis homo cauſæ ſuæ vacat non erant, qui oleum venderent; cœperunt deficere lampades.

℞. Hæc eſt virgo.

Circà finem. Cap. 10.

Lectio viii.

CLauſum eſt oſtium. Et quid illis dictum eſt, Non novi vos? Non illas novit, qui omnia novit? Quid ergò eſt, Non novi vos? Improbo vos, reprobo vos: in arte mea non vos agnoſco, ars mea neſcit vitia. Hoc eſt autem magnum, & neſcit vitia, & judicat vitia: neſcit faciendo, judicat arguendo. Sic ergò non novi vos. Ierunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes, ad iſtam prudentiam quinarij numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando neſcimus veniet. Sic clauſit Evangelium: Vigilate, quia neſcitis diem, neque horam.

In Angelopolitana Eccleſiæ lectio ix. Sanct. Evariſti Papæ, & Martyris, ut in Breviario.

In Archiepiſcopatu verò, & alijs Diœc. dic. ix. lectio ut ſequitur.

Lectio ix.

COrde vigila, fide vigila, ſpe vigila, charitate vigila, operibus vigila: & quando corpore dormieris, veniet tempus ut ſurgas. Cùm autem ſurrexeris, præpara lampades. Tunc non extinguantur, tunc in interiore conſcientiæ oleo vegetentur: tunc ſponſus ille in corporeis nexibus amplectantur, tunc te introducat in domum, ubi numquam dormias, ubi

numquam poſſit tua lampas extingui. Hodie verò laboramus, & lampades noſtræ inter ventos ſæculi huius, tentationeſque fluctuant: ſed ardeat in rubore flamma noſtra, ut ventus tentationis augeat ignem potius, quàm extinguat.

Te Deum laudamus.

¶ *Ubi autem die prima Septembris recitatur de tertia die infraoctav. Sanct. Roſæ Virgin. dicuntur lectiones ſequentes.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone Sancti Ambroſij Epiſcopi.

Lib. 1. *de Virgin. paulò ante med.*

Lectio iv.

EGo licet laudationem non ſuſceperim virginitatis, ſed expreſſionem; ad rem tamen pertinere arbitror, ut quæ ſit ei patria, quis auctor, appareat. Ac priùs ubi ſit patria, definiamus. Si enim ibi eſt patria, ubi genitale domicilium; in cœlo profectò eſt patria caſtitatis: itaque hîc advena, ibi incola eſt. Quid autem caſtitas virginalis, niſi expers contagionis integritas? Atque eius auctorem quem poſſumus exiſtimare, niſi immaculatum Dei Filium, cujus caro non vidit corruptionem, divinitas non eſt experta contagionem?

℟. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

VIdete igitur, quanta virginitatis merita ſint. Chriſtus ante virginem, Chriſtus ex virgine; à Patre quidem natus ante ſæcula, ſed ex virgine natus ob ſæcula. Illud naturæ ſuæ, hoc noſtræ utilitatis eſt. Illud erat ſemper, hoc voluit ſpectare aliud virginitatis meritum. Chriſtus virginis ſponſus, & ſi dici poteſt, Chriſtus virgineæ caſtitatis. Virginitas enim Chriſti, non virginitatis eſt Chriſtus. Virgo eſt ergò quæ nupſit, virgo quæ nos ſuo utero portavit, virgo quæ genuit, virgo quæ proprio lacte nutrivit. Sed jam à matre deſcendamus ad filias.

℟. Dilexiſti iuſtitiam, &c.

Lectio vi.

DE virginibus, inquit Apoſtolus, præceptum Domini non habeo, conſilium autem do. Si Doctor Gentium non habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem non habuit, ſed habuit exemplum: non enim imperari poteſt virginitas, ſed optari. Nam quæ ſuprà nos ſunt, in voto magis quàm in magiſterio ſunt. Sed volo

volo vos, inquit, ſine ſollicitudine eſſe: nam qui ſine uxore eſt, ſollicitus eſt quæ Domini ſunt, quomodo placeat Deo. Et virgo cógitat quæ Domini ſunt, ut ſit ſancta corpore, & ſpiritu. Non ego quidem diſſuadeo matrimonium, ſed virginitatis attexo beneficium.

℟. Afferentur regi, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 25.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: Simile eſt regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades ſuas, exierunt obviam ſponſo, & ſponſæ. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. *in Matth. Cap.* 25.

HAnc parabolam quidam ſimplicitèr in virginibus interpretantur, quarum aliæ, juxta Apoſtolum, & corpore & mente ſunt virgines; aliæ virginitatem tantùm corporum reſervantes, vel cétera opera non habent propoſito ſuo ſimilia; vel parentum cuſtodia reſervatæ, nihilominùs mente nupſerunt. Sed mihi videtur ex ſuperioribus alius ſenſus eſſe, qui dicitur; & non ad virginalia corpora, ſed ad omne hominum genus comparatio pertinére.

℟. Hæc eſt virgo, &c.

Lectio viii.

QUI id circò omnes virgines appellantur, quia gloriantur in unius Dei notitia, & mens eorum idolatriæ turbine non conſtupratur. Oleum habent virgines, quæ juxta fidem & operibus adornantur. Non habent oleum, quæ videntur ſimili quidem fide Dominum confiteri, ſed virtutum opera negligunt. Poſſumus quinque virgines ſapientes & ſtultas, quinque ſenſus interpretari, quorum alij feſtinant ad cœleſtia & ſuperna deſiderant, alij terrenis fecibus inhiantes fomenta non habent veritatis, quibus ſua corda illuminent.

℟. Media nocte, &c.

Nona lectio S. Ægidij, & fit commemor. eiuſdem, ac Ss. Duodecim Fratr. Martyr. ut in Brev. in Laudib. & Miſſ. quæ eſt ut in die.

IN ANGELOP. ECCLES.

Quando feſtum Sanctiſſimi Roſarij B. M. V. celebratur in prima, vel tertia die Octobris, die xxii. fit de quarta die infraoctava Sanctæ Roſæ Virginis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Maximi Epiſcopi.

In natali S. Agnetis.

Lectio iv.

CUM in toto mundo virgineus flos Mariæ immarceſcibiles coronas innectat, & ſceptrigeram pudoris aulam immaculato conſervet affectu, eouſque integritas perſeveravit ad palmam, ut in puellis trophæum ſanctitatis arriperet, & per veſtigia matris virginis ad cœleſtem thalamum perveniret. O quàm imitabile virginibus virgo Roſa tu amoris tradidiſti exemplum! O quàm ſanctum pectoribus dandum virgineis tribuiſti reſponſum contemnendo mundi divitias, execrando carnis concupiſcentias, & ſolam Chriſti pulchritudinem adamando! Accedite ad puellam puellæ, & diſcite, quales in pectore ſuo circa amorem Chriſti flammas accendit. Diſcite virgines Chriſti amorem in ea ferventem, & omnes mundi divitias velut ſtercora recuſantem.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

IDeò enim ſanctorum per litteras traduntur exempla, ut unuſquiſque pro qualitate ſexus modum ſui propoſiti teneat; & ſicut per virginem virgines, ita per conjugem conjuges vincere ſæculum pro Chriſti amore ſtudeant; ac repugnatione animi mundi dulcia recuſantes, & eius non recuſantes auſtera ad delectationes perpetuas, & ad gaudia æterna pertingant. Hæc dicentes, non vituperamus conjugum caſta commercia, ſed virginum perſeverantiam adornamus. Non enim virginitas malis rebus ſuper ponenda eſt, ſed eſt rebus optimis præferenda. Quæ enim mundis mundior, & ſanctis eſt ſanctior, non indiget malarum rerum vituperatione laudari.

℟. Dilexiſti juſtitiam.

Lectio vi.

VEni jam virgo ad thalamum, quem quæſiſti: ut ſponſam te virginitas immaculata comprobet Chriſti. Felix caterva virginum, quibus ſtudium eſt tuæ ſequi confeſſionis veſtigia. Habebunt enim tecum coronam in cœlo, quæ tecum ſuperaverunt inimicum immundo. Nam ſicut tibi veſtigia proſequenti participatio æternæ remunerationis apparuit; ita eis te imitantibus æterna credimus gaudia non negan-

ganda. Itaque, ô ſplendida Chriſto Dei filio, & omnibus Angelis, atque Archangelis grata, ut noſtri meminiſſe digneris, quibus poſſumus precibus exoramus: ut nobis ille tribuat indulgentiam, qui tibi tuorum omnium laborum tradidit palmam.

℞. Afferentur Regi.

Lectiones tertij Nocturni Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi, in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, *ut in die xxii. Novembris in feſto Sanctæ Cæciliæ Virginis, & Martyris.*

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Feſto Ss. Servandi, & Germani Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ hîc apponuntur prop.

Oratio.

OMnipotens, ſempiterne Deus, qui Sanctis Fratribus Servando, & Germano mirabilem fidei conſtantiam tribuiſti: concede propitius, ut qui tantorum Martyrum patrocinio fruimur, eorum perpetua interceſſione roboremur. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

SErvandus, & Germanus fratres, Patre Marcello Legionenſi viro, non ſolùm martyrio, ſed & felici duodecim filiorum ſobole præclaro, Matre Nona ſanctiſſima fémina nati ſunt. Hi ab ipſis incunabulis chriſtianam religionem cum ſanctiſſimis moribus, à pijs parentibus altè imbiberunt. In eà ergò ſanctiſque eius officijs ſeſe extrenuè exercentes, Chriſti gloriam, nomenque palàm confitebantur, Sæviente autem eo tempore perſecutionis in Chriſtianos procella, comprehenſi, & ad Præſidem adducti, generoſa libertate Chriſtianos ſe profeſſi ſunt. Rogati ut deſiſterent, & thura Dijs offerrent, ſic ſalvos, & magnis honoribus auctos fore, reſponderunt ſibi in Chriſto ſatis honoris, & divitiarum repoſitum eſſe, eique ut Deo vero, non falſis ſimulacris cultum delaturos. Iratus Judex, eos varijs, & exquiſitis cruciatibus torqueri jubet; ſed non potuit conſtantem Juvenum indolem à propoſito dimovere: fundati enim erant ſuprà firmam petram, & invicti Patris, & tot domeſticis exemplis confirmati. Magna ergà eum gloria'

ria, ex eo certamine Confeſſorum titulum reportarum.

℟. Sancti tui, &c.

Lectio v.

PAce interim Eccleſiæ reddita multò liberiùs Chriſtum profitebantur, multos ex impietate ad fidem reducebant; alios in ea confirmabant, in idola, & nefaria gentium ſacra apertè, & liberè invehebantur, ea ubicumque inventa profliganda curabant, multis fortitudinem fidei admirantibus, & eorum exemplum ſequentibus, quòd viros ſanctiſſimos in Chriſti nomine dæmones ê corporibus obſeſſis ejicere, ægris ſanitatem reddere, & multis alijs miraculis inclareſcere viderent. Novo autem Imperatorum edicto, iterùm Eccleſiæ pace turbata, Chriſti Athletæ iterùm ad Provinciæ Præſidem rapiuntur, qui eos flagris ſęviſſimis cædi, & ferreis pectinibus excarnificari jubet: nec ſi tamen altè inſitam fidem ex illorum animis evellit, imò in media tormentorum acerbitate, magno cum gaudio, & Chriſti laudes, & idolorum infamiam prædicabant.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi.

DEcrevit autem Preſes, eius cauſæ cognitionem referre ad Vicarium Præfecti Prætorij, qui tunc erat in Provincia Tingitana. Arrepto ergò longo, & difficili itinere, ſanctos fratres ſecum pergere jubet, qui nudis pedibus, gravi catenarum onore impediti, moleſtijs, & contumelijs maximis affecti, fame, utique penè enecati eum ſequuntur. Quas incommoditates, ærumnaſque æquiſſimis animis pro Chriſto ferendas duxerunt, & eo quidem libentiùs, quod eas ipſas, & Marcellus Pater, & Fratres Hemeterius, & Celedonius, eo ipſo itinere, & eadem de cauſa anteà ducti, ſuo exemplo ipſis leviores feciſſet. Perventum tandem eſt ad vicum Gaditani conventus, nomine Urſonianum in quo cum allata eſſet Viatoris Vicarij ſententia, ſecuri percuſſi in cœlum migrarunt decimo Kalendas Novembris. Germani corpus (ut refert Sanctus Iſidorus) Gadibus ſepultum, poſteà Emeritam tranſportatum eſt. Corpus autem Servandi Hiſpalim tranſlatum, inter Sanctas Virgines Juſtam, & Rufinam reconditum eſt, cujus Reliquiæ in Hiſpalenſi Eccleſia hodie religioſè aſſervantur, & in Hieroteca per anniverſariam amborum celebritatem populo oſtenduntur.

℟. Tamquam aurum.

Le-

Lectiones tertij Nocturni Homilia in Evangel. Deſcendens Jeſus, *de eodem Communi.*

℟. *viii.* Hæc eſt vera fraternitas.

Cum nona lectione, & commemoratione Vigil. Sanctor. Apoſt. Simonis, & Judæ.

Miſſa propria, & Evangel. ultim. Vigil.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In Feſto S. Fructi Confeſſoris.

Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Dicite Fructo, *cum reliquis de Laudib. Pſalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Pſalmus:* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Eccl. 45.

Dilectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione eſt: ſimilem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit eum in timore inimicorum, & in verbis ſuis monſtra placavit.

Hymnus.

Superba tecta civium,
Vulgi coronas mobilis;
Et detrahentes circulos
Vitare Fructe cogitas.
Occulta eremi penetras;
Lates cavernis abditus,
Mundi ut nocentis oculos,
Ut baſiliſci fugias.
Te ſolitudo recreat,
Tranquillitatis ſocia,
Vita mundanis horrida,
Cœleſtibus gratiſſima.
Montis cacumen ardui
Per ſemitas difficiles
Aſcendis, ut pervenias
Virtutis ad faſtigium.
Gloria tibi Domine,
Fecundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus
Beatum Fructum reficis.
Amen.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat Aña.

Reſpecit Dominus humilitatem ſervi ſui, & magnificavit eum: ſuſcepit eum in pace, & dedit illi coronam gloriæ.

Oratio.

Adeſto, Domine, popolo tuo, ut Beati Fructi Confeſſoris tui merita præclara ſuſcipiens, ad impetrandam miſericordiam tuam ſemper eius patrocinijs adjuvetur. Per Dominum, &c.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Laudemus Deum noſtrum, *
In confeſſione beati Fructi.

Pſalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Ut montis alti verticem
Calcare Fructo contigit,

Atque

Atque inde tamquam è ſpecula
Videre terræ incommoda.
Totùm Deo ſe devovet
Virtutis armis cingitur,
Corpus premit jejunio
Cor pane cœli reficit.
Munitus his præſidijs
Retundit arma dæmonis,
Mauros furentes territat
Vir inclytus miraculo.
Excelſa montis percutit,
Diviſit rupem baculo,
Profundum vallis cernitur,
Terrore victis hoſtibus.
Gloria tibi Domine
Fecundæ fructus virginis,
Qui ligni vitæ fructibus,
Beatum Fructum reficis.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Plantatus ſecus decurſus aquarum fructum ſuum dedit Fructus in tempore ſuo.

Pſalmi de Communi Conf. non Pontific.

Aña. Conſtitutus in monte ſancto Domini prædicavit præceptum eius, & gloriam eius.

Aña. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.

℞. Stolam gloriæ induit eum.

Lectiones primi Nocturni de libro Sapientiæ, cap. 4. Juſtus ſi morte, &c. *de Communi primo loco.*

℞. *i.* Beatus vir, qui inventus eſt ſine macula, & qui poſt aurum non abijt, nec ſperavit in pecuniæ theſauris. * Ideò ſtabilita ſunt bona illius in Domino.

℣. Qui potuit tranſgredi, & non eſt tranſgreſſus, facere mala, & non fecit. Ideò ſtabilita ſunt.

℞. *ii.* Fructum deduxit Dominus per vias rectas: & oſtendit illi regnum Dei: & dedit illi ſcientiam ſanctorum. * Et complevit labores illius.

℣. Magnificavit eum in conſpectu gentium, & dedit illi coronam gloriæ. Et complevit.

℞. *iii.* Fructus germinavit ſicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atrijs domus Dei noſtri. Et florebit. Gloria Patri. Et florebit.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Mirificavit Dominus ſervum ſuum Fructum, & exaudivit eum clamantem ad ſe.

Pſalm. Cùm invocarem.

Aña. Admirabile eſt nomen tuum Domine, quia gloria, & honore coronaſti ſervum tuum conſtituens eum ſuper opera manuum tuarum.

Pſal-

Pſalm. Dominè Dominus noſter, &c.

Aña. Dedit mihi pennas columbæ, elongavi fugiens, & manſi in ſolitudine.

Pſalm. Exaudi, Deus, orationem meam, & ne deſpexeris, &c. *ut in Pſalterio Feria iv. ad Matutinum.*

℣. Os juſti meditabitur ſapientiam.

℟. Et lingua eius loquetur judicium.

Lectio iv.

Ex manuſcriptis Eccleſiæ Segovienſis.

FRuctus civis Segovienſis, mundi fugiens illecebras peccata, quibus implicata erat Hiſpania, perhorreſcens, ampliſſimo patrimonio pauperibus diſtributo, in vaſtam eremum territorij ſeptem publicenſis ſeceſſit. Ubi à ſæculi curis abſtractus angelicam vitam duxit, duobuſque fratribus Valentino, & Engratia comitibus adhibitis, monaſticam vitam mirificè excoluit. Vix dici poteſt, quæ & quanta ſit loci aſperitas, ſolùm enim accipitribus pervia, juniperis referta, Oaſim magnam, vel Lybiæ ſolitudines redolet. Ibi vigilijs, jejunijs, & orationibus intentus, pro ſuis, & totius populi peccatis aſſiduè Dominum deprecabatur. Corporeque longa inedia, cilicio, & catenis in ſervitutem ſpiritus redacto, in maximam cœleſtium pervenit contemplationem.

℟. Cùm viderem iniquitatem, & contradictionem in civitate, elongavi fugiens, & manſi in ſolitudine: * Ut ſalvum me faceres à puſillanimitate ſpiritus, & tempeſtate.

℣. Dediſti mihi Domine domum in ſolitudine, & tabernaculum meum in terra ſalſuginis. Ut ſalvum me faceres.

Lectio v.

QUibus, & alijs præclaris virtutibus actus, Deo dilectus, hominibus charus, Saracenis fidei inimicis infenſus eſſe cœpit, quos ille, zelo fidei accenſus, à nefaria Mahometi ſecta opere, & ſermone avertere conabatur. At illi, univerſa jam auſtrali Hiſpania vaſtata reliquas civitates, templa, ipſam religionem populabundi immenſo eum occidendi flagrantes deſiderio, ad pauperem eius cellulam acceſſerunt. Ille autem divina fultus virtute, martyrij cupidiſſimus, illis obviam factus (Deo ſic volente) non ſolùm ictus impiorum evaſit, ſed rupis interruptione (quæ adhuc integra perſeverat) eluſit: jurequa[...]um Propheta occinuit:

Non timebo millia populi circumdantis me, quia Dominus ſuſceptor meus.

℟. Omnes gentes circuierunt me: * Et in nomine Domini, quia ultus ſum in eos.

℣. Circumdederunt me ſicut apes in ſpinis. Et in nomine.

Lectio vi.

MUltis ergò pro Chriſto exactis laboribus, tandem plenus dierum, provectæque ætatis, annum agens ſeptuageſimum tertium, octavo Kalendas Novembris, anno ſalutis ſeptingenteſimo decimo quinto obdormivit in Domino. Cujus mors, quam plurimis eſt nobilitata miraculis. Multi enim á varijs languoribus detenti, eius interceſſione priſtinam ſalutem adepti ſunt. Inter quæ illud eſt mirabile, quod mulier, quæ devotionis ergà mónachis Monaſterij (quod ex cellula ſancti viri munificentia regia erectum eſt) inſerviebat, ob zelotypiam viri ex altiſſimo loco præceps data, incolumis, & illæſa evaſerit, magnificans Deum, qui glorioſus eſt in ſanctis ſuis. Unde factum eſt, ut recepta à Mauris inclyta civitas Segovienſis, & poſt multa temporum curricula, quaſi jure poſtliminij in Cathedralem reſtituta ſub Calliſto Secundo, anno Domini milleſimo centeſimo vigeſimo tertio eum titularem ſibi aſciverit, de tantoque Patrono glorietur. Cujus auſpicijs ingentia à Domino quotidie percepit beneficia, quem decet gloria, & imperium in ſæcula ſæculorum. Amen.

℟. Conſolabitur Dominus ſervum ſuum, & ponet deſertum eius quaſi delicias, & ſolitudinem eius, quaſi ortum Domini. * Gaudium, & lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis.

℣. Lætabitur deſerta, & invia: & exultabit ſolitudo, & florebit, quaſi lilium. Gaudium, & lætitia. Gloria Patri. Gaudium, & lætitia.

In tertio Nocturno.

Aña. Domine, iſte Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, & requieſcet in monte ſancto tuo.

Pſalm. Domine, quis habitabit.

Aña. Deſiderium cordis eius tribuiſti ei; poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo.

Pſalm. Domine in virtute tua.

Aña. Innocens manibus, & mundo corde aſcendet in montem Domini: ſtabit in loco ſancto eius.

Pſalm. Domini eſt terra.

℣. Lex Dei eius in corde ipſius.

℟. Et non ſupplantabuntur greſſus eius.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap.* 19.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Simon Petrus ad Jeſum: Ecce nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te; quid ergò erit nobis? Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis *Declam. de Evangel. huius verbis.*

ARbitror verba lectionis huius ea eſſe, de quibus ad immortalem ſponſum à finibus terræ clamat Eccleſia: Propter verba labiorum tuorum ego cuſtodivi vias duras. Hæc, nempè, ſunt verba, quæ contemptum mundi in univerſo mundo, & voluntariam perſuaſére hominibus paupertatem. Hæc ſunt, quæ Mónachis clauſtra replent, deſerta Anachorétis. Hæc, inquam, ſunt verba, quæ Ægyptum ſpoliant, & optima quæque eius vaſa diripiunt. Hic ſermo vivus, & efficax, convertens animas felici æmulatione ſanctitatis, & veritatis promiſſione fideli.

℟. Euge ſerve bone, & fidelis, quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſuprà multa te conſtituam: * Intra in gaudium Domini tui.

℣. Domine, quinque talenta tradidiſti mihi, ecce alia quinque ſuperlucratus ſum. Intra in gaudium.

Lectio viii.

NAm & mundus tranſit, & concupiſcentiæ eius: & relinquere hæc magis expedit, quam relinqui. Ecce, inquit, nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te. Nimirùm, quia exultavit ut gigas ad currendam viam: nec currentem ſequi poterat oneratus. Sed neque inutilis commutatio pro eo, qui ſuper omnia eſt, omnia reliquiſſe. Nam & ſimul cum eò donantur omnia, & ubi apprehenderis eum, erit unus ipſe omnia in omnibus, qui pro ipſo omnia reliquerunt. Omnia ſanè dixerim, non tantùm poſſeſſiones, ſed & cupiditates, & eas maximè. Plùs enim concupiſcentia mundi, quam ſubſtantia nocet.

℟. Vos, qui reliquiſtis omnia, & ſecuti eſtis me: *Centuplum accipietis, & vitam æternam poſſidebitis.

℣. Cùm ſederit filius hominis in ſede majeſtatis ſuæ, omnis qui reliquerit patrem, aut matrem, aut agros propter eum. Centuplum. Gloria Patri. Centuplum.

Lectio ix.

AGE ergò qui relinquere univerſa diſponis, te quoque inter relinquenda narrare memento; imò verò maximè, & principalitèr abnega temetipſum, ſi deliberas ſequi eum, qui exinanivit propter te ſemetipſum. Pone graviſſimam ſarcinam, pone aſinarium molam, terrenam molem. Pone illa quinque: non hominum planè juga, ſed boum, quæ tibi inſipientèr emiſti, alioquin ſequi ſponſum, & venire ad nuptias ſpirituales, quinaria hac preſſus, & oppreſſus corporis ſenſualitate, non poteris: ſed & ſi noviſſimè veneris, & pulſaveris minimè profectò aperietur tibi.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Dicite Fructo, quoniam bene fructum adinventionum ſuarum comedet.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Date ei de fructu manuum ſuarum, & laudent eum in portis opera eius.

Aña. In terra deſerta, & invia apparuit mihi Dominu , ut viderem virtutem ſuam, & gloriam ſuam.

Aña. Pingueſſent ſpecioſa deſerti, & humiles corde benedicent Domino.

Aña. Beneplacitum fuit Domino in ſervo ſuo Fructo, & exaltavit manſuetum in ſalutem.

Capitulum Eccli 45.

DIlectus Deo, & hominibus cuius memoria in benedictione eſt: ſimilem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit eum in timore inimicorum, & in verbis ſuis monſtra placavit.

Hymnus.

JAM plenus annis, proximus
Vitæ fugacis ultimo,
Solvi catenis corporis,
Et eſſe cum Chriſto cupit.
Maturus ævo præcoces
Offerre fructus appetit,
Deoque grates reddere,
Ut terra cultori ſuo.
O Fructe, flos, & arboris
Propago fecundiſſima!
Cujus ſub umbra Civitas
Segovienſis recubat.
Tuis obumbra civibus,
Ut abſit æſtus criminis,
Illiſque ut afflet impetra
Cœleſtis aura Pneumatis.
Gloria tibi Domine,
Fecundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus
Beatum Fructum reficis.
Amen.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et

℟. Et oſtendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus Aña.

O beate Fructe dulcis Patrone, advocate fidelis! Tu gloria Eccleſiæ, lætitia Civitatis, honorificentia populi noſtri: verè fructus terræ, quam viſitavit oriens ex alto.

Oratio, *ut ſupra.*

AD TERTIAM.

Aña. Date ei de fructu.

Capit. Dilectus Deo, *ut ſuprà.*

℟. *brev.* Amavit eum Dominus, *de Commun.*

AD SEXTAM.

Aña. In terra deſerta.

Capitulum Eccli. 45.

IN fide, & lenitate ipſius ſanctum fecit illum Dominus, & oſtendit illi gloriam ſuam, & dedit illi coràm præcepta, & legem vitæ, & diſciplinæ.

℟. *brev.* Os iuſti, *de Comm.*

AD NONAM.

Aña. Beneplacitum fuit.

Capitulum Sap. 10.

CUſtodivit eum Dominus ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum, & certamen fortè dedit ei, ut vinceret, & ſciret, quoniam omnipotentior eſt ſapientia.

℟. *brev.* Lex Dei eius, *de Commun.*

In ſecundis Veſp. omnia dicuntur, ut in primis.

℣. Juſtum deduxit, *de Comm.*

Ad Magnificat. Aña.

Hodie Fructus, ſarcina carnis depoſita cœlum lætus aſcendit. Hodie fortis athleta, victo mundo, comitantibus Angelis coronatur. Hodie fidelis ſervus talenta ſibi credita duplicata reportans in gloriam Domini ſui gaudens introducitur. Alleluia.

Miſſa propria.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

Pro Archiepiſcopatu Mexici.

In Feſt. S. Martyr. Cæſaraug. Cujus Reliquia aſſervatur in Metropolitana Eccleſia. Quæ non eſt ex innumerabilibus Martyribus.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta quæſumus, *primo loco.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Noctur. Triumphalis. *In tertio Nocturn. Homil.* Nihil eſt opertum.

Nona lectio & com. Vigil. in Laudib. & in Miſſa, quæ eſt: Lætabitur, *cum ultim. Evangel. Vigiliæ, & dicitur* Credo, *intra Cathedral.*

Si occurrerit in Dom. fit de ea nona lect. & com. Dom. in Laud. & Miſſ. Cred. & ult. Evang. Domin.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE III. NOVEMBRIS.

In Feſto Ss. Innumerabilium Martyrum Cæſaraugust.

Duplex.

Omnia ut in Communi plurimorum Martyr. præter ea, quæ hic habentur propr.

Oratio.

RESpice, quæſumus Domine, familiam tuam: & præſta, ut Sanctorum innumerabilium Martyrum interceſſione munita, ab omni ſit culpa defenſa. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni: Fratres debitores, *de eod. Com.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

INnumerabiles Martyres Cæſaraugustani, eo tempore paſſi ſunt, quo impius Dacianus à Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus in Hiſpaniam miſſus eſt, ut Chriſtianum nomen deléret. Qui Cæſaraugustam Urbem ingrediens, tyrannicum edictum promulgari iubet, ne quis Jeſum coleret. Qui verò contra iuſſa faceret, gravi ſupplicio plecteretur.

℟. Sancti tui, &c.

Lectio v.

CUM nec minis, nec ſuppliciis mentes Chriſtianorum à veri Dei cultu avertere poſſet Dacianus: iubet Chriſtianos omnes ab Urbe expelli, ut eos ex occultis locis ſubitò proſilientes armatorum cunei trucidarent. Facto præconio, ſacer, omnis Chriſtianorum conventus ovanter exilium amplectitur, longè ſecum melius putans, ſi inferarum receſſibus, quàm inter idóla vana, cùm impijs hominibus habitaret. Progrediente denique utriuſque ſexus innumera turba, ab iniquis ſatellitibus trucidata eſt. Verùm nondum ſanguine Chriſtianorum exaturatus Præſes, iubet iacentium corpora in unum congeri.

℟. Verbera carnificum, &c.

Lectio vi.

ET ut tamquam criminoſi puniri viderentur, omnes diverſorum ſcelerum reos, qui in carcerum ergaſtulis tenebantur, interfici iuſſit, & illorum corpora Chriſtianorum corporibus congeſta aggregari, & omnia ſimul igni u cremari. Sed divino nutu ſic ſeparata ſunt, ut Martyrum cineres, velut frumenti candida maſſa, in portiunculas conglobati fuerint: alijs vento ſpargendis remanentibus. Vi unturque hodie Martyrum candidi globi, nitorum ſanguineum ſacra-

cratum victimarum apertè demonſtantes.

℟. Tamquam aurum, &c.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Hec mando vobis, *ut in feſto Ss. Apoſt. Simonis, & Judæ, die xxviii. Octobr.*

Miſſa: Intret, *de Communi plurimor. Martyr. cum Evangelio de Officio.*

DIE IX NOVEMBRIS.

In Feſto Dedicationis Baſilicæ Salvatoris.

Omnia ut in Breviario, & in tertia Lectione ſecundi Nocturni addentur ſequentia verba.

EAmdem Eccleſiam incendijs, vaſtationibus, terræ insuper motibus disiectam, everſamque, ac ſédula Summorum Pontificum cura reparatam, nova poſtmodùm molitione reſtitutam, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, Ordinis Prædicatorum, die vigeſima octava Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi ſexti ritu ſolemni conſecravit, ejuſque celebritatis memoriam hac die recolendam ſtatuit. Tu autem Domine.

DIE X. NOVEMBRIS.

In Feſto S. Andreæ Avellini. Semiduplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis primo loco, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui in corde beati Andreæ, Confeſſoris tui, per arduum quotidie in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te aſcenſiones diſpoſuiſti: concede nobis ipſius meritis, & interceſſione ita eiuſdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora ſemper exequentes, ad gloriæ tuæ faſtigium feliciter perducamur, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ANdréas Avellinus, dictus anteà Lancellottus, apud Caſtrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipſa infantiæ primordia futuræ ſanctitatis non obſcura præbuit indicia. Adoleſcens ad litteras addiſcendas paterna è domo egreſſus lubricam illius ætatis ſemitam inter bonarum artium ſtudia ita peregit, ut ſapientiæ initium, quod eſt timor Domini, ob oculos potiſſimum habere numquam prætermiſerit; cum egregia proinde forma eximium caſtitatis ſtudium coniunxit, quo impudicas ſæpè mulierum inſidias eluſit, interdum etiam aper-

apertam vim propulſavit. Clericali militiæ iam pridem adſcriptus Neapolim ſe contulit, ut legalibus diſciplinis vacaret, ibique iuriſprudentiæ lauream adeptus, atque intereà ad ſacerdotalem dignitatem evectus, cauſarum patrocinia in foro dumtaxat Eccleſiaſtico, proque privatis quibuſdam perſonis iuxta Sacrorum Canonum ſanctiones agere cœpit. Verùm cùm aliquando inter cauſam agendam leve ei mendacium excidiſſet, mox verò fortuita Sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidiſſet: Os quod mentitur occidit animam, tanto eius culpæ dolore, ac pœnitentia correptus eſt, ut ſtatim ab eiuſmodi vitæ inſtituto ſibi recedendum eſſe duxerit. Itaque abdicatis forenſibus curis ſe totum divino cultui, ſacriſque miniſterijs mancipavit, cùmque Eccleſiaſticæ virtutis exemplis emineret ſanctimonialium regimini à tunc exiſtente Archiepiſcopo Neapolitano præfectus fuit. Quo in munere cùm pravorum hominum odia ſubiiſſet, primò quidem intentatæ ſibi necis periculum declinavit, mox verò per ſicarium tribus in facie acceptis vulneribus, iniuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ deſiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adſcriberetur ſupplicitèr poſtulavit, votique compos factus, ob ingentem, quo ſtuabat Crucis amorem, ut ſibi Andreæ nomen imponeretur precibus impetravit.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio v.

Arctioris itaque vitæ curriculum alacri ſtudio ingreſſus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas ſeſe arduis etiam emiſſis votis obſtrinxit, altero ſcilicèt ſuæ ipſius voluntati iugiter obſiſtendi, altero verò in via Chriſtianæ perfectionis ſemper ulterius progrediendi. Regularis diſciplinæ cultor, aſſiduus, & in ea promovenda, cùm alijs præeſſet, ſtudioſiſſimus fuit. Quidquid ab Inſtituti ſui Officij, & Regulæ præſcripto ſupererat temporis, orationi, & animarum ſaluti tribuebat. In confeſſionibus excipiendis mira eius pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapolis finitima Evangelicis miniſterijs magno cum animarum lucro frequens luſtrabat. Quam ardentem erga proximos ſancti viri charitatem, ſignis etiam Dominus illuſtravit. Cùm enim intem-

tempeſta nocte ab audita ægri confeſſione domum rediret, ac pluviæ, ventorumque vis prælucentem facem extinxiſſet, non ſolùm ipſe cum ſocijs inter effuſiſſimos imbres, nihil madefactus eſt, verùm etiam inuſitato ſplendore, è ſuo corpore mirabilitèr emicante, ſocijs inter denſiſſimas tenebras iter monſtravit. Abſtinentia, & patientia, nec non abiectione, atque odio ſui ſummoperè præſtitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac ſuos ab omni ulciſcendi cupiditate compeſcuit, imò etiam pro interfectoribus opem, & miſericordiam Judicum imploravit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

PLuribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ inſtituit. Illius operam Sanctus Carolus Borromæus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptiſſimus, in Paſtoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem ſingulari amore, & cultu proſequebatur. Angelorum colloquio perfui meruit, quos, cùm divinas laudes perſolveret, è regione concinentes ſe audiſſe teſtatus eſt. Denique poſt heroyca virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illuſtris, quo & ſecreta cordium, & abſentia, & futura proſpexit annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertiò repetitis: Introibo ad Altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus eſt, mox Sacramentis ritè munitus, placidiſſimè inter ſuos animam efflavit. Eius corpus Neapoli in Eccleſia Sancti Pauli ad hæc uſque tempora eo frequentiſſimo Populi concurſu colitur, quo fuit elatum. Illum denique inſignibus in vita, & poſt mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus ſolemni ritu Sanctorum Cathalogo adſcripſit.

℟. Iſte homo perfecit, &c.

Lectiones tertij Nocturni de Homil. in Evang. Sint lumbi veſtri, &c.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In Feſto S. Benedicti Martyr. Cuius Reliquia aſſervatur in Eccleſ. Cathedral. Angelop.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta quæſumus, *primo loco.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturn. Sermo Sanct. Auguſtini Epiſcopi: Triumphalis.

In tertio Nocturn. Homil. in Evangelium: Si quis vult.

Miſſa: In virtute, *cum* Credo *intra Matricem.*

DIE XVI. NOVEMBRIS.

In Feſto Sanctæ Gertrudis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum.

Oratio.

DEus, qui in corde Beatæ Gertrudis Virginis iucundam tibi manſionem præparaſti, ipſius meritis, & interceſſione cordis noſtri maculas clementèr abſterge, & eiuſdem tribue gaudere conſortio. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

GErtrudis Iſlebij in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monaſterio Rodardenſi Ordinis Sancti Benedicti virginitatem ſuam, ac ſe ipſam Jeſu-Chriſto obtulit. Quo ex tempore à mundanis rebus prorſus aliena, virtutique ſedulò intenta, cœleſtis vitæ genus inſtituit. Ad humaniorum litterarum notitiam rerum divinarum cognitionem adiunxit. Quarum meditatione vehementiùs ad virtutem incenſa, brevi Chriſtianam perfectionem adepta eſt. De Chriſto, eiuſque vitæ myſterijs ſæpè numero pio cum animi ſenſu loquebatur: unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota ſua omnia, & actiones referebat. Quamvis autem multis eximijs naturæ, & gratiæ donis à Deo aucta eſſet, ita tamen ſibi ipſa vileſcebat, ut inter præcipua divinæ bonitatis miracula hoc item memoraret, quod ſe indigniſſimam miſericorditèr ſuſtineret.

℟. Propter veritatem, & manſuetudinem, &c.

Lectio v.

TRigeſimum ætatis annum agens, primùm Rodardenſis Monaſterij, ubi religioſam vitam eſt profeſſa, deinde Elpediani Præſes electa, quadraginta annorum ſpatio ea charitate, prudentia, & regularis diſciplinæ ſtudio munus obivit, ut Cœnobium religioſæ perfectionis domicilium videretur. Utrobique verò licet eſſet omnium mater, & Magiſtra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demiſſione pari miniſtram ſe exhibebat. Quo liberiùs

beriùs Deo vacaret, vigilijs abſtinentia, alijſque cruciatibus corpus afflixit: ſemperque ſui ſimilis, morum innocentiam, manſuetudinem, ac patientiam prætulit ſingularem. Proximorum ſaluti omni ope ſtuduit, piæque curæ copioſum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extaſes: altiſſimæque contemplationis, & divinæ unionis donum obtinuit.

℟. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem, &c.

Lectio vi.

UT meritum acceptiſſimæ ſibi ſponſæ Chriſtus oſtenderet, in corde Gertrudis iucundam ſibi eſſe manſionem teſtatus eſt. Deiparam Virginem veluti Matrem, & Curatricem á Jeſu acceptam pietate præcipua proſequebatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga diviniſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, & Paſſionem Domini tanto amore cum grati animi ſenſu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur: Juſtorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis ſubſidijs, & precibus iuvabat. Multa ad confovendam pietatem ſcripſit. Divinarum etiam revelationum, & prophetiæ dono claruit. Denique flagrantiſſimo Dei amore potiùs, quam morbo langueſcens, anno Domini milleſimo duceteſimo nonageſimo ſecundo vita deceſſit. Miraculis vivens, & poſt mortem à Deo illuſtrata eſt.

℟. Afferentur regi virgines poſt eam, &c.

Lectiones tertij Nocturni: Homilia Sancti Gregorij Papæ in Evangelium: Simile erit regnum Cœlorum decem virginibus, *ut in eodem Communi Virginum.*

Miſſa: Dilexiſti, *de Communi, cum Oratione de Officio.*

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In Feſto Ss. Aciſcli, & Victoriæ Martyr.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyr. præpter ea quæ hic apponuntur propr.

Oratio.

DEus, qui familiam tuam beatorum fratrum, & Martyrum tuorum Aciſcli, & Victoriæ glorioſis confeſſionibus circumdas, & protegis: concede propitius; ut, quos Patronos agnoſcimus, eorum meritis, & interceſſionibus ab omnibus adverſitatibus liberemur. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Hiſpaniæ Breviarijs, & antiquis Sanctoralibus.

CUM Cordubæ Dion Præſes carceris, ſævos cruciatus, mortem denique Chriſtianis indiceret, ut ſacra continuò dijs facerent: Aciſclus, & Victoria fratres ſunt ibi reperti, adeò ſtrenui, ac fortes in aſſerenda Chriſtiana religione, ut ad Præſidem ducti, nihili ſe facere iuſſa Principum audacter prædicarent. Quibus Dion Præſes dixit. Vos ne eſtis, qui ſacra deorum contemnitis? Nos, inquit Aciſclus, præſtamus Chriſto vero Deo debitam ſervitutem; non autem dæmonibus, ſurdiſque lapidibus. Erubuit Præſes ad tàm audax reſponſum, & in ima carceris eos contrudi præcepit; ubi cœleſti ab Angelis cibo refecti, poſtera die ſæviſſima verbera pertulerunt.

℟. Sancti tui, &c.

Lectio v.

ALtera die de carcere eductos iubet Præſes in caminum ignis præcipitari; ſed ſuſcepti ab Angelis, Deo laudes alta voce perſonabant. Quare ſtupefactus Dion imperat illos in flumen cum ingentibus ſaxis proiici. Non tamen ibi Angelicum eis defuit patrocinium: nam medijs in fluctibus non mergebantur. Quin media circiter nocte vox audita eſt, eorum vota non irrita fore denuntians. Tunc candida nube obtecti Chriſtum inter dulces Angelorum concentus perſpexerunt.

℟. Verbera carnificum, &c.

Lectio vi.

HIs perſpectis, Dion rotas iubet afferri, atque ſub rotis ignem accendi, & oleum deſuper infundi, ne mora ulla eſſet quin Aſciſclus, & Victoria momento conſumerentur. Quibus rotis circumactis, corpora certè crudelitèr quaſſabantur. Céterum Sancti Martyres precibus inſtabant rogantes, ut ignis extingueretur, ne victoria Dion exultaret. Itaque ſubitò prorrumpens flamma quam plurimos deorum cultores interfecit. Prorſus cùm vinci tormentis non poſſent, Victoria poſt præciſam linguam, & ubera, ex quibus lac pro ſanguine fluxit, ſagittis confecta eſt, Aciſclus decollatus: ubi ob commendationem pretioſæ mortis eorum, eodem die in ſingulos annos roſæ divinitùs ortæ colligebantur.

℟. Tamquam aurum, &c.

In

In tertio Nocturno.
Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Matthæum. *Cap. 5.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Videns Jeſus turbas, aſcendit in montem, & cùm ſediſſet, acceſſerunt ad eum diſcipuli eius. Et reliqua.

De Homilia Sancti Leonis Papæ.

De Feſto Omnium Sanctor.

QUalis ſit igitur doctrina Chriſti, ſacræ ipſius ſententiæ proteſtatur: ut, qui ad æternam beatitudinem pervenire deſiderant, gradus feliciſſimæ aſcenſionis agnoſcant. Beati, inquit, pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum. De quibus pauperibus veritas loqueretur fortè eſſet ambiguum: ſi dicens, Beati pauperes, nihil adderet de intelligenda pauperum qualitate: & ſufficere videretur ad promerendum regnum cœlorum ea ſola inopia, quam multi ſub dura, & gravi neceſſitate patiuntur. Sed cùm ait: Beati pauperes ſpiritu: oſtendit eis regnum cœlorum tribuendum, quos humilitas commendat animorum, magis quàm indigentia facultatum.

℟. Propter teſtamentum.

Lectio viii.

DUbitari autem non poteſt, quòd humilitatis iſtius bonum faciliùs pauperes, quàm divites aſſequantur. Dum & illis in tenuitate amica eſt manſuetudo, & iſtis in divitijs familiaris elatio. Verumtamen & in pleriſque divitibus invenitur hic animus, qui abundantia ſua non ad tumorem ſuperbiæ, ſed ad opera benignitatis utatur: idque pro lucris maximis numeret, quod ad revelandam miſeriam alieni laboris impenderit.

℟. Hæc eſt vera fraternitas.

Lectio ix.

OMni generi, atque ordini hominum datur in hac virtute conſortium: quia poſſunt eſſe propoſito pares, & impares cenſu. Nec intereſt, quantum ſint in terrena facultate diſſimiles, qui in ſpiritualibus bonis inveniuntur æquales. Beata igitur illa paupertas, quæ rerum temporalium amore non capitur, nec mundi opibus augeri appetit, ſed cœleſtibus bonis diteſcere concupiſcit.

Te Deum laudamus.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In Feſto S. Joannis à Cruce Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſo-

feſſoris non Pontific. præter ea quæ ſequuntur.

In Hymn. mutat. tert. verſus.

Oratio.

DEUS, qui Sanctum Joannem Confeſſorem tuum perfectæ ſui abnegationis, & Crucis amatorem eximium effeciſti; concede, ut eius imitationi iugiter inhærentes, gloriam aſſequamur æternam. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes à Cruce Fontiberi in Hiſpania pijs Parentibus natus à primis annis certò innotuit, quam Deiparæ Virgini futurus eſſet acceptus: nam quinquennis in puteum lapſus, eiuſdem Deiparæ manu ſublatus, incolumis evaſit; tanto autem patiendi deſiderio flagravit, ut novennis, ſpreto molliori lecto, ſuper ſarmentis cubare conſueverit. Adoleſcens Hoſpitio pauperum ægrotantium Metymnæ Campi famulum ſeſe addixit, quibus magno charitatis ardore, viliſſima quæque complectens officia præſtò áderat, cuius exemplo excitati céteri eadem charitatis munera ardentiùs obibant. Verum ad altiora vocatus, Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Inſtitutum amplexus eſt, ubi, Sacerdos ex obedientia factus ſeverioris diſciplinæ, & arctioris vitæ cupidiſſimus, primitivam Ordinis regulam ex Superioris licentia ita profeſſus eſt; ut, ob iugem Dominicæ Paſſionis memoriam, bello in ſe, tamquam in infenſiſſimum hoſtem in dicto, vigilijs, ieiunijs, ferreis flagellis, omnique pœnarum genere, brevi carnem cum vitijs, & concupiſcentijs ſuis crucifixerit; dignus planè, qui à Sancta Tereſia inter puriores, Sanctioreſque animas Eccleſiam Dei id temporis illuſtrantes recenſeretur.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

SIngulari vitæ auſteritate, & omnium virtutum præſidio munitus præ aſſidua rerum divinarum contemplatione diuturnas, & mirabiles extaſes frequenter patiebatur: tantoque in Deum æſtuabat amore; ut, cùm divinus ignis ſeſe intrò diutiùs continere non poſſet: foras erumpere, ejuſque vultum irradiare viſus ſit. Proximorum ſaluti ſummoperè intentus, tùm in verbi Dei prædicatione, tùm in Sacramentorum adminiſtratione fuit aſſi-

aſſiduus. Hinc tot meritis auctus, ſtrictioriſque diſciplinæ promovendæ ardore vehementèr accenſus Sanctæ Tereſiæ comes divinitùs datus eſt: ut, quam ipſa inter ſorores primævam Carmeli Ordinis obſervantiam inſtauraverat, eamdem & inter fratres, Joanne adjutore, reſtitueret. Innumeros itaque unà cum Dei famula in divino opere promovendo perpeſſus labores, cœnobia, quæ eiuſdem Sanctæ Virginis cura per totam Hiſpaniam erecta fuerant, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, ſingula perluſtravit, in quibus, alijſque quam plurimis eius opera erectis, reſtauratam obſervantiam propagando, verbo, & exemplo firmavit: ut meritò primus poſt Sanctam Tereſiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis Profeſſor, & Parens habeatur.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

VIrginitatem perpetuò coluit, impudenteſque mulieres eius pudicitiæ inſidiari conantes, non modò repulit, ſed etiam Chriſto lucrifecit. In divinis explicandis arcanis æquè ac Sancta Tereſia Apoſtolicæ Sedis judicio, divinitùs inſtructus, libros de myſtica Theologia cœleſti ſapientia refertos conſcripſit. Semel interrogatus à Chriſto, quid præmij pro tot laboribus poſceret, reſpondit: Domine, pati, & contemni pro te. Imperio in dæmones, quos ê corporibus ſæpè fugabat, diſcretione ſpirituum, prophetiæ dono, miraculorum gloria celebratiſſimus, ea ſemper fuit humilitate, ut ſæpiùs à Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus eſſet ignotus. Voti compos factus, Ubédæ diro morbo, & in Crure quinque plagis ſanie manantibus, adimplendum patiendi deſiderium, conſtantiſſimè toleratis, Eccleſiæ Sacramentis piè, ſanctèque ſuſceptis, in Chriſti Crucifixi amplexu; quem ſemper in corde, atque ore habuerat, poſt illa verba: In manus tuas commendo ſpiritum meum, obdormivit in Domino die, & hora à ſe prædictis, anno ſalutis milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo, ætatis quadrageſimo nono. Migrantem eius animam ſplendidiſſimus ignis globus excepit: corpus verò ſuaviſſimum odorem ſpiravit, quod etiamnum incorruptum Segoviæ honorificè colitur. Eum plurimis antè, & poſt obitum fulgentem ſignis: Benedictus Decimus-tertius Pontifex Ma-

ximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iſte homo perfecit.

Lectiones tertij Nocturni de Homilia S. Gregorij Pap. in Evangel. Sint lumbi veſtri præcincti, *de eodem Communi.*

Nona lectio de S. Chryſogon.

Miſſa: Os juſti, *de Commun.*

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV. DECEMBRIS.

In Feſto S. Barbaræ Virginis, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. Mart. præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio: Deus, qui inter cétera potentiæ tuæ, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

BArbara Virgo Nicomedienſis, Dioſcori nobilis, ſed ſuperſtitioſi hominis filia, per ea, quæ viſibilia facta ſunt ad inviſibilia, divina opitulante gratia, facilè pervenit. Quapropter ſoli Deo, rebuſque divinis vacare cœpit. Eam Pater utpotè forma venuſtiori nitentem, à quocumque virorum occurſu tutari cupiens turri incluſit, ubi pia virgo meditationibus, & precibus addicta, ſoli Deo, quem ſibi in ſponſum elegerat, placere ſtudebat. Oblata à Patre pluries nobilium connubia fortitèr ſprevit: Pater verò per ſui abſentiam, filiæ animum poſſe faciliùs emolliri confidens, juſſit primo balneum extrui, ne quid ei deeſſe ad commoditatem, deinde peregrè in exteras regiones profectus eſt. Tu autem Domine.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

ABſente Patre, juſſit Barbara duabus feneſtris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiumque balnei ſacroſanctæ Crucis ſigno muniri: quod ubi reddiens Dioſcorus inſpexit, audita novitatis cauſa, adeò in filiam excanduit, ut ſtricto enſe eam appetens, parùm abfuerit, quin eam dirè confoderet: ſed præſto adfuit Deus: nam fugienti Barbaræ ſaxum ingens ſe patefaciens viam aperuit, per quam montis faſtigium petere, & in ſpecu latére potuit: ſed paulò pòſt, cùm à nequiſſimo genitore reperta fuiſſet, eius latera pedibus, dorſumque pugnis immanitèr percuſſit, & crinibus per loca aſpera, dificileſque vias raptatam Martiano Præſidi pudiendam tradidit. Tu autem Domine.

℟. Dilexiſti iuſtitiam.

Le-

Lectio vi.

ITaque ab ipſo omnibus modis, ſed incaſſum tentatam, nudam nervis cædi, & inflicta vulnera teſtulis confricari, deinde in carcerem trahi, præcepit; ubi immenſa luce circumdatus ei Chriſtus apparens; mirificè confortatam, in paſſionum tolerantia confirmavit; quod animadvertens Juliana matrona ad fidem converſa, ejuſdem palmæ particeps effecta eſt. Barbaræ demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, & malleolis caput contunditur, quibus in cruciatibus conſortem ſolabatur, & hortabatur, ut ad finem uſque conſtantèr certaret; præciſſis tandem utrique uberibus, nudæ per loca publica tractæ capite plectuntur, filiæque cervicem ipſe ſceleſtiſſimus pater humanitatis expers proprijs manibus amputavit; cujus fera crudelitas non diù inulta remanſit; nam ſtatim eo ipſo in loco fulmine percuſſus interijt. Caput hujus Beatiſſimæ Martyris in Oratorio ad Sancta Sanctorum honorificè aſſervatur. Tu autem Domine.

℞. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia Sanct. Gregorij Papæ in Evangel. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, *ut in Communi Virginum.*

Miſſa: Loquebar, *de Communi Virg. & Mart.*

DIE V. DECEMBRIS.

In Feſto S. Petri Chryſologi Epiſc. Confeſ. & Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſ. Pontif. præter ſequent.

In Hymno Iſte Confeſſor; *mutatur tertius verſus.*

Ad Magnificat in utriſque Veſperis. Aña.

O Doctor optime, Eccleſiæ ſanctæ lumen, Beate Petre, divinæ legis amator deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui Beatum Petrum, Doctorem Egregium, divinitùs præmonſtratum ad regendam, & inſtruendam Eccleſiam tuam eligi voluiſti: præſta quæſumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercesſorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

Lect. 1. *Noct.* Fidelis ſermo.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chryſologi cognomen adeptus eſt, foro Cornelij in Æmilia honeſtis parentibus natus, à prima ætate animum ad religio-

nem adjiciens. Cornelio Romano tunc eiuſdem Urbis Corneliensis Epiſcopo, operam dedit; à quo etiam ſcientia, & vitæ ſanctitate cum brevi profeciſſet, Diaconus creatus eſt. Poſtmodum contigit, ut Ravennates ob mortem Archipræſulis ſui alium (ut moris erat) ab eis electum Romam ad Sanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miſerint, unà cum Legatis ſuis, & cum prædicto Cornelio, qui eundem Levitam ſecum perduxit. Interim Sanctus Petrus Apoſtolus, & Martyr Apollinaris Summo Pontifici in ſomnis apparuerunt, mediumque habentes hunc Juvenem juſſerunt, ut illum, & non alium, in Archiepiſcopum Ravennæ crearet. Hinc Pontifex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum à Domino Deo præelectum: propterea rejecto illo, quem ipſi offerebant, hunc ſolum, anno Chriſti quadringenteſimo trigeſimo tertio, illi Metropolitanæ præfecit Eccleſiæ. Quod cùm Legati Ravennatenſes ægrè ferrent, audita viſione, divinæ voluntati libenter acquieſcentes, novum Archiepiſcopum maxima cum reverentia ſuſceperunt. Tu autem, &c.

℟. Inveni David.

Lectio v.

Petrus igitur, licèt invitus, in Archipræſulem conſecratus, Ravennam deducitur, ubi à Valentiniano Imperatore, & à Galla Placidia eius matre, ac ab univerſo populo maxima lætitia exceptus eſt. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut quando tantum onoris pro ipſorum ſalute ſubire non recuſavit, ſtuderent ipſi monitis ſuis obtemperare, diviniſque præceptis non obſiſtere. Duorum ſanctorum tunc ibi defunctorum corpora optimis unguentis condita ſepelivit, Barbatiani videlicèt, Presbyteri, & Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi, cujus etiam cucullam, & cilicium ſibi vindicavit in hereditatem. Projectum, & Marcellinum in Epiſcopos ordinavit. In claſſe fontem extruxit magnitudinis verè admirabilis, & templa quædam magnifica ædificavit, tùm beato Andreæ Apoſtolo, tùm alijs ſanctis. Ludos ab hominibus perſonatis, cum varijs ſaltationibus Kalendis Januarij fieri ſolitos concione cohibuit acerrima; ubi inter alia illud præclarè dixit: Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Chriſto. Juſſu ſancti Leonis Papæ Primi ſcripſit poſteà ad Chalcedonenſe Con-

Concilium adverſus hæreſim Eutychetis. Reſpondit præterea ad Eutychen ipſum, & alia epiſtola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, & in annales Eccleſiaſticos relata fuit. Tu autem, &c.

℟. Poſui adjutorium.

Lectio vi.

DUm publicè ſermones habere ad populum, adeò vehemens erat in dicendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: ſicut contigit in concione mulieris Hemorrhoiſſæ. Ubi Ravennates commoti, tot lacrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt: ut poſteà ipſe gratias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum eiuſdem ſermonis. Cùm tandem annos circitèr decem & octo eam Eccleſiam ſanctiſſimè rexiſſet, laborum ſuorum finem adeſſe divinitùs prænoſcens, in patriam ſe contulit. Ubi Sancti Caſſiani templum ingreſſus, magnum diadema aureum, gemmis diſtinctum pretioſiſſimis offerens, ſuper altare majus poſuit, nec non aureum craterem, & patenam argenteam, quàm tùm rabidi canis morſus, tùm febres ſanare ſæpiùs expertum eſt, aqua inde demiſſa. Ex tunc Ravennates, qui eundem ſecuti fuerant, dimiſit, admonens, ut in eligendo optimo Paſtore invigilarent attentè. Mox Deum humilitèr precatus, & Sanctum Caſſianum Patronum, ut benignè animam eius exciperet tertio Nonas Decembris placidè ex hac vità migravit, anno Domini circiter quadringenteſimo quinquageſimo. Sacrum illius corpus communi totius civitatis fletu, ac pietate, propè corpus eiuſdem Sancti Caſſiani honorificè conditum noſtris etiam temporibus religioſè colitur: cujus tamen brachium, auro, & gemmis ornatum Ravẽnam delatum in Urſiana Æde veneratur. Tu autem, &c.

℟. Iſte eſt qui ante Deum.

Lectiones tertij Nocturni Homilia S. Auguſtini in Evangelium: Vos eſtis ſal terræ, *de Communi Doct.*

DIE X. DECEMBRIS.

Feſtum Tranſlationis Almæ Domus Lauretanæ.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aña. Domum tuam, &c. *cum reliquis de Laudibus.*

Pſalm. ut in Officio Parvo B. M. V.

Capitulum. Eccli. 24.

IN omnibus requiem quæſivi, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, &

dixit mihi Creator omnium, & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolutos
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jeſum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Hæc eſt domus Domini firmitèr ædificata.

℟. Benè fundata eſt ſupra firmam petram.

Ad Magnificat. Aña.

Sanctificavit Dominus tabernaculum ſuum, quia hæc eſt domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo ſcriptum eſt: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio.

DEus, qui Beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi myſterium miſericorditèr conſecraſti, eamque in ſinu Eccleſiæ tuæ mirabilitèr collocaſti: concede, ut ſegregati à tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus ſanctæ tuæ. Per eundem Dominum noſtrum, &c.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Salvatorem mundi in Domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum. *Venite adoremus.

Pſalm. Venite exultemus.

Hymnus.

COeleſtis Urbs Jeruſalem,
Beata pacis viſio,
Quæ celſa de viventibus
Saxis ad aſtra tolleris,
Sponſæque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.
O ſorte nupta proſpera,
Dotata Patris gloria,
Reſperſa ſponſi gratia,
Regina formoſiſſima,
Chriſto jugata Principi,
Cœli coruſca civitas.

Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis oſtia:
Virtute namque prævia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Chriſti percitus
Tormenta quiſquis ſuſtinet.
Scalpri ſalubris ictibus,
Et tunſione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc ſaxa molem cõſtruunt,
Aptique juncta nexibus
Locantur in faſtigio.
Decus Parenti debitum
Sit uſquequaque Altiſſimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito:
Cui laus, poteſtas, gloria
Æterna ſit per ſæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña Elevata eſt magnificentia tua ſuper cœlos.

Pſalm. ut in Officio Parvo B. M. V.

Aña. In ſole poſuit tabernaculum ſuum, & ipſe tamquam ſponſus procedens de thalamo ſuo.

Aña. Quis aſcendet in montem Domini, aut quis ſtabit in loco ſancto eius? Innocens manibus, & mundo corde.

℣. Domum tuam Domine decet ſanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

De Libro tertio Regum.

Lectio i. Cap. 8.

STetit autem Salomon ante Altare Domini in conſpectu Eccleſiæ Iſraël, & expandit manus ſuas in cœlum, & ait: Ergòne putandum eſt, quod Deus habitet ſuper terram? Si enim cœlum, & cœli cœlorum te capere non poſſunt, quantò magis Domus hæc, quàm ædificavi? Sed reſpice ad orationem ſervi tui, & ad preces eius Domine Deus meus: audi hymnum, & orationem, quam ſervus tuus orat coram te hodie, ut ſint oculi tui aperti ſuper Domum hanc nocte, ac die; ſuper Domum, de qua dixiſti, erit nomen meum ibi, ut exaudias deprecationem ſervi tui, & populi tui Iſraël, quodcumque oraverint in loco iſto: & exaudies in loco habitaculi tui in cœlo, & cùm exaudieris, propitius eris. Tu autem, &c.

℟. Vidi ſpecioſam ſicut columbam, aſcendentem deſuper rivos aquarum: cujus inæſtimabilis odor erat nimis in veſtimentis eius: * Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit per deſertum ſicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris? Et ſicut.

Le-

Lectio ii.

SI fugerit populus tuus Iſraël inimicos ſuos (quia peccaturus eſt tibi) & agentes pœnitentiam, & confitentes nomini tuo venerint, & oraverint, & deprecati te fuerint in Domo hac, exaudi in cœlo, & dimitte peccatum populi tui Iſraël, & reduces eos in terram, quam dediſti patribus eorum. Si clauſum fuerit cœlum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco iſto pœnitentiam egerint nomini tuo, & à peccatis ſuis converſi fuerint propter afflictionem ſuam, exaudi eos in cœlo, & dimitte peccata ſervorum tuorum, & populi tui Iſraël, & oſtende eis viam bonam, per quam ambulent, & dat pluviam ſuper terram tuam, quam dediſti populo tuo in poſſeſſionem. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit ſicut aurora conſurgens, pulchra ut luna, electa ut ſol, * Terribilis ut caſtrorum acies ordinata?

℣. Filia Sion tota formoſa, & ſuavis es, pulchra ut luna, electa ut ſol. Terribilis.

Lectio iii.

SI quis cognoverit plagam cordis ſui, & expanderit manus ſuas in Domo hac, tu exaudies in cœlo in loco habitationis tuæ, & repropitiaveris, & facies, ut des unicuique ſecundùm omnes vias ſuas, ſicut videris cor eius (quia tu noſti ſolus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt ſuper faciem terræ, quam dediſti patribus noſtris: inſupèr & alienigena, qui non eſt de populo tuo Iſraël, cùm venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum extentum ubique) cùm venerit ergò & oraverit in hoc loco, tu exaudies in cœlo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena; ut diſcant univerſi populi terrarum nomen tuum timere ſicut populus tuus Iſraël, & probent, quia nomen tuum invocatum eſt ſuper Domum hanc. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formoſa tamquam Jeruſalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt.

In

In ſecundo Nocturno.

Aña. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum, & in ſæculum ſæculi.

Pſalm. ut in Officio Parvo B. V. M.

Aña. Sanctificavit tabernaculum ſuum Altiſſimus.

Aña. Homo natus eſt in ea, & ipſe fundavit eam Altiſſimus.

℣. Domine dilexi decorem domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Lectio iv.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 52. de diverſ.

SApientia, quæ Dei erat, & Deus erat, de ſinu Patris ad nos veniens ædificavit ſibi domum, ipſam ſcilicèt Matrem ſuam Virginem Mariam, in qua ſeptem columnas excidit. Quid eſt in ea ſeptem columnas excidere, niſi ipſam dignum ſibi habitaculum fide, & operibus præparare? Nimirùm ternarius numerus ad fidem propter ſanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in Beata Maria ſancta Trinitas fuerit, fuerit dico per præſentiam maieſtatis, ubi ſolus Filius erat per ſuſceptionem humanitatis, teſtatur Nuntius Cœleſtis, qui ei arcana myſteria reſerans, ait: Ave gratia plena, Dominus tecum; & poſt pauca: Spiritus Sanctus ſuperveniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes virtutem Altiſſimi, habes Spiritum Sanctum, habes Patrem, Filium & Spiritum Sanctum. Tu autem, &c.

℟. O quám metuendus eſt locus iſte! * Verè non eſt hic aliud, niſi domus Dei, & porta Cœli.

℣. Hæc eſt domus Domini firmitèr ædificata, benè fundata eſt ſuprà firmam petram. Verè non.

Lectio v.

UTrum autem & quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas poſſederit, inquiſitione dignum videtur. Primùm ergò videamus, an fortitudinem habuerit: quæ nimirùm virtus quomodo illi ab eſſe potuit, quæ abiectis ſæcularibus pompis, ſpretiſque voluptatibus carnis, ſoli Deo in virginitate vivere propoſuit? Ni fallor, hæc Virgo eſt, quæ apud Salomonem legitur, Mulierem fortem quis inveniet? Procùl, & de ultimis finibus pretium eius. Porrò, quod tem-

temperans, & iuſta fuerit, ex Angeli collocutione, & ſui ipſius reſponſione, luce clariùs comprobamus. Salutata quippè tàm venerabilitèr ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum, non ſe extulit; quaſi quæ ex ſingulari gratiæ privilegio benediceretur, ſed ſiluit, & qualis eſſet inſolita hæc ſalutatio, ſecum cogitavit: Qua in re, quid, niſi temperans fuit? At verò, cùm de cœleſtibus myſterijs ab eodem Angelo doceretur, diligentèr quæſivit, quomodo conciperet, & pareret, quæ virum utique non cognoſceret, & in hoc ſine dubio prudens extitit. Tu autem.

℞. Fundata eſt domus Domini ſuprà verticem montium, & exaltata eſt ſuper omnes colles: *Et venient ad eam omnes gentes, & dicent, Gloria tibi Domine.

℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Et venient ad eam.

Lectio vi.

JUſtitiæ autem præſefert inſigne, ubi ſe ancillam Domini confitetur: nam quod iuſtorum ſit confeſſio teſtatur, qui ait: Verumtamen iuſti confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur Beata Virgo Maria fortis in propoſito, temperans in ſilentio, prudens in interrogatione, iuſta in confeſſione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea ſibi domum ſapientia cœleſtis, quæ adeò mentem eius replevit, ut de plenitudine mentis fecundaretur, & caro. Ipſius autem Virginis natalis Domus divinis myſterijs conſecrata, Angelorum miniſterio ab infidelium poteſtate in Dalmatiam priùs, deinde in Agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ tranſlata fuit, ſedente Sancto Cœleſtino Quinto: eamdemque ipſam eſſe, in qua Verbum caro factum eſt, & habitavit in nobis, tùm Pontificijs diplomatibus, & celeberrima totius Orbis veneratione, tùm continua miraculorum virtute, & cœleſtium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius Duodecimus, quo ferventiùs ergà Matris amantiſſimæ cultum Fidelium memoria excitaretur, eiuſdem Sanctæ Domus Tranſlationem anniverſaria ſolemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Miſſa etiam, & Officio proprio celebrari præcepit. Tu autem, &c.

℞. Domus mea domus orationis vocabitur, Dicit Dominus:

nus: in ea omnis qui petit, accipit, & qui quærit, invenit: * Et pulſanti aperietur.

℣. Petite, & accipietis, quærite, & invenietis. Et pulſanti. Gloria Patri. Et pulſanti.

In tertio Nocturno.

Aña. Tollite hoſtias, & introite in atria eius, adorate Dominum in aula ſancta eius.

Pſalm. ut in Officio Parvo B. M. V.

Aña. Viderunt omnes populi gloriam eius.

Aña. Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit Dominus, Alleluia.

℣. Domum tuam Domine decet ſanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Lectio Sancti Evangelij ſecundum Lucam. *Cap.* 1. 26.

Lectio vii.

IN illo tempore: Miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Gallilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 1. *ſuper Miſſus eſt*

QUÆ eſt hæc Virgo tàm venerabilis, ut ſalutetur ab Angelo, tàm humilis, ut deſponſata ſit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis, & humilitatis, nec mediocritèr placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem: ſed quanta putas veneratione digna eſt, in qua humilitatem exaltat fecunditas, & partus conſecrat virginitatem? Audis virginem, audis humilem? Laudabilis virtus virginitas, ſed magis neceſſaria humilitas, illa conſulitur, iſta præcipitur. Tu autem, &c.

℟. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum.

℣. Myrrha, & gutta, & caſia à veſtimentis tuis à domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiæ Regum in honore tuo. Propterea benedixit.

Lectio viii.

Ex Homilia 2. *ſuper eodem loco.*

MIſſus eſt, inquit, Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem profeſſione, virginem denique, qualem deſcribit Apoſtolus, mente, & corpore ſanctam, nec novitèr, nec fortuito inventam, ſed à ſæculo electam, ab Altiſſimo præcognitam, & ſibi præparatam, ab Angelis ſervatam, à Patribus præfigu-

ratam, à Prophetis promiſſam, ut pauca loquar de pluribus, quam ſibi aliam prædixiſſe Deus videtur, quando ad ſerpentem ait: Inimicitias ponam inter te, & mulierem? Et ſi adhuc dubitas, an de Maria dixerit, audi quod ſequitur: Ipſa conteret caput tuum: cui hæc ſervata victoria eſt, niſi Mariæ? Tu autem, &c.

℟. Beata es Virgo Maria Dei Genitrix, quæ credidiſti Domino, perfecta ſunt in te, quæ dicta ſunt tibi: Ecce exaltata es ſuper Choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum noſtrum.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Intercede. Gloria Patri. Intercede.

Lectio ix.

Ex Homilia 3. ſuper eodem loco.

ET ingreſſus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Quò ingreſſus ad eam? Puto in Sacrarium pudici cubiculi, ubi illa fortaſſis clauſo ſuper ſe oſtio orabat Patrem in abſcondito. Solent Angeli adſtare orantibus, & delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocauſtum ſanctæ devotionis gaudent ſe offerre Deo in odorem ſuavitatis. Mariæ autem orationes quantum placuerit in conſpectu Altiſſimi, Angelus indicavit, qui ingreſſus ad eam tam reverentèr ſalutavit. Tu autem Domine.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Aña. Domum tuam Domine decet ſanctitudo in longitudinem dierum.

Pſalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Domus mea domus orationis vocabitur: in ea omnis, qui petit, accipit, & qui quærit, invenit, & pulſanti aperietur.

Aña. Propter domum Domini Dei noſtri quæſivi bona tibi.

Aña. Domine Deus exaltaſti ſuper terrã habitationem meam

Aña. Domum maieſtatis meæ, & locum pedum meorum glorificabo.

Capitulum. Eccl. 24.

IN omnibus requiem quæſivi, & in héreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

ALto ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius,

Ceu

Ceu monte defectus lapis,
Terras in imas decidens,
Domus ſupernæ, & infimæ
Utrumque iunxit angulum.
Sed illa ſedes Cœlitum
Semper reſultat laudibus,
Deumque Trinum, & Unicum
Jugi canore prædicat:
Illi canentes iungimur
Almæ Sionis æmuli.
Hæc templa, Rex Cœleſtium,
Imple benigno lumine:
Huc ò rogatus adveni,
Plebiſque vota ſuſcipe,
Et noſtra corda iugiter
Perfunde cœli gratia.
Hic impetrent Fidelium
Voces, preceſque ſupplicum
Domus beatæ munera,
Partiſque donis gaudeant;
Donec ſoluti corpore
Sedes beatas impleant.
Decus Parenti debitum
Sit uſquequaque Altiſſimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, poteſtas, gloria
Æterna ſit per ſæcula.
Amen.

℣. Introibimus in tabernaculum eius.

℟. Adorabimus in loco, ubi ſteterunt pedes eius.

Ad Benedictus. Aña. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis, & ipſi populus eius erunt, & ipſe Deus cum eis erit eorum Deus.

AD PRIMAM.

℟. *brev. dicitur.*

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Lectio brevis Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Aña. Domus mea domus orationis vocabitur: in ea omnis, qui petit, accipit, & qui quærit, invenit, & pulſanti aperietur.

Capit. In omnibus requiem quæſivi.

℟. *brev.* Hic domus Dei eſt: * Et porta Cœli. Hic domus.

℣. Et vocabitur Aula Dei. Et porta Cœli. Gloria Patri. Hic domus.

℣. Domine dilexi decórem domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Oratio, *ut ſuprà.*

AD SEXTAM.

Aña. Propter Domum Domini.

Capitulum. Eccl. 24. b.

ET ſic in Sion firmata ſum & in Civitate ſanctificata ſimiliter requievi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei héreditas illius,

& in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *brev.* Domine, * Dilexi decórem domus tuæ. Domine.

℣. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Dilexi. Gloria Patri. Domine.

℣. Domum tuam Domine decet ſanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Oratio, *ut ſuprà.*

AD NONAM.

Aña. Domum maieſtatis meæ.

Capitulum. Eccl. 24. b.

IN plateis ſicut cinnamomum, & balſamum aromatizans odórem dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuavitatem odoris.

℟. Domum tuam Domine, * Decet ſanctitudo. Domum tuam.

℣. In longitudinem dierum. Decet ſanctitudo. Gloria Patri. Domum tuam.

℣. Hic domus Dei eſt, & porta Cœli.

℟. Et vocabitur Aula Dei.

Oratio, *ut ſuprà.*

In ſecundis Veſperis omnia, ut in primis.

Ad Magnificat. Aña. O quam metuendus eſt locus iſte! Verè non eſt hic aliud, niſi domus Dei, & porta Cœli.

Oratio, *ut ſuprà.*

DIE XII. DECEMBRIS.

Feſtum B. M. V. de Guadalupe Mexicanæ.

Patron. totius Regni Novæ-Hiſpaniæ.

Duplex primæ claſſis cum Octava.

AD VESPERAS.

Aña. Dum eſſet Rex. *Pſalmus:* Dixit Dominus, *cum reliquis ut in Officio Parvo eiuſdem B. M. V.*

Capitulum Eccl. 24. b.

AB initio, & ante ſæcula creata ſum, & uſque ad futurum ſæculum non deſinam, & in habitatione ſancta coram ipſo miniſtravi.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis,
Inter omnes mitis,

Nos

Nos culpis ſolutos
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jeſum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Dignare me, laudare te Virgo ſacrata.
℟. Da mihi virtutem contra hoſtes tuos.

Ad Magnificat. Aña.

Elegi, & ſanctificavi locum iſtum, ut ſit ibi nomen meum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Oratio.

DEus, qui ſub Beatiſſimæ Virginis Mariæ ſingulari patrocinio conſtitutos perpetuis beneficijs nos cumulari voluiſti; præſta ſupplicibus tuis, ut cujus hodie commemoratione lætamur in terris, eius conſpectu perfruamur in cœlis. Per Dominum, &c.

Et ſit commemorat. Adventus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Sancta Maria Deigenitrix Virgo: * Intercede pro nobis.

Pſalm. Venite exultemus.

Hymnus.

QUem terra, pontus ſidera,
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam,
Clauſtrum Mariæ bajulat.
Cui luna, ſol, & omnia
Deſerviunt per tempora;
Perfuſa cœli gratia,
Geſtant puellæ viſcera.
Beata Mater, munere,
Cujus ſupernus Artifex
Mundum pugillo continens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.
Beata cœli nuntio,
Fecunda Sancto Spiritu,
Deſideratus Gentibus,
Cujus per alvum fuſus eſt.
Jeſu, tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

Pſalm. Domine Dominus.

Aña. Sicut myrrha electa odorem dediſti ſuavitatis, ſancta Deigenitrix.

Pſalm. Cœli enarrant.

Aña. Ante torum huius Virginis frequentate nobis dulcia cantica drammatis.

Pſalm. Domini eſt terra.

℣. Spe-

℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende proſperè procede, & regna.

De Libro Eccleſiaſtici.

Lectio i. *Cap.* 24.

Ego ex ore Altiſſimi prodivi primogenita ante omnem creaturam: ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, & ſicut nebula texi omnem terram: Ego in altiſſimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi ſola, & profundum abyſſi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra ſteti, & in omni populo, & in omni gente primatum habui: & omnium excellentium, & humilium corda virtute calcavi; & in his omnibus requiem quæſivi, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium, & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in Iſraël hereditare, & in electis meis mitte radices. Tu autem, &c.

℟. Vidi ſpecioſam ſicut columbam, aſcendentem deſuper rivos aquarum: cujus inæſtimabilis odor erat nimis in veſtimentis ejus: * Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit per deſertum ſicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris? Et ſicut.

Lectio ii.

Ab initio, & ante ſæcula creata ſum, & uſque ad futurum ſeculum non deſinam, & in habitatione ſancta coram ipſo miniſtravi. Et ſic in Sion firmata ſum, & in Civitate ſanctificata ſimilitèr requievi, & in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine ſanctorum detentio mea. Quaſi Cedrus exaltata ſum in Libano, & quaſi Cypreſſus in monte Sion. Quaſi Palma exaltata ſum in Cádes, & quaſi plantatio Roſæ in Jerico. Quaſi Oliva ſpecioſa in campis, & quaſi Plátanus exaltata ſum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamomum, & balſamum aromatizans odorem dedi, quaſi myrrha electa dedi ſuavitatem odoris, & quaſi ſtorax, & gálbanus, & úngula, & gutta, & quaſi libanus non inciſus vaporavi habitationem meam, & quaſi bálſamum non mixtum odor meus. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit ſicut aurora conſurgens, pulchra ut luna, electa ut ſol, *

Ter-

Terribilis ut caſtrorum acies ordinata?

℣. Filia Sion tota formoſa, & ſuavis es, pulchra ut luna, electa ut ſol. Terribilis.

Lectio iii.

EGo quaſi Terebintus extendi ramos meos, & rami mei honoris, & gratiæ. Ego quaſi vitis fructificavi ſuavitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honeſtatis. Ego Mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & ſanctæ ſpei. In me gratia omnis viæ, & veritatis: In me omnis ſpes vitæ, & virtutis: Tranſite ad me omnes, qui concupiſcitis me, & à generationibus meis implemini. Spiritus enim meus ſuper mel dulcis, & hereditas mea ſuper mel, & favum, memoria mea in generationes ſæculorum. Qui edunt me, adhuc eſurient, & qui bibunt me, adhuc ſitient. Qui audit me non confundetur, & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formoſa tamquam Jeruſalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè, procede, & regna.

Pſalm. Eructavit cor meum verbum bonum.

Aña. Adjuvabit eam Deus vultu ſuo: Deus in medio eius, non commovebitur.

Pſalm. Deus noſter refugium.

Aña. Sicut lætantium omnium noſtrum habitatio eſt in te, ſancta Deigenitrix.

Pſalm. Fundamenta eius.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in medio eius non commovebitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

De verbis Apocalypſis, c. 12.

Lectio iv.

FIdelis planè, & præpotens Mediator Dei, & hominum homo Chriſtus Jeſus. Nec ipſa mulier benedicta in mulieribus videbitur otioſa: invenietur equidem locus eius in hac reconciliatione. Opus eſt enim Mediatore ad Mediatorem illum, nec alter nobis utilior quàm Maria. Quid ad Mariam acce-

cedere trepidet humana fragilitas! Nihil auſterum in ea, nihil terribile. Quod ſi (ut verè ſunt) plena omnia pietatis, & gratiæ, plena manſuetudinis, & miſericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem tibi Mediatricem benignissima miſeratione providit. Omnibus omnia facta eſt; omnibus miſericordiæ ſinum aperit, ut de plenitudine eius accipiant univerſi: Captivus redemptionem, eger curationem, triſtis conſolationem, peccator veniam, juſtus gratiam, Angelus lætitiam, denique tota Trinitas gloriam. Tu autem, &c.

℟. Signum magnum apparuit, in cœlo mulier amicta ſole, & luna ſub pedibus eius: * Et in capite eius corona duodecim ſtellarum.

℣. Fundamenta eius in montibus ſanctis diligit Dominus portas Sion ſuper omnia Tabernacula Jacob. Et in capite.

Lectio v.

NImirùm ea eſt, quæ velut alterum ſolem induit ſibi. Quemadmodùm enim ille ſuper bonos, & malos indifferentèr oritur: ſic ipſa quoque præterita non diſcutit merita, ſed omnibus ſeſe exorabilem, omnibus clementiſſimam præbet, omnium denique neceſſitates ampliſſimo quodam miſeratur affectu: Nam & defectus omnis ſub ea, & quidquid fragilitatis, ſeu corruptionis eſt, excellentiſſima quadam ſublimitate præ ceteris omnibus excedit, & ſupergreditur creaturis; ut meritò ſub eius pedibus luna eſſe dicatur. Amplectamur Mariæ veſtigia, fratres mei, & devotiſſima ſupplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Virtus (ait) Altiſſimi obumbrabit tibi. Nihil itaque mirum, ſi ſub tali umbraculo talis etiam à muliere ſuſtineatur amictus. Mulier amicta ſole. Induimini Dominum Jeſum Chriſtum. Quàm familiaris ei facta es Domina, quàm proxima, imò quàm intima fieri meruiſti, quantam inveniſti gratiam apud Deum! In te manet, & tu in eo, & veſtis eum, & veſtiris ab eo: veſtis eum, ſubſtantia carnis, & veſtiris ab eo gloria ſuæ majeſtatis. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ progreditur quaſi Aurora conſurgens: * Pulchra ut luna, electa ut ſol?

℣. Quaſi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quaſi flos roſarum in diebus vernis. Pulchra ut luna.

Lectio vi.

IN capite (inquit) ejus corona ſtellarum duodecim. Dignum planè ſtellis coronari caput, quod & ipſis longè clarius micans, ornet eas potiùs, quam ornetur ab eis. Quidni coronent ſydera, quam ſol veſtit? Sicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium. Quis illas æſtimet gemmas? Quis ſtellas nóminet, quibus Mariæ regium diadema compactum eſt? Suprà hominem eſt coronæ huius rationem exponere, indicare compoſitionem. In ea fere ſpecie anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo primo mirabilitèr picta Deiparæ Imago Mexici apparuiſſe fertur, quæ inibi loci propè Urbem, ubi pio Neophito Ædem ſibi ſacram prodigio dicitur deſignaſſe, magnifico excepta Templo ingenti cólitur populorum, ac miraculorum frequentia. Quàm propterea uti præſentiſſimum adverſus publicas, privataſque calamitates præſidium, Archiepiſcopus Mexicanus, ut reliqui etiam illarum partium Antiſtites, omnium ordinum contenſione, in primariam adlegit Novæ Hiſpaniæ Patronam, ritèque electam Benedictus Decimus Quartus auctoritate Apoſtolica declaravit, atque Officium proprium, & Miſſam ſub titulo Beatæ Virginis Mariæ Guadalupenſis recitari conceſſit. Tu autem, &c.

℟. Elegi, & ſanctificavi locum illum, * Ut ſit ibi nomen meum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

℣. Non fecit taliter omni nationi, & judicia ſua non manifeſtavit eis. Ut ſit ibi. Gloria Patri. Ut ſit ibi.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreſes ſola interemiſti in univerſo mundo.

Pſalm. Cantate Domino.

Aña. Dignare me laudare te, Virgo ſacrata: da mihi virtutem contra hoſtes tuos.

Pſalm. Dominus regnavit exultet terra.

Aña. Angelus Domini nuntiavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto.

Pſalm. Cantate Domino.

℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam.

℟. In tabernaculo ſuo habitare facit eam.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* I. *d.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Exurgens Maria, abiit in Montana cum

feſtinatione in Civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariæ, & ſalutavit Eliſabeth. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

De verbis Apocalypſis, cap. 12. circa finem.

MIrabatur Eliſabeth perſonam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut veniat Mater Dei mei ad me? Commendabat & vocem ſalutantis, adjiciens: Ut facta eſt vox ſalutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio Infans in utero meo. Et beatificabat fidem credentis: Beata inquiens, quæ credidiſti. Magna quidem præconia, ſed & devota humilitas nihil ſibi paſſa retinere, in eum magis univerſa refudit, cujus in ſe beneficia laudabantur. Tu autem, &c.

℟. Felix namque es, ſacra Virgo Maria, & omni laude digniſſima; * Quia ex te ortus eſt ſol juſtitiæ Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fémineo ſexu: ſentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam ſanctam feſtivitatem. Quia ex te ortus eſt ſol juſtitiæ.

Lectio viii.

TU, inquit, magnificas Matrem Domini, ſed magnificat anima mea Dominum. In voce mea filium perhibes exultaſſe in gaudio, ſed exultavit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo, & ipſe quoque tamquam amicus ſponſi gaudet ad vocem ſponſi. Beatam eſſe dicis, quæ credidi; ſed credulitatis, & beatitudinis cauſa reſpectus eſt ſupernæ pietatis, ut ex hoc magis beatam me dicant omnes generationes, quia ancillam humilem, & exiguam reſpexit Deus. Verumtamen numquid putamus, fratres, Eliſabeth ſanctam in eo, quod per Spiritum utique loquebatur, erraſſe? Abſit. Beata planè, quam reſpexit Deus, & beata, quæ credidit. Hic enim magnus divinæ reſpectionis extitit fructus. Tu autem &c.

℟. Beatam me dicent omnes generationes,* Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

℣. Et miſericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

INeffabili ſiquidem artificio Spiritus ſuperveniens tantæ humilitati magnanimitas tanta

in ſecretario virginei cordis acceſſit, ut quod videlicèt, nec humilitas tanta minuit magnanimitatem, nec magnanimitas tanta humilitatem. Sed cum in ſua æſtimatione tàm humilis eſſet, nihilominùs & in promiſſionis credulitate magnanimis: ut quæ nihil aliud, quam exiguam ſeſe reputabat ancillam, ad ineſcrutabile Sacramentum nullatenùs ſe dubitaret electam, & veram Dei, & hominis Genitricem crederet mox futuram. Jam te, Mater miſericordiæ, per ipſum ſinceriſſimæ tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus luna, mediatricem ſibi apud ſolem juſtitiæ conſtitutam devotis ſupplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, & ſolis gratiam tuo mereatur obtentu, quàm verè amavit præ omnibus, & ornavit ſtola gloriæ induens, & coronam pulchritudinis ponens in capite ſuo. Tu autem, &c.

Si feſtum occurrat in Dominica tertia Adventus.

Btio. Per Evangelica dicta deleantur noſtra delicta. ℟. Amen. Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Joannem. *Cap. 1. c.*

Lectio ix.

IN illo tempore: Miſerunt Judæi ab Jeroſolymis Sacerdotes, & Levitas ad Joannem, ut interrogarent eum: Tu quis es? Et reliqua.

Homilia S. Gregorij Papæ.

Homil. 7. in Evang.

EX hujus nobis lectionis verbis, fratres chariſſimi, Joannis humilitas commendatur: qui cum tantæ virtutis eſſet, ut Chriſtus credi potuiſſet, elegit ſolidè ſubſiſtere in ſe, ne humana opinione raperetur inanitèr ſuper ſe, Nam confeſſus eſt, & non negavit: & confeſſus eſt, Quia non ſum ego Chriſtus. Sed qui dixit Non ſum, negavit planè quod non erat, ſed non negavit quod erat: ut veritatem loquens, eius membrum fieret, cujus ſibi nomen fallacitèr non uſurparet. Cùm ergò non vult appetere nomen Chriſti, factus eſt membrum Chriſti: quia dum infirmitatem ſuam ſtuduit humilitèr agnoſcere, illius celſitudinem meruit veracitèr obtinere. Tu autem, &c.

AD LAUDES.

Aña. Dum eſſet Rex in accubitu ſuo, nardus mea dedit odorem ſuavitatis.

Pſalm. Dominus regnavit.

Aña. Læva eius ſub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.

Pſalm. Jubilate Deo.

Aña. Nigra ſum, ſed formoſa filiæ Jeruſalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum ſuum.

Pſalm. Deus Deus meus,

Aña. Jam hiems tranſiit, imber abiit & receſſit: ſurge amica mea, & veni.

Cantic. Benedicite omnia opera.

Aña. Specioſa facta es, & ſuavis in deliciis tuis ſancta Dei genitrix.

Pſalm. Laudate Dominum,

Capitul. Ab initio, & ante ſæcula creata ſum, & uſque ad futurum ſæculum non deſinam, & in habitatione ſancta coram ipſo miniſtravi.

Hymnus.

O Glorioſa Virginum,
Sublimis inter ſidera,
Qui te creavit parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva triſtis abſtulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut aſtra flebiles,
Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.
Jeſu, tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus Aña.

Non fecit taliter omni nationi, & judicia ſua non manifeſtavit eis.

Oratio.

DEus, qui ſub Beatiſſimæ Virginis Mariæ ſingulari patrocinio conſtitutos perpetuis beneficijs nos cumulari voluiſti; præſta ſupplicibus tuis, ut cujus hodie commemoratione lætamur in terris, eius conſpectu perfruamur in cœlis. Per Dominum, &c.

Et fit commemor. Advent.

AD PRIMAM.

Aña. Dum eſſet Rex, &c. *ut in Breviario in Feſto ad Nives, v. Auguſti.*

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Añæ, &c. ut in prædicto Officio ad Nives; termin. Hymn. Jeſu tibi ſit gloria, &c.

In ſecundis Veſperis omnia ut in primis, excepta.

Ad Magnificat Aña.

LEva in circuitu oculos tuos, & vide. Omnes iſti congregati ſunt, venerunt tibi: Filij tui de longè venient, & filiæ tuæ de látere ſurgent.

Et fit commemor. Advent.

Infra octavam ſunt dies impediti; ſed fit quotidie commemoratio de eadem.

DIE

DIE XVI. DECEMBRIS.

In Feſto Sancti Euſebij Epiſcopi, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris præter ea, quæ hic aſſignantur.

Oratio: Deus, qui nos beati Euſebij, *De Communi.*

Fit commemoratio Feriæ Adventus.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

EUſebius natione Sardus, Romanæ Urbis Lector, poſt Vercellenſis Epiſcopus, ad hanc regendam Eccleſiam meritò eſt creditus divino electus iudicio; nam quem numquam ante conſtituti Electores cognoverant, poſthabitis civibus, ſimul ut viderunt, & probaverunt; tantumque interfuit, ut probaretur, quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Eccleſia eoſdem Mónachos inſtituit eſſe, quos Clericos, ut eſſet in ipſis viris, & contemptus rerum, & accuratio Levitarum. Arianis impietatibus ea tempeſtate per Occidentem longè, latèque traductis; adverſus eas viriliter ſic dimicavit, ut eius invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ ſolatium erigeret. Quare hic ſciens, in ipſo fervere Spiritum Dei, cùm ei ſignificaſſet, ut penes Imperatorem unà cum ſuis legati patrocinium Fidei ſuſciperet, mox cum illis profectus eſt ad Conſtantium, apud quem enixius agens, quidquid legatione petebatur obtinuit, ut Epiſcoporum nempè cœtus celebraretur.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio v.

COllectum eſt Mediolani anno ſequenti Concilium, ad quod à Conſtantio invitatum Euſebium, concupitumque, ac vocatum à Liberij legatis, tantum abeſt, ut malignantium Synagoga Arianorum contra Sanctum Athanaſium furentium in ſuas partes adduceret, ut potiùs diſertè ſtatim ipſe declarans, è præſentibus quoſdam ſibi compertos hæretica labe pollutos, Nicænam imò fidem propoſuerit ijs ſubſcribendam, antequam cètera tractarentur. Quod Arianis acerbè iratis negantibus, nedum in Athanaſium recuſavit ipſe ſubſcribere; quin Sancti Dionyſi Martyris, qui deceptus ab ipſis ſubſcripſerat, captivatam ſimplicitatem ingenio-

nioſiſſimè liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, poſt multas illatas iniurias, exilio illum multarunt; ſed Sanctus vir excuſſo pulvere, nec Cæſaris minas veritus, nec enſes obſtrictos, exilium veluti ſui miniſterij officium accepit, miſſuſque Scythopolim, famem, ſitim, verbera, diverſaque ſupplicia perpeſſus, pro fide ſtrenuè vitam contempſit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit.

℟. Deſiderium animæ.

Lectio vi.

QUanta in eum tunc Arianorum crudelitas fuerit, ac effrons inverecundia, oſtendunt graves litteræ plenæ roboris, pietatis, ac religionis, quas è Scythopoli ſcripſit ad Vercellenſem Clerum, & populum, alioſque finitimos, è quibus etiam eſt exploratum, ipſorum nec minis, inhumanaque ſævitia potuiſſe unquam eum deterreri, nec ſerpentina blanda ſubtilitate ad eorum ſocietatem perduci. Hinc in Cappadociam, poſtremòque ad ſuperiores Ægypti Thebaidas pro conſtantia ſua deportatus, exilij rigores tulit ad mortem uſque Conſtantij, poſt quem ad gregem ſuum reverti permiſſus, non priùs redire voluit, quam reparandis fidei iacturis ad Alexandrinam Synodum ſeſe conferret, poſtque Medici præſtantis inſtar peragrans Orientis provincias in fide infirmos ad integram valetudinem reſtitueret, eos inſtituens in Eccleſiæ doctrina. Inde ſalubritate pari digreſſo in Illiricum, tandemque in Italiam delato, ad eius reditum lugubres veſtes Italia mutavit, ubi poſtquam Pſalmorum omnium expurgatos à ſe commentarios Origenis, edidit, Euſebijque Cæſareenſis, quos verterat de Græco in Latinum, demùm tot egregiè factis illuſtris ad immarceſcibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam ſub Valentiniano, & Valente, Vercellis migravit.

℟. Stola iucunditatis.

In tertio Nocturn. Homilia S. Gregor. Papæ in Evang. Si quis vult poſt me venire, *ut in Commun. unius Martyr.* 2.

℟. viii. Domine præveniſti.

Miſſa: Sacerdotes Dei, *ut in eodem Communi ſecundo loco, & fit commem. Feriæ.*

DIE XIX. DECEMBRIS.

In die Octava B. V. Mariæ de Guadalupe Mexicanæ.

Duplex.

Omnia ut in Feſto, exceptis Lectionibus.

In

In primo Nocturno.
De Canticis Canticorum.
Lectio i. Cap. 2.

EGo flos campi, & lilium convallium. Sicut lilium inter ſpinas, ſic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna ſilvarum, ſic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem deſideraveram, ſedi: & fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcíte me floribus, ſtipáte me malis: quia amore langueo. Læva eius ſub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jeruſalem per capreas, cervoſque camporum, ne ſuſcitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadúſque ipſa velit. Tu autem, &c.

℟. Vidi ſpecioſam ſicut columbam, aſcendentem deſuper rivos aquarum: cuius inæſtimabilis odor erat nimis in veſtimentis eius:* Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium.

℣. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit per deſertum ſicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris? Et ſicut.

Lectio ii.

VOx dilecti mei, ecce iſte venit ſaliens in montibus, tranſiliens colles: ſimilis eſt dilectus meus cápreæ hinnuloque cervorum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum, reſpiciens per feneſtras, proſpiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, formoſa mea, & veni. Jam enim hiems tranſiit, imber abiit, & receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra, tempus putationis advenit: vox túrturis audita eſt in terra noſtra: ficus protulit groſſos ſuos: vineæ florentes dederunt odorem ſuum. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit ſicut aurora conſurgens, pulchra ut luna, electa ut ſol, * Terribilis ut caſtrorum acies ordinata?

℣. Filia Sion tota formoſa, & ſuavis es, pulchra ut luna, electa ut ſol. Terribilis.

Lectio iii.

SUrge amica mea, ſpecioſa mea, & veni, columba mea in foraminibus petræ, in caverna maceriæ, oſtende mihi faciem tuam: ſonet vox tua in auribus meis; vox enim tua dulcis, & facies tua decóra. Capite nobis vulpes parvulas, quæ demoliuntur vineas: nam vinea noſtra floruit. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui paſcitur

inter

inter lilia donec aſpiret dies, & inclinentur umbræ. Revertere: ſimilis eſto, dilecte mi, capreæ, hinnuloque cervorum ſuper montes Bether. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formoſa tamquam Jeruſalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circumdabant eam flores roſarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt.

In ſecundo Nocturno.

Sermo Sancti Cyrilli Epiſcopi Alexandrini.

Homilia contra Neſtorium.

Lectio iv.

HIlarem video cœtu Sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis, à ſancta & Dei matre Maria ſemper Virgine convocati. Laus & gloria ſit tibi Sancta Trinitas, quæ omnes nos ad hanc celebritatem convocaſti. Sit etiam tibi ſancta Dei Mater laus. Tu enim es pretioſa margarita orbis terrarum: tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, ſceptrum orthodoxæ fidei, templum indiſſolubile, continens eum qui nuſquam contineri poteſt, Mater & virgo, per quam benedictus, qui venit in nomine Domini, in ſanctis Evangeliis nominatur. Tu autem, &c.

℟. Signum magnum apparuit in cœlo mulier amicta ſole, & luna ſub pedibus eius: * Et in capite eius corona duodecim ſtellarum.

℣. Fundamenta eius in montibus ſanctis diligit Dominus portas Sion ſuper omnia Tabernacula Jacob. Et in capite.

Lectio v.

PEr te Trinitas ſanctificatur, per te Crux pretioſa celebratur, & adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat cœlum, lætantur Angeli & Archangeli, fugantur dæmones, & homo ipſe ad cœlum revocatur. Per te omnis creatura, idolorum errore detenta, converſa eſt ad agnitionem veritatis, & fideles homines ad ſanctum baptiſma pervenerunt, atque in toto orbe terrarum conſtructæ ſunt Eccleſiæ. Tu autem, &c.

℟. Quæ eſt iſta, quæ progreditur quaſi Aurora conſurgens: * Pulchra ut luna, electa ut ſol?

℣. Quaſi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quaſi flos roſarum in diebus vernis. Pulchra ut luna.

Le-

Lectio vi.

TE adjutrice gentes veniunt ad pœnitentiam. Quid plura? Per te unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulſit ſedentibus in tenebris & umbra mortis. Per te Prophetæ prænuntiarunt, per te Apoſtoli ſalutem Gentibus prædicarunt. Quiſnam poterit tuarum laudum præconia explicare, Maria mater & virgo? Hanc, fratres dilectiſſimi, celebremus, eius Filium Eccleſiæ ſponſum immaculatum adorantes: cui honor, & gloria in ſæcula ſæculorum. Amen. Tu autem, &c.

℞. Elegi, & ſanctificavi locum iſtum, * Ut ſit ibi nomen meum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

℣. Non fecit taliter omni nationi, & judicia ſua non manifeſtavit eis. Ut ſit ibi nomen meum. Gloria Patri, & Filio. Ut ſit ibi.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij ſecundùm Lucam. *Cap.* 1 *d.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Exurgens Maria, abiit in Montana cum feſtinatione in Civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariæ, & ſalutavit Eliſabeth. Et reliqua.

De Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

VErum audiamus verba, quæ Virgo dixit, ſi fortè ex his valeamus aliquantulum dignoſcere, quid intus habuerit. Audita ergò reſponſione Eliſabet, quæ eam Beatam inter mulieres prædicavit, Matrem Domini ſui cognominavit, fide fortem laudavit, ad cujus ingreſſum ſe ipſam cum Filio Spiritu Sancto repletam eſſe ſignavit; non amplius tacere potuit dona, quæ perceperat, ſed quæ ſemper animo gerebat, ubi aptum tempus invenit, etiam devota oris profeſſione patefecit. Tu autem, &c.

℞. Felix namque es, ſacra Virgo Maria, & omni laude digniſſima; * Quia ex te ortus eſt ſol juſtitiæ Chriſtus Deus noſter.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam ſanctam feſtivitatem. Quia ex te ortus eſt ſol juſtitiæ.

Lectio viii.

NAmque, ut virginalem decebat pudorem, acceptum divinitùs oraculum aliquandiù ſilentio tegebat, arca-

num myſterii cœleſtis in ſui pectoris abdito venerabatur occultum, expectabat reverentèr, donec ipſe donorum diſtributor, quid ſibi doni ſpecialis tribuiſſet, quíd ſecreti revelaſſet; quandocumque vellet oſtendere. At poſtquam eadem, quæ ſibi erant charifmata præſtita per alios ſpiritu revelante eſſe patefacta cernebat, mox ipſa etiam theſaurum cœli, quem in corde ſervabat, aperuit. Ait ergò: Magnificat anima mea Dominum. Et exultavit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo. Tu autem, &c.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens eſt & ſanctum nomen eius.

℣. Et miſericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUibus profectò verbis primo dona ſibi ſpecialitèr conceſſa confitetur: deinde generalia Dei beneficia, quibus generi humano in æternum conſulere non deſiſtit, enumerat: quæ cum omnibus perfectis verba rectè conveniant, maximè tamen ea Beatam Dei-genitricem proferre decebat, quæ meriti privilegio ſingularis ſpiritali ipſius dilectione flagrabat, cuius corporali conceptione gaudebat. Quæ ſequentibus quoque verbis, quam vilia de ſe ipſa ſenſerit, docet, & quod omne, quidquid boni meriti habuit, hoc ſuperna gratia largiente perceperit, dicens: Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ. Tu autem, &c.

DIE XX. DECEMBRIS.

In Feſto Sancti Dominici Sylenſis Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſor. non Pontificis, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui Eccleſiam tuam Beati Dominici Confeſſoris tui præclaris vitæ meritis decoraſti, & in liberandis captivis glorioſis lætificaſti miraculis; concede nobis famulis tuis, ut & ipſius inſtruamur exemplis, & ab omni vitiorum ſervitute eius patrocinio liberemur. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

DOminicus Abbas honeſtis parentibus natus eſt Cannis, oppidulo ad radices Idubedæ montis in Cantabris. Quem ab

ipſa pueritia mirus monaſticæ vitæ ardor occupavit: adeò ut relicta gregis paterni cura in ſolitudinem receſſerit. Sed cùm parùm ei tuta videretur illa ſolitudo, inſigne Sancti Æmiliani Cœnobium ad it: ubi cùm diù ſub habitu, & diſciplina monaſtica vixiſſet mana ſanctitatis opinione, Eccleſiæ Cannarum regendæ præficitur: indè in Cœnobium Sancti Æmiliani revocatus, Prior efficitur. Verùm dùm Cantabrorum Regi, quædam à Cœnobio iniuſtè exigenti contantiſſimè reſiſtit, ab eodem in Idubedæ montis invia duobus Mónachis comitibus actus eſt. Qui eius furori cedere cupiens, ad Ferdinandum Caſtellæ, & Legioni Regem eiu nominis primum, ſe contulit. Qui viri Dei ſanctitate motus, illum ad ſe adeuntem benignè, & honorificè excepit, & Cœnobio Sancti Sebaſtiani præeſſe voluit, addito ab Epiſcopo Diœceſano Abbatis titulo.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

ERat autem ipſe locus infrequens, utpotè, qui ſterilibus quibuſdam Idubedæ montis, collibus ſubiaceat, quia mons ipſe Celtiberos tangit. At claritate miraculorum, quæ quotidie per ſervum ſuum Dominicum operabatur Deus, tàm celeber, ac frequens factus eſt, ut eo tempore per Hiſpaniam nullus illuſtrior eſſet. Nulla enim fermè morborum genera erant, quæ Dominici precibus ab hominum corporibus non pellerentur. Unde Cœnobio in auguſtiorem formam erecto magno etiam monachorum numero coaluit, Regibus ac populis multa illi certatim offerentibus; quin etiam ſingulari privilegio ſervum ſuum inſignivit Dominus, ut Chriſtiani, qui apud Mahometanos vincti multis ferri ponderibus tenebantur, invocato Dominico, liberarentur.

℟. Amavit eum Dominus, &c.

Lectio vi.

DEmum gravi morbo correptus, Eccleſiæ Sacramentis devotiſſimè ſuſceptis migravit ad Dominum anno Domini milleſimo ſeptuageſimo quarto. Eo autem die quo migravit ê Corpore, viſa eſt à pueris quibuſdam illius anima triplici corona decorata in Cælum ſubvolare. Corpus verò eius in eodem Cœnobio conditum hodie cernimus, quod Sanctum Dominicum de Salos appellamus. Ad cuius ſepulchrum orans Joanna, Felicis

Guzmani uxor, olim infecunda, filium impetravit, cui Sancti huius viri propterea nomen impoſuit. Quod quidem ipſe mira vitæ Sanctitate, ſacroque Prædicatorum Ordine inſtituto, multò reddidit illuſtrius, quam accepit.

℟. Iſte homo perfecit.

Lectiones tertij Nocturni Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus omnia, *de Communi Abbatum.*

Miſſa: Os juſti. *Pro Abbatibus.*

Oratio: Deus, qui Eccleſiam tuam.

DIE XXII. DECEMBRIS.

In Feſto Sanct. Flori Martyr. Cuius Reliquia aſſervatur in Eccleſ. Cathedral. Angelop.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præſta quæſumus, *ſecundo loco.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Et ſi venerit in die Quatuor Tempor. Fratres debitores, *ut in Communi plurimorum Martyr.*

In ſecundo Nocturn. de Expoſitione S. Auguſtini: Principes, *de ſecundo loco.*

Homilia ut in die S. Polycarpi, xxvi. Januarij.

Miſſa: Lætabitur. *Et in Matrice dicitur* Credo.

Et in die Quatuor Temporum, legitur Evangelium in fine Miſſæ.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

Pro Metropol. Eccleſ.

In Feſt. S. Hilariæ Martyris. Cujus Corpus aſſervatur in dicta Cathedrali Eccleſia.

Duplex.

Omnia de Communi Martyrum non Virginum.

Oratio: Deus qui inter cétera, *ut in Communi non Virg.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, ut in Kalend. notatur.

In ſecundo Nocturno: Ego maximè, &c.

In tertio Nocturno Homil. in Evangel. Theſauro abſcondito, *de eodem Communi.*

Commemoratio Octavarum in Laudib. & Miſſa, quæ eſt: Me expectaverunt. *Credo, & Præfat. Nativitatis.*

SOLI DEO HONOR, ET GLORIA.

COM-

COMMEMORATIONES CONSUETÆ, SEU SUFFRAGIA SANCTORUM.

Commemorat. de Cruce in feriali tant. Offic. ad Veſp. & Laudes.

ANTIPHONA.

PER ſignum Crucis de inimicis noſtris libera nos Deus noſter.

℣. Omnis terra adoret te, & pſallat tibi.

℟. Pſalmum dicat nomini tuo Domine.

OREMUS.

PErpetua nos, quæſumus Domine, pace cuſtodi, quos per lignum ſanctæ Crucis redimere dignatus es.

De Sancta Maria, quando non dicitur eius Officium Parvum.

Ad Veſperas, & Laudes.

ANTIPHONA.

SAncta Maria ſuccurre miſeris, iuva puſillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuum iuvamen quicumque celebrant tuam ſanctam commemorationem.

℣. Ora pro nobis Sancta Dei genitrix.

℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

OREMUS.

COncede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere: & glorioſa beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione, à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

Ab Octav. Epiphan uſque ad Purificationem dicitur.

℣. Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti.

℟. Deigenitrix intercede pro nobis.

OREMUS.

DEUS, qui ſalutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda; humano generi præmia præſtitiſti: tribue quæſumus, ut ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ ſuſcipere Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

De

De Sancto Joſeph. Huius Novæ Hiſpaniæ Patrono.

Ad Veſperas. Antiphona.

ECce fidelis ſervus, & prudens, quem conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam.

℣. Gloria, & divitiæ in domo eius.

℟. Et iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi.

Ad Laudes. Antiphona.

IPſe Jeſus, erat incipiens, quaſi annorum triginta, ut putabatur filius Joſeph.

℣. Os iuſti meditabitur ſapientiam.

℟. Et lingua eius loquetur judicium.

OREMUS.

SAnctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſi, quæſumus Domine, meritis adiuvemur: ut quod poſſibilitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſione donetur.

De Apoſtolis totius Eccleſiæ Patronis.

Ad Veſperas. Antiphona.

PEtrus Apoſtolus, & Paulus Doctor gentium, ipſi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣. Conſtitues eos Principes ſuper omnem terram.

℟. Memores erunt, nominis tui Domine.

Ad Laudes. Antiphona.

GLorioſi Principes terræ, quomodo in vita ſua dilexerunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparati.

℣. In omnem terram exivit ſonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

OREMUS.

DEUS, cuius dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit, & coapoſtolum eius Paulum tertio naufragantem, de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, & concede: ut amborum meritis æternitatis gloriam conſequamur.

De Sancto Jacobo Apoſt. Hiſpaniarum Patrono, quando non recitatur eius Officium.

Ad Veſperas. Antiphona.

O Beatum Apoſtolum, qui inter primos electus, primus omnium Apoſtolorum, Domini calicem bibere meruit! O glorioſum Hiſpaniæ Regnum, tali pignore, ac Patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens eſt. Alleluia.

Ad Laudes. Antiphona.

VIſitavit nos per Sanctum ſuum Apoſtolum, & fecit ſalutem de inimicis noſtris, Dominus Deus noſter.

℣. Annuntiaverunt opera Dei.

℟. Et facta eius intellexerunt.

ORE-

OREMUS.

ESTO Domine Plebi tuæ Sanctificator, & cuſtos: ut beati Jacobi Apoſtoli tui munita præſidijs, & converſatione tibi placeat, & ſecura mente deſerviat.

De Ss. Martyribus Hippolyto, & Caſſiano, huius Civitatis Mexicanæ Patronis, quorum in hac Civitate tantum fit commemoratio.

Ad Veſperas. Antiphona.

GAudent in cœlis animæ Sanctorum, qui Chriſti veſtigia ſunt ſecuti: & quia pro eius amore ſanguinem ſuum fuderunt, ideò cum Chriſto exultant ſine fine.

℣. Exultabunt ſancti in gloria.
℟. Lętabuntur in cubilibus ſuis.

Ad Laudes. Antiphona.

VEſtri capilli capitis omnes numerati ſunt; nolite timere, multis paſſeribus meliores eſtis vos.

℣. Exultabunt ſancti in gloria.
℟. Lætabuntur in cubilibus ſuis.

OREMUS.

DA quæſumus Omnipotens Deus, ut Beatorum Martyrum tuorum Hippolyti, & Caſſiani veneranda commemoratio, & devotionem nobis augeat, & ſalutem.

Quando fit Officium de alijs Martyribus variantur Añæ. Nam pro Ss. Hippolyto, & Caſſiano in Laudibus ſumitur Aña. ex primis Veſper. & in Veſp ſumitur ex Laud.

De Virgine Sancta Roſa de Sancta Maria, omnium Indiarum principaliori Patrona.

Ad Veſper. Antiphona.

VEni Sponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit, in æternum.

Ad Laudes. Antiphona.

SImile eſt Regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas, inventa una pretioſa; dedit omnia ſua, & comparavit eam.

℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis.
℟. Proptereà benedixit te Deus in æternum.

OREMUS.

BOnorum omnium largitor Omnipotens Deus, qui Beatam Roſam cœleſtis gratiæ rore præventam, virginitatis, & patientiæ decore Indis floreſcere voluiſti: da nobis famulis tuis, ut in odorem ſuavitatis eius currentes: Chriſti bonus odor effici mereamur.

Quando fit Officium alterius Virginis variantur Añæ Nam pro Sancta Roſa in Laudibus ſumitur.

Aña. ex primis Veſperis. Veni Sponſa Chriſti, &c.

69-887
Ben Muse
5/20/69

In Veſp. ſumitur ex Laud. Simile eſt Regnum, &c.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua. ℟. Intende, proſpere, procede, & regna.

De Pace.

Ad Veſp. & Laud. Aña.

DA pacem Domine in diebus noſtris, quia non eſt alius qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

℣. Fiat pax in virtute tua.

℟. Et abundantia in turribus tuis.

OREMUS.

DEUS, à quo ſancta deſideria, recta conſilia, & iuſta ſunt opera: dà ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt pacem, ut & corda noſtra, mandatis tuis dedita, & hoſtium ſublata formidine, tempora ſint tua protectione tranquilla. Per Dominum noſtrum.

℣. Dominus vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

℣. Benedicamus Domino.

℟. Deo gratias.

℣. Fidelium animæ per miſericordiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amèn.

¶ *Omnes Beneficiarij in ſuis Beneficijs debent facere commemorationem inter has Conſuetas, de Patrono Principali loci, vel Titulari Eccleſiæ, illi debitum locum aſſignando ſecundùm gradum ſuæ dignitatis.*

PRO ANGELOPOLITANA ECCLESIA.

Poſt commemorationem B. V. Mariæ fit commemoratio Sanct. Michaëlis Archangeli.

Ad Veſper. Antiphon.

PRinceps glorioſiſſime, Michaël, Archangele, eſto memor noſtri: hic, & ubique ſemper precare pro nobis Filium Dei.

℣. In conſpectu Angelorum pſallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Laud. Antiphon.

Factum eſt ſilentium in cœlo, dum draco committeret bellum: & Michaël pugnavit cum eo, & fecit victoriam.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu ſua.

OREMUS.

DEus, qui miro ordine Angelorum miniſteria, hominumque diſpenſas: concede propitius; ut à quibus tibi miniſtrantibus in cœlo ſemper aſſiſtitur, ab his in terra vita noſtra muniatur.

Deinde de Sancto Joſeph, & de alijs ut ſuprà notatur.

FINIS.

BA 768
C3636